SYLVIA DAY

ATRACŢIA

Capitolul 1

— Ar trebui să mergem la un bar, ca să sărbătorim.

Cuvintele emfatice ale colegului meu de cameră nu mă luau deloc prin surprindere. Cary Taylor se agăța de orice ocazie ca să petreacă, indiferent cât de mică şi de neînsemnată ar fi fost. Mereu considerasem că asta face parte din farmecul lui.

— Pot să jur că nu-i deloc o idee bună să mă apuc să beau în seara de dinaintea începerii unei noi slujbe.

— Ei, hai, Eva!

Stând pe jos în noul nostru living, înconjurat de vreo şase cutii cu lucruri, Cary îmi aruncă zâmbetul lui strălucitor. Tot despachetam de câteva zile, însă el continua să arate bestial. Zvelt, cu părul negru şi ochi verzi, Cary era un bărbat care numai din întâmplare putea să arate ceva mai puțin bine decât superb, aşa cum era în fiecare zi. Cred că aş fi fost invidioasă pe el dacă n-ar fi fost omul care mi-era cel mai drag pe lume.

— Nu mă gândesc la o beție, nu se lăsă el. Doar să bem un pahar, două de vin. Am putea să mergem la *happy hour* şi să ajungem înapoi acasă până la opt.

— Nu ştiu dacă pot să mă întorc la timp, am zis, arătându-i pantalonii mei de yoga şi tricoul pentru gimnastică. După ce

SYLVIA DAY

ATRACŢIA

Capitolul 1

— Ar trebui să mergem la un bar, ca să sărbătorim.

Cuvintele emfatice ale colegului meu de cameră nu mă luau deloc prin surprindere. Cary Taylor se agăţa de orice ocazie ca să petreacă, indiferent cât de mică şi de neînsemnată ar fi fost. Mereu considerasem că asta face parte din farmecul lui.

— Pot să jur că nu-i deloc o idee bună să mă apuc să beau în seara de dinaintea începerii unei noi slujbe.

— Ei, hai, Eva!

Stând pe jos în noul nostru living, înconjurat de vreo şase cutii cu lucruri, Cary îmi aruncă zâmbetul lui strălucitor. Tot despachetam de câteva zile, însă el continua să arate bestial. Zvelt, cu părul negru şi ochi verzi, Cary era un bărbat care numai din întâmplare putea să arate ceva mai puţin bine decât superb, aşa cum era în fiecare zi. Cred că aş fi fost invidioasă pe el dacă n-ar fi fost omul care mi-era cel mai drag pe lume.

— Nu mă gândesc la o beţie, nu se lăsă el. Doar să bem un pahar, două de vin. Am putea să mergem la *happy hour* şi să ajungem înapoi acasă până la opt.

— Nu ştiu dacă pot să mă întorc la timp, am zis, arătându-i pantalonii mei de yoga şi tricoul pentru gimnastică. După ce cronometrez cât timp îmi ia până la slujbă, o să mă duc la sală.

— Mergi repede şi fă-ţi exerciţiile şi mai repede!

Am izbucnit în râs văzând sprâncenele perfect arcuite ale lui Cary. Sunt convinsă că faţa lui de un milion de dolari o să apară într-o zi pe panouri publicitare şi în revistele de modă din întreaga lume. Indiferent ce expresie ar fi avut, tot te dădea pe spate.

— Ce-ar fi să mergem mâine, când ies de la lucru? i-am propus în schimb ca un substitut. Dacă scap de prima zi, asta chiar că va fi o ocazie de sărbătorit.

— Aşa rămâne. Eu inaugurez noua bucătărie, ca să pregătesc cina.

— Ăăă… Gătitul era una dintre plăcerile lui Cary, dar nu era nici pe departe unul dintre talentele lui. Minunat.

El îmi zâmbi, în timp ce-şi îndepărta din ochi o şuviţă rebelă.

— Avem o bucătărie pentru care majoritatea restaurantelor ar fi în stare să facă moarte de om. Nici să vrei, nu poţi rata o mâncare aici.

Nu eram prea sigură de asta, însă doar i-am fluturat mâna în semn de rămas-bun, ca să evit o discuţie despre gătit. Am luat liftul până la parter, zâmbindu-i portarului care îmi deschidea uşa imobilului, cu un gest teatral.

În clipa în care am ieşit afară, aromele şi sunetele Manhattanului m-au învăluit, invitându-mă să-l explorez. Nu eram doar la celălalt capăt al ţării faţă de casa din San Diego unde locuisem înainte; aş fi zis că mă desparte o lume de acel oraş. Două metropole importante – una de o linişte nesfârşită şi de o lene senzuală, cealaltă forfotind de viaţă şi de o energie frenetică. În visele mele, îmi închipuiam că voi locui într-un zgârie-nori din Brooklyn, dar, cum eram un copil cuminte, îmi găsisem o casă în Upper West Side. Dacă n-aş fi împărţit casa cu Cary, aş fi fost îngrozitor de singură

în apartamentul imens care mă costa mai mult pe lună decât câştigau majoritatea oamenilor într-un an.

Portarul îşi ridică pălăria.

— Bună seara, domnişoară Tramell. Aveţi nevoie de un taxi în seara asta?

— Nu, Paul, mulţumesc. O să merg pe jos, i-am răspuns, legănându-mă în pantofii mei de fitness.

— S-a mai răcorit în după-amiaza asta, zâmbi el. O să fie plăcut.

— Am fost sfătuită să profit de vremea din iunie, înainte să se facă oribil de cald.

— E un sfat foarte bun, domnişoară Tramell.

După ce am trecut de intrarea modernă din sticlă, care fusese cumva armonizată cu vârsta clădirii şi a locuitorilor săi, m-am bucurat un timp de liniştea relativă de pe strada mea mărginită de copaci, după care am pătruns în forfota şi în traficul aglomerat de pe Broadway. Într-o zi, cât mai curând, speram să mă confund cu oraşul, însă deocamdată încă mă simţeam newyorkeză doar cu numele. Aveam o casă şi o slujbă aici, însă eram tot circumspectă faţă de metrou şi aveam probleme când trebuia să strig după taxiuri. Mă străduiam să nu merg cu ochii holbaţi, ameţită, dar mi-era foarte greu. Erau atâtea de văzut, de trăit!

Informaţiile senzoriale erau uluitoare – mirosul gazelor de eşapament, amestecat cu cel de mâncare dinspre rulotele vânzătorilor, strigătele negustorilor ambulanţi şi cântecele muzicanţilor de pe străzi, chipurile, stilurile şi accentele copleşitor de stranii, minunăţiile arhitecturale absolut uluitoare… Şi maşinile. Dumnezeule! Potopul covârşitor de maşini înghesuite una în alta nu semăna cu nimic din ce văzusem până atunci.

Mereu apărea câte o ambulanţă, o maşină de poliţie sau de pompieri, încercând să despartă valul de taxiuri galbene cu vaierul electronic al sirenelor care îţi sfâşia urechile. Simţeam de-a dreptul admiraţie faţă de greoaiele camioane de gunoi care se strecurau cu abilitate pe străzile înguste,

cu sens unic, şi faţă de şoferii de pe maşinile de livrări care sfidau ritmul de melc al traficului, presaţi de termene rigide de livrare.

Adevăraţii newyorkezi traversau drept prin mijlocul acestei nebunii, iar iubirea lor pentru acest oraş era la fel de confortabilă şi de familiară ca pentru perechea preferată de pantofi. Nu se uitau cu o încântare romantică la aburul ce ieşea unduitor din gurile de canal şi de aerisire din trotuare şi nici măcar nu clipeau atunci când pământul se zguduia sub picioarele lor, în timp ce metroul mugea din străfunduri; eu, în schimb, rânjeam ca o proastă şi-mi ridicam degetele de la picioare. New York era o iubire cât se poate de nouă pentru mine. Ochii îmi străluceau de încântare şi asta se vedea prea bine.

În concluzie, trebuia să mă străduiesc din greu să fac pe blazata în timp ce-mi croiam drum spre clădirea în care aveam să lucrez. Cel puţin în ceea ce priveşte slujba, reuşisem să-mi găsesc calea. Voiam să-mi câştig traiul bazându-mă doar pe forţele proprii, iar asta însemna o poziţie de începător. De a doua zi dimineaţă, urma să fiu asistenta lui Mark Garrity la Waters Field & Leaman, una dintre cele mai importante agenţii de publicitate din Statele Unite. Tatăl meu vitreg, Richard Stanton, un magnat al finanţelor, fusese iritat când mă angajasem şi avusese grijă să-mi spună că, dacă n-aş fi aşa de trufaşă, aş fi putut lucra pentru unul dintre prietenii lui şi aş fi putut profita de relaţia lui.

— Eşti la fel de încăpăţânată ca tatăl tău, îmi spusese. O să plătească o viaţă din salariul lui de poliţist pentru împrumuturile pe care le-a făcut ca să-ţi poţi urma facultatea.

Făcea aluzie la o luptă de zile mari, căci tata refuzase să dea înapoi.

„Să mă ia dracu’ dacă o să plătească un alt bărbat pentru educaţia fiicei mele“, i-o trântise Victor Reyes când Stanton îi făcuse oferta. Iar eu respectasem asta. Şi

presupun că şi Stanton îl respecta pentru asta, deşi n-ar fi recunoscut-o niciodată deschis. Înţelegeam po-ziţiile amândurora, pentru că şi eu mă chinuisem să plătesc singură împrumutul… şi pierdusem. Era o chestiune de onoare pentru tata. Mama nu dorise să-l ia de bărbat, însă el nu se abătuse niciodată de la hotărârea de a fi tatăl meu, în orice fel cu putinţă.

Cum ştiam că n-avea rost să mă încrâncenez în faţa unor frustrări vechi, mă străduisem să mă angajez cât mai repede. Alesesem înadins să-mi cronometrez drumul până la slujbă într-o zi de luni, la o oră aglomerată, aşa că am fost încântată văzând că am ajuns la Crossfire Building, unde îşi avea sediul Waters Field & Leaman, în mai puţin de o jumătate de oră.

Mi-am dat capul pe spate, urmând din priviri linia clădirii până sus, la panglica subţire a cerului. Turnul Crossfire era cât se poate de impresionant, cu forma lui de turlă netedă, ca un safir strălucitor care străpungea norii. Ştiam, încă din interviurile pe care le avusesem, că interiorul lui, dincolo de uşile turnante, cu ornamente din cupru, era la fel de demn de admiraţie, căci podelele şi zidurile erau placate cu marmură străbătută de vinişoare aurii, iar birourile persona-lului de la securitate şi turnichetele erau din alumi-niu lustruit.

Mi-am scos noua legitimaţie din buzunarul interior al pantalonilor şi am ridicat-o, ca să fie văzută de cei doi agenţi de pază, în costume negre, care stăteau la birou. Totuşi ei m-au oprit, fără îndoială pentru că eram îmbrăcată cât se poate de nepotrivit, însă după aceea mi-au permis să trec. Am luat liftul până la etajul douăzeci, ca să am orarul general pentru tot drumul, din etapă în etapă. Şi aveam să ştiu cât timp fac.

Tocmai mă îndreptam către lifturi când o brunetă zveltă, aranjată până-n vârful unghiilor, şi-a prins poşeta într-un turnichet şi, când aceasta s-a deschis, din ea s-a revărsat un potop de mărunţiş. Monedele se rostogoleau pe marmură şi

se răspândeau într-o frenezie până în cele mai îndepărtate colţuri, iar eu mă uitam la oameni, care treceau prin tot acest dezastru fără să se oprească, ca şi cum nu s-ar fi întâmplat nimic. Am sărit, plină de compasiune, şi m-am aplecat ca s-o ajut pe femeie să culeagă monedele, la fel ca unul dintre agenţii de pază.

— Mulţumesc, mi-a zis ea, adresându-mi un zâmbet nervos.

— Nu-i nimic, i-am zâmbit, drept răspuns. Am păţit-o şi eu.

Tocmai mă ghemuisem ca să culeg o monedă de zece cenţi, pierdută lângă intrare, când m-am oprit într-o pereche de pantofi Oxford negri, care ieşeau din nişte pantaloni tot negri, croiţi pe măsură. Am aşteptat o clipă, ca bărbatul să se dea la o parte din drumul meu, însă, cum el nu se mişca, mi-am ridicat şi eu capul, ca să-l pot vedea. Costumul în trei piese mi-a atins câteva puncte sensibile, însă ceea ce îl făcea absolut senzaţional era trupul înalt, puternic şi zvelt pe care stătea. Cu toate acestea, indiferent cât de sexy era individul, în toată splendoarea lui masculină, abia când i-am văzut chipul am rămas cu gura căscată.

Uau! Pur şi simplu… Uau!

El s-a ghemuit chiar în faţa mea, cu o mişcare foarte elegantă. Orbită de toată strălucirea lui masculină, nu mai puteam decât să mă holbez la el, împietrită.

Pe urmă, ceva a început să mişte în aer, între noi.

În timp ce mă privea şi el, expresia feţei i s-a schimbat… ca şi cum de pe ochi i s-ar fi ridicat un scut, dând la iveală o forţă arzătoare a voinţei, care m-a făcut să-mi pierd respiraţia. Magnetismul intens pe care îl emana a devenit şi mai puternic, transformându-se într-o putere vibrantă şi plină de hotărâre, aproape tangibilă.

Reacţionând pur şi simplu din instinct, m-am dat înapoi. Şi am căzut în fund.

Coatele îmi pulsau din cauza izbiturii violente cu podeaua de marmură, însă abia dacă simţeam durerea.

Eram mult prea ocupată să mă holbez, ţintuită de bărbatul din faţa mea. Părul negru ca smoala încadra un chip care-ţi tăia respiraţia. Era clădit astfel încât un sculptor ar fi plâns de bucurie, iar gura fin conturată, nasul subţire şi ochii de un albastru intens îl făceau dureros de frumos. Ochii i se îngustaseră uşor, dar în rest trăsăturile îi rămăseseră impasibile.

Şi cămaşa, şi costumul îi erau negre, însă cravata se potrivea de minune cu irişii strălucitori. Mă sfredelea cu privirea lui subtilă şi pătrunzătoare. Inima începu să-mi bată mai repede, iar buzele mi se deschiseră, căci respiraţia mi se accelerase. Mirosea păcătos de bine. Nu a apă de toaletă. Poate a gel de duş. Sau a şampon. Indiferent ce-ar fi fost, te făcea să-ţi lase gura apă, ca şi el.

Mi-a întins o mână, lăsând astfel la vedere nişte butoni de onix şi un ceas care părea foarte scump.

Am înghiţit aerul cu lăcomie, punându-mi mâna într-a lui. Când mi-a strâns-o, am simţit că pulsul mi-o ia razna. Atingerea lui era de-a dreptul electrică, iar şocul se propagă de-a lungul braţului, făcând să mi se ridice părul de pe ceafă. Pentru o clipă rămase neclintit şi numai o încruntare uşoară îi tulbura perfecţiunea sprâncenelor tăiate arogant.

— Totul e-n regulă?

Glasul îi era politicos şi blând, dar cu o umbră de asprime care îmi lăsa un gol în stomac, umplându-mi mintea de o extraordinară pasiune sexuală. O clipă, mi-a trecut prin cap că omul ăsta ar fi în stare să mă aducă la orgasm numai vorbindu-mi.

Aveam buzele uscate, aşa că mi-am trecut limba peste ele, înainte să pot răspunde.

— Da, n-am păţit nimic.

S-a ridicat în picioare cu o graţie necăutată, trăgându-mă şi pe mine. Rămăsesem ochi în ochi cu el, pentru că nu eram în stare să-mi mut privirea. Era mai tânăr decât mi se păruse în primul moment. Aş fi zis că nu împlinise încă

treizeci de ani, însă ochii lui erau mult mai maturi. Avea o privire profundă, în care se citea o inteligenţă ascuţită.

Mă simţeam atrasă spre el, ca şi cum aş fi fost legată cu o frânghie de care trăgea încet, dar fără contenire.

În sfârşit, clipind, ca să scap de vrajă, m-am desprins de el. Nu era numai frumos; era… fascinant. Era ge-nul de bărbat care face femeile să vrea să-i sfâşie cămaşa şi să vadă cum zboară nasturii şi, odată cu ei, şi inhibiţiile lor. Mă uitam la el, aşa cum arăta, în costumul său elegant, citadin şi înfiorător de scump, şi gândul îmi fugea la o partidă de sex sălbatic, primitiv, în care cearşafurile ar fi fost sfâşiate.

El s-a aplecat şi mi-a ridicat de jos legitimaţia, care habar n-aveam când îmi căzuse, eliberându-mă în felul acesta de privirea aceea provocatoare. Cu un şoc, creierul meu îşi reluă funcţionarea normală.

Eram necăjită pe mine că mă simţeam atât de răscolită, în timp ce el era de un calm perfect. Şi de ce oare? Pentru că eram năucită, fir-ar să fie!

El mi-a aruncat o privire, uitându-se în sus spre mine, iar postura asta, aproape îngenuncheat în faţa mea, aproape că mă făcu să-mi pierd iar echilibrul. Nu mă scăpă din ochi, în timp ce se ridica.

— Eşti sigură că te simţi bine? Ar trebui să te aşezi puţin.

Obrajii îmi erau în flăcări. Ce drăguţ! Păream împiedicată şi neîndemânatică în faţa celui mai sigur pe el şi mai fascinant bărbat pe care îl întâlnisem vreodată în viaţă.

— N-am nimic, doar mi-am pierdut echilibrul. Este în regulă.

Am privit în altă parte, văzând-o astfel iar pe femeia căreia îi căzuse mărunţişul din geantă. I-a mulţumit agentului de la pază care o ajutase, după care s-a întors şi s-a apropiat de mine, copleşindu-mă cu mulţumiri. M-am întors şi eu spre ea, întinzându-i pumnul de monede pe care le strânsesem, însă privirea ei îl acaparase pe zeul în costum şi uitase de îndată de existenţa mea. M-am dus

imediat spre ea şi i-am aruncat mărunţişul în geantă, după care am riscat să mai arunc o ocheadă către bărbat, doar ca să observ că el se uita la mine, chiar în timp ce bruneta arunca de zor cu mulţumiri. *Către el*. Evident, nu către mine, cea care chiar o ajutase.

M-am adresat lui peste capul ei:

— Îmi puteţi da permisul, vă rog?

El mi l-a întins. M-am străduit din greu să-l iau fără să-l ating, însă degetele lui le-au mângâiat uşor pe ale mele, umplându-mă încă o dată de forţa prezenţei lui.

— Mulţumesc, am mormăit, după care, ocolindu-l, m-am aruncat pe uşile turnante, întorcându-mă în stradă. M-am oprit pe trotuar, înghiţind cu lăcomie aerul New Yorkului, îmbâcsit de o mie de izuri diferite, atrăgătoare sau toxice.

În faţa clădirii se afla un SUV Bentley negru şi strălucitor, iar în ferestrele fără pată ale limuzinei mi-am zărit reflexia. Eram roşie ca racul, iar ochii mei, de obicei cenuşii, străluceau acum intens. Mă mai văzusem şi în alte dăţi cu mutra asta: în oglinda din baie, chiar înainte să ajung în pat cu un bărbat. Aşa arătam când eram gata de o partidă de sex şi nu aveam deloc de ce să arăt aşa chiar acum.

„Dumnezeule! Calmează-te!“

Doar cinci minute în compania Domnului Întunecat şi Primejdios mă umpluseră de o emoţie şi de o energie plină de nelinişte. Simţeam necontenit atracţia lui, nevoia de a mă întoarce acolo unde îl lăsasem. Puteam să-mi găsesc scuza că n-am terminat ceea ce venisem să fac în clădirea Crossfire, însă ştiam că mai târziu aveam să-mi dau palme pentru asta. De câte ori trebuia să mă fac de râs într-o singură zi?

— Gata, mi-am spus în şoaptă. La drum!

Claxoane asurzitoare izbucniseră, căci un taxi se înfipsese în faţa altuia la numai câţiva centimetri, după care frânase brusc, când nişte pietoni mai îndrăzneţi se aruncaseră pe trecerea de pietoni cu câteva secunde

înainte de schimbarea luminii la semafor. Au urmat vociferări şi un potop de înjurături, însoţite de gesturi cu mâna, care nu erau cu adevărat expresia furiei. În câteva secunde, toţi cei implicaţi aveau să uite cele întâmplate, căci totul era doar o bătaie de inimă în ritmul natural al oraşului.

În timp ce mă pierdeam în furnicarul de pietoni, luând-o spre sala de sport, un zâmbet îmi flutură pe buze. „Ah, New York“, mi-am zis, recăpătându-mi calmul. „Eşti cel mai tare.“

Plănuisem să-mi fac încălzirea pe banda de alergare, după care să lucrez vreo oră la alte aparate, însă când am văzut că tocmai începea ora de kickboxing pentru începători, m-am luat şi eu după mulţimea de cursanţi care aşteptau. La sfârşitul lecţiei, îmi revenisem. Muşchii îmi fremătau de la oboseala bine-venită şi ştiam că mai târziu aveam să dorm neîntoarsă.

— Te-ai descurcat foarte bine.

Mi-am şters transpiraţia de pe faţă cu un prosop, uitându-mă la tânărul care mi se adresase. Era deşirat, cu muşchi netezi, avea ochi căprui şi pielea, fără cusur, de culoarea cafelei cu lapte. Genele îi erau lungi şi dese, în schimb capul îi era cu totul ras.

— Mulţumesc, am făcut o grimasă nemulţumită. Se vede de la zece poşte că a fost prima dată, nu?

El zâmbi, întinzându-mi mâna.

— Parker Smith.

— Eva Tramell.

— Ai o graţie naturală, Eva. Cu un pic de antrenament, poţi să faci knockout pe oricine. Într-un oraş ca New Yorkul, e absolut obligatoriu să cunoşti tehnici de autoapărare.

Făcu un gest către un panou agăţat pe perete, pe care stăteau prinse în piuneze o mulţime de fluturaşi şi de cărţi de vizită. Smulse un anunţ din partea de jos a unei hârtii fluorescente şi mi-l întinse.

— Ai auzit vreodată de Krav Maga?

— Într-un film cu Jennifer Lopez.

— Eu predau asta şi mi-ar plăcea foarte mult să te învăţ şi pe tine. Ai aici website-ul şi numărul de la sala mea.

Îmi plăcea felul cum mă abordase. Era direct, ca şi privirea lui, iar zâmbetul îi era sincer. M-am întrebat dacă nu cumva încearcă să mă agaţe, însă părea des-tul de relaxat în privinţa asta, aşa că n-aveam cum să fiu sigură.

Parker îşi încrucişă braţele, arătându-şi bicepşii frumos modelaţi. Purta un tricou fără mâneci şi pantaloni lungi. Pantofii Converse din picioare păreau rezonabil de tociţi, iar de sub gulerul tricoului se iţeau câteva tatuaje tribale.

— Am orele de curs postate pe website. Ar trebui să vii şi să asişti, ca să vezi dacă ţi se potriveşte.

— Cu siguranţă o să mă gândesc la asta.

— Aşa să faci.

Mi-a întins din nou mâna, strângându-mi-o cu o mişcare plină de putere şi de încredere.

— Sper să ne mai vedem.

Când am ajuns acasă, în apartament pluteau nişte arome foarte apetisante, iar din boxe se auzea Adele, care fredona o melodie de suflet despre cum să alergi fără ţintă pe străzi. Am aruncat o privire prin living, către bucătărie, unde l-am văzut pe Cary, care se legăna în ritmul muzicii, în timp ce amesteca în ceva. Pe blat se aflau o sticlă de vin deschisă şi două pahare, iar unul era umplut pe jumătate cu vin roşu.

— Salut, am strigat când am ajuns mai aproape de el. Ce găteşti acum? Şi am timp să fac un duş înainte de masă?

Cary a turnat vin în celălalt pahar şi mi l-a împins pe blat, cu mişcări practice şi elegante. Uitându-se la el, nimeni n-ar fi bănuit că-şi petrecuse copilăria când cu mama lui, dependentă de droguri, când prin diferite case de adopţie, iar adolescenţa în centre de detenţie pentru tineri sau în centre de reabilitare ale statului.

— Avem paste cu sos de carne. Şi las-o pentru mai târziu cu duşul, cina e gata. Te-ai distrat?

— Când am ajuns la sală, da.

Mi-am tras un scaun de bar din lemn de tec şi m-am aşezat, povestindu-i despre ora de kickboxing şi despre Parker Smith.

— Vrei să vii cu mine?

— Krav Maga? Cary clătină din cap. Este treabă grea. O să mă umplu de vânătăi şi asta o să mă coste nişte joburi. Dar o să vin cu tine ca să văd şi eu locul, aşa, ca să fiu sigur că tipul nu-i vreun ciudat.

I-am aruncat o privire, în timp ce punea pastele într-o strecurătoare.

— Vreun ciudat, zici?

Tata mă învăţase să mă prind cum e cu tipii, de asta mi-am şi dat seama că zeul în costum este pericu-los. Oamenii obişnuiţi zâmbesc formal când ajută pe cineva, ca să creeze o legătură de moment pentru a uşura lucrurile.

Numai că nici eu nu-i zâmbisem deloc.

— Iubito, mă lămuri Cary în timp ce scotea bolurile din dulap, eşti o femeie sexy, năucitoare. Eu îmi pun întrebări cu privire la orice bărbat care nu are curaj să-ţi dea direct o întâlnire.

M-am strâmbat la el.

Îmi puse în faţă un bol plin cu tăiţei subţiri, acoperiţi cu o pojghiţă de sos de roşii, cu bucăţele de carne de vită şi cu mazăre.

— Ai ceva în minte. Ce e?

Hmm… Am apucat lingura care fusese pusă în bol, hotărând să nu comentez despre mâncare.

— Cred că azi am dat peste cel mai sexy individ de pe planetă. Poate cel mai sexy din toată istoria omenirii.

— Serios? Credeam că eu sunt acela. Povesteşte-mi, te rog!

Cary rămăsese în partea cealaltă a blatului, căci prefera să mănânce în picioare. M-am uitat la el cum înghiţea vreo

două guri din propria creaţie, înainte să-mi fac destul curaj ca să încerc şi eu.

— Nu-i mare lucru de povestit, pe bune. Am picat în fund în holul de la Crossfire şi el m-a ajutat să mă ridic.

— Este înalt sau scund? Blond sau brunet? Culoarea ochilor?

Am luat încă o gură de vin, ca să dau pe gât a doua îmbucătură.

— Înalt. Brunet. Zvelt şi bine făcut. Ochi albaştri. Putred de bogat, dacă mă iau după hainele şi accesoriile pe care le purta. Şi era nebunesc de sexy. Ştii cum este. Sunt unii tipi bestiali, care nu mişcă nici un hormon în tine, în timp ce alţii, mai urâţei, au un sex-appeal de te zguduie. Ei bine, tipul ăsta avea de toate.

Prin stomac îmi jucau fluturi, exact ca atunci când mă atinsese Domnul Întunecat şi Primejdios. Chipul lui îmi stăruia în minte cu o limpezime de cristal. Ar trebui să fie ilegal ca un bărbat să arate atât de ameţitor. Încă nu-mi revenisem cu totul după cât de rău mi se prăjiseră neuronii.

Cary s-a sprijinit într-un cot de blat, cu unul din ochii verzi acoperit de o şuviţă lungă de păr.

— Şi ce s-a întâmplat după ce te-a ajutat?

— Nimic, am dat eu din umeri.

— Nimic?

— Am plecat.

— Ce? N-ai flirtat cu el?

Am mai luat încă o îmbucătură. Pe bune, mâncarea nu era deloc rea. Sau poate oi fi fost eu moartă de foame.

— Nu era genul de tip cu care să flirtezi, Cary.

— Nu există tipi cu care să nu poţi flirta. Până şi ăia care au un mariaj plin de fericire sunt încântaţi de un flirt nevinovat din când în când.

— La tipul ăla nimic nu era nevinovat, am replicat eu sec.

— A, e genul ăla. Cary dădu din cap, cunoscător. Băieţii răi pot fi simpatici, cu condiţia să stai destul de departe de

ei.

Normal că el ştia asta; bărbaţii şi femeile de toate vârstele erau la picioarele lui. Şi, cu toate astea, făcea ce făcea şi alegea partenerul nepotrivit. Avusese legături cu escroci, cu mincinoşi, cu unii care îl ameninţau că se sinucid sau cu alţii care aveau o relaţie stabilă despre care nu-i suflau o vorbă… Fusese în toate situaţiile imaginabile.

— Nici măcar nu pot să-mi închipui că tipul ăsta ar fi amuzant, am continuat. Era mult prea intens. Dar cred că ar face o treabă bestială la pat, cu toată intensitatea aia.

— Hai, că aşa mai vii de-acasă.. Nu te mai gândi la tipul real! Foloseşte-i doar faţa în fanteziile tale şi fă-l perfect acolo.

Eu preferam să mi-l scot cu totul din cap, aşa că am închis subiectul.

— Ai vreo şedinţă de modelling mâine?

— Evident.

Şi Cary s-a lansat cu entuziasm în detaliile programului, vorbindu-mi despre o reclamă la blugi, despre lenjerie şi parfumuri, despre loţiuni autobronzante.

Mi-am scos din minte orice altceva şi m-am concentrat pe el şi pe succesele lui din ce în ce mai mari. Cary Taylor era pe zi ce trecea tot mai căutat, iar printre fotografi şi agenţi îşi făcuse o reputaţie de tip profesionist şi prompt. Eram încântată pentru el şi nemaipomenit de mândră. Muncise enorm şi trecuse prin atât de multe…

Abia după ce am terminat de mâncat am observat cele două cutii mari de cadouri sprijinite de spătarul canapelei.

— Ce-i cu astea?

— Astea, mă lămuri Cary, urmându-mă în living, sunt cele mai grozave de pe piaţă.

M-am prins imediat că erau de la Stanton şi de la mama. Maică-mea avea nevoie de bani ca să fie fericită şi eu mă bucuram că Stanton, al treilea ei soţ, putea să-i satisfacă nu numai această nevoie, ci şi toate celelalte. Îmi dorisem de multe ori să se termine odată cu cadourile, însă mamei îi

era foarte greu să accepte că eu nu priveam banii la fel ca ea.

— Acum ce mai e?

Cary îmi înconjură umerii cu braţul, gest cu atât mai uşor de făcut pentru el cu cât era mai înalt decât mine cu vreo cincisprezece centimetri.

— Nu fi nerecunoscătoare! O iubeşte pe mama ta. Îi place la nebunie s-o răsfeţe, iar ei îi place la nebunie să te răsfeţe pe tine. Indiferent cât de mult te enervează, el nu face asta pentru tine, ci pentru ea.

I-am dat dreptate, oftând.

— Ce-i acolo?

— Nişte ţoale de toată frumuseţea pentru dineul de sâmbătă de strângere de fonduri. O rochie mulată pentru tine şi un frac Brioni pentru mine, deoarece el îmi cumpără haine şi mie de dragul tău. Eşti mai tolerantă dacă eu sunt în preajma ta ca să-ţi ascult văicărelile.

— Mare dreptate ai. Mulţumesc lui Dumnezeu că ştie asta.

— Normal că ştie. Stanton n-ar fi un jdemilionar dacă n-ar şti totul. Şi Cary mă luă de mână, trăgân-du-mă după el. Vino să vezi!

A doua zi, la ora nouă fără zece, am intrat pe uşile turnante în holul clădirii Crossfire. Voiam să fac cea mai bună impresie în prima zi de lucru, aşa că alesesem o rochie simplă, pe corp, şi o pereche de pantofi negri cu toc, pe care i-am încălţat în lift, înlocuind astfel pantofii de stradă. Îmi strânsesem părul blond într-un coc complicat care, cu ajutorul lui Cary, semăna cu cifra opt. Eu aveam două mâini stângi în ceea ce priveşte părul, el însă era în stare să creeze coafuri care erau adevărate opere de artă, pline de farmec. Îmi pusesem cerceluşii cu perle pe care mi-i făcuse cadou tata la absolvire şi ceasul Rolex primit de la Stanton şi de la mama.

Începusem să cred că fusesem exagerat de grijulie cu felul în care arătam, însă în clipa în care am păşit în hol, mi-am adus aminte în ce fel mă revărsasem pe podea în ţinuta de sport şi m-am simţit recunoscătoare că nu mai arătam deloc ca fiinţa aceea lipsită de orice graţie. Cei doi agenţi de pază nu păreau să facă vreo legătură între noi când am trecut pe lângă ei, fluturându-le permisul prin faţă, în timp ce mă îndreptam spre lifturi.

Douăzeci de etaje mai sus, am ieşit în holul firmei Waters Field & Leaman. În faţa mea se afla un perete de sticlă antiglonţ, care încadra uşa dublă prin care se intra în zona de recepţie. Recepţionera aşezată la biroul în formă de semilună a văzut prin peretele de sticlă permisul de intrare pe care îl ridicasem şi a apăsat butonul de deschidere a uşilor, în timp ce eu îmi puneam legitimaţia în geantă.

— Bună, Megumi, am salutat-o pe când intram, admirându-i bluza de culoarea coacăzelor roşii.

Era o metisă care cu siguranţă avea şi ceva sânge asiatic şi era foarte frumoasă. Părul negru şi des era tuns într-o coafură bob dreaptă, cu cărare, mai scurt în spate şi foarte precis tăiat în faţă. Avea ochi căprui, migdalaţi şi plini de căldură, iar buzele pline erau de un roz natural.

— Bună, Eva! Mark nu a ajuns încă, dar ştii unde să te duci, da?

— Evident.

I-am făcut semn cu mâna şi m-am îndreptat spre stânga, până la capătul holului care pornea de la recepţie. Acolo am cotit iar către stânga şi am intrat într-un spaţiu care fusese cândva deschis, dar acum era împărţit în mici compartimente. Unul dintre ele îmi aparţinea, aşa că m-am dus drept spre el.

Mi-am îndesat geanta şi punga cu pantofii de stradă în sertarul de jos al biroului meu ergonomic de metal, după care mi-am deschis computerul. Adusesem câteva lucruri personale, ca să-mi încălzesc un pic spaţiul, aşa că le-am

scos. Unul dintre ele era un colaj făcut din trei fotografii – eu şi Cary pe plaja Coronado, mama şi Stanton pe iahtul lui de pe Riviera Franceză şi tata la datorie, în orăşelul lui, Oceanside, în California, lângă maşina de poliţie. Mai aveam şi un aranjament colorat din flori de sticlă, pe care Cary mi-l făcuse cadou de dimineaţă, ca dar pentru „prima zi“. L-am aşezat lângă fotografii şi m-am lăsat pe spătarul scaunului, ca să admir efectul.

— Bună dimineaţa, Eva!

M-am ridicat în picioare, ca să-mi salut şeful.

— Bună dimineaţa, domnule Garrity!

— Spune-mi Mark, te rog! Vino la mine în birou!

M-am luat repede după el pe culoarul strâmt, gândindu-mă din nou că noul meu şef era o persoană pe care era plăcut să o priveşti. Avea pielea neagră şi lucioasă, un barbişon îngrijit şi în ochii căprui îi lucea o luminiţă veselă. Mark avea bărbia pătrată şi un zâmbet fermecător îi flutura în colţul gurii. Era îngrijit şi zvelt şi avea un aer plin de siguranţă, care inspira încredere şi respect.

Mi-a arătat unul dintre cele două scaune din faţa biroului său de sticlă şi crom, aşteptând să iau loc, înainte să se aşeze şi el în fotoliul său Aeron. Pe fundalul cerului şi al zgârie-norilor, Mark părea un om realizat şi puternic. De fapt, era doar un manager de cont aflat încă la început, iar biroul lui era un biet dulap, dacă îl comparai cu cele ale celor din conducere, dar priveliştea pe care o avea nu putea să fie ignorată.

S-a lăsat pe spate, zâmbitor.

— Ai terminat cu aranjarea noului apartament?

M-am mirat că-şi amintise, însă am şi apreciat acest lucru. Îl cunoscusem la al doilea interviu şi îmi plăcuse de la prima vedere.

— Da, în general. Mai am doar câteva cutii de desfăcut.

— Ai venit din San Diego, nu-i aşa? Este un oraş foarte frumos, dar foarte diferit de New York. Nu ţi-e dor de palmieri?

— Îmi lipseşte aerul uscat. O să-mi ia ceva timp să mă obişnuiesc cu umiditatea de aici.

— Aşteaptă până începe vara, zâmbi el. Deci… asta e prima ta zi şi eşti prima mea asistentă, aşa că va trebui să ne descurcăm văzând şi făcând. Nu sunt obişnuit să deleg sarcini, dar sunt sigur că o să mă prind repede.

Spusele lui m-au făcut imediat să mă simt relaxat şi în largul meu.

— Şi eu abia aştept să mi se dea sarcini.

— Eva, faptul că tu lucrezi cu mine reprezintă un pas enorm pentru mine. Mi-aş dori să fii bucuroasă că munceşti aici. Bei cafea?

— Cafeaua face parte din grupele mele principale de hrană.

— Ei, atunci am o asistentă după inima mea, zâmbi el şi mai larg. N-o să te rog să-mi faci cafeaua, dar n-o să mă supăr dacă o să-mi arăţi cum se foloseşte noul aparat de cafea pe care tocmai l-au instalat în oficiu.

— Nici o problemă, am râs şi eu.

— Vai, ce tristeţe! Nu mai am nimic să-ţi dau de făcut? Se scărpină, încurcat, la ceafă. Ce-ar fi să-ţi arăt conturile la care lucrez acum, ca să pornim de aici?

Restul zilei a trecut ca vântul. Mark a stabilit legătura cu doi clienţi şi a avut o şedinţă lungă cu echipa de la Departamentul de creaţie, pe tema conceptului de reclamă pentru o şcoală de comerţ. Era fascinant să urmăresc la prima mână modul în care diferitele departamente treceau ştafeta de la unul la altul, ca să ducă o campanie de la stadiul de propunere la realizare. Aş fi putut să rămân până mai târziu, numai ca să înţeleg mai bine cum sunt amplasate birourile, numai că telefonul mi-a sunat la cinci fără zece.

— Biroul lui Mark Garrity. Eva Tramell la telefon.

— Mişcă-ţi fundul acasă, că trebuie să bem paharul ăla pe care l-ai lăsat ieri pentru azi.

Îmbufnarea prefăcută a lui Cary m-a făcut să zâmbesc.

— Bine, bine, vin!

Mi-am închis computerul şi am ieşit. Când am ajuns la lifturi, mi-am scos mobilul ca să-i scriu un mesaj lui Cary că sunt pe drum. Un clopoţel mi-a indicat liftul care se oprise la etajul meu şi m-am îndreptat către el, luându-mi o secundă privirea, cât să apăs pe butonul de trimitere a mesajului. Când s-au deschis uşile, am făcut un pas în faţă, aruncând o privire ca să văd unde intru, iar ochii mi s-au intersectat cu alţii, albaştri. Mi-am pierdut răsuflarea.

Unicul ocupant al liftului era zeul sexului.

Capitolul 2

Purta o cravată argintie şi o cămaşă strălucitor de albă, iar absenţa totală a culorii îi punea şi mai bine în valoare albastrul uluitor al ochilor. Aşa cum stătea acolo, cu sacoul deschis şi mâinile înfundate neglijent în buzunarele pantalonilor, vederea lui m-a făcut să mă simt ca şi cum aş fi intrat cu capul drept într-un zid pe care nici măcar nu-l observasem.

M-am oprit clătinându-mă, cu ochii pironiţi asupra bărbatului care era chiar mai minunat decât îmi aminteam. În viaţa mea nu văzusem un păr atât de negru. Era strălucitor şi oarecum lung, cu vârfurile acoperindu-i un pic gulerul. Lungimea asta sexy era ca o încununare magistrală a imaginii de băiat rău şi fierbinte, pusă peste cea a omului de afaceri de succes, cam ca frişca pe o îngheţată fierbinte cu cremă Chantilly. Mama ar fi spus că numai pungaşii şi bandiţii poartă părul aşa.

Mâinile mi se încleştaseră ca să pot rezista impulsu-lui de a-l atinge, ca să văd dacă pielea lui era ca mătasea, aşa cum părea.

Uşile începuseră să se închidă, dar el a făcut repede un pas, apăsând pe un buton, ca să rămână deschise.

— E destul loc pentru amândoi, Eva.

Sunetul glasului voalat şi implacabil m-a făcut să-mi revin din ameţeala ce mă cuprinsese. „De unde îmi ştie numele?“

Pe urmă mi-am adus aminte că-mi ridicase de jos legitimaţia, atunci când îmi căzuse în hol. Am şovăit o clipă, întrebându-mă dacă să-i spun că aştept pe cineva, ca să iau alt lift, dar creierul meu mi-a luat-o înainte.

Ce dracu’ aveam? Fără îndoială că lucra în Crossfire. Nu puteam să-l evit de fiecare dată când îl vedeam şi, la urma urmelor, de ce aş fi făcut-o? Dacă voiam să ajung la punctul

în care să mă uit la el şi să nu mai fiu impresionată de frumuseţea lui, trebuia să-l văd destul de des, astfel încât să devină un fel de obiect de mobilier pentru mine.

Ha! Măcar de-aş fi în stare!

Am intrat în lift.

— Mulţumesc.

El şi-a luat mâna de pe buton şi a intrat la loc. Uşile s-au închis, iar liftul a început să coboare. Iar eu am regretat în aceeaşi clipă hotărârea de a merge în acelaşi lift cu el.

Conştiinţa faptului că era acolo îmi făcea pielea de găină. Era o forţă atât de puternică în spaţiul acela strâmt, radiind o energie şi un magnetism sexual atât de palpabile, încât mă făcea să mă foiesc fără contenire. Respiraţia îmi devenise la fel de accelerată ca şi bătăile inimii. M-am simţit iar la fel de inexplicabil atrasă către el, ca şi cum ar fi emanat o comandă tăcută, la care eram instinctiv programată să răspund.

— Ţi-a plăcut prima zi? mă întrebă, făcându-mă să tresar.

Vocea lui răsunătoare mă învălui într-un ritm seducător. „Cum naiba ştie că a fost prima mea zi?“

— Da, clar, am răspuns pe un ton neutru. Cum a fost a ta?

Simţeam că privirea lui alunecă pe profilul meu, însă mi-am concentrat atenţia asupra uşilor lustruite, din aluminiu, ale ascensorului. Inima mi-o luase razna în piept, iar stomacul îmi fremăta nebuneşte. Mă simţeam confuză şi incapabilă să mă stăpânesc.

— Ei, pentru mine n-a fost prima zi, mi-a replicat, cu o umbră de zâmbet. Dar a fost plină de succes. Şi lucrurile progresează din ce în ce mai bine.

Am dat din cap, reuşind să zâmbesc, fără să am nici cea mai vagă idee la ce se referea. La etajul doisprezece, liftul s-a oprit, lăsând să intre un grup de trei persoane, care discutau prietenește, cu foarte multă însufleţire. M-am dat în spate, ca să le fac loc, retrăgându-mă în colţul opus al

ascensorului, cât mai departe de Domnul Întunecat şi Primejdios. Numai că şi el a făcut un pas lateral, în acelaşi timp cu mine. Şi, dintr-odată, eram mult mai aproape unul de altul decât fuseserăm până atunci.

El şi-a aranjat cravata cu nod perfect, iar în această mişcare m-a atins uşor cu braţul. Am inspirat adânc, încercând să ascult conversaţia celorlalţi, numai ca să pot ignora senzaţia acută a prezenţei lui. Era însă imposibil. El era atât de prezent! Exact lângă mine. Atât de perfect, de minunat şi mirosind absolut divin. Gândurile mi-o luaseră razna, închipuindu-mi cât de ferm îi era trupul sub costum, cum l-aş simţi lipit de mine, cât de bine dotat – sau nu – o fi…

Când ascensorul a ajuns în hol, mai că am gemut de uşurare. Nu mai puteam de nerăbdare, aşteptând ca liftul să se golească şi, imediat ce s-a eliberat un colţişor, am făcut un pas înainte. Mâna lui mi s-a aşezat ferm la baza spatelui şi el a ieşit împreună cu mine, conducându-mă. Atingerea lui într-o zonă atât de vulnerabilă îmi trimise un fior prin tot trupul.

Când am ajuns la turnichete, şi-a luat mâna de pe mine, lăsându-mă ciudat de dezgolită. I-am aruncat o privire, încercând să-i citesc în ochi, însă, deşi se uita la mine, chipul îi era impenetrabil.

— Eva!

Vederea lui Cary, care se sprijinea cu nonşalanţă de o coloană de marmură din hol, a schimbat cu totul situaţia. Îşi trăsese pe el nişte blugi care-i puneau în valoare picioarele de un kilometru şi un pulover de un verde pal, supradimensionat, care se potrivea cu ochii lui. Atrăgea cu uşurinţă atenţia tuturor celor din hol. Am încetinit în timp ce mă apropiam de el, iar zeul sexului a trecut pe lângă noi, ieşind pe uşile turnante şi strecurându-se cu graţie pe uşa din spate a SUV-ului negru Bentley pe care-l văzusem parcat lângă trotuar în seara dinainte.

În timp ce maşina se îndepărta, Cary scoase un fluierat:

— Ei, da! După cum te uitai la el, ăsta trebuie să fie tipul de care mi-ai povestit, aşa-i?

— Da. El era şi nimeni altul.

— Lucraţi împreună?

Cary mă luă de mână, trăgându-mă după el în stradă, pe uşa fixă.

— Nu.

M-am oprit pe trotuar, ca să-mi pun pantofii de stradă, sprijinindu-mă de el, în timp ce trecătorii se scurgeau în jurul nostru.

— Nu ştiu cine e, însă m-a întrebat dacă mi-am petrecut bine prima zi, aşa că e cazul să aflu.

— Păi… Cary zâmbi, ţinându-mă de cot, în timp ce eu ţopăiam neîndemânatică de pe un picior pe altul. Habar n-am cum poate să lucreze cineva pe lângă el. Mie parcă mi-a rămas creierul în pană timp de un minut.

— Pot să bag mâna-n foc că ăsta este un efect universal, m-am îndreptat eu. Hai să mergem! Trebuie să beau ceva.

Dimineaţa următoare a sosit cu o uşoară durere pulsatilă în ceafă, care mă atenţiona că exagerasem un pic cu vinul. Totuşi, în timp ce urcam spre etajul douăzeci, nu regretam distracţia prelungită pe cât de mult ar fi fost cazul. Avusesem de ales între prea mult alcool sau o seară în doi cu vibratorul meu şi afurisită să fiu dacă aveam să mă arunc într-un orgasm furnizat de baterii visând la Domnul Întunecat şi Primejdios. Nu că el ar fi ştiut sau că i-ar fi păsat că mă excitase aşa de tare încât nici nu mai vedeam bine, dar eu aş fi ştiut şi nu voiam să-i dau satisfacţie fantasmei cu el.

Mi-am îndesat lucrurile în sertarul de jos al biroului şi, observând că Mark încă nu apăruse, mi-am luat o ceaşcă de cafea şi m-am întors la birouaşul meu, ca să mă pun la curent cu noile mele bloguri favorite de afaceri în publicitate.

— Eva!

Am tresărit când şi-a făcut apariţia, cu un zâmbet strălucitor de alb luminându-i faţa smeadă.

— Bună dimineaţa, Mark!

— Aşa-i mereu. Cred că tu eşti talismanul meu norocos. Vino în biroul meu şi ia-ţi şi tableta! Ai putea să lucrezi până mai târziu în seara asta?

— Sigur, i-am spus urmându-l, molipsită de entuziasmul lui.

— Speram să zici asta.

Şi s-a aruncat în fotoliul lui. Mi-am luat şi eu scaunul pe care stătusem cu o zi înainte şi am deschis imediat un program Notepad.

— Ei bine, a început el, am primit o cerere de ofertă pentru Kingsman Vodka şi cei de acolo mi-au pomenit numele. E prima dată când se întâmplă aşa ceva.

— Felicitări!

— Mulţumesc, dar hai să le lăsăm pentru momentul în care chiar punem mâna pe contul ăla. Trebuie oricum să licităm, dacă trecem de cerere în stadiul de propunere, iar tipii vor să ne întâlnim mâine-dimineaţă.

— Uau! De obicei e aşa de rapid?

— Nu. De obicei, aşteaptă până când facem cererea de ofertă şi abia pe urmă se întâlnesc cu noi, însă Cross Industries abia au cumpărat Kingsman şi au o mulţime de filiale. Ar fi o afacere tare dacă punem mâna pe ea. Iar ei ştiu prea bine şi ne pun să sărim peste obstacole, iar primul dintre ele e întâlnirea cu mine.

— De obicei e o întreagă echipă, nu?

— Da, noi ne prezentăm ca un grup. Însă ei ştiu foarte bine cum merg lucrurile; ştiu că vor fi agăţaţi de un director mare, după care o să ajungă să lucreze cu un directoraş ca mine, aşa că m-au ales ei direct şi acum vor să mă verifice. Însă, ca să fim corecţi, cererea de ofertă dă mai multe informaţii decât cere la schimb. E la fel de bună ca un rezumat, aşa că nu pot să-i acuz că ne cer lucruri

imposibile, sunt doar meticuloşi. Dar asta e de aşteptat când faci afaceri cu Cross Industries.

Îşi trecu mâna prin părul creţ, trădând astfel încordarea pe care o simţea.

— Ce părere ai despre votca Kingsman?

— Ăăă… păi… sincer, n-am auzit niciodată de ea.

Mark se lăsă pe spate în fotoliu, râzând.

— Slavă Domnului! Credeam că eu sunt singurul care n-o cunoaşte. Ei, partea bună e că nu are un renume prost, peste care să trebuiască să trecem. Lipsa de informaţii poate însemna că informaţiile sunt bune.

— Ce pot să fac ca să te ajut? În afară de a căuta informaţii despre votcă şi de a rămâne până târziu.

El îşi strânse o clipă buzele, gânditor.

— Notează asta…

Am lucrat din greu în pauza de prânz şi mult timp după ce birourile se goliseră, adunând de la strategi date cu care să începem. La puţin după ora şapte, telefonul lui Mark a început să sune, iar zgomotul lui, care spărgea tăcerea, m-a făcut să tresar. Mark îl puse pe speaker, fără să se oprească din lucru.

— Salut, dragule!

— I-ai dat să mănânce bietei fete? se auzi o voce caldă bărbătească de la celălalt capăt.

Mark îmi aruncă o privire prin pereţii de sticlă ai biroului, răspunzând:

— A, am uitat.

M-am uitat imediat în altă parte, muşcându-mi buzele, ca să-mi ascund zâmbetul.

Se auzi clar o pufnitură supărată răsunând din telefon.

— Lucrează abia de două zile, iar tu deja o pui să facă ore suplimentare şi o laşi să moară de foame. O să-şi dea demisia.

— Rahat! Ai dreptate. Steve, dragule…

— Nu mă lua tu pe mine cu „Steve, dragule“! Îi place mâncarea chinezească?

Am ridicat degetul mare spre Mark.

— Da, îi place, zâmbi el.

— Bine. Ajung în douăzeci de minute. Spune-le ălora de la pază că vin.

Peste fix douăzeci de minute, am apăsat pe butonul de deschidere a uşii pentru Steven Ellison. Era un bărbat numai forţă; purta blugi negri, nişte ghete de lucru şi o cămaşă cu nasturi călcată cu grijă. Era roşcat şi în ochii albaştri avea o expresie veselă; arăta la fel de bine ca partenerul lui, însă în alt mod. Ne-am aşezat toţi trei la biroul lui Mark şi ne-am apucat să punem pe farfuriile de carton pui kung pao şi vită cu broccoli, asezonate cu orez alb, după care am început să mâncăm cu beţişoarele.

Am aflat că Steven era antreprenor şi că era cu Mark încă din facultate. Îi priveam cum vorbesc între ei, cuprinsă de respect şi de o undă de gelozie. Relaţia lor funcţiona atât de frumos, că era o adevărată bucurie să fii împreună cu ei.

— Măi, fato, exclamă Steven, fluierând uşor, în timp ce eu mă serveam pentru a treia oară, poţi s-o laşi pentru mai târziu. Unde ai de gând să ajungi?

— La sală cu mine, am ridicat din umeri. Poate mă ajută?…

— Nu-l lua în seamă, rânji Mark. Steven este doar gelos. Trebuie să-şi păstreze silueta de adolescentă.

— La dracu’! Steven îi aruncă partenerului său o privire ironică. Aş putea s-o iau să mănânce împreună cu echipa. Aş putea să fac ceva bani dacă pariez pe cât de mult poate să mănânce.

— Ar putea să fie amuzant, am zâmbit eu.

— Ha! Ştiam eu că ai o trăsătură sălbatică în tine. Se vede după cum zâmbeşti.

M-am uitat în jos la mâncare, refuzând să-mi amintesc cât de sălbatică fusesem în perioada mea rebelă, autodistructivă.

Mark îmi veni în ajutor.

— Nu-mi hărţui asistenta! Şi ia zi, ce ştii tu despre femeile sălbatice?

— Ştiu că unora dintre ele le place să fie cu tipi gay. Le place perspectiva noastră, rânji el. Mai ştiu şi alte câteva lucruri. Hei… nu vă mai uitaţi aşa de şocaţi, voi ăştia doi. Am vrut şi eu să văd dacă sexul heterosexual e aşa grozav cum se spune.

Asta era, fără îndoială, o noutate pentru Mark, însă după tresărirea amuzantă a buzelor, era destul de sigur de relaţia lor, aşa încât schimbul ăsta de replici i se părea doar amuzant.

— Serios?

— Şi cum ţi s-a părut? am întrebat cu curaj.

Steven ridică din umeri.

— Nu vreau să spun că este supraevaluat, pentru că e clar că eu nu sunt de partea demografică adecvată şi am şi avut un eşantion foarte limitat, însă pot să trăiesc liniştit fără el.

Mi s-a părut foarte grăitor că Steven relatase totul în termenii cu care lucra Mark. Vorbeau unul cu altul despre carierele lor şi se ascultau reciproc, chiar dacă domeniile în care activau erau la ani-lumină unul de celălalt.

— Dacă iau în calcul felul cum îţi duci viaţa acum, îi spuse Mark, în timp ce lua nişte broccoli cu beţişoarele, aş spune că ăsta e un lucru foarte bun.

Până când am terminat să mâncăm, se făcuse deja ora opt şi venise echipa de la curăţenie. Mark a insistat să-mi cheme un taxi.

— Trebuie să vin devreme mâine? l-am întrebat.

Steven îl lovi prieteneşte pe umăr pe Mark.

— Trebuie să fi făcut tu ceva bun într-o altă viaţă dacă te-ai ales cu ea.

— Cred că traiul cu tine în viaţa asta m-a recomandat din plin, răspunse Mark sec.

— Hei, protestă Steven, eu sunt bine domesticit. Las jos colacul de la WC.

Mark îmi aruncă o privire exasperată, în care se citea afecţiunea pentru partenerul său.

— Şi asta mă ajută cu ceva?

Toată ziua de joi, eu şi Mark ne-am dat peste cap ca să ne pregătim pentru întâlnirea lui de la ora patru cu echipa de la Kingsman. Am luat un prânz de afaceri împreună cu cei doi de la Departamentul de creaţie care aveau să participe la lansare când urma să se ajungă la momentul respectiv; după care am revizuit notiţele pe care le făcuserăm despre prezenţa Kingsman pe internet şi în mediile sociale existente.

Am început să am ceva emoţii pe la trei şi jumătate, pentru că ştiam că va fi un trafic infernal, dar Mark a continuat să lucreze şi după ce i-am arătat cât e ceasul. Se făcuse patru fără un sfert când s-a repezit afară din birou, zâmbindu-mi larg, în timp ce-şi punea sacoul.

— Hai cu mine, Eva!

De la biroul meu, am clipit uimită.

— Pe bune?

— Ai muncit din greu ca să mă ajuţi să mă pregătesc. Nu vrei să vezi cum merge treaba?

— Ba da, sigur. Mulţumesc!

Am sărit în picioare. Ştiam că felul în care arăt este o reflexie a şefului meu, aşa că mi-am netezit fusta neagră şi mi-am aranjat manşetele bluzei de mătase. Coincidenţă norocoasă, cămaşa mea stacojie se potrivea la perfecţie cu cravata lui Mark.

Ne-am îndreptat spre lifturi şi am fost un pic mirată când am văzut că ascensorul o ia în sus, în loc să coboare. Când am ajuns la ultimul etaj, am observat că locul respectiv era mult mai mare şi mai elaborat decorat decât cel de la etajul douăzeci. Ghivece agăţate pe pereţi, pline cu ferigi şi crini, înmiresmau aerul, iar pe uşile securizate, din sticlă fumurie, se citeau, gravate cu caractere îngroşate, foarte masculine, cuvintele Cross Industries.

Ni s-a permis să intrăm şi ni s-a cerut să aşteptăm un moment. Am refuzat amândoi apa şi cafeaua oferite şi, în mai puţin de cinci minute de când ajunseserăm, am fost conduşi către o sală de conferinţe închisă.

Mark s-a uitat la mine cu ochii licărind, în timp ce recepţionera apăsa pe clanţă.

— Eşti gata?

— Gata, am zâmbit eu.

Uşa s-a deschis şi, cu un gest, am fost poftită să intru prima. Am avut grijă să afişez un zâmbet strălucitor în timp ce intram… iar surâsul mi-a îngheţat pe buze la vederea bărbatului care s-a ridicat în picioare când am pătruns înăuntru.

Oprirea mea bruscă a produs îmbulzeală în prag, iar Mark m-a împins din spate, făcându-mă să mă împleticesc în faţă. Domnul Întunecat şi Primejdios m-a prins de talie, ridicându-mă direct la pieptul lui. Aerul mi-a părăsit rapid plămânii, urmat de îndată de ultima fărâmă de raţiune pe care o mai aveam. Sub palme îi simţeam bicepşii tari ca piatra, iar stomacul părea o scândură zdravănă de muşchi, până şi prin straturile de haine dintre noi. Iar când a inspirat, am simţit cum mi se întăresc sfârcurile, stimulate de atingerea pieptului său.

O, nu! Eram blestemată. Un film întreg mi s-a perindat într-o fracţiune de secundă prin faţa ochilor, prezentându-mi o mie de feluri în care puteam, în zilele, săptămânile şi lunile următoare, să mă împiedic, să cad, să mă clatin, să alunec ori să mă prăbuşesc în faţa zeului sexului.

— Bună din nou, murmură el, iar vibraţia glasului său mă împunse dureros în tot corpul. Mereu e o plăcere să dau peste tine, Eva.

M-am înroşit de stânjeneală şi de dorinţă, fără să fiu în stare să mă desprind de el, în ciuda prezenţei celorlalţi doi oameni din încăpere. Nu mă ajuta deloc nici faptul că atenţia lui era îndreptată numai şi numai asupra mea, iar

trupul lui puternic radia acea captivantă comandă de neoprit.

— Domnule Cross, am auzit vocea lui Mark din spatele meu, ne cerem scuze pentru această intrare.

— Nu e cazul. A fost absolut memorabilă.

Când Cross m-a lăsat jos, m-am împleticit pe tocurile mele cui, cu genunchii tremurând de la contactul direct al trupurilor noastre. Era îmbrăcat tot în negru, dar cămaşa şi cravata îi erau de un gri perlat. Ca de obicei, arăta mult prea bine. Cum o fi să arăţi atât de uluitor? N-avea cum să se ducă nicăieri fără să provoace tulburare.

Mark ajunse lângă mine şi mă ajută să-mi revin, ţinându-mă cu blândeţe.

Privirea lui Cross nu s-a desprins de mâna cu care Mark îmi sprijinea cotul, până când şeful meu mi-a dat drumul.

— Bine. În regulă, îşi reveni Mark. V-o prezint pe asistenta mea, Eva Tramell.

— Ne-am cunoscut deja, spuse Cross, trăgând pentru mine un scaun lângă al lui. Eva!

I-am aruncat o privire lui Mark, ca să ştiu ce să fac, căci încă nu-mi revenisem din clipele pe care le petrecusem lipită de superconductorul sexual. Cross s-a apropiat mai mult de mine şi mi-a ordonat cu voce liniştită:

— Stai jos, Eva!

Mark a dat uşor din cap, dar eu deja mă aşezam pe scaun la comanda lui Cross, pe care trupul meu îl asculta instinctiv, înainte ca mintea mea să-şi revină şi să ridice vreo obiecţie.

În ora următoare, am încercat să nu mă clintesc din loc, în timp ce Mark era perpelit la foc mic de Cross şi de cei doi directori de la Kingsman, două brunete elegante în costume cu pantaloni. Cea în zmeuriu, mai ales, făcea tot posibilul ca să-i atragă atenţia lui Cross, pe când cealaltă, în crem, se concentra intenţionat asupra şefului meu. Toţi trei păreau impresionaţi de capacitatea lui Mark de a demonstra că

modul de lucru al agenţiei – şi felul în care lucrează cu clienţii – oferă o valoare dovedită pentru brandul clientului.

Îl admiram pe Mark, pentru cât de liniştit rămânea sub presiunea exercitată de Cross, care domina cu uşurinţă discuţia.

— Bine spus, domnule Garrity, l-a lăudat scurt Cross pe când îşi strângeau hârtiile. Aştept să trecem la cererea de ofertă când va sosi timpul. Ce te-ar atrage pe tine să încerci votca Kingsman, Eva?

Am tresărit, clipind.

— Poftim?

Intensitatea cu care mă fixa mă pârjolea. M-am simţit de parcă nu se concentra decât asupra mea, fapt care m-a făcut să am şi mai mult respect pentru Mark, care fusese nevoit să vorbească o oră întreagă sub presiunea acelei priviri.

Scaunul lui Cross era aşezat perpendicular pe lungimea mesei, ceea ce-i permitea să se uite direct la mine. Îşi odihnea mâna dreaptă pe lemnul neted, bătând darabana cu degetele lungi şi elegante. La capătul manşetei se întrezărea o părticică din încheietura mâinii şi, dintr-un motiv absolut nebunesc, la vederea culorii de mierie a pielii, pe care creştea un puf negru de păr, am simţit cum clitorisul mi se trezeşte la viaţă. Era pur şi simplu teribil de… *bărbătesc*.

— Pe care dintre cele două concepte sugerate de Mark îl preferi? a întrebat el din nou.

— Cred că toate sunt excelente.

Pe chipul lui minunat nu se clintea un muşchi când răspunse:

— Dacă e nevoie, pot să le cer tuturor să iasă din sală, numai ca să-mi spui care e părerea ta sinceră.

Degetele mi se încleştară pe braţele scaunului.

— V-am spus care este cu adevărat părerea mea, domnule Cross, însă, dacă doriţi să ştiţi, am impresia că

luxul senzual, dar la buget mic, va fi atrăgător pentru cel mai mare segment demografic. Numai că eu nu am…

— Sunt de acord cu tine. Şi Cross s-a ridicat în picioare, încheindu-şi sacoul. Domnule Garrity, aveţi o direcţie spre care să mergeţi. Ne vom vedea din nou săptămâna viitoare.

Eu am rămas neclintită o clipă, ameţită de mersul uluitor al evenimentelor. Pe urmă m-am uitat la Mark, care părea să ezite între încântarea plină de uluire şi buimăceală.

Pe urmă m-am ridicat şi m-am îndreptat prima spre uşă. Eram mai mult decât conştientă de faptul că lângă mine mergea Cross. Felul în care se mişca, plin de o graţie animalică, mă excita enorm. Nu puteam să cred că n-ar fi bestial în pat, şi agresiv totodată, luând tot ce-şi dorea într-un fel care ar fi împins o femeie să înnebunească, numai ca să-i ofere.

Cross nu s-a dezlipit de mine tot drumul până la ascensoare. Cred că a vorbit un pic cu Mark despre sport, dar eram mult prea atentă la felul în care reacţionam faţă de el ca să-mi pese cât negru sub unghie de conversaţia de convenienţă. Când a ajuns liftul, am răsuflat uşurată şi am făcut repede un pas înainte, împreună cu Mark.

— O clipă, Eva, a intervenit Cross cu voce blândă, punându-mi o mână pe cot ca să mă reţină. O să vină imediat, i s-a adresat unui Mark mut de uimire, în timp ce uşile liftului se închideau.

Cross nu scoase un sunet până când liftul plecă, după care apăsă din nou pe buton, ca să cheme altul, şi mă întrebă:

— Te culci cu cineva?

Întrebarea era atât de intimă, încât mi-au trebuit câteva secunde ca să pricep ce spusese. În cele din urmă, am inspirat şi am răspuns pe un ton tăios:

— De ce v-ar interesa aşa ceva?

S-a uitat la mine şi din nou am observat ceea ce văzusem încă de la prima noastră întâlnire: o putere imensă

şi un control de oţel. Ambele m-au făcut să mă dau un pas înapoi, fără să vreau. Din nou. Bine măcar că de data asta n-am mai căzut grămadă; făceam progrese.

— Pentru că vreau să ţi-o trag, Eva. Şi vreau să ştiu ce obstacole îmi stau în cale, dacă există.

Durerea bruscă care mi-a sfâşiat coapsele m-a făcut să mă sprijin de zid, ca să-mi menţin echilibrul. El se aplecă să mă susţină, însă l-am ţinut la distanţă cu mâna.

— Poate că pur şi simplu nu sunt interesată, domnule Cross.

Pe buzele lui trecu umbra unui surâs, făcându-l şi mai incredibil de arătos. O, Doamne!

Sunetul care arăta că liftul se apropie mă făcu să tresar, atât eram de încordată. Nu fusesem niciodată într-o asemenea stare de excitaţie. Nu fusesem niciodată atât de disperat de atrasă de vreun bărbat. Şi nu fusesem niciodată jignită în asemenea hal de o persoană după care tânjeam atât de amarnic. Am intrat în lift, rămânând cu faţa la el.

— Pe data viitoare, Eva, zâmbi el.

Uşile s-au închis şi eu m-am agăţat de balustradă, încercând să-mi regăsesc calmul. Abia ce-mi revenisem puţin, când uşile s-au deschis şi în faţa mea a apărut Mark, care se plimba de-a lungul coridorului, în zona de aşteptare.

— Doamne, Eva, murmură el, oprindu-se brusc. Ce-a mai fost şi asta?

— N-am nici cea mai mică idee.

Am oftat din greu, dorindu-mi să-i povestesc schimbul enervant şi ameţitor de replici pe care-l avusesem cu Cross; eram însă conştientă de faptul că şeful meu nu era confidentul potrivit.

— Cui îi pasă? Ştii că o să-ţi dea contractul.

— Aşa aş zice şi eu, răspunse el, iar zâmbetul îi alungă încruntarea de pe chip.

— După cum zice mereu colegul meu de cameră, ar trebui să sărbătoreşti. Ce zici, fac o rezervare la cină

pentru tine şi Steven?

— De ce nu? La Pure Food and Wine, la şapte, dacă pot să ne găsească un loc. Dacă nu, surprinde-ne!

Nici nu ajunseserăm bine în biroul lui Mark, că asupra lui s-au şi năpustit directorii – Michael Waters, preşedintele, Christine Field şi Walter Leaman, directorul-executiv şi, respectiv, vicepreşedintele.

I-am evitat pe toţi patru cât de liniştit am putut şi m-am strecurat în birouaşul meu.

Am sunat la Pure Food and Wine şi i-am rugat să-mi găsească o masă pentru doi. După ce m-am umilit şi m-am rugat, tipa de la programări s-a îndurat, în sfârşit. I-am lăsat lui Mark un mesaj vocal: „Clar că-i ziua ta norocoasă. Te-ai făcut cu o rezervare la şapte. Distracţie plăcută!“

După care am semnat de plecare, căci abia aşteptam să ajung acasă.

— Ce-a spus?

Cary stătea la celălalt capăt al canapelei albe, clătinând din cap.

— Ştiu, bine?

Mă delectam cu încă o gură de vin, un sauvignon aspru şi rece, pe care îl luasem în drum spre casă.

— Aşa am reacţionat şi eu. Încă nu pot să fiu sigură dacă nu cumva mi-am închipuit că am o asemenea conversaţie, doar pentru că luasem o supradoză din feromonii lui.

— Şi?

— Şi ce? am întrebat, strângându-mi picioarele sub mine şi aşezându-mă într-un colţ.

— Ştii ce întreb, Eva, răspunse Cary, luându-şi laptopul de pe măsuţa de cafea, pe care îşi aşează picioarele. Ai de gând să profiţi de asta sau ce-ai să faci?

— Nici măcar nu-l cunosc. Habar n-am care-i este numele mic, iar el mi-a şi aruncat pisica.

Cary începu să tasteze la laptop.

— El ştie cum te cheamă pe tine. Şi ce-a fost faza cu votca? Şi faptul că a cerut neapărat să lucreze cu şeful tău?

Mâna pe care mi-o treceam prin păr parcă mi-a încremenit.

— Mark e un tip foarte talentat. Dacă acest Cross are măcar o fărâmă de simţ al afacerilor, o să rămână la el şi o să-l folosească.

— Eu aş zice că se pricepe la afaceri.

Cary îşi întoarse laptopul spre mine, ca să-mi arate pagina lui Cross Industries, pe care se lăfăia o poză superbă a clădirii Crossfire.

— Asta e clădirea lui, Eva. Gideon Cross este proprietarul ei.

La dracu'! Am închis ochii. Gideon Cross. Mi se părea că numele i se potriveşte. Era la fel de sexy şi de o masculinitate elegantă ca şi omul care îl purta.

— Are oameni care se ocupă de marketing pentru filialele lui. Probabil zeci şi zeci de angajaţi pentru asta.

— Taci, Cary!

— Este superb, bogat şi vrea să sară pe tine. Care-i problema?

I-am aruncat o privire.

— O să fie tare ciudat să dau mereu peste el. Mi-aş dori să păstrez slujba asta destul de mult. Chiar îmi place. Îmi place mult şi de Mark. M-a implicat total în proces şi am învăţat deja foarte mult de la el.

— Îţi aminteşti ce spune doctorul Travis despre riscurile calculate? Când psihologul tău te sfătuieşte să rişti un pic, asta înseamnă că trebuie să rişti un pic. Te poţi descurca în situaţia asta. Şi tu, şi Cross sunteţi adulţi.

Apoi se întoarse iar la căutările lui pe net.

— Uau! Ştii că abia peste doi ani o să facă treizeci de ani? Gândeşte-te ce viguros o fi!

— Gândeşte-te cât este de necioplit! Sunt foarte jignită de felul în care mi-a aruncat propunerea în faţă. Pur şi simplu urăsc să fiu considerată un va-gin mergător.

Cary se opri, uitându-se la mine plin de înţelegere.

— Îmi pare rău, fetiţo! Eşti foarte puternică, mult mai puternică decât mine. Doar că nu te văd nevoită să te lupţi cu probleme ca ale mele.

— Nici nu cred că fac asta, în majoritatea timpului, am răspuns, privind în altă parte, căci nu voiam să-mi amintesc prin ce trecuserăm amândoi în trecut. Nu m-am purtat ca şi cum i-aş fi cerut să-mi dea o întâlnire. Dar trebuie să existe şi moduri mai bune de a-i spune unei femei că vrei să ajungi în patul ei.

— Ai dreptate. E un nesuferit arogant. Mai bine lasă-l să-i curgă balele după tine până când i se învineţesc biluţele. O merită din plin.

Asta mi-a adus zâmbetul pe faţă. Este ceva ce-i ieşea mereu lui Cary.

— Mă îndoiesc că omul ăla a avut vreodată bilele vineţii, însă e o fantezie tare amuzantă.

El îşi închise laptopul cu un gest brusc.

— Ce facem în seara asta?

— Mă gândeam să mă duc să văd cum stă treaba la sala aia de Krav Maga din Brooklyn.

Făcusem câteva săpături după întâlnirea cu Parker Smith de la sala Equinox şi, pe măsură ce trecea săptămâna, gândul că pot să am un asemenea debuşeu dur, fizic, ca să scap de stres părea din ce în ce mai aproape de ideal.

Ştiam că n-avea să fie nici pe departe comparabil cu o partidă de sex sălbatic cu Gideon Cross, însă aveam eu o bănuială că avea să-mi dăuneze mult mai puţin sănătăţii.

Capitolul 3

— N-ai nici o şansă ca maică-ta şi Stanton să te lase să vii aici noaptea de mai multe ori pe săptămână, zise Cary, strângându-şi sacoul elegant de denim pe lângă corp, deşi nu era foarte răcoare.

Depozitul transformat pe care Parker Smith îl folosea ca sală de sport era o clădire de cărămidă roşie, aflată într-o zonă cândva industrială din Brooklyn, care încerca acum să revină la viaţă. Era un spaţiu vast, iar porţile masive din metal pe unde cândva intra marfa nu te lăsau nici măcar să bănuieşti ce se petrecea înăuntru. Eu şi Cary stăteam pe nişte gradenuri de aluminiu, uitându-ne la vreo şase combatanţi care se înfruntau pe saltele.

— Au! am tresărit, empatizând cu un tip care tocmai primise o lovitură în vintre.

Chiar dacă avea echipament de protecţie, izbitura tot trebuie să fi fost dureroasă.

— Şi cum o să afle Stanton de asta, Cary?

— Pentru că o să ajungi la spital? îmi aruncă el o privire. Vorbesc serios. Krav Maga e un sport brutal. E cu lovituri adevărate, tip full contact. Şi chiar dacă n-o să te dea vânătăile de gol, taică-tu vitreg tot o să afle în vreun fel. Mereu află.

— Din cauza mamei; ea-i spune totul. Dar n-o să-i zic nimic despre asta.

— De ce?

— Pentru că n-o să înţeleagă. O să creadă că vreau să învăţ să mă apăr din cauza celor petrecute, o să se simtă vinovată şi o să mă facă şi pe mine să mă simt prost din cauza asta. N-o să creadă deloc că scopul meu principal este să fac sport şi să scap de stres.

Cu bărbia sprijinită în palme, l-am privit pe Parker Smith, care începea o partidă cu o femeie. Era un instructor

bun, răbdător şi meticulos; explica într-un fel simplu şi uşor de înţeles. Sala lui nu se afla într-un cartier prea bun, însă mi s-a părut că se potrivea cu ceea ce preda el. Nimic nu te apropia mai mult de realitatea dură decât un depozit mare şi gol.

— Tipul ăsta, Parker, chiar e mişto, şopti Cary.

— Şi poartă şi verighetă.

— Am observat. Ăia buni sunt mereu luaţi primii.

După terminarea orei, Parker veni la noi, întâmpinându-ne cu ochii lui negri strălucitori şi cu un zâmbet şi mai strălucitor.

— Ce zici, Eva?

Zâmbetul lui sexy îl făcu pe Cary să vină mai aproape de mine, strângându-mă de mână până s-o albească.

— Ia-o pe drumul ăsta!

Ziua de vineri a început excelent. Mark mi-a prezentat procesul culegerii de informaţii pentru o cerere de ofertă şi mi-a povestit câte ceva despre Cross Industries şi despre Gideon Cross, punând accentul pe faptul că el şi Cross sunt de aceeaşi vârstă.

— Trebuie să-mi amintesc mereu de asta, spuse şeful meu. E foarte uşor să uiţi că e atât de tânăr când stă în faţa ta.

— Aşa este, am aprobat eu, dezamăgită în secret că n-aveam să-l văd pe Cros în următoarele două zile. Deşi îmi tot zisesem că n-are nici o importanţă, mă simţeam cam deprimată. Nu-mi dădusem seama că posibilitatea de a da nas în nas cu el mă excita atât până când posibilitatea asta dispăruse. Era absolut extraordinar să fiu lângă el. Pe lângă faptul că era o adevărată încântare pentru ochi să-l priveşti. Şi pentru sfârşitul de săptămână nu aveam nici un plan care să fie măcar pe jumătate la fel de excitant.

Îmi luam notiţe în biroul lui Mark, când am auzit că telefonul din biroul meu începe să sune. M-am scuzat şi am alergat să răspund.

— Biroul lui Mark Garrity…

— Eva, drăguţo! Ce mai faci?

M-am prăbuşit pe scaun la auzul vocii tatălui meu vitreg. Stanton mi se păruse întotdeauna întruchiparea omului de familie veche şi bogată: cultivat, foarte conştient de drepturile sale şi trufaş.

— Bună, Richard! E totul în regulă? Mama e bine?

— Da, totul merge bine. Mama ta o duce minunat, ca întotdeauna.

Tonul vocii i se făcea mai blând când vorbea despre soţia lui, iar eu îi eram recunoscătoare pentru asta. De fapt, îi purtam recunoştinţă pentru multe, însă uneori mi-era greu să pun în balanţă cu senzaţia că nu sunt loială. Ştiam prea bine că tata suferea din cauza diferenţei enorme dintre veniturile lor.

— Bine, am replicat, uşurată, mă bucur. Aţi primit, tu şi mama, biletul de mulţumire pentru rochie şi fracul lui Cary?

— Da, şi a fost drăguţ din partea ta, dar ştii că noi nu aşteptăm mulţumiri de la tine pentru aşa ceva. Scuză-mă o clipă!

L-am auzit vorbind cu cineva, probabil cu secretara lui.

— Eva, drăguţo, aş dori să luăm prânzul împreună azi. O să-l trimit pe Clancy să te ia.

— Azi? Dar o să ne vedem mâine-seară. Nu putem să aşteptăm până mâine?

— Nu, trebuie să ne vedem azi.

— Dar am doar o oră pauză pentru prânz.

O bătaie uşoară pe umăr mă făcu să mă întorc şi am observat că Mark stătea în picioare lângă compartimentul meu.

— Ia-ţi două ore, şopti el. Le meriţi din plin.

Am oftat şi i-am mulţumit pe muteşte.

— Richard, e în regulă la douăsprezece?

— Perfect. Aştept să ne vedem.

N-aveam nici un motiv să aştept cu nerăbdare întrevederi private cu Stanton, dar am ieşit, conştiincioasă,

înainte de douăsprezece şi am găsit maşina care mă aştepta, parcată lângă trotuar. Clancy, şoferul şi garda de corp a lui Stanton, mi-a deschis portiera şi l-am salutat. Pe urmă s-a urcat şi el la volan şi m-a dus în oraş. La douăsprezece şi douăzeci, mă aflam la o masă de conferinţe în birourile lui Stanton, uitându-mă la prânzul pentru două persoane foarte bine aranjat.

Stanton a ajuns la puţin timp după mine, arătând dichisit şi distins. Avea părul complet alb şi faţa brăzdată de riduri, însă continua să fie foarte arătos. Ochii îi erau de un albastru-deschis, ca denimul vechi, şi în ei strălucea o inteligenţă ascuţită. Era bine legat şi atletic, găsindu-şi timp pentru exerciţii fizice chiar şi în cele mai aglomerate zile, chiar şi înainte să se însoare cu soţia lui trofeu – mama mea.

M-am ridicat la apropierea lui şi s-a aplecat ca să mă sărute pe obraz.

— Arăţi minunat, Eva.

— Mulţumesc.

Eu semăn cu mama, care e tot blondă, însă ochii cenuşii i-am moştenit de la tata.

Stanton s-a aşezat în capul mesei, cât se poate de conştient de faptul că fundalul elegant al New Yorkului îl încadra, iar el profita cât putea de impresia pe care o făcea.

— Mănâncă, îmi spuse, cu o voce poruncitoare atât de bine însuşită de bărbaţii care sunt obişnuiţi cu puterea. Bărbaţii precum Gideon Cross.

O fi fost şi Stanton la fel de cuceritor când era de vârsta lui Cross?

Am luat furculiţa şi am început să mănânc din salata cu pui, coacăze, nuci şi brânză feta. Era delicioasă şi mi-era şi foame. M-am bucurat că Stanton n-a început să vorbească imediat, ca să pot savura mâncarea, însă pauza n-a durat prea mult.

— Eva, drăguţă, voiam să discutăm despre interesul tău pentru Krav Maga.

Am îngheţat.

— Cum?

Stanton a sorbit din apa cu gheaţă şi s-a lăsat pe spate; rigiditatea maxilarului său mă avertiza că lucrurile pe care eram pe cale să le aud n-aveau să-mi placă.

— Mama ta a fost foarte amărâtă aseară, când te-ai dus la sala aceea din Brooklyn. Mi-a trebuit ceva timp s-o liniştesc şi s-o asigur că pot să fac nişte aranjamente, ca să-ţi continui antrenamentele într-un mod mai sigur. Ea nu vrea…

— Stai! Am lăsat furculiţa jos, căci îmi dispăruse orice poftă de mâncare. De unde a ştiut unde sunt?

— Ţi-a urmărit telefonul.

— Nu se poate! am exclamat, lăsându-mă moale în scaun.

Naturaleţea cu care îmi răspunsese, de parcă ar fi fost cel mai normal lucru din lume, îmi provoca greaţă. Stomacul mi se răzvrătise, părând brusc mai doritor să respingă prânzul decât să-l digere.

— De-asta a insistat să folosesc unul dintre telefoanele companiei voastre. N-avea nici o legătură cu economia de bani.

— Bineînţeles că avea legătură şi cu asta. Însă o şi linişteşte.

— O linişteşte? Să-şi spioneze propria fiică? Asta nu-i normal, Richard. Trebuie să vezi ce se întâmplă. Mai face terapie cu doctorul Petersen?

El a avut eleganţa să pară stânjenit.

— Da, bineînţeles.

— Şi îi spune ce face?

— Nu ştiu, mi-a replicat el, băţos. Acestea sunt problemele personale ale Monicăi. Eu nu mă amestec.

Nu, nu se amesteca. O cocoloşea. Îi făcea toate capriciile. O răsfăţa. Şi îi îngăduia s-o ia razna cu obsesia pentru siguranţa mea.

— Trebuie să meargă mai departe. Eu trebuie să merg mai departe.

— Erai neştiutoare, Eva. Ea se simte prea vinovată că nu te-a apărat. Trebuie să-i dăm posibilitatea să acţioneze.

— Să acţioneze? Dar mă vânează!

Mintea mi se învârtea nebuneşte. Cum putuse ma-ma să-mi încalce intimitatea în halul ăsta? De ce o făcuse? Se înnebunea singură şi mă târa şi pe mine după ea.

— Povestea asta trebuie să înceteze.

— Se rezolvă foarte uşor. Am vorbit deja cu Clancy. Când vei mai dori să te aventurezi în Brooklyn, o să te ducă el cu maşina. S-a aranjat totul. O să fie mult mai convenabil pentru tine.

— Nu încerca să faci ca toate astea să pară că sunt pentru binele meu! Mă usturau ochii şi abia-mi reţineam lacrimile de enervare. Uram felul în care vorbea despre Brooklyn, de parcă ar fi fost o ţară din lumea a treia. Sunt adultă. Iau singură hotărâri. Am şi afurisita de lege de partea mea!

— Eva, nu-mi vorbi mie pe tonul ăsta! Eu nu fac decât să am grijă de mama ta. Şi de tine.

M-am ridicat intempestiv de la masă.

— Tu îi îngădui asta. N-o laşi să se vindece şi mă îmbolnăveşti şi pe mine.

— Stai jos! Ai nevoie de mâncare. Monica e îngrijorată că nu mănânci destul de sănătos.

— Ea e îngrijorată pentru orice, Richard. Asta este problema. Mi-am aruncat şervetul pe masă. E timpul să mă întorc la lucru.

Şi i-am întors spatele, îndreptându-mă cu paşi mari spre uşă, vrând să ies cât mai repede cu putinţă. Mi-am luat geanta pe care o lăsasem la secretara lui Stanton şi am lăsat telefonul mobil pe biroul ei. Clancy, care mă aştepta în zona de recepţie, m-a urmat, iar eu aveam destul de multă minte încât să nu încerc să-l împiedic. El nu primea ordine decât de la Stanton.

Clancy m-a dus înapoi la slujbă, în timp ce eu fierbeam pe bancheta din spate. Puteam să mă plâng oricât, dar, în

cele din urmă, nici eu nu eram mai bună decât Stanton, pentru că eram pe punctul să cedez. Aveam de gând să cedez şi s-o las pe mama să facă tot ce vrea, pentru că mă durea sufletul să mă gândesc că suferă mai mult decât suferise deja. Era tare sensibilă şi fragilă şi mă iubea cu o dragoste vecină cu nebunia.

Supărarea încă nu-mi trecuse când m-am întors la Crossfire. În momentul în care Clancy s-a îndepărtat, m-am oprit pe trotuarul aglomerat, căutând din priviri un magazin de unde să-mi iau o ciocolată sau unul de unde să-mi cumpăr un telefon nou.

Până la urmă, am înconjurat toată clădirea şi mi-am cumpărat şase batoane de ciocolată de la magazinul Duane Read din colţul străzii, după care m-am întors în Crossfire. Lipsisem doar o oră, însă n-aveam de gând să folosesc ora în plus pe care mi-o dăduse Mark. Simţeam nevoia să mă apuc de lucru, ca să nu mă mai gândesc la familia mea de nebuni.

Am găsit un ascensor gol, am rupt ambalajul unuia dintre batoane şi am muşcat cu poftă din el. Mă străduiam din greu să mă îndop cu raţia de ciocolată pe care mi-o stabilisem înainte să ajung la etajul douăzeci, când, deodată, liftul s-a oprit la etajul patru. Iar eu m-am bucurat de timpul în plus pe care oprirea aceasta mi-o oferise, ca să profit de senzaţia pe care mi-o dădea ciocolata neagră cu caramel care mi se topea în gură.

Uşile s-au deschis şi în faţa mea a apărut Gideon Cross, care vorbea cu alţi doi bărbaţi.

Ca de obicei, mi-am pierdut răsuflarea la vederea lui, iar asta mi-a reactivat iritarea care începuse să se estompeze. De ce avea efectul ăsta asupra mea? Când aveam să mă imunizez la farmecul lui?

El aruncă o privire înăuntru şi, la vederea mea, buzele i se arcuiră încet într-un surâs care mi-a oprit inima în loc.

Mda. Norocul meu de doi bani. O să devin un fel de provocare.

Zâmbetul lui Cross se şterse, lăsând loc unei uşoare încruntări.

— O să terminăm mai târziu, le aruncă el însoţitorilor săi, fără să-şi desprindă ochii de la mine.

Apoi intră în lift, ridicând mâna, ca să-i împiedice să-l urmeze. Ei clipiră surprinşi, mutându-şi privirea de la mine la Cross şi înapoi.

— Nu te grăbi, Eva!

Cross mă prinse de umăr, trăgându-mă înapoi. Uşile se închiseră, iar ascensorul se puse iar lin în mişcare.

— Ce crezi că faci? l-am repezit eu. După discuţia cu Stanton, ultimul lucru de care aveam nevoie pe lume era să mai dau peste încă un mascul dominator, care să-mi comande ce să fac.

Cross mă prinse însă de antebraţ, scrutându-mi chipul cu privirea intens de albastră.

— S-a întâmplat ceva. Ce e?

Electricitatea pe care deja o cunoşteam bine începu iar să-şi facă simţită prezenţa între noi, iar starea în care mă aflam mă împingea cu şi mai mare sălbăticie înspre el.

— Tu.

— Eu?

Degetele lui îmi marcau parcă umerii. Apoi îmi dădu drumul şi, scoţând o cheie din buzunar, o introduse în panoul liftului. Toate luminile se stinseră, cu excepţia celei din tavan.

Era iar într-un costum negru, cu dunguliţe gri. Văzându-l din spate, am avut o revelaţie. Avea umeri destul de largi, fără să fie mătăhăloşi, ceea ce îi punea în evidenţă talia zveltă şi picioarele lungi. Şuviţele mătăsoase de păr care i se revărsau peste guler mă ademeneau să-mi înfig degetele în ele şi să trag. Să-l trag tare. Chiar aşa, plină de nervi, tot îl voiam. Aveam nevoie de o ceartă.

— N-am stare de tine acum, domnule Cross.

El aruncă o privire spre acul de modă veche de deasupra uşilor, care arăta etajele pe lângă care treceam.

— Pot să te ajut eu să ai.

— Nu mă interesează.

Cross îmi aruncă o privire peste umăr. Albastrul cămăşii şi al cravatei avea aceeaşi nuanţă azurie ca ochii săi, iar efectul era izbitor.

— Să nu mă minţi, Eva. Niciodată.

— Asta nu-i o minciună. Ce dacă sunt atrasă de tine? Probabil că aşa sunt majoritatea femeilor.

Am împachetat ultima bucăţică de ciocolată şi am pus-o la loc în punguţa pe care o scosesem din geantă. Din moment ce respiram acelaşi aer cu Gideon Cross, nu mai aveam nevoie de ciocolată.

— Însă nu mă interesează să fac absolut nimic în privinţa asta.

El se răsuci pe călcâie, întorcându-se din nou cu faţa spre mine; un zâmbet şăgalnic îi îndulcea gura ce îndemna la păcate.

— Atracţie este un cuvânt prea blând pentru asta, făcu el un gest către spaţiul dintre noi.

— Poţi să zici că sunt nebună, însă mie trebuie să-mi *placă* un bărbat cu adevărat, înainte să mă trezesc goală puşcă în patul lui.

— Nu eşti nebună, veni replica lui. Numai că eu n-am nici timp, nici înclinaţie să merg la întâlniri.

— Atunci amândoi gândim la fel. Mă bucur că am stabilit cum stau lucrurile.

El se apropie şi mai mult, îndreptându-şi mâna spre faţa mea. M-am străduit să nu mă mişc ori să-i dau satisfacţia să mă vadă intimidată. Îşi plimbă uşor degetul mare pe colţurile gurii mele, după care îşi duse mâna la propriile buze. Îşi linse degetele, murmurând:

— Ciocolată şi tu. Delicios!

M-am simţit brusc cutremurată de un frison, urmat de o durere fierbinte între coapse, fără să mă pot împiedica să-mi închipui că ling ciocolată de pe trupul lui ucigător de

atrăgător. Privirea lui devenise mai întunecată, iar glasul i se transformă într-o şoaptă intimă:

— N-am dulcegării în repertoriu, Eva. Dar cunosc o mie de moduri în care să te aduc pe culmile plăcerii. Lasă-mă să-ţi arăt.

Liftul începuse să încetinească. El scoase cheia din panou, iar uşile se deschiseră. M-am dus într-un colţ şi l-am concediat cu o fluturare a mâinii.

— Pur şi simplu nu mă interesează.

— Mai vorbim noi. Şi Cross mă prinse de cot şi mă trase cu blândeţe, dar ferm, afară din lift.

L-am urmat, căci îmi plăceau fiorii pe care-i simţeam când mă aflam în preajma lui, dar şi pentru că eram curioasă să văd ce avea de spus dacă-i acordam mai mult de cinci minute din timpul meu.

Uşa de securitate se deschise atât de repede, încât nici nu trebuise să încetinească. Roşcata drăguţă de la recepţie se ridicase în grabă în picioare, gata să-i dea cine ştie ce informaţie, însă el scutură din cap, nerăbdător. Fata închise gura uluită, holbându-se la mine, în timp ce treceam pe lângă ea cu paşi grăbiţi.

Din fericire, drumul către biroul lui Cross era scurt. Asistentul lui se ridică văzându-l că vine, însă nu rosti nici un cuvânt când observă că şeful lui nu e singur.

— Scott, preia tu toate telefoanele mele, îi ceru Cross, conducându-mă spre biroul lui, dincolo de uşile duble de sticlă.

În ciuda enervării pe care o simţeam, nu puteam să nu fiu impresionată de centrul de comandă spaţios al lui Gideon Cross. Ferestre mari din tavan până în podea deschideau o privelişte pe două părţi asupra oraşului, iar un perete de sticlă lăsa deschis vederii restul spaţiului de birouri. Unicul perete opac, faţă în faţă cu biroul masiv, era acoperit de ecrane plate, pe care rulau canale de ştiri din toată lumea. Erau trei zone diferite de discuţii, fiecare dintre ele mai mare decât tot biroul lui Mark, şi un bar pe

care tronau carafe de cristal ornate cu pietre preţioase, acestea fiind singura pată de culoare într-o paletă compusă din negru, cenuşiu şi alb.

Cross apăsă un buton de pe biroul lui, închizând uşile, iar apoi altul, care opaciză de îndată peretele de sticlă, ascunzându-ne vederii angajaţilor săi. Acum, cu încăperea scăldată în nuanţele de safir ale foliei reflectorizante care acoperea ferestrele exterioare, intimitatea era asigurată. El îşi scoase sacoul, aşezându-l pe un umeraş de crom, după care se întoarse spre locul unde rămăsesem pironită, lângă uşă.

— Vrei să bei ceva, Eva?

— Nu, mulţumesc.

Fir-ar să fie! În vestă, îmi lăsa şi mai mult gura apă după el. Puteam să-mi dau chiar mai bine seama cât era de bine clădit. Ce umeri puternici avea. Cât de frumos i se încordau bicepşii şi posteriorul când se mişca. El îmi arătă o sofa de piele neagră.

— Ia loc!

— Trebuie să mă întorc la lucru.

— Şi eu am o întâlnire la două. Cu cât mai repede rezolvăm această problemă, cu atât mai repede ne putem întoarce la treburile noastre. Acum ia loc!

— Ce crezi că trebuie să rezolvăm?

Oftând, el mă luă în braţe ca pe o mireasă şi mă duse astfel până la sofa, aşezându-mă pe ea, după care luă loc lângă mine.

— Să rezolvăm obiecţiile tale. E timpul să discutăm despre ce e nevoie ca să te aduc în braţele mele.

— De un miracol.

M-am dat înapoi, mărind un pic spaţiul dintre noi. Am tras de marginea fustei de un verde smarald pe care o purtam, dorindu-mi să mă fi îmbrăcat în pantaloni.

— Din punctul meu de vedere, felul în care m-ai abordat este grosolan şi jignitor.

Şi îngrozitor de excitant, însă n-aveam să recunosc asta niciodată.

El mă contemplă, cu ochi îngustaţi.

— Poate că sunt necioplit, dar sunt cinstit. Tu nu pari deloc genul de femeie care preferă dulcegării şi minciuni în locul adevărului.

— Ceea ce vreau este să fiu considerată o persoană care are ceva mai mult de oferit decât o păpuşă gonflabilă.

Cross se încruntă.

— Bine.

— Am terminat? am întrebat eu, ridicându-mă în picioare.

El însă mă apucă strâns de încheietură, făcându-mă să mă aşez din nou.

— Mai deloc. Am stabilit câteva puncte de discuţie. Simţim o atracţie sexuală intensă, dar nici unul dintre noi nu vrea să meargă la o întâlnire cu celălalt. Prin urmare, spune-mi clar ce vrei, Eva. Vrei seducţie? Vrei să fii sedusă?

Pe cât mă fascina această conversaţie, pe atât mă şi indigna. Şi, da, mă şi ispitea. Era şi greu să nu fiu ispitită, când în faţa mea se afla un mascul atât de fascinant şi de viril, atât de doritor să se bucure de mine. În cele din urmă, totuşi, exasperarea avu câştig de cauză.

— Dacă planifici sexul ca pe o afacere îmi trece orice chef.

— Stabilirea parametrilor încă de la început reduce mult posibilitatea apariţiei unor speranţe exagerate şi a dezamăgirilor, atunci când totul se va termina.

— Glumeşti? l-am provocat. Ia ascultă puţin ce spui! De ce i-ai spune sex, atunci? De ce să nu-l numim emisie seminală într-un orificiu preaprobat?

El începu să râdă, dându-şi capul pe spate, fapt care avu darul să mă înfurie şi mai tare. Sunetul care îi ieşea din gâtlej mă învăluia parcă într-un duş cald. Conştiinţa faptului că stăteam lângă el ajunsese să mă doară de-a dreptul fizic. Iar amuzamentul lui, cât se poate de pământesc, îl detrona

de pe piedestalul de zeu al sexului, umanizându-l. Făcându-l din carne şi sânge. Real. M-am ridicat în picioare şi m-am dat înapoi, ca să nu mă poată ajunge.

— Sexul fără sentimente nu trebuie să aibă la pachet vin şi trandafiri, dar, pentru numele lui Dumnezeu, indiferent ce ar apărea, sexul trebuie să fie ceva personal, chiar prietenesc. Să fie făcut cu respect reciproc, cel puţin.

Zâmbetul i se şterse de pe faţă, în timp ce se ridica, iar chipul i se întunecă.

— În treburile mele personale nu există semnale amestecate. Iar tu vrei să încalc această linie. Şi nu găsesc nici un motiv pentru care aş face-o.

— Nu vreau să faci absolut nimic, doar să mă laşi să mă întorc la lucru.

M-am îndreptat spre uşă cu paşi mari şi am pus mâna pe mâner, înjurând în şoaptă când mi-am dat seama că nu se mişcă.

— Dă-mi drumul, Cross!

L-am simţit că se îndrepta spre mine. S-a sprijinit cu palmele de uşa de sticlă, în jurul umerilor mei, luându-mă astfel prizonieră. Cu el atât de aproape, nu mă mai puteam gândi la autoconservare.

Puterea şi intensitatea voinţei lui creau un câmp de forţă aproape tangibil, care m-a învăluit la apropierea lui, închizându-mă ca într-un glob, împreună cu Cross. Tot ceea ce se afla dincolo de acel glob a încetat să existe, în timp ce, în el, tot trupul meu se avânta către al lui. Faptul că avea asupra mea un efect atât de profund, de visceral, deşi era atât de enervant, îmi făcuse mintea s-o ia razna. Cum de puteam fi atât de excitată de un bărbat ale cărui cuvinte ar fi trebuit să mă dezumfle total?

— Întoarce-te, Eva!

Am închis ochii, inundată de valul de excitare care se pornise la auzul tonului său autoritar. Doamne, ce bine mirosea! Corpul lui puternic radia fierbinţeală şi foame, sporindu-mi şi mai mult pofta nebună de el. Răspunsul meu

incontrolabil era intensificat atât de enervarea pe care mi-o provocase Stanton, cât şi de iritarea produsă de Cross însuşi.

Îl voiam. Îl voiam cu disperare. Însă nu era deloc bun pentru mine. Serios, puteam să-mi distrug viaţa şi singură, n-aveam nevoie de nici un ajutor.

Mi-am lipit fruntea înfierbântată de sticla rece.

— Dă-mi drumul, Cross!

— Îţi dau. Îmi faci prea multe probleme.

Buzele lui îmi gâdilau urechea. Cu o mână îmi apăsa stomacul, mângâindu-mă, făcându-mă să mă lipesc de el. Era la fel de excitat ca şi mine, iar penisul gros şi tare ca piatra mi se freca de mijloc.

— Întoarce-te şi ia-ţi rămas-bun!

Dezamăgită şi măcinată de regrete, m-am întors sub strânsoarea lui, sprijinindu-mă de uşă, ca să-mi răcoresc spatele înfierbântat. El stătea aplecat peste mine, cu părul negru încadrându-i chipul minunat, sprijinindu-se cu antebraţul de uşă, ca să fie mai aproape de mine. Mai că nu puteam să respir. Mâna pe care mi-o pusese pe talie se odihnea acum pe un şold, înnebunindu-mă cu strânsoarea ei ritmică. El mă privea, pârjolindu-mă cu ochii arzători.

— Sărută-mă! îmi şopti cu voce răguşită. Dă-mi măcar atât!

Mi-am lins buzele uscate, gâfâind uşor. Cu un geamăt, el se aplecă spre mine şi-şi lipi gura de a mea. Eram uluită de cât de moi puteau să-i fie buzele şi de cât de blând le apăsau pe ale mele. Am scos un suspin, iar limba lui îmi pătrunse în gură, gustându-mi aroma cu mişcări încete. Sărutul lui era plin de siguranţă, experimentat, şi avea exact atâta agresivitate cât să mă facă s-o iau razna.

Ca de la o mare depărtare, am observat că geanta îmi căzea pe podea, iar mâinile mi se înfigeau în părul lui. L-am tras de şuviţele mătăsoase, ca să-i trag gura spre mine. El scoase un mârâit, iar sărutul deveni şi mai profund, în timp ce limba i se împletea excitant cu a mea. Îi simţeam bătăile

nebuneşti ale inimii pe pieptul meu, ca o dovadă palpabilă că nu era doar un ideal de neatins, născut de imaginaţia mea.

Apoi el se îndepărtă de uşă şi, cuprinzându-mi ceafa şi fundul, mă ridică de la pământ.

— Te vreau, Eva. Indiferent câte probleme îmi faci, nu mă pot opri.

Eram lipită de el cu tot trupul, aproape pârjolită de fiecare centimetru de muşchi tare al lui. L-am sărutat şi eu, cu poftă, ca şi când aş fi vrut să-l devorez. Pielea îmi era jilavă şi hipersensibilă, iar sânii se întăriseră şi mă dureau. Clitorisul îmi zvâcnea în ritmul bătăilor demente ale inimii.

Abia dacă îmi dădeam seama ce face. Apoi am simţit că sunt pironită de canapea. Cross era deasupra mea, cu un genunchi lângă mine şi cu celălalt picior pe podea. Se sprijinea în mâna stângă, iar cealaltă o petrecuse după genunchiul meu, alunecând în sus, de-a lungul coapsei, cu o mişcare fermă şi posesivă.

Când ajunse în dreptul locului unde jartiera se prindea de ciorapii de mătase, respiraţia îi deveni şuierătoare. Îşi smulse privirea dintr-a mea, uitându-se în jos, ridicându-mi fusta cât mai mult, ca să mă dezgolească de la brâu în jos.

— Dumnezeule, Eva!

Vocea îi devenise aproape un muget, iar sunetul atât de primitiv îmi făcea pielea să se înfioare.

— Şeful tău are noroc că e gay.

Ameţită, vedeam cum trupul lui Cross îl acoperă pe al meu, în timp ce-mi depărtam picioarele ca să-i primesc şoldurile largi. Muşchii mi se încordau, tânjind să se mişte spre el, să grăbească mai mult momentul contactului dintre noi, după care tânjeam încă din clipa în care îl zărisem pentru prima dată. El îşi aplecă din nou capul, punând iar stăpânire pe gura mea, zdrobindu-mi buzele cu o violenţă bine ţinută în frâu.

Şi, deodată, se săltă de pe mine, sărind în picioare.

Am rămas întinsă, gâfâind şi udă toată, fremătând de dorinţă, gata să-l primesc. După care mi-am dat seama de ce reacţionase atât de ciudat.

În spatele lui se afla cineva.

Capitolul 4

Îngrozită de încălcarea bruscă a intimităţii noastre, am ţâşnit în sus, lipindu-mă de spătarul canapelei şi trăgându-mi fusta în jos.

— … programarea de la ora două e aici.

După o clipă nesfârşită, mi-am dat seama, în cele din urmă, că eu şi Cross eram tot singuri în încăpere şi că vocea pe care o auzisem venea dintr-un interfon. Cross stătea la celălalt capăt al canapelei, roşu la faţă şi încruntat, respirând greu. Nodul de la cra-vată îi era slăbit, iar prin prohab i se ghicea o erecţie impresionantă.

În minte mi-a apărut viziunea de coşmar a felului în care arătam eu. Şi mai şi întârziasem la lucru.

— Dumnezeule! îşi flutură el mâinile în aer. E miezul afurisitei de zile! În afurisitul meu de birou!

M-am ridicat în picioare, încercând să mă aranjez. El se îndreptă iar spre mine, suflecându-mi iar fusta.

— Vino!

Eram furioasă pentru că lăsasem să se întâmple una ca asta, când trebuia să fiu înapoi la lucru, aşa că l-am plesnit peste mâini.

— Opreşte-te! Lasă-mă-n pace!

— Taci, Eva, mârâi el, prinzându-mă de tivul bluzei de mătase neagră şi aranjând-o, în aşa fel încât nasturii să formeze iar o linie dreaptă între sâni. Pe ur-mă îmi trase fusta în jos, netezind-o cu mâini calme, de expert. Aranjează-ţi părul!

Apoi îşi luă sacoul şi se îmbrăcă din nou, după care îşi aranjă cravata. Amândoi am ajuns la uşă în acelaşi timp şi, când m-am aplecat să-mi iau geanta, s-a aplecat şi el şi m-a prins de bărbie, obligându-mă să-l privesc.

— Hei, mi s-a adresat cu glas blând, spune-mi te simţi bine?

Mă ustura gâtul, eram excitată, furioasă şi cât se poate de stânjenită. Nu-mi pierdusem niciodată minţile în halul ăsta. Şi uram faptul că mi se întâmplase asta cu el, cu un bărbat care privea intimitatea sexuală într-un mod atât de distant, încât numai gândul la asta şi mă arunca în depresie. Am scuturat din cap.

— Arăt ca şi cum m-aş simţi bine?

— Arăţi frumoasă şi numai bună să ţi-o trag. Te vreau atât de rău, că mă doare. Sunt periculos de aproape de punctul în care te-aş arunca înapoi pe canapea şi te-aş aduce la atâtea orgasme până când ai să te rogi de mine să mă opresc.

— N-ai cum să fii acuzat că ai un limbaj delicat, am murmurat, dându-mi seama că nu mă simţeam jignită.

De fapt, grosolănia poftei lui de mine acţiona ca un afrodisiac puternic. Mi-am luat geanta şi m-am ridicat nesigură în picioare. Trebuia să mă îndepărtez de el. Iar după ce aveam să plec de la lucru, trebuia să rămân singură, cu un pahar mare de vin. Cross se ridică odată cu mine.

— Termin la ora cinci şi vin să te iau atunci.

— Nu, în nici un caz. Asta nu schimbă nimic.

— Pe naiba că nu!

— Nu te umfla în pene, Cross! Mi-am pierdut capul pentru o secundă, dar tot nu vreau ce vrei tu.

Degetele lui strângeau clanţa.

— Ba da, vrei. Numai că nu vrei în felul în care vreau să-ţi dau eu. Aşa că vom revizui şi vom corecta.

Iar afaceri! Tranşant. M-am înfoiat toată.

Mi-am pus mâna peste a lui şi am tras de clanţă, strecurându-mă pe sub braţul lui ca să pot ieşi pe uşă. Asistentul lui se ridică rapid, rămânând cu gura căscată, urmat de femeia şi de cei doi bărbaţi care îl aşteptau pe Crosss. În timp ce mă îndepărtam, l-am auzit vorbind cu ei.

— Scott vă va conduce în biroul meu. Vin şi eu imediat.

M-a ajuns din urmă la recepţie, cuprinzându-mă de talie, cu mâna furişată spre şold. N-aveam nici un chef să fac vreo scenă, aşa că am aşteptat până am ajuns la lifturi, ca să-l pot respinge. El rămase calm şi apăsă pe butonul de chemare a liftului.

— La cinci, Eva.

— Sunt ocupată, am replicat, cu ochii aţintiţi asupra butonului aprins.

— Atunci mâine.

— Sunt ocupată tot weekendul.

— Cu cine? întrebă el încordat, făcând un pas în faţa mea.

— Nu e treaba…

Mâna lui îmi acoperi gura.

— Opreşte-te! Atunci spune-mi când. Şi înainte să spui că niciodată, uită-te bine la mine şi zi-mi dacă vezi în faţa ta un bărbat uşor de descurajat.

Chipul îi era dur, iar privirea din ochii îngustaţi, cât se poate de hotărâtă. M-a trecut un fior. Nu eram sigură că pot câştiga o bătălie a voinţelor împotriva lui Gideon Cross. Am înghiţit în sec, aşteptând până şi-a lăsat mâna jos, după care am spus:

— Cred că avem nevoie amândoi să ne calmăm un pic. Am nevoie de câteva zile ca să mă gândesc.

— Luni, după lucru, insistă el.

Sosise liftul şi am urcat, iar apoi, întorcându-mă spre el, am contraatacat:

— Luni la prânz.

Aveam doar o oră la dispoziţie, ceea ce reprezenta o scăpare garantată. Chiar înainte să se închidă uşile, el a punctat:

— O s-o facem, Eva.

Dar asta suna la fel de mult a ameninţare, cât şi a promisiune.

— Nu te agita, Eva, mi se adresă Mark la două şi un sfert, când m-am întors la lucru. N-ai pierdut nimic. Am luat prânzul mai târziu cu domnul Leaman. Acum am picat şi eu.

— Mulţumesc.

Indiferent ce mi-ar fi zis, tot mă simţeam îngrozitor. Dimineaţa de vineri, în care muncisem pe rupte, părea să fi trecut în urmă cu o lună.

Am lucrat fără oprire până la cinci, discutând despre un fast-food care ne era client şi gândindu-ne la câteva întorsături pentru o reclamă la un lanţ de magazine cu legume organice.

— Ia te uită ce combinaţie ciudată! se amuzase Mark, fără să ştie câtă dreptate avea cu replica asta în ceea ce priveşte viaţa mea personală.

Abia îmi închisesem computerul şi îmi scoteam geanta din dulap, când a început să-mi sune telefonul. Am aruncat o ocheadă către ceas, am văzut că e cinci fix şi, o clipă, m-am gândit să-l ignor pentru că, din punct de vedere tehnic, ziua de lucru se terminase.

Numai că încă mă simţeam foarte prost pentru că lipsisem atât de mult la prânz, aşa că mi-am zis că asta face parte din pedeapsă şi am răspuns.

— Biroul lui Mark…

— Eva, draga mea! Richard zice că ţi-ai uitat mobilul la biroul lui.

Am oftat şi m-am prăbuşit pe scaun. Îmi şi imaginam batista mototolită care era nedespărţită de obicei de tonul plin de anxietate al mamei. Mă umplea de o mie de nervi şi, în acelaşi timp, îmi rupea inima.

— Bună, mamă! Ce mai faci?

— Eu sunt foarte bine. Mulţumesc.

Vocea mamei părea în acelaşi timp copilărească şi senzuală, ca o combinaţie de Marilyn Monroe şi Scarlett Johansson.

— Clancy ţi-a lăsat mobilul la portar, la tine acasă. N-ar trebui să pleci nicăieri fără el. Nu ştii niciodată când ai

nevoie să dai un telefon…

Mă gândisem cum să fac să păstrez mobilul ăla şi să redirecţionez convorbirile la un număr nou, pe care să nu i-l dau mamei, însă nu asta mă preocupa acum.

— Ce spune doctorul Petersen despre faptul că mi-ai pus mobilul sub urmărire?

Tăcerea care se lăsase la celălalt capăt al liniei era mai mult decât grăitoare.

— Doctorul Petersen ştie că-mi fac griji pentru tine.

Mi-am frecat puntea nasului, anunţând-o:

— Mamă, cred că este timpul să avem încă o şedinţă în trei.

— A… da, cum să nu! El mi-a şi zis că ar vrea să te vadă din nou.

„Probabil pentru că o fi bănuind că tu nu-i spui prea multe.“ Am schimbat subiectul:

— Îmi place foarte mult la noua mea slujbă.

— Asta este excelent, Eva! Şeful tău se poartă bine cu tine?

— Da, e un tip minunat. Nici nu puteam să-mi doresc ceva mai bun.

— E frumos?

— Da, foarte, am zâmbit eu. Şi e luat.

— Fir-ar să fie! Aşa se întâmplă mereu cu ăia buni, râse ea, făcându-mă să zâmbesc şi mai mult.

Îmi plăcea enorm s-o văd fericită. Doream să fie fericită cât mai des.

— Abia aştept să te văd mâine la dineul de binefacere.

Monica Tramell Barker Mitchell Stanton era în elementul ei la reuniunile sociale; era o frumuseţe strălucitoare, poleită cu aur, căreia nu-i lipsise niciodată atenţia bărbaţilor.

— Hai să ne petrecem toată ziua împreună, propuse mama pe nerăsuflate. Tu, eu şi Cary. O să mergem la un spa, ne aranjăm şi ne înfrumuseţăm. Sunt sigură că nu te dai în lături de la un masaj după ce-ai muncit aşa din greu.

— Sigur că n-o să refuz aşa ceva. Şi ştiu că şi lui Cary o să-i placă la nebunie.

— Abia aştept! Să trimit maşina după voi pe la ora unsprezece?

— O să fim gata.

După ce am închis, m-am lăsat pe spate, oftând; tânjeam după o baie fierbinte şi după un orgasm. Nu-mi păsa deloc dacă Gideon Cross ar fi aflat, cine ştie cum, că mă masturbam cu gândul la el. Faptul că mă simţeam frustrată din punct de vedere sexual îmi slăbea poziţia şi ştiam prea bine că el nu simţea acelaşi lucru. N-aveam nici un dubiu că, la sfârşitul zilei, el avea la dispoziţie un orificiu preaprobat.

În timp ce-mi scoteam pantofii, ca să-i pun pe cei de stradă, telefonul a sunat din nou. Rareori reuşeai să-i distragi atenţia mamei pentru mult timp. Cele cinci minute care trecuseră de când închisesem fuseseră de ajuns pentru ea ca să-şi dea seama că problema mobilului încă nu fusese rezolvată. M-am gândit din nou să ignor sunetul soneriei, însă nu voiam să iau acasă nimic din mizeria acestei zile. Am răspuns cu salutul obişnuit, însă fără aplombul pe care îl aveam de obicei.

— Încă mă gândesc la tine.

Răguşeala catifelată a vocii lui Cross, care mă inunda de atâta uşurare, m-a făcut să-mi dau seama că sperasem s-o aud din nou. Astăzi.

Dumnezeule! Dorinţa era atât de acută, încât mi-am dat seama că devenise un drog pentru corpul meu, sursa primară a unei ameţeli foarte profunde.

— Te simt încă, Eva. Îţi simt gustul. Sunt în erecţie încă de când ai plecat, deşi am avut două întâlniri şi o teleconferinţă. Ai câştigat un avantaj, spune-mi ce ceri.

— A, am şoptit. Stai să mă gândesc.

L-am lăsat să aştepte puţin, zâmbind la amintirea comentariului lui Cary despre învineţirea bijuteriilor de familie.

— Hmm… nu-mi vine nimic în minte. Dar am un sfat prietenesc. Du-te şi distrează-te cu vreo femeie care îţi salivează la picioare şi te face să te simţi ca un zeu. Trage-i-o până nu mai puteţi să mergeţi. Când o să ne întâlnim luni vei fi scăpat de toată nebunia, iar viaţa ta o să se întoarcă la ordinea ei obsesiv-compulsivă obişnuită.

În receptor se auzi un scârţâit de piele, aşa că mi-am închipuit că se se lăsase pe spate în fotoliu.

— Eva, ai avut un singur permis de liberă trecere. Data viitoare când o să-ţi baţi joc de inteligenţa mea, o să primeşti o bătaie la fund.

— Nu-mi plac lucrurile astea.

Totuşi, avertismentul, dat pe vocea asta, mă excitase enorm. Fără îndoială, vorbise Domnul Întunecat şi Primejdios.

— O să discutăm. Între timp, spune-mi ce *îţi place*.

M-am ridicat.

— Cu siguranţă că ai vocea potrivită pentru sexul la telefon, dar trebuie să plec. Am întâlnire cu vibratorul meu.

Ar fi trebuit să închid, ca să mă bucur din plin de efectul refuzului categoric, însă n-am putut rezista impulsului de a afla dacă jubila, aşa cum îmi închipuiam. Pe lângă asta, era şi amuzant să vorbesc cu el.

— O, Eva! îmi rosti el numele, torcând voluptuos. Eşti hotărâtă să mă faci să cad în genunchi, nu-i aşa? Cât o să-mi ia ca să ajungem într-o partidă în trei cu BOB1?

Am ignorat ambele întrebări, aruncându-mi pe umăr geanta, bucuroasă că n-are cum să vadă în ce hal îmi tremură mâinile. Nu pentru că vorbisem cu Gideon Cross despre Iubiţi Acţionaţi de Baterii. În viaţa mea nu discutasem deschis cu vreun bărbat despre masturbare, ca să nu mai vorbesc de un bărbat care era un străin pentru mine din toate punctele de vedere.

— Eu şi BOB suntem împreună de mult timp; ştim foarte bine care dintre noi a fost mai mai folosit şi nu sunt eu aceea. Noapte bună, Gideon!

Am închis şi am luat-o în jos pe scări, hotărând că o coborâre de douăzeci de etaje poate îndeplini dublul scop de tactică de evitare şi de înlocuire a unei vizite la sala de sport.

Eram atât de încântată că am ajuns acasă după ziua pe care o avusesem, încât am intrat dansând pe uşa apartamentului. Inima îmi cânta de bucurie că sunt acasă, iar ţopăielile mele au fost de ajuns ca să-i facă să tresară pe cei doi de pe canapea.

— Oh! am exclamat, tresărind la rândul meu, din cauza propriei prostii.

Cary nu se afla într-o poziţie compromiţătoare cu oaspetele său când am intrat, dar stăteau destul de aproape unul de celălalt pentru ca asta să sugereze intimitate.

M-am gândit plină de invidie la Gideon Cross, care preferase să smulgă toată intimitatea din cel mai intim act pe care mi-l puteam închipui. Avusesem aventuri de o noapte şi prieteni sexuali, şi nimeni nu ştia mai bine decât mine că a face sex şi a face dragoste sunt două lucruri foarte diferite, însă nu mă gândisem niciodată că aş putea să văd sexul ca pe o strângere de mână. Mi se părea trist că aşa vedea lucrurile Cross, chiar dacă el nu era nici pe departe un bărbat care să inspire milă ori compătimire.

— Bună, fetiţo! mă salută Cary, ridicându-se în picioare. Speram să ajungi înainte ca Trey să plece.

— Am curs peste o oră, explică Trey, înconjurând măsuţa de cafea, în timp ce eu îmi lăsam geanta pe un scaun de lângă barul unde luam micul dejun. Dar mă bucur că am putut să te întâlnesc înainte să plec.

— Şi eu mă bucur.

I-am strâns mâna pe care mi-o întinsese, măsurându-l cu o privire rapidă. Am bănuit că e cam de vârsta mea. Înălţime medie şi destul de musculos. Avea părul blond ciufulit, ochi căprui şi blânzi şi un nas care cu siguranţă că fusese rupt cândva.

— Vă deranjează dacă beau şi eu un pahar de vin? Am avut o zi grea.

— Dă-i drumul, veni replica lui Trey.

— Îmi torn şi eu unul.

Şi Cary veni lângă noi la bar. Purta nişte blugi negri largi şi un pulover lăsat pe un umăr. Arăta nonşalant şi elegant în acelaşi timp şi reuşise în mod nemaipomenit să-şi pună în valoare părul închis la culoare şi ochii de smarald.

M-am dus la frigiderul unde ţineam vinul şi am scos o sticlă la întâmplare.

Cu mâinile vârâte în buzunarele blugilor, Trey se întorsese pe călcâie, vorbind încetişor cu Cary, în timp ce eu scoteam dopul şi turnam în pahare. Telefonul sună, aşa că am ridicat receptorul agăţat de perete.

— Alo?

— Alo, Eva? Sunt Parker Smith.

— Bună, Parker! am răspuns, sprijinindu-mă de blat. Ce mai faci?

— Sper că nu te superi că te-am sunat. Tatăl tău vitreg mi-a dat numărul ăsta.

Uf! Avusesem o porţie zdravănă de Stanton pentru o singură zi.

— Nu mă supăr deloc. Ce s-a întâmplat?

— Sincer? Totul pare desprins dintr-o poveste acum. Tatăl tău e ca zâna cea bună pentru mine. Face nişte schimbări legate de securitate la sala mea, precum şi nişte îmbunătăţiri de care aveam mare nevoie. De-asta am sunat. Toată săptămâna viitoare, sala n-o să poată fi folosită. O să reluăm orele luni, peste o săptămână.

Am închis ochii, străduindu-mă să înăbuş o izbucnire de exasperare. Nu era vina lui Parker că Stanton şi mama erau ultraprotectori şi disperaţi să aibă controlul. Fără îndoială că nu-şi dădeau seama de ironia faptului că mă apărau în timp ce eu eram înconjurată de oameni care se antrenau ca să facă exact acest lucru.

— Sună bine. Abia aştept. Îmi place foarte mult ideea să mă antrenez cu tine.

— Şi eu abia aştept. Să ştii că o să te pun la lucru din greu, Eva. Părinţii tăi n-o să regrete nici un bănuţ.

Am pus un pahar plin în faţa lui Cary şi am luat o înghiţitură zdravănă din al meu. Niciodată nu încetase să mă uimească faptul că banii îi puteau face pe oameni să coopereze aşa de bine. Dar nu era vina lui Parker.

— N-am de ce să mă plâng.

— O să începem săptămâna viitoare. Şoferul tău are programul.

— Perfect, ne vedem atunci.

Am închis, remarcând fără să vreau ocheada pe care Trey i-o aruncase lui Cary atunci când credea că nici unul dintre noi nu se uită la el. Era o privire blândă, plină de un dulce dor, şi mi-a adus aminte că problemele mele pot să aştepte.

— Trey, îmi pare rău că te-am prins chiar pe picior de plecare. Ai timp pentru o pizza miercuri seară? Mi-ar plăcea să ne spunem mai mult decât „bună“ şi „la revedere“.

— Am ore, îmi zâmbi el cu regret, privindu-l iar pieziş pe Cary. Dar aş putea veni marţi.

— Ar fi perfect, i-am întors şi eu zâmbetul. Putem să comandăm o pizza şi să ne uităm la un film.

— Da, mi-ar plăcea.

Cary mi-a trimis o bezea drept răsplată, în timp ce-l conducea pe Trey. Întors în bucătărie, îşi luă vinul şi-mi zise:

— Ok, acum dă totul afară, Eva! Pari stresată.

— Chiar aşa sunt, am răspuns, înhăţând sticla de vin şi îndreptându-mă spre living.

— Din cauza lui Gideon Cross, nu?

— Evident, dar nu vreau să vorbesc de el.

Deşi felul în care mă urmărea îmi tăia respiraţia, scopul lui mi se părea oribil.

— Mai bine hai să vorbim despre tine şi Trey. Cum v-aţi cunoscut?

— L-am întâlnit la un job. Lucrează cu jumătate de normă ca asistent al unui fotograf. Arată bine, nu? mă întrebă Cary, cu ochi strălucitori de fericire. Şi este un adevărat gentleman. În felul ăla de mo-dă veche.

— Cine ar fi crezut că a mai rămas vreunul în viaţă? am mormăit, după care mi-am golit primul pahar.

— Ce înseamnă asta?

— Nimic. Îmi pare rău, Cary. Pare un tip grozav şi e evident că te place mult. Studiază fotografia?

— Medicină veterinară.

— Uau! Super!

— Şi eu cred la fel. Dar hai să-l lăsăm un minut pe Trey. Mai bine spune-mi ce te roade. Zi-mi tot!

— Mama, am oftat. A aflat despre interesul meu pentru sala lui Parker şi acum a luat-o razna.

— Ce? Dar cum a aflat? Jur că eu n-am spus nimic nimănui.

— Ştiu că n-ai spus. Nici măcar nu mi-a trecut prin minte aşa ceva. Am luat sticla şi mi-am umplut încă un pahar, apoi am continuat: Ce zici de asta? Mi-a pus telefonul sub urmărire.

— Serios? îşi înălţă Cary sprâncenele, uimit. Asta îţi dă fiori reci.

— Ştiu, nu-i aşa? Asta i-am zis şi eu lui Stanton, dar nici n-a vrut să audă.

— Ei, la dracu'! făcu el, trecându-şi o mână prin bretonul lung. Şi ce-o să faci?

— Îmi iau un alt telefon. Şi o să am o întâlnire cu dr. Petersen, ca să văd dacă n-o poate face să-şi bage un pic minţile în cap.

— Bună mişcare! Arunci pisica în curtea psihanalistului ei. Şi cu slujba ta cum stai? E-n regulă? Continuă să-ţi placă?

— Absolut.

Mi-am lăsat capul pe pernele canapelei şi am închis ochii.

— Slujba şi cu tine sunteţi colacul meu de salvare acum.

— Şi ce-i cu tânărul ăla sexy şi jdemiliardar care vrea să ţi-o tragă? Hai, Eva! Ştii că mor de curiozitate. Ce s-a întâmplat?

Normal că i-am povestit totul. Voiam foarte mult să aflu ce părere are despre asta. Însă, când am terminat, a rămas tăcut. Am ridicat capul să mă uit la el şi am observat că ochii îi străluceau şi-şi muşca buzele.

— Cary? La ce te gândeşti?

— Simt că din povestea asta cam ies scântei, râse el, iar sunetul cald şi masculin alungă în parte enervarea pe care o simţeam. Trebuie să fie tare confuz acum. Aş fi dat o avere să-i văd mutra când i-ai dat peste nas cu faza aia când voia să te bată la fund.

— Nu-mi vine să cred că a putut să-mi spună una ca asta.

Numai amintirea vocii lui Cross când aruncase ameninţarea aceea îmi umezise palmele atât de mult, că lăsasem urme pe pahar.

— Ce plăceri ciudate are individul ăsta?

— Bătaia la fund nu este perversiune. În plus, pe canapea era cât pe-aci să adopte poziţia misionarului, aşa că sigur nu e împotriva chestiilor de bază.

Se trânti şi el alături de mine, cu chipul frumos luminat de un zâmbet strălucitor.

— Tu eşti o provocare uriaşă pentru un tip care cu siguranţă are parte de multe. Şi e gata să facă şi concesii, numai ca să te aibă, chestie cu care pot să pariez că nu-i deloc obişnuit. Aşa că spune-i ce vrei.

Am turnat restul de vin în pahare, simţindu-mă ceva mai bine cu un pic de alcool în sânge.

— Ce vreau eu? În afară de ceea ce-i foarte clar? Suntem total incompatibili.

— Aşa ai numi tu ceea ce s-a petrecut pe canapea?

— Hai, Cary, las-o baltă! M-a luat pe sus şi mi-a cerut să mi-o trag cu el. Exact aşa au stat lucrurile. Până şi un tip pe care-l agăţ în vreun bar se poartă cu mai multă delicateţe. „Bună, cum te cheamă? Vii des pe aici? Cine e prietenul tău? Ce bei? Ai vrea să dansezi? Lucrezi prin apropiere?“

— Bine, bine, am priceput, zise el, punându-şi paharul pe masă. Hai să ieşim! Mergem într-un bar. Dansăm până picăm. Şi poate găsim nişte tipi cu care să vorbeşti.

— Sau care măcar să îmi facă cinste cu un pahar.

— Hai, că şi Cross ţi-a oferit unul la el în birou.

Am scuturat din cap şi m-am ridicat.

— Cum zici tu. Stai să fac un duş şi mergem.

M-am aruncat în vâltoarea vieţii de club de parcă mi-era teamă că o să dispară a doua zi. Eu şi Cary am bătut cluburile de prin tot centrul oraşului, de la Tribeca până în East Village, aruncând prosteşte banii pe consumaţie şi distrându-ne de minune. Am dansat până am ajuns să simt c-o să-mi cadă picioarele, dar m-am încăpăţânat s-o ţin tot aşa până când şi Cary a început să se plângă că îl rod ghetele.

Tocmai ne împleticeam la ieşirea dintr-un club techno-pop, plănuind să mergem să-mi cumpăr nişte papuci flip-flop dintr-un magazin Walgreen din apropiere, când am dat peste un tip care făcea reclamă la un lounge bar aflat la câteva străzi distanţă.

— E un loc excelent ca să vă odihniţi o vreme, ne informă, fără obişnuitul zâmbet strălucitor sau agitaţia exagerată la care recurg majoritatea celor care fac reclamă pe stradă.

Hainele lui – blugi negri şi un pulover pe gât – erau mai elegante decât în mod obişnuit, fapt care m-a intrigat. Şi nu avea nici fluturaşi sau materiale promoţionale. Îmi înmânase doar o carte de vizită din hârtie tip papirus, cu un font auriu ce reflecta lumina firmelor din jurul nostru. Mi-am pus în minte s-o păstrez, ca pe un exemplu excelent de reclamă tipărită.

Un val de trecători grăbiţi forfotea în jurul nostru. Cary se zgâia la literele reclamei, căci băuse ceva mai mult decât mine.

— Pare şic.

— Arătaţi-le cartea asta de vizită, ne îndemnă tipul care făcea promoţie. Aşa o să aveţi intrarea liberă.

— Ce drăguţ! Cary mă luă de braţ, trăgându-mă după el. Poate că într-un local şic o să dai şi tu peste un tip de calitate.

Când am ajuns în locul cu pricina, picioarele mă terminaseră de-a dreptul, dar am încetat să mă plâng la vederea intrării superbe. Coada făcută de cei care voiau să intre era foarte lungă, întinzându-se de-a lungul străzii până după colţ. Vocea emoţionantă a lui Amy Winehouse răzbătea dinăuntru, iar pe uşile deschise ieşeau, cu zâmbete largi, clienţi foarte bine îmbrăcaţi.

Exact aşa cum ne spusese bărbatul, cartea de vizită s-a dovedit a fi cheia fermecată care ne-a permis intrarea imediată şi liberă. Una dintre hostese, o tipă superbă, ne-a dus sus, la un bar liniştit, destinat VIP-urilor, care dădea către scenă şi către ringul de dans de dedesubt. Am fost conduşi către un loc micuţ, lângă balcon, şi ne-am aşezat la o masă mărginită de două canapele de catifea, în formă de semilună. Fata ne-a pus pe masă un meniu de băuturi şi ne-a anunţat:

— Băuturile sunt din partea casei. Distracţie plăcută!

— Uau! fluieră Cary. Ne-am scos.

— Cred că tipul cu promoţia te-o fi recunoscut, probabil, dintr-o reclamă.

— N-ar fi tare? a rânjit el. Doamne, asta chiar că-i o noapte bestială! M-am distrat cu prietena mea cea mai bună şi m-am îndrăgostit de un tip nemaipomenit.

— Cum?

— Cred că m-am hotărât să văd până unde merg lucrurile cu Trey.

Vestea asta m-a bucurat enorm. Aveam impresia că aştept de o veşnicie să-l văd că găseşte un bărbat care să se poarte frumos cu el.

— Ţi-a cerut să ieşiţi împreună?

— Nu, dar nu cred că e din cauză că nu vrea. Dădu din umeri, netezindu-şi tricoul sfâşiat artistic. Arăta foarte sexy şi sălbatic, în pantaloni negri de piele şi brăţări cu ţinte. Cred că vrea să-şi dea mai întâi seama cum stă treaba cu tine. S-a cam înnegrit la faţă când i-am spus că locuiesc cu o femeie şi că am venit din celălalt capăt al ţării ca să fiu cu tine. Se teme să nu fiu bisexual şi amorezat în secret de tine. De-asta am vrut să vă întâlniţi azi, ca să-şi dea seama cum suntem noi doi împreună.

— Îmi pare rău, Cary. O să încerc să-l liniştesc în privinţa asta.

— Nu-i vina ta. Nu-ţi face probleme! Lucrurile o să se rezolve dacă va fi să fie.

În ciuda asigurărilor lui, nu mă simţeam deloc mai bine. Încercam să-mi dau seama dacă pot să-l ajut în vreun fel.

Doi tipi se opriră lângă masa noastră.

— Putem să ne aşezăm şi noi aici? întrebă cel mai înalt dintre ei.

M-am uitat la Cary, apoi la cei doi. Ai fi zis că sunt fraţi şi erau foarte atrăgători. Amândoi zâmbeau încrezători, arătând siguri pe ei, cu o atitudine nonşalantă. Era cât pe-aci să spun „Sigur că da!“, când o mână caldă mi se aşeză pe umărul gol, într-o strânsoare fermă.

— Cea de aici nu e liberă.

În faţa mea, Cary rămăsese cu gura căscată, în timp ce Gideon Cross înconjura grăbit canapeaua şi-i întindea mâna.

— Taylor. Gideon Cross, se prezentă el.

— Cary Taylor, preciză prietenul meu, strângându-i mâna lui Gideon cu un zâmbet larg. Dar ştiai deja. Mă bucur să te întâlnesc. Am auzit multe despre tine.

Îmi venea să-l omor. Chiar mă gândeam serios s-o fac în acel moment.

— E bine de ştiut.

Gideon se aşezase pe locul de lângă mine, cu mâna întinsă pe la spatele meu, ca să-mi poată mângâia din când în când, ca din întâmplare, posesiv, braţul.

— Atunci poate că mai este vreo speranţă pentru mine.

Răsucindu-mă, m-am întors cu faţa spre el, şuierându-i nervoasă:

— Ce faci?

El îmi aruncă o privire grea.

— Tot ce trebuie.

— Eu mă duc să dansez, ne anunţă Cary, în picioare, cu un zâmbet şmecher pe chip. Mă întorc repede.

Şi fără să ia în seamă privirea mea rugătoare, prietenul meu cel mai bun îmi trimise o bezea şi plecă, împreună cu cei doi tipi. Mă uitam după ei cu inima bătând nebuneşte. După încă un minut, ideea de a-l ignora pe Gideon devenise nu numai ridicolă, ci şi imposibilă.

L-am măsurat din priviri. Purta pantaloni de un cenuşiu ca grafitul şi un pulover negru, cu anchior, iar efectul general era de sofisticare neglijentă. Îmi plăcea la nebunie cum arată şi mă simţeam atrasă de blândeţea pe care i-o oferea, deşi ştiam prea bine că nu era decât o iluzie. Era un tip dur în foarte multe privinţe.

Am inspirat adânc, simţind că trebuie să fac un efort ca să socializez cu el. La urma urmelor, nu de asta fusesem nemulţumită în primul rând? De faptul că voia să sară peste etapa cunoaşterii reciproce şi să ajungă direct în pat?

— Arăţi… şi am făcut o pauză.

„Fantastic. Nemaipomenit. Uluitor. Al dracu’ de sexy…“ În cele din urmă, am găsit o replică prăpădită:

— Îmi place cum arăţi.

— Ia te uită, îţi place şi la mine ceva, îşi arcui el o sprânceană. Să înţeleg că e vorba despre ansamblu, în

general? Sau îţi plac doar hainele? Numai puloverul? Ori poate pantalonii?

Tonul ironic pe care rostise aceste cuvinte m-a scos din sărite:

— Şi dacă spun că-mi place doar puloverul?

— Atunci îmi cumpăr douăsprezece la fel şi le port în fiecare zi.

— Ar fi păcat.

— Nu-ţi place puloverul?

Se bosumflase şi arunca frazele într-o avalanşă rapidă. Eu îmi frământam fără contenire mâinile în poală.

— Îmi place puloverul, dar îmi plac şi costumele.

S-a uitat lung la mine timp de un minut, după care a încuviinţat din cap.

— Cum a fost întâlnirea cu BOB?

La dracu'! I-am evitat privirea. Era mult mai uşor să trăncăneşti despre masturbare la telefon. Însă muream de ruşine să vorbesc sub privirea aceea albastră scormonitoare.

— Eu nu sunt genul care povesteşte la toţi ce face.

Îmi atinse uşor obrazul cu degetele, murmurând:

— Te-ai înroşit.

Se simţea din vocea lui că era amuzat de asta, aşa că am schimbat repede subiectul.

— Vii des pe aici?

Rahat! De unde-oi fi scos şi clişeul ăsta?

El mă apucă de una dintre mâinile pe care le ţineam în poală, mângâindu-mi uşor palma.

— Numai când e necesar.

Fiorul rece al geloziei mă făcu să încremenesc. M-am uitat la el, chiar dacă eram furioasă pe mine că-mi păsa de asta.

— Cum adică? Atunci când umbli după vreuna?

Buzele lui Gideon se arcuiră într-un zâmbet sincer, care mă izbi de-a dreptul.

— Când trebuie să iau decizii care costă foarte mult. Clubul ăsta e al meu, Eva.

Evident că era al lui. Fir-ar!

O chelneriţă drăguţă puse pe masă două băuturi rozalii cu gheaţă, servite în pahare pătrate. Îl privi pe Gideon, adresându-i un zâmbet ce promitea un flirt.

— Poftiţi, domnule Cross. Două pahare de Stoli Elite cu coacăze. Vă mai pot aduce şi altceva?

— Atât, deocamdată. Mulţumesc.

Se vedea de la o poştă că fata tânjea să intre pe lista preaprobatelor şi m-am zbârlit, dar gândul mi-a fugit repede la băuturile servite. Era băutura mea preferată când mergeam în cluburi; asta băusem toată noaptea. Aveam nervii întinşi la maximum. Mă uitam la el; a luat o gură din pahar, a plimbat-o pe limbă ca pe un vin de soi, după care a înghiţit. Felul în care i se mişca mărul lui Adam îmi provoca o excitare imensă, dar asta nu era nimic în comparaţie cu intensitatea privirii în care mă învăluise.

— Nu-i rău, murmură. Să-mi spui dacă îl preparăm bine aici.

Şi m-a sărutat. S-a mişcat repede, însă mi-am dat seama că vine spre mine şi nu m-am ferit. Avea gura rece, plină de aroma coacăzelor în alcool. Delicios! Toate emoţiile şi energiile haotice care se zvârcoleau în mine au devenit deodată prea intense ca să le mai pot suporta. Mi-am înfipt mâna în părul lui superb şi m-am agăţat strâns de el, făcându-l să rămână nemişcat, în timp ce-i sugeam limba. Geamătul pe care îl scoase era cel mai erotic sunet pe care îl auzisem vreodată, făcându-mi coapsele să se strângă dureros.

Apoi m-am smuls, înghiţind cu lăcomie aerul, şocată de violenţa reacţiei pe care o avusesem.

Gideon însă m-a urmat, frecându-şi nasul de obrazul meu şi mângâindu-mi urechea cu buzele. Şi el respira greu, iar sunetul pe care îl făcea gheaţa în paharul lui, lovindu-se de sticlă, îmi ducea la paroxism simţurile înnebunite.

— Trebuie să intru în tine, Eva, îmi şopti răguşit. Tânjesc după tine.

Privirea îmi căzu pe băutura de pe masă, în timp ce gândurile îmi goneau frenetic prin cap, ca o sarabandă de impresii, amintiri şi confuzie.

— De unde ai ştiut?

Limba lui îmi desena conturul urechii, făcându-mă să tremur din tot corpul. Simţeam că fiecare celulă din trupul meu năzuieşte spre el. Străduania de a-i rezista îmi cerea o imensă energie, secătuindu-mă de puteri, epuizându-mă.

— Ce să ştiu? a întrebat.

— Ce-mi place să beau. Cum îl cheamă pe Cary.

El inspiră adânc, după care se îndepărtă de mine. Îşi aşează paharul pe masă şi îşi schimbă poziţia, punându-şi un genunchi pe canapea, între noi, ca să mă poată privi în faţă.

— Ceva mai devreme ai fost în alt club care-mi aparţine. Cardul tău a fost observat şi ceea ce ai băut a fost înregistrat. Iar Cary Taylor este înregistrat în contractul de închiriere pentru apartamentul tău.

Camera se învârtea cu mine. Nu se poate… Telefonul meu mobil. Cardul meu. Afurisitul meu de apartament. Nici nu mai puteam să respir. Blocată între mama şi Gideon, începeam să mă simt cuprinsă de claustrofobie.

— Eva! Dumnezeule, te-ai albit ca varul! Îmi dădu un pahar. Bea!

Era Stolichnaya cu coacăze. L-am dat pe gât, golindu-l. Stomacul mi s-a revoltat o clipă, apoi totul a revenit la normal.

— Tu eşti şi proprietarul clădirii în care locuiesc? aproape că am gemut.

— În mod destul de ciudat, da.

Se mută, aşezându-se la masă cu faţa la mine şi înconjurându-mă cu picioarele. Îmi luă paharul din mână şi-l puse pe masă, încălzindu-mi mâinile îngheţate cu ale lui.

— Gideon, tu eşti nebun?

— Asta e o întrebare serioasă? întrebă el, cu urma unui zâmbet pe faţă.

— Da. Da, este. Mama mea mă urmăreşte la tot pasul şi se duce la un psihiatru. Ai şi tu unul?

— Nu în momentul de faţă, însă m-ai înnebunit destul ca să iau în considerare posibilitatea asta.

— Prin urmare, nu te porţi aşa de obicei? Sau da?

Inima îmi bătea atât de puternic, încât puteam să aud sângele bubuindu-mi în timpane. El îşi trecu o mână prin păr, aranjându-şi şuviţele pe care i le răvăşisem când îl sărutasem.

— Am accesat informaţiile pe care mi le-ai pus la dispoziţie în mod voluntar.

— Nu ţie! Nu pentru ceea ce le-ai folosit! Asta cu siguranţă că violează vreo lege a intimităţii. Mă uitam la el, confuză cum nu mai fusesem niciodată. De ce ai vrut să faci asta?

A avut măcar bunul-simţ să pară enervat:

— Ca să-mi pot da seama cine eşti, la dracu'!

— De ce nu m-ai *întrebat* pur şi şi simplu, Gideon? Să întrebi ceva a ajuns aşa de al dracului de greu în zilele noastre?

El îşi luă paharul şi-l dădu pe gât aproape pe tot.

— Da, în cazul tău. Nu pot să te întâlnesc singură mai mult de cinci minute.

— Pentru că singurul lucru despre care vrei să vorbim este ce trebuie să faci ca să te culci cu mine!

— Doamne, Eva, şopti el, strângându-mă de mână. Vorbeşte mai încet!

Am început să-l studiez, oprindu-mă la fiecare linie, la fiecare detaliu al feţei. Din nefericire însă, faptul că-i puteam cataloga fiecare trăsătură nu făcea să dispară nici o fărâmă din admiraţia enormă pe care o simţeam. Începeam să bănuiesc că n-aveam să încetez niciodată să rămân uluită de felul în care arăta.

Şi nici măcar nu eram singură; văzusem cum reacţionau celelalte femei la vederea lui. Şi era putred de bogat, iar calitatea asta îi face atrăgători până şi pe tipii în vârstă cu chelie şi burtă. Nu-i de mirare că e obişnuit să pocnească din degete şi să obţină un orgasm.

— De ce te uiţi aşa la mine? mă întrebă el, scrutându-mă cu privirea.

— Mă gândesc.

— La ce? Strânse din dinţi. Şi te previn că dacă spui ceva despre orificii, preaprobări sau emisii de spermă, n-o să mai fiu răspunzător pentru faptele mele.

Asta aproape că mi-a smuls un zâmbet.

— Vreau să pricep câteva lucruri, pentru că mă gândesc că se poate să nu-ţi fi acordat destul credit.

— Şi eu vreau să pricep câteva lucruri, murmură el.

— Presupun că, în general, ai mare succes cu abordarea „Vreau să ţi-o trag“.

Pe chipul impasibil al lui Gideon nu se putea citi nimic.

— Nu răspund la aşa ceva, Eva.

— Bine. Vrei să-ţi dai seama ce trebuie să faci ca să mă aduci în patul tău. De asta te afli acum în clubul ăsta? Pentru mine? Şi să nu-mi spui ce crezi tu că vreau să aud.

Privirea lui era liniştită şi fermă când îmi răspunse:

— Da, sunt aici pentru tine. Am aranjat totul.

Deodată, mi-am dat seama ce era cu felul în care era îmbrăcat tipul cu promoţia. Fuseserăm acostaţi de un angajat al Cross Industries.

— Ţi-ai închipuit că dacă mă aduci aici o să ai parte de o partidă de sex?

— Mereu există speranţă, răspunse el, străduindu-se să-şi ascundă un zâmbet, dar sunt sigur că o să fie nevoie de ceva mai mult decât de o întâlnire întâmplătoare la un pahar.

— Ai dreptate. Prin urmare, de ce-ai făcut asta? De ce n-ai aşteptat până luni, la prânz?

— Pentru că erai în oraş, ieşită la agăţat. Nu pot să fac nimic în privinţa lui BOB, dar pot să te împiedic să dai peste cine ştie ce nenorocit în vreun bar. Dacă vrei să agăţi pe cineva, Eva, uite-mă!

— N-am ieşit la agăţat. Am vrut doar să scap de tensiune, după o zi foarte stresantă.

— Nu eşti singura, replică el, jucându-se cu unul dintre cerceii mei lungi de argint. Prin urmare, când eşti tensionată, bei şi dansezi. Eu, în schimb, mă apuc să rezolv problema care mă stresează.

Vocea îi deveni mai blândă, răscolind în mine o dorinţă care mă speria.

— Asta sunt eu? O problemă?

— Evident.

Pe buzele lui flutura însă umbra unui surâs. Ştiam că lucrul ăsta era foarte atrăgător pentru el. Gideon Cross n-ar fi fost ce era, şi încă atât de tânăr, dacă ar fi acceptat uşor să fie refuzat.

— Cum defineşti tu întâlnirile?

O cută uşoară îi apăru între sprâncene.

— Un timp interminabil petrecut în compania unei femei, în timpul căruia nu ne-o tragem.

— Nu-ţi place compania femeilor?

Cuta se transformase acum în încruntare.

— Ba da, cu condiţia să nu aibă aşteptări exagerate ori să-mi ceară să le dau prea mult din timpul meu. Tocmai am descoperit că modul cel mai bun de a scăpa de aceste inconveniente este să împărţim relaţiile în exclusiv sexuale şi exclusiv prieteneşti.

Iar ajunsese la enervantele alea de „aşteptări exagerate“. E clar că îl rodeau în mod special.

— Prin urmare, ai prietene femei?

— Bineînţeles. Unde baţi cu asta? Şi îşi încolăci mai strâns picioarele în jurul meu, luându-mă prizonieră.

— Faci diferenţa între sex şi restul existenţei tale. Îl separi de prietenie, de slujbă, de… orice.

— Am motive serioase ca să procedez aşa.

— Sunt sigură că ai. Bine, să-ţi spun ce cred eu. Şi am început, deşi mi-era foarte greu să mă concentrez, stând atât de aproape de el. Ţi-am spus că nu vreau să merg la întâlniri şi chiar nu vreau. Slujba mea este prioritatea numărul unu, iar viaţa mea personală – de femeie singură – vine imediat pe locul doi. Nu vreau să sacrific nici o părticică din timpul meu într-o relaţie şi n-a mai rămas aproape nimic ca să strecor şi ceva stabil.

— Sunt întru totul de aceeaşi părere.

— Însă îmi place să fac sex.

— Bine. Fă-l cu mine!

Zâmbetul lui îmi adresa o invitaţie plină de erotism. I-am dat un ghiont în umăr.

— Am nevoie să stabilesc o legătură personală cu bărbaţii cu care mă culc. Nu e nevoie să fie prea intensă sau prea profundă, însă pentru mine, sexul trebuie să fie mai mult decât o tranzacţie lipsită de orice sentiment.

— De ce?

Îmi dădeam seama că nu întreba cu frivolitate. Oricât de ciudată putea să pară conversaţia asta pentru el, Gideon o lua în serios.

— Poţi să zici că-i o ciudăţenie a mea şi nu o mărturisesc cu inimă uşoară. Pur şi simplu, mă umple de furie să mă simt folosită pentru sex. Mă simt înjosită.

— Nu poţi să consideri că *tu* mă foloseşti pentru sex?

— Nu pe tine.

Era mult prea puternic, prea dominator.

În clipa în care mi-am mărturisit slăbiciunea pe care o aveam pentru el, în ochi i s-a aprins o sclipire intensă, o privire flămândă, de prădător.

— În plus, am continuat repede, asta-i o problemă de sens. Am nevoie de un schimb egal în relaţiile mele sexuale. Ori să am un avantaj.

— Bine.

— Bine? Ai zis-o prea repede, mai ales având în vedere că eu îţi spun că am nevoie să combin două lucruri pe care tu te străduieşti din greu să eviţi să le pui la un loc.

— Nu mă simt în largul meu în felul ăsta şi nici nu pretind că aş înţelege, însă te ascult – este un subiect. Spune-mi cum să-l rezolvăm.

Mi s-a tăiat respiraţia. Nu mă aşteptasem la aşa ceva. Era un bărbat care nu voia complicaţii în sex, iar eu, o femeie căreia sexul i se părea ceva complicat, însă nu dădea înapoi. Încă.

— Trebuie să fim prieteni, Gideon. Nu cei mai buni prieteni, nu să ne facem confidenţe, ci pur şi simplu doi oameni care ştiu ceva mai multe unul despre altul decât anatomia lor. Pentru mine, asta înseamnă că trebuie să petrecem timp împreună atunci când nu ne-o tragem. Şi mă tem că va trebui să ne petrecem timpul în care nu ne-o tragem în locuri unde suntem obligaţi să ne abţinem.

— Şi nu facem chiar acum asta?

— Ba da. Şi, după cum vezi, exact la asta mă şi refer. Nu mi-ai inspirat încredere astfel. Ar fi trebuit să te apropii de mine într-un mod ceva mai puţin ciudat. I-am acoperit buzele cu mâna, căci încerca să mă oprească, şi am continuat: Recunosc însă că ai încercat să găseşti un moment în care să stăm de vorbă, iar eu nu te-am ajutat deloc.

El m-a muşcat de degete, smulgându-mi un strigăt de durere şi făcându-mă să-mi retrag iute mâna.

— Ce-a fost asta?

Mi-a dus mâna la buze şi a sărutat degetele muşcate, lingându-le uşor, ca să aline durerea. Şi să mă excite. Instinctul de autoapărare m-a făcut să-mi ascund mâna în poală. Încă nu eram pe deplin convinsă că puseserăm lucrurile la punct.

— În felul ăsta, tu ştii că nu am aşteptări exagerate, că atunci când petrecem ceva timp împreună, fără să ne-o

tragem, mie n-o să-mi treacă prin cap că avem o întâlnire. Ai înţeles?

— E-n regulă pentru mine.

Gideon zâmbi, întărindu-mi şi mai mult hotărârea de a fi cu el. Surâsul lui era ca un fulger în bezna nopţii, orbitor, minunat şi misterios, iar eu îl doream atât de mult, încât simţeam o durere fizică.

Mâinile lui alunecară spre coapsele mele. Mă strânse uşor, aducându-mă ceva mai aproape de el. Rochiţa mea neagră şi scurtă, cu bretele, se ridicase aproape indecent de mult, iar el nu-şi lua ochii de la carnea pe care o expusese astfel. Îşi trecu limba peste buze cu un gest atât de senzual şi de sugestiv, încât aproape că-i simţeam mângâierea pe piele.

Pe scena de sub noi, Duffy începuse să se tânguiască, cerând îndurare. Pieptul îmi tresăltă, sub povara unei dureri pe care nu o voiam şi pe care am încercat din răsputeri s-o alung. Băusem deja destul de mult, dar m-am trezit spunând:

— Vreau să mai beau ceva.

1 Battery Operated Boyfriend – denumire ironică pentru vibrator

Capitolul 5

Sâmbătă dimineaţă m-am trezit cu o mahmureală de zile mari şi m-am gândit că era exact ce meritam. Indiferent cât de mult îmi displăcuse insistenţa lui Gideon de a negocia sexul cu aceeaşi pasiune cu care ar fi negociat preluarea unei companii, până la urmă şi eu negociasem la fel. Pentru că îl doream destul de mult încât să-mi asum un risc calculat şi să încalc regulile pe care mi le impusesem singură.

Şi mă mulţumea şi faptul că şi el încălca unele dintre regulile pe care şi le impusese.

După un duş lung şi fierbinte, m-am îndreptat spre living şi am dat peste Cary, proaspăt şi plin de energie, aşezat pe canapea cu laptopul în braţe. Dinspre bucătărie răzbătea aroma cafelei, aşa că m-am dus direct acolo şi mi-am umplut cea mai mare cană peste care am dat.

— Bună dimineaţa, soare! m-a salutat Cary.

M-am aşezat şi eu pe canapea lângă el, ţinând cu amândouă mâinile preţiosul trofeu de cafeină. El a făcut semn către o cutie care trona pe un colţ al mesei.

— Asta a venit pentru tine când erai la duş.

Mi-am pus cana pe măsuţa de cafea şi am luat cutia. Era învelită în hârtie cafenie şi legată cu sfoară, iar numele meu era scris în diagonală pe capac, cu înfloriturі decorative. Înăuntru se afla o sticluţă chihlimbarie, pe a cărei etichetă erau desenate cu caractere de modă veche cuvintele TRATAMENT PENTRU MAHMUREALĂ. De gâtul sticluţei era legat cu rafie un bileţel pe care scria „Bea-mă!“ Pe hârtia fină de mătase în care fusese aşezată sticla se găsea cartea de vizită a lui Gideon.

În timp ce analizam cadoul, m-am gândit că e cum nu se poate mai potrivit. De când îl cunoscusem pe Gideon, mă simţeam de parcă aş fi căzut prin vizuina iepurelui din *Alice*

în Ţara Minunilor, într-o lume fascinantă şi seducătoare, unde nu se aplicau decât foarte puţine dintre regulile pe care le cunoşteam. Mă aflam într-un teritoriu netrecut pe hărţi, care era pe cât de atrăgător, pe atât de înfricoşător.

I-am aruncat o privire lui Cary, care se uita la sticlă cuprins de îndoieli.

— Noroc!

Am scos dopul şi am băut conţinutul fără să mă gândesc de două ori. Avea un gust scârbos, de sirop de tuse. O clipă, stomacul mi s-a zvârcolit, revoltat, după care a luat foc. Mi-am şters gura cu dosul mâinii şi am pus dopul la sticla goală.

— Cum a fost? s-a interesat Cary.

— După cum arde, cred că e ceva cu alcool.

El strâmbă din nas.

— Eficient, dar neplăcut.

Şi a avut efect. Mă simţeam deja ceva mai sigură pe picioare.

Cary luă cutia, scoase cartea de vizită a lui Gideon, o întoarse şi mi-o întinse. Pe verso, Gideon scrisese „Sună-mă!“, cu o caligrafie îndrăzneaţă şi grăbită, şi notase un număr de telefon.

Am luat cartea de vizită şi am strâns-o în mână. Darul lui era o dovadă grăitoare că se gândeşte la mine. Tenacitatea şi concentrarea lui erau seducătoare. Şi flatante.

Nu exista îndoială că eram în încurcătură în privinţa lui Gideon. Tânjeam după felul în care mă simţeam când mă atingea şi îmi plăcea la nebunie cum reacţiona când îl atingeam şi eu. Dacă încercam să mă gândesc cu ce nu aş fi fost de acord să fac pentru a-l convinge să-şi pună iar mâinile pe mine, nu prea găseam mare lucru. Cary a încercat să-mi întindă telefonul, însă l-am respins cu o clătinare din cap.

— Nu încă. Trebuie să am mintea limpede când vorbesc cu el şi încă sunt puţin ameţită.

— Ieri-noapte păreaţi că vă înţelegeţi bine. Se vede de la o poştă că-i atras de tine.

— Şi eu sunt atrasă rău de el, am spus, ghemuin-du-mă pe canapea, cu obrazul sprijinit de pernă şi picioarele strânse la piept. O să ieşim împreună, o să ne cunoaştem puţin, o să facem sex fără obligaţii, dar foarte intens, şi în rest o să fim totalmente independenţi. Fără legături, fără aşteptări, fără responsabilităţi.

Cary apăsă un buton pe laptop şi imprimanta din cealaltă parte a încăperii începu să „scuipe“ hârtii. Pe urmă îşi închise computerul, îl puse pe masă şi îşi îndreptă toată atenţia spre mine.

— Poate că asta o să se transforme în ceva serios.

— Sau poate că nu, am ricanat eu.

— Eşti cinică.

— Nu caut poveşti de adormit copiii, Cary, şi mai ales nu cu un megamogul de genul lui Cross. Am văzut ce înseamnă pentru mama să fie legată de bărbaţi puternici. E o slujbă cu normă întreagă cu un partener cu jumătate de normă. Banii o fac fericită pe mama, dar nu sunt de ajuns pentru mine.

Tata o iubise pe mama. O rugase să se mărite cu el şi să-şi ducă viaţa împreună. Ea îl refuzase, pentru că nu avea portofelul plin cu bani şi nici un cont gras în bancă, aşa cum aştepta ea de la un soţ. Iubirea nu era ceva absolut necesar pentru căsătorie, după părerea Monicăi Stanton, şi din moment ce ochii ei arzând de pasiune şi glasul răguşit o făceau irezistibilă pentru majoritatea bărbaţilor, nu trebuise niciodată să se mulţumească deloc cu mai puţin decât ceea ce îşi dorea. Din nefericire, nu-l dorise pe tata pe termen lung.

Am aruncat o privire la ceas. Era zece şi jumătate.

— Cred c-ar trebui să mă pregătesc.

— Îmi plac la nebunie zilele în care mergem la spa cu mama ta, zâmbi Cary, alungându-mi şi ultima fărâmă de supărare. Când terminăm, mă simt ca un zeu.

— Şi eu. Am senzaţia că sunt o zeiţă.

Eram atât de nerăbdători să mergem, că am ieşit în hol înainte să ajungă maşina care trebuia să ne ia.

Portarul a zâmbit la vederea noastră – eu purtam sandale cu toc şi rochie lungă, iar Cary era în blugi cu talie joasă şi un tricou cu mânecă lungă.

— Bună dimineaţa, domnişoară Tramell! Bună dimineaţa, domnule Taylor! Aveţi nevoie de un taxi?

— Nu, Paul, mulţumim. Aşteptăm o maşină, zâmbi larg Cary. Avem zi de spa la Perrini!

— A, Ziua de Spa la Perrini, dădu Paul din cap, cunoscător. I-am cumpărat soţiei mele un voucher acolo de ziua ei. I-a plăcut atât de mult, că mă gândesc să transform asta într-o tradiţie.

— Ai făcut bine, Paul, i-am zis. Să răsfeţi o femeie este ceva ce nu se demodează niciodată.

În faţa noastră s-a oprit o limuzină neagră, condusă de Clancy. Paul ne-a deschis portiera din spate şi, când ne-am urcat, am găsit pe banchetă o cutie de Knipschildt’s Chocopologie. I-am făcut un semn de rămas-bun lui Paul, ne-am aşezat şi am început să ronţăim cu îmbucături mici trufele pe care merita să le savurezi încetul cu încetul.

Clancy ne-a dus direct la Perrini, unde am început să ne relaxăm de îndată ce am intrat pe uşă. Să treci pragul acestui loc era ca şi cum ai fi plecat în vacanţă la celălalt capăt al lumii. Fiecare arcadă era încadrată cu mătase în dungi strălucitoare, iar pernele ornamentale decorau scaunele elegante şi fotoliile imense, cu braţe.

Din colivii suspendate ciripeau păsărele, iar plantele în ghivece, cu frunze mari, înveseleau fiecare colţişor. Apa susura plăcut din fântâni mici, decorative, iar în camere se auzea o muzică instrumentală, venind din boxe ascunse în mod ingenios. Aerul era înmiresmat cu amestecuri de arome şi de parfumuri exotice, făcându-mă să mă simt ca şi cum aş fi nimerit drept în mijlocul celor *O mie şi una de nopţi*.

Luxul era foarte aproape de opulenţă, însă, cu toate acestea, nu depăşea limita. Perrini era un loc exotic şi luxos, o delicatesă de răsfăţ pentru cei care şi-o puteau permite. Cei precum mama, care, la venirea noastră, tocmai ieşea dintr-o baie cu lapte şi miere.

Am studiat oferta de tratamente, hotărând să renunţ la tratamentul meu obişnuit, „femeia războinică“, în favoarea altuia numit „răsfăţ plin de pasiune“. Mă epilasem cu o săptămână în urmă, dar restul tratamentului – „menit să vă facă să vă simţiţi irezisti-bilă din punct de vedere sexual“ – părea să fie exact ce-mi trebuia.

Abia reuşisem să mă concentrez în spaţiul sigur legat de munca mea, când l-am auzit pe Cary, de pe scaunul de pedichiură de lângă mine:

— Doamnă Stanton, îl cunoaşteţi pe Gideon Cross?

M-am holbat la el. Ştia la fel de bine ca mine că mama o lua razna când se întâmpla să afle câte ceva despre relaţiile mele romantice – şi nu prea romantice, ca în cazul acesteia.

Mama, care stătea pe un fotoliu de cealaltă parte a mea, s-a aplecat spre el, plină de o încântare de puştoaică, tipică pentru ea când venea vorba de bărbaţi bogaţi şi arătoşi.

— Cum să nu! E unul dintre cei mai bogaţi oameni din lume. E numărul douăzeci şi cinci sau cam pe acolo în topul Forbes, dacă îmi aduc eu bine aminte. Un tâ-năr foarte ambiţios, evident, şi un binefăcător generos pentru multe dintre fondurile de caritate pentru copii pe care le susţin. Foarte eligibil, fără discuţie, dar nu prea cred că e gay, Cary. Are reputaţia că este cam fustangiu.

— Asta e, am pierdut, rânji Cary, fără să ia în seamă clătinarea mea violentă din cap. Oricum, n-aveam nici o speranţă, pentru că el umblă după Eva.

— Eva! Nu-mi vine să cred că n-ai suflat nici un cuvânt. Cum ai putut să-mi ascunzi aşa ceva?

M-am uitat la mama, al cărei chip, îngrijit cu tratamente cosmetice scumpe, părea tânăr, fără riduri, foarte asemănător cu al meu. Se vedea fără umbră de îndoială că

eram fata ei, dincolo de numele de familie. Singura concesie pe care ea i-o făcuse lui tata era că-mi dăduse numele mamei lui.

— Nu-i nimic de povestit, am insistat eu. Suntem doar… prieteni.

— Putem să facem mai mult decât atât, zise Monica, pe chip cu o expresie care vădea calculele pe care şi le făcea şi care mă înfricoşă. Nu-mi dau seama cum de mi-a scăpat că tu lucrezi în aceeaşi clădire cu el. Bag mâna-n foc că i s-au aprins călcâiele după tine chiar din clipa în care te-a văzut. Deşi se ştie că preferă brunetele… Hmmm… Oricum, se ştie şi că are gusturi excelente şi fără îndoială că asta a cântărit cel mai mult în ceea ce te priveşte.

— Nu-i aşa. Te rog să nu începi să te bagi. O să mă pui într-o situaţie neplăcută.

— Astea-s prostii! Dacă ştie cineva pe lumea asta cum trebuie să procedezi cu bărbaţii, aceea sunt eu!

Am tresărit, înfundându-mi urechile între umeri. Când sosi timpul pentru masaj, aveam o nevoie disperată de unul. M-am întins pe masă şi am închis ochii, pregătindu-mă să trag un pui de somn, ca să rezist în timpul nopţii pe care o aveam în faţă.

Ca oricărei fete, şi mie îmi plăcea să mă îmbrac frumos şi să arăt bine, numai că la balurile de caritate era mult de muncă. Era o corvoadă epuizantă să faci conversaţie, era groaznic să zâmbeşti fără încetare, iar discuţiile despre afaceri şi despre oameni pe care nu-i cunoşteam erau plictisitoare. Dacă n-ar fi fost spre avantajul lui Cary să iasă în lume, nu m-aş fi lăsat dusă la bal cu una, cu două.

Am oftat. Pe cine încercam să prostesc? Oricum aş fi mers. Mama şi tatăl meu vitreg susţineau fon-durile de caritate pentru copiii abuzaţi pentru că erau importante pentru mine. Măcar atât puteam să fac şi eu în schimb, să mă duc din când în când la câte un eveniment plictisitor. Am respirat adânc şi m-am relaxat, conştiincioasă. Mi-am propus să-l sun pe tata când mă întorc şi mi-am pus în gând

să-i trimit lui Gideon un bileţel de mulţumire pentru tratamentul contra mahmurelii. Aş fi putut să-i trimit un e-mail la adresa notată pe cartea de vizită, însă aşa dădeam dovadă de lipsă de stil. În plus, nici nu ştiam cine-i citea e-mailurile. Aş fi putut să-l sun, pur şi simplu, la întoarcerea acasă. De ce nu? El mă rugase – nu, îmi ceruse – s-o fac; îmi scrisese comanda pe cartea lui de vizită. Şi aveam să-i aud din nou vocea ademenitoare.

Uşa s-a deschis şi a intrat maseuza.

— Bună, Eva! Eşti gata?

Nu chiar. Dar mă pregăteam.

După câteva ore minunate petrecute la spa, mama şi Cary m-au lăsat acasă, iar ei au plecat să caute nişte butoni noi de manşetă pentru Stanton. Eu am profitat de singurătate ca să-l sun pe Gideon. Chiar dacă aveam nevoie de intimitate, tot am format de vreo şase ori numărul, înainte să las să sune.

Mi-a răspuns încă de la primul apel.

— Eva!

Uimită că ştie cine îl sună, mintea mi-a rămas o clipă în loc. „Cum de are numele şi numărul meu în lista lui de contacte?“

— Ăăă… bună, Gideon !

— Sunt la o stradă distanţă de tine. Spune-le celor de la recepţie că vin.

— Ce? Mă simţeam de parcă pierdusem o parte din discuţie. Vii aici?

— La tine. Acum cotesc la colţ. Sună-l acum pe portar, Eva!

Apoi a închis, lăsându-mă să mă holbez la telefon, încercând să procesez informaţia că peste doar câteva minute o să fiu iar împreună cu el. Ameţită, m-am dus la interfon şi i-am anunţat pe cei de la recepţie că aştept pe cineva. În timp ce vorbeam, el a intrat în hol. Şi, la câteva clipe după aceea, era în faţa uşii mele.

Abia atunci mi-am dat seama că aveam pe mine doar un halat foarte scurt de mătase şi că eram coafată şi machiată pentru dineu. Oare ce impresie aveam să-i fac la cum arătam?

Înainte să-i deschid, am strâns ceva mai mult cordonul de la halat, ca să nu pară că-i dădeam cale liberă să mă seducă sau ceva de genul ăsta.

Gideon rămase destul de mult timp în uşă, măsurându-mă cu privirea din creştet până în vârful unghiilor de la picioare, la care îmi făcusem o pedichiură franţuzească. Iar eu eram la fel de uluită de el. Felul în care arăta, îmbrăcat în blugi tociţi şi în tricou, mă făcea să-mi doresc să-l dezbrac sfâşiindu-i hainele cu dinţii.

— A meritat drumul ca să te găsesc aşa, Eva. În sfârşit, păşi înăuntru şi încuie uşa după el. Cum te simţi?

— Bine, datorită ţie. Mulţumesc.

Mi se strânsese stomacul de dorinţă văzându-l aici, lângă mine, ceea ce mă făcea să mă simt aproape… ameţită.

— Presupun că nu de asta ai venit.

— Am venit pentru că am aşteptat prea mult să mă suni.

— Nu mi-am dat seama că aveam un termen-limită.

— Vreau să te rog ceva destul de urgent, dar, mai mult decât atât, voiam să ştiu dacă te simţi bine după noaptea trecută.

Ochii lui erau de un albastru întunecat în timp ce mă scăldau în privirea lor, iar chipul minunat îi era încadrat de perdeaua mătăsoasă a părului negru.

— Dumnezeule! Arăţi minunat, Eva. Nu-mi amintesc să fi dorit vreodată ceva atât de mult.

Aceste simple vorbe au fost de ajuns ca să mă excite, să mă facă să jinduiesc după el. Să devin mult prea vulnerabilă.

— Ce e aşa de urgent?

— Vino cu mine la dineul de binefacere care are loc în seara asta.

Surprinsă şi totodată încântată de cerere, m-am dat un pas înapoi.

— Mergi şi tu?

— Ca şi tine. M-am interesat, pentru că ştiam că va veni şi mama ta. Hai să mergem împreună!

Mi-am dus mâna la gât, gândindu-mă la ciudăţenia faptului că ştia atât de multe despre mine şi preocupată, în acelaşi timp, de ceea ce îmi cerea.

— Nu la asta m-am gândit când am spus că ar trebui să petrecem ceva timp împreună.

— De ce nu? Simpla întrebare era lansată ca o provocare. Ce e rău în a merge împreună la un eveniment la care oricum ne-am fi dus separat?

— Nu e ceva discret. E un eveniment foarte public.

— Şi ce-i cu asta? replică Gideon, apropiindu-se de mine şi atingându-mi o şuviţă.

Glasul i se transformase într-un tors primejdios, care mă înfiora din cap până-n picioare. Simţeam căldura pe care o radia trupul lui mare şi puternic şi adulmecam aroma atât de masculină a pielii lui. Eram pe punctul să cad sub vraja lui, din ce în ce mai adânc, cu fiecare minut care trecea.

— Oamenii o să înceapă să facă presupuneri, mai ales mama. Deja a început să-ţi vâneze sângele de burlac.

Gideon se aplecă, apăsându-şi buzele în adâncitura dintre claviculă şi gât.

— Nu-mi pasă ce cred oamenii. Noi doi ştim ce facem. Şi cu mama ta mă descurc.

— Dacă tu crezi că poţi, am replicat cu răsuflarea întretăiată, înseamnă că n-o cunoşti prea bine.

— Vin să te iau la şapte.

Limba lui îmi urmărea pe gât conturul unei vene care zvâcnea nebuneşte, şi m-am topit în el, cu trupul moale, în timp ce el mă trăgea tot mai aproape. Cu toate acestea, am reuşit să îngaim:

— Încă n-am spus da.

— Dar n-o să spui nu, făcu el, muşcându-mă uşor de lobul urechii. N-o să te las.

Am deschis gura ca să protestez, însă el mi-a astupat-o cu buzele, reducându-mă la tăcere cu un sărut plin de poftă. Limba lui întârzia, lingându-mă cu atâta desfătare, încât mi-am dorit să-mi facă acelaşi lucru şi între picioare. Mâinile mi s-au îndreptat spre părul lui, furişându-se în şuviţele lui, trăgându-l mai aproape. Iar când m-a înlănţuit cu braţele, m-am arcuit în mâinile lui.

Şi, la fel cum făcuse în biroul lui, m-a întins pe spate pe canapea înainte să-mi dau seama că mă ridicase, iar gura lui mi-a sorbit geamătul de surprindere. Degetele-i îndemânatice s-au descotorosit de halatul pe care-l purtam, după care mi-a cuprins în mâini sânii, frământându-i şi strângându-i uşor şi ritmic.

— Gideon…

— Şşş…, făcu el, începând să-mi sugă buza de jos, în timp ce degetele lui continuau să-mi înconjoare sfârcurile excitate. M-ai făcut să înnebunesc, ştiindu-te goală sub halat.

— Ai venit pe… O! Doamne…

Gura lui îmi poposise pe sân, iar valul de căldură pe care-l răspândea îmi făcu pielea să se umezească. Privirea îmi zbură înnebunită spre ceasul de la televizor.

— Gideon, nu!

El îşi înălţă capul, uitându-se la mine cu ochii de un albastru tulburător.

— Ştiu că nu-i normal. Nu ştiu… nu pot să-ţi explic de ce, Eva, dar trebuie să te aduc la orgasm. De zile întregi, mă gândesc mereu la asta.

Îşi strecură o mână între picioarele mele, care se îndepărtară fără urmă de ruşine, iar trupul meu era atât de excitat, că eram îmbujorată toată şi aproape că ardeam. Cu cealaltă mână continua să-mi mângâie sânii, făcându-i din ce în ce mai grei şi înfiorător de sensibili.

— Eşti udă pentru mine, şopti, în timp ce privirea îi aluneca pe corpul meu în jos, spre locul unde mă deschidea cu degetele. Şi aici eşti frumoasă. Catifelată şi rozalie. Şi atât de moale! Nu te-ai epilat azi, nu?

Am dat din cap că nu.

— Mulţumesc lui Dumnezeu! Nu cred că mai rezistam nici zece minute fără să te ating, darămite zece ore! Şi, cu o mare delicateţe, îşi strecură un deget în mine.

Am închis ochii, într-atât de insuportabil de vulnerabilă mă simţeam aşa, goală şi excitată cu degetele de un bărbat ale cărui cunoştinţe în domeniul epilării inghinale totale trădau o cunoaştere intimă a femeilor. Un bărbat care avea încă toate hainele pe el şi stătea pe podea, îngenuncheat în faţa mea.

— Eşti atât de strâmtă!

Gideon îşi scosese degetul, iar acum îl introducea din nou în mine, în timp ce eu îmi arcuiam lacomă spatele în jurul lui.

— Şi atât de pofticioasă! De cât timp nu ai mai făcut dragoste?

Am înghiţit în sec.

— Am fost foarte ocupată. Cu lucrarea de licenţă, căutarea unei slujbe, cu mutatul…

— Deci a trecut ceva vreme.

Se retrase, iar apoi reveni în mine, de data asta cu două degete. N-am putut să-mi reţin un geamăt de plăcere. Bărbatul ăsta avea degete talentate, încrezătoare şi experimentate, şi primea tot ce voia cu ajutorul lor.

— Iei anticoncepţionale, Eva?

— Da, bineînţeles.

Mâinile mi se încleştaseră pe pernuţele moi de pe canapea.

— O să-ţi arăt că sunt sănătos şi tu vei face la fel, după care o să mă laşi să intru în tine.

— Dumnezeule, Gideon!

Îl voiam cu disperare, iar şoldurile mi se mişcau fără ruşine în jurul degetelor lui cercetătoare. Simţeam că o să fac combustie spontană dacă n-avea să mă facă să termin.

În viaţa mea nu fusesem atât de excitată. Aproape că-mi ieşisem din minţi de dorinţa de a ajunge la orgasm. Dacă în clipa aceea Cary ar fi intrat şi m-ar fi găsit zvârcolindu-mă în livingul nostru, în timp ce Gideon mi-o trăgea cu degetele, nu cred că mi-ar fi păsat nici cât negru sub unghie.

Şi Gideon gâfâia. Chipul îi era roşu de dorinţă. Pentru mine. Iar eu nu făcusem decât să-i răspund, neajutorată. Îşi luă mâna de pe sânii mei şi-mi mângâie uşor obrazul.

— Te-ai înroşit. Te-am scandalizat.

— Da.

Zâmbetul pe care mi-l aruncă era atât răutăcios, cât şi încântat şi mă făcu să tresar.

— Vreau să simt sperma mea în tine când ţi-o trag cu degetele. Vreau ca tu să-mi simţi sperma în tine, să te gândeşti la cum arătam, la sunetele pe care le scoteam când mi-am dat drumul în tine. Şi, în timp ce te gândeşti la asta, să aştepţi cu nerăbdare s-o fac iar şi iar.

Sexul meu tremura în jurul degetelor lui mângâietoare, iar cuvintele lui grosolane mă aduceau tot mai aproape de orgasm.

— O să-ţi spun toate modurile în care vreau să mă satisfaci, Eva, şi o să faci tot… o să iei tot. O să facem sex exploziv, primitiv, fără nici o inhibiţie. Ştii, nu? Poţi să simţi cum o să fie între noi.

— Da, am gâfâit, strângându-mi sânii, ca să-mi alin durerea din sfârcurile întărite. Te rog, Gideon!

— Şşş… te-am prins. Cu buricul degetului mare, începuse să-mi frece clitorisul, în cercuri line. Uită-te în ochii mei când îţi dai drumul pentru mine!

Tot corpul mi se întărise, iar tensiunea devenea insuportabilă, în timp ce el îmi masa clitorisul, băgându-şi şi scoţându-şi degetele din mine într-un ritm egal, fără grabă.

— Dă-ţi drumul pentru mine, Eva, îmi ordonă. Acum!

Am ajuns la orgasm cu un strigăt sălbatic, cu încheieturile degetelor albite de cât de tare strânsesem pernele, în timp ce şoldurile mi se mişcau spasmodic în mâna lui, iar mintea mi-era de mult dincolo de orice urmă de ruşine sau de sfială. Privirea îmi rămăsese fixată într-a lui, fără să mi-o pot feri, ţintuită de triumful sălbatic, masculin, care se citea în ochii lui. În acea clipă, era stăpânul meu. Aş fi făcut orice mi-ar fi cerut. Şi o ştia prea bine.

O plăcere înspăimântătoare pusese stăpânire pe mine. Sângele îmi bubuia în urechi; am avut impresia că-l aud spunând ceva cu voce răguşită, însă n-am înţeles nimic, căci mi-a depărtat un picior, punându-l pe spătarul canapelei, după care şi-a apăsat gura pe crăpătura mea.

— Nu, i-am împins eu capul cu mâna, nu pot.

Mă simţeam mult prea umflată, mult prea sensibilă. Însă, în clipa în care limba lui mi-a atins clitorisul, mângâindu-l uşor, foamea mi s-a trezit din nou. Chiar mai intensă decât prima dată. Mi-a lins păsărica fremătândă, tachinându-mă, excitându-mă tot mai mult cu promisiunea altui orgasm, deşi ştiam că nu pot ajunge prea repede la încă unul.

Pe urmă limba lui şi-a făcut loc în mine, iar eu am fost nevoită să-mi muşc buzele ca să înăbuş un ţipăt. Am mai avut un orgasm, care m-a zguduit violent, în timp ce muşchii mi se strângeau spasmodic în jurul limbii sale pline de păcate. Gemetele lui vibrau în mine. Nu mai aveam putere să-l resping când s-a întors la clitoris şi a început să-l sugă încetişor… neobosit… până mi-am dat iar drumul, strigându-i numele.

Eram moale ca o cârpă când el mi-a lăsat piciorul jos şi încă nu-mi recăpătasem suflarea când a început să mă sărute, urcând de la buric către sâni. Mi-a lins amândouă sfârcurile, după care a urcat şi mai sus, înlănţuindu-mă cu braţele. Eram ca o păpuşă de cârpă în strânsoarea lui, în

timp ce el mă săruta pe gură cu violenţă stăpânită, zdrelindu-mi buzele, arătând astfel cât de aproape de orgasm era şi el.

Apoi mi-a strâns halatul pe lângă corp şi s-a ridicat, uitându-se la mine.

— Gideon…?

— Ne vedem la şapte, Eva.

S-a aplecat şi mi-a atins glezna, mângâind uşor brăţara de picior cu diamante pe care mi-o pusesem în timp ce mă pregăteam pentru dineu.

— Şi nu-ţi da jos asta. Vreau să ţi-o trag în timp ce nu porţi altceva.

Capitolul 6

— Bună, tată! Bine că te-am prins.

Mi-am aşezat ceva mai bine receptorul la ureche şi mi-am tras un scaun lângă masa pentru micul dejun. Îmi era dor de tata. În ultimii patru ani, locuisem destul de aproape de el încât să-l văd cel puţin o dată pe săptămână. Iar acum, casa lui din Oceanside era aproape la celălalt capăt al ţării.

— Ce mai faci?

El dădu mai încet volumul televizorului.

— Mai bine, acum, că m-ai sunat. Cum a fost prima săptămână la lucru?

I-am povestit cam tot ce se întâmplase de luni până vineri, sărind însă peste partea în care apărea Gideon.

— Îmi place mult de Mark, şeful meu, am concluzionat. Iar agenţia la care lucrez e plină de energie şi amuzantă. Mă bucur că merg la serviciu în fiecare zi şi mă dezumflu când se face ora de plecare.

— Sper ca lucrurile să rămână aşa. Dar trebuie să ai grijă să-ţi laşi timp şi pentru distracţie. Ieşi în oraş, doar eşti tânără, distrează-te! Dar nu prea mult.

— Da, am cam exagerat astă-noapte. Eu şi Cary ne-am dus prin cluburi şi m-am trezit cu o mahmureală de toată frumuseţea.

— Rahat! Nu-mi spune asta, mormăi el. Uneori mă trezesc noaptea scăldat în sudoare, gândindu-mă la ce faci tu în New York. Şi îmi revin spunându-mi că eşti prea deşteaptă ca să rişti aiurea, pentru că ai doi părinţi care ţi-au înfipt în ADN regulile de siguranţă.

— Ceea ce este foarte adevărat, am răspuns, râzând. Apropo… cred o să încep să fac antrenamente de Krav Maga.

— Serios? Urmă o pauză destul de lungă. Unul dintre băieţii din poliţie e foarte bun la asta. Poate o să stau de

vorbă cu el şi o să putem face comparaţii când vin la tine în vizită.

— Vii la New York? Nu mi-am putut ascunde încântarea. O, tati, mi-ar plăcea enorm să vii. Chiar dacă mi-e dor de California de Sud, Manhattanul e absolut extraordinar. Cred c-o să-ţi placă.

— O să-mi placă orice loc din lume, numai să fii tu acolo. Făcu o scurtă pauză, după care se interesă: Ce mai face mama ta?

— Păi… e ea însăşi. Frumoasă, fermecătoare şi obsesiv-compulsivă.

Mă durea inima. Mă gândeam că tata încă o mai iubeşte pe mama. Nu se căsătorise niciodată. Acesta era unul dintre motivele pentru care nu-i spusesem niciodată ce mi se întâmplase. Pentru că era poliţist, ar fi insistat să se treacă la acuzare, iar scandalul ar fi distrus-o pe mama. Mă temusem şi că el avea să-şi piardă respectul pentru ea ori chiar s-o învinovăţească, deşi nu fusese vina ei. De îndată ce aflase ce-mi făcea fiul ei vitreg, îşi părăsise soţul cu care ducea o viaţă fericită şi ceruse divorţul.

Continuam să vorbesc, făcându-i cu mâna lui Cary, care intrase în goană pe uşă cu o sacoşă micuţă de la Tiffany & Co.

— Azi am fost împreună la spa. A fost un mod tare bun de a încheia săptămâna.

Îi puteam simţi zâmbetul în timp ce spunea:

— Mă bucur că voi două reuşiţi să petreceţi timp împreună. Ce faci în restul weekendului?

Am evitat subiectul dineului de binefacere, ştiind prea bine că tot evenimentul, cu covoare roşii şi mese la preţuri astronomice, n-ar fi făcut decât să pună şi mai mult în lumină prăpastia dintre vieţile pe care le duceau părinţii mei.

— Eu şi Cary ieşim să luăm masa în oraş, iar mâine îmi propun să stau acasă. Să dorm până târziu, să-mi petrec toată ziua în pijama, poate să văd ceva filme şi să comand

mâncare acasă. Vreau să vegetez puţin, înainte de începutul unei noi săptămâni.

— Pentru mine pare paradisul întruchipat. Aş putea să te imit când am o zi liberă.

Am aruncat o privire la ceas, observând că era trecut de mult de ora şase.

— Acum trebuie să mă pregătesc. Să ai grijă la slujbă, bine? Şi eu îmi fac griji pentru tine.

— Aşa o să fac. La revedere, fetiţa mea!

Salutul familiar m-a făcut să-mi dau seama că-mi era aşa de dor de el, încât îmi venea să plâng.

— A, stai! O să-mi iau alt telefon. Îţi trimit un mesaj cu numărul de îndată ce-l cumpăr.

— Iar? Abia ţi-ai luat unul când te-ai mutat.

— E o poveste lungă şi plictisitoare.

— Hmmm…. să nu amâni prea mult asta! Sunt bune pentru siguranţa ta, ca şi pentru jocul cu Angry Birds.

— Mi-a trecut cheful de jocul ăsta! Am început să râd şi m-a cuprins o căldură plăcută auzindu-l şi pe el că râde. O să te sun peste câteva zile. Să fii cuminte!

— Asta-i replica mea!

Şi am închis. Am rămas nemişcată câteva clipe, în tăcerea care se lăsase, gândindu-mă că tot ce era perfect în lumea mea nu dura niciodată prea mult. Am me-ditat un pic la asta; pe urmă Cary a pus nişte cântece rock ale celor de la Hinder la boxele din dormitorul lui, iar asta m-a făcut să-mi revină energia.

M-am grăbit spre camera mea, ca să mă pregătesc pentru o seară întreagă cu Gideon.

— Cu colier sau fără? l-am întrebat pe Cary, când a intrat în dormitorul meu, arătând absolut uluitor. Îmbrăcat în noul lui frac de la Brioni, era atât dezinvolt, cât şi elegant şi sigur că atrage atenţia.

— Hmmm… Îşi înclină capul, studiindu-mă. Ridică-l din nou!

Mi-am pus din nou pe lângă gât colierul cu bănuţi de aur. Rochia pe care mi-o trimisese mama era de un roşu aprins, croită pentru o zeiţă greacă. Se ţinea pe un umăr, avea o tăietură diagonală peste tors, strânsă în cute pe şold, după care se despica pe coapsa dreaptă până jos. Spatele era gol, doar o fâşie subţire de strasuri unea părţile laterale, împiedicând-o să cadă. În rest, tăietura spatelui îmi ajungea până aproape de fund, într-o linie îndrăzneaţă în V.

— Nu-ţi pune colierul, zise Cary. Înclinam spre cercei lungi de aur, însă acum aş zice că-i mai bine să alegi cercei creole cu diamante. Cei mai mari pe care-i ai.

— Cum? Pe bune?

M-am încruntat la imaginile noastre reflectate în oglinda înaltă, uitându-mă la el în timp ce scotocea prin caseta mea de bijuterii.

— Ăştia.

Mi-i aduse, iar eu am aruncat o privire lungă la cerceii de cinci centimetri în diametru pe care mama mi-i făcuse cadou când împlinisem optsprezece ani.

— Ai încredere în mine, Eva! Încearcă-i!

Aşa am făcut şi mi-am dat seama că avea dreptate. Era cu totul altfel decât cu colierul de aur, mai puţin strălucitor, dar de o senzualitate mai plină de tensiune. Şi cerceii se potriveau de minune cu brăţara de picior cu diamante pe care n-aveam s-o mai privesc vreodată cu aceiaşi ochi, după comentariul lui Gideon. Cu părul strâns la spate într-o cascadă de bucle grele şi savant dezordonate, arătam trăsnet şi mă puneau în valoare şi machiajul *smokey* al ochilor, şi buzele sclipitoare, pentru care folosisem un *gloss nude*.

— Ce m-aş face fără tine, Cary Taylor?

— Fetiţo – îşi puse mâinile pe umerii mei, lipindu-şi obrazul de al meu –, n-o să afli niciodată.

— Arăţi bestial, apropo.

— Nu-i aşa? Îmi făcu semn cu ochiul, dându-se un pas înapoi, ca să-l admir.

În felul său, Cary ar fi putut să se ia lejer la întrecere cu Gideon pentru felul cum arătau. Cary avea trăsături mai fine, era aproape drăgălaş, în comparaţie cu frumuseţea sălbatică a lui Gideon, însă amândoi erau bărbaţi foarte arătoşi, care te făceau să întorci privirea după ei, măsurându-i cu o plăcere lacomă.

Cary nu era aşa de grozav pe vremea când îl cunoscusem. Era un drogat sfrijit, iar ochii lui de smarald erau întunecaţi şi pierduţi. Fusesem însă atrasă de el şi făcusem tot ce-mi stătea în puteri ca să stau lângă el la terapia de grup. În cele din urmă, îmi făcuse o propunere grosolană, căci era convins că oamenii nu se apropiau de el decât ca să i-o tragă. Abia când l-am refuzat, ferm şi irevocabil, am devenit, în sfârşit, prieteni. Era fratele pe care nu-l avusesem niciodată.

Soneria interfonului se trezi la viaţă, făcându-mă să tresar şi să-mi dau seama cât sunt de nervoasă. M-am uitat la Cary.

— Am uitat să le spun celor de la recepţie că se întoarce.

— Îl primesc eu.

— N-o să fie nici o problemă pentru tine să mergi cu Stanton şi cu mama?

— Glumeşti? Mă adoră. Apoi zâmbetul i se mai domoli. Ai început să ai îndoieli în privinţa mersului împreună cu Cross?

Am oftat adânc, amintindu-mi unde fusesem ceva mai devreme: întinsă pe spate, într-o ameţeală multiorgasmică.

— Nu, nimic foarte serios. Însă totul s-a petrecut atât de repede şi a mers mai bine decât m-am aşteptat sau decât mi-am dat seama că aş vrea…

— Te întrebi care-i capcana, zise Cary, atingându-mi prieteneşte nasul cu degetele. El e, de fapt, prada, Eva. Şi tu l-ai prins. Bucură-te!

— Încerc.

Mă bucuram că prietenul meu mă înţelege, că înţelege modul în care gândesc. Era atât de uşor să stai cu el, să ştii

că poate să te ajute când nu reuşeşti să explici ceva.

— În dimineaţa asta, am scotocit prin toate informaţiile pe care le-am putut găsi despre el şi am printat tot ce era mai interesant. Ai totul pe birou, dacă vrei să te uiţi.

Mi-am amintit că tipărise ceva înainte să plecăm la spa. M-am ridicat pe vârfuri şi l-am sărutat pe obraz.

— Eşti cel mai tare. Te iubesc.

— Şi eu, fetiţo, răspunse el ieşind. O să mă duc eu la recepţie să-l aduc. Nu te grăbi! A ajuns cu zece minute mai devreme.

Am zâmbit, uitându-mă cum o ia cu paşi legănaţi pe hol. Nici nu se închisese bine uşa în spatele lui, că m-am şi repezit în salonaşul de lângă dormitorul meu. Pe birouaşul cât se poate de nepractic pe care mi-l dăduse mama, am găsit un dosar plin cu articole şi imagini tipărite. M-am aşezat pe scaun şi m-am cufundat în lectura istoriei lui Gideon Cross.

Am simţit că mă apucă ameţeala când am citit că este fiul lui Geoffrey Cross, fostul preşedinte al unei firme de fonduri de investiţii despre care se aflase ulterior că era o acoperire pentru o imensă schemă piramidală. Gideon avea doar cinci ani când tatăl lui se împuşcase în cap, ca să nu ajungă la închisoare.

O, Gideon! Am încercat să-mi imaginez cum arăta la vârsta aceea. Mi-a apărut în minte chipul unui băieţel frumos cu păr negru şi cu ochi albaştri minunaţi, în care se citeau o confuzie şi o tristeţe îngrozitoare. Imaginea mi-a frânt inima. Cât de devastatoare trebuie să fi fost sinuciderea tatălui său – ca şi împrejurările în care se petrecuse –, atât pentru el, cât şi pentru mama lui. Stresul şi tensiunea prin care trecuseră atunci trebuie să fi fost enorme, cu atât mai mult pentru un copil de vârsta lui.

Mama lui se recăsătorise cu Christopher Vidal, un director executiv al unei companii muzicale, şi avusese încă doi copii: Christopher Vidal Jr. şi Ireland Vidal, numai că se pare că o familie mărită şi siguranţa financiară apăruseră

prea târziu ca să-l mai poată ajuta pe Gideon să-şi revină după un asemenea şoc uriaş. Era mult prea închis în el ca să nu ascundă nişte cicatrici emoţionale dureroase.

Am studiat şi femeile fotografiate împreună cu Gideon, cu un ochi critic şi plin de curiozitate, gândindu-mă la felul cum privea el întâlnirile, socializarea şi sexul. Am observat că mama avusese dreptate: toate erau brunete. Femeia în compania căreia apăruse cel mai des părea să aibă ceva sânge spaniol în vene. Era mai înaltă decât mine şi suplă ca o trestie, mai degrabă decât cu forme.

— Magdalene Perez, am şoptit, recunoscând îmbufnată că tipa era trăsnet. Postura ei dădea dovadă de o mare încredere în sine; era genul pe care îl admiram.

— Gata, ai avut destul timp, mă întrerupse Cary, uşor amuzat, din uşa salonaşului, sprijinindu-se cu nonşalanţă de canat.

— Serios? Fusesem atât de prinsă de ceea ce citeam, încât nici măcar nu-mi dădusem seama cât timp trecuse.

— Aş zice că în maximum un minut o să vină după tine. E tare nerăbdător.

Am închis dosarul şi m-am ridicat.

— Interesantă lectură, nu-i aşa?

— Foarte.

Oare cum îi influenţase tatăl – sau mai degrabă sinuciderea lui – viaţa lui Gideon?

Ştiam că toate răspunsurile pe care voiam să le primesc mă aşteaptă în camera cealaltă.

Am ieşit pe hol, îndreptându-mă încet spre living. În prag, m-am oprit, ţintuindu-l cu privirea pe Gideon, care, cu spatele la mine, admira de la fereastră priveliştea oraşului. Inima începuse să-mi bată cu furie. Reflexia lui în oglindă lăsa să se ghicească o dispoziţie contemplativă. Nu se uita undeva anume şi avea o expresie amară a gurii. Stătea cu braţele încrucişate, trădând astfel că nu se simţea confortabil, că nu era în largul lui. Părea distant, îndepărtat; un bărbat foarte însingurat.

Mi-a simţit apoi prezenţa sau poate jindul. S-a întors pe călcâie şi a rămas nemişcat, iar eu am profitat de asta ca să-l sorb din priviri, fără să-mi scape nici cel mai mic detaliu. Intrase întru totul în pielea magnatului atotputernic. Era atât de chipeş, într-un mod atât de senzual, că mă dureau ochii numai uitându-mă la el. Părul negru, elegant tuns, îi încadra chipul, făcându-mi degetele să se strângă din instinct, tânjind să-l atingă. Şi felul în care se uita la mine… pulsul mi-o luă razna.

— Eva!

S-a îndreptat spre mine, cu paşi plini de graţie şi de hotărâre. Mi-a luat încet mâna şi a dus-o la buze. Mă fixa cu o privire intensă, plină de senzualitate şi de concentrare.

Când i-am simţit buzele, m-au trecut fiori de-a lungul braţului, care mi-au adus în minte amintirea gurii sale păcătoase în alte părţi ale trupului meu, iar asta m-a excitat instantaneu.

— Bună!

— Bună şi ţie! rosti el, cu o undă de veselie în ochi. Arăţi extraordinar. Abia aştept să ies cu tine.

Am oftat uşor, încântată de complimentul pe care mi-l făcuse.

— Să sperăm că pot să ţin pasul cu tine.

O uşoară cută îi apăru între sprâncene.

— Ai tot ce-ţi trebuie?

Cary se înfiinţase în spatele meu, aducându-mi şalul negru de catifea şi mănuşile lungi, de operă.

— Eşti gata. Ţi-am pus *gloss*-ul în poşetă.

— Eşti cel mai bun, Cary.

El mi-a făcut uşor cu ochiul, dovadă că zărise prezervativele pe care le îndesasem în micuţul compartiment interior.

— Cobor şi eu cu voi.

Gideon a luat şalul din mâna lui Cary şi mi l-a pus pe umeri, ridicându-mi părul. Când i-am simţit mâinile pe gât,

m-am zăpăcit atât de tare, că nici măcar n-am putut să fiu atentă în timp ce Cary îmi dădea mănuşile.

Călătoria cu ascensorul până în hol a fost un exerciţiu de supravieţuire în caz de tensiune sexuală acută. Cary însă nu părea să observe nimic. Stătea în stânga mea, fluierând, cu mâinile înfundate în buzunare. Pe de altă parte, Gideon emana o forţă înfricoşătoare în dreapta mea. Nu făcea nici o mişcare, nu scotea nici un sunet, dar tot puteam să simt energia care emana din el. Mă treceau fiori din pricina atracţiei magnetice dintre noi, iar respiraţia îmi devenea tot mai accelerată. Am fost uşurată când uşile s-au deschis, eliberându-ne din acel spaţiu închis.

Două femei aşteptau să intre în lift. Când i-au văzut pe Gideon şi pe Cary, au rămas cu gura căscată, fapt ce mi-a mai ridicat moralul şi m-a făcut să zâmbesc.

— Doamnelor, le-a salutat Cary, cu un zâmbet orbitor, ceea ce era total incorect din partea lui. Aproape că puteam să văd cum le explodează neuronii.

Spre deosebire de el, Gideon s-a mulţumit să dea scurt din cap şi m-a condus afară, punându-mi o mână pe talie, pe pielea goală. Contactul era de-a dreptul electric, înfierbântându-mă cu totul. I-am strâns mâna lui Cary:

— Păstrează un dans pentru mine!

— Mereu fac aşa. Ne vedem mai încolo.

Lângă trotuar aştepta o limuzină, iar când eu şi Gideon am ieşit, şoferul a deschis portiera. M-am strecurat în capătul opus şi mi-am aranjat rochia. După ce Gideon s-a aşezat lângă mine, iar portiera s-a închis, mi-am dat seama ce bine mirosea. L-am adulmecat, spunându-mi că trebuie să mă relaxez şi să mă bucur de compania lui. El mi-a luat mâna, mângâindu-mi palma cu degetele, iar această atingere simplă mi-a răspândit fiori de dorinţă prin tot corpul. Mi-am dat jos şalul, căci eram prea încălzită ca să-l port.

— Eva!

Apăsă un buton şi geamul dintre noi şi şofer începu să se închidă. În clipa următoare mă trăsese în poala lui şi gura lui o luase în stăpânire pe a mea, sărutându-mă cu sălbăticie.

Am făcut ceea ce voiam să fac încă de când îl văzusem în livingul meu: mi-am înfipt mâinile în părul lui şi l-am sărutat şi eu. Îmi plăcea la nebunie felul în care mă săruta, ca şi cum ar fi trebuit să facă asta, ca şi cum ar fi înnebunit dacă n-ar fi făcut-o şi ar fi aşteptat deja prea mult. I-am supt limba, căci de-acum ştiam cât de mult îi place, ştiam cât de mult îmi place şi mie, cât de mult voiam să-l sug şi în altă parte, cu aceeaşi nerăbdare.

Mâinile lui alunecau pe spatele meu gol şi am scos un geamăt, simţind împunsătura erecţiei lui în coapsă. Mi-am schimbat poziţia, mişcându-mă astfel încât să ajung călare pe el, dându-mi în spate fusta şi spunându-mi în gând că trebuie să-i mulţumesc mamei mele pentru o rochie cu o despicătură atât de convenabilă. Mi-am pus genunchii de o parte şi de alta a şoldurilor lui, mi-am încolăcit mâinile în jurul umerilor lui şi am început să-l sărut şi mai profund. I-am lins gura, l-am muşcat uşor de buza de jos, mi-am împletit limba cu a lui…

Gideon m-a apucat de talie şi m-a împins, lăsându-se pe spătarul banchetei, cu capul dat pe spate ca să mă privească, respirând greu.

— Ce-mi faci?

Mi-am plimbat degetele pe pieptul lui, prin cămaşă, simţindu-i duritatea muşchilor. Degetele mele îi mângâiau fiecare cută a abdomenului, formând în minte o imagine a lui gol.

— Te ating. Mă bucur de tine până la ultima picătură. Te vreau, Gideon.

El mă apucă de încheieturi, oprindu-mă.

— Mai târziu. Suntem în mijlocul Manhattanului.

— Nu ne poate vedea nimeni.

— Nu asta-i problema. Nu avem nici timp, nici loc să începem ceva ce nu va putea fi terminat decât peste câteva ore. Deja, de la amiază, îmi pierd minţile.

— Atunci hai să ne asigurăm că o să terminăm acum.

Strânsoarea lui se făcuse dureroasă.

— Nu putem s-o facem aici.

— De ce nu?

Apoi un gând uimitor îmi răsări în minte.

— N-ai făcut niciodată sex într-o limuzină?

— Nu, răspunse el, strângând din dinţi. Dar tu?

M-am uitat afară, în loc de răspuns, şi am văzut în jurul nostru traficul şi pietonii care mişunau. Ne aflam la doar câţiva centimetri de sute de oameni, însă geamurile negre ne ascundeau privirilor şi mă făceau să devin nesăbuită. Voiam să-l satisfac. Voiam să ştiu că sunt capabilă să ajung la Gideon Cross şi nimeni nu mă putea împiedica, în afară de el.

Mi-am frecat coapsele de el, jucându-mă cu penisul său tare şi lung. Printre dinţii încleştaţi, respiraţia îi devenise şuierătoare.

— Am nevoie de tine, Gideon, mă înnebuneşti, i-am spus cu respiraţia tăiată, umplându-mă de aroma trupului său, care acum, că se excitase, devenise şi mai puternică. Mă gândeam că m-aş putea îmbăta uşor numai de la mirosul pielii sale.

Mi-a eliberat mâinile şi mi-a cuprins faţa în palme, apăsându-şi cu putere buzele de ale mele. I-am căutat şliţul, deschizându-i cei doi nasturi care îmi lăsau cale liberă spre fermoar. El s-a crispat.

— Am nevoie de ea, i-am şoptit. Dă-mi-o!

Tot nu s-a relaxat, însă n-a mai făcut nici o altă încercare să mă oprească. Când i-am simţit penisul în palme, a scos un geamăt, iar sunetul era în acelaşi timp îndurerat şi plin de erotism. L-am strâns uşor, cu o atingere cât se poate de afectuoasă, în timp ce-l cântăream în mână. Era tare ca piatra şi fierbinte. Mi-am plimbat amândoi pumnii de-a

lungul lui, de la rădăcină până în vârf, cu respiraţia tăiată, în timp ce el fremăta sub mine.

Gideon m-a prins de coapse, iar mâinile i-au alunecat de-a lungul marginilor rochiei, până când degetele lui mari au atins dantela roşie a chiloţilor tanga pe care-i purtam.

— Păsărica ta este atât de dulce, mi-a şoptit, lingân-du-mi buzele. Vreau să te desfac şi să te ling până când o să mă implori să ţi-o trag.

— Te implor acum, dacă vrei. Am continuat să-l mângâi cu o mână, în timp ce cu cealaltă îmi deschideam poşeta, ca să iau un prezervativ din ea.

Unul dintre degetele lui mi se strecurase în chiloţi, alunecând prin umezeala dorinţei mele.

— Abia dacă te-am atins, şopti el, cu ochi strălucitori în penumbră, şi eşti deja gata pentru mine.

— Nu mă pot abţine.

— Nu vreau să te abţii.

Îşi strecură degetul mare în mine, muşcându-şi buza de sus când am zvâcnit neajutorată în jurul lui.

— N-ar fi corect din partea mea, când eu nu pot să împiedic ceea ce-mi faci.

Am sfâşiat folia cu dinţii şi i l-am întins, cu inelul prezervativului ieşind în afară.

— Nu mă pricep la astea.

Mâna lui mă încolăcise.

— Încalc toate regulile cu tine.

Tonul lui serios mă umplea de căldură şi de multă încredere.

— Regulile sunt făcuse ca să fie încălcate.

I-am întrezărit sclipirea albă a dinţilor, după care a apăsat pe butonul din panoul de lângă el, cerându-i şoferului:

— Condu până când îţi voi spune eu să te opreşti.

Aveam obrajii în flăcări. Farurile unei alte maşini au străpuns geamurile negre ale limuzinei şi mi-au luminat faţa, trădându-mi stânjeneala.

— Ce-i, Eva? toarse el, în timp ce-şi punea îndemânatic prezervativul. M-ai sedus ca să fac sex în propria limuzină, dar te înroşeşti când îi spun şoferului că nu vreau să fiu întrerupt în timp ce-o facem?

Veselia lui bruscă mă umplea de disperare să-l fac al meu. M-am sprijinit cu mâinile de umerii lui, ca să nu-mi pierd echilibrul, şi m-am ridicat ca să ajung la înălţimea necesară, deasupra capului penisului său. Mâinile lui mi se încleştaseră pe şolduri şi am auzit deodată un pârâit, când mi-a sfâşiat lenjeria. Sunetul brusc şi acţiunea violentă pe care o marca mi-au sporit şi mai mult dorinţa, aruncându-mă într-un cuptor încins.

— Ia-o încet, mi-a ordonat, în timp ce-şi ridica şoldurile, ca să-şi lase mai jos pantalonii.

În timpul acestei mişcări, erecţia mi-a mângâiat uşor picioarele, iar eu am scos un scâncet, jinduitoare şi dezgolită, ca şi cum orgasmele pe care mi le provocase mai devreme nu făcuseră decât să-mi aţâţe nevoia de el, în loc să mi-o potolească.

S-a încordat când l-am luat în mână şi l-am ghidat, astfel încât capul gros să se potrivească în cutele pline ale păsăricii mele. Mirosul poftelor noastre plutea greu şi umed în aer, un amestec seducător de feromoni şi de dorinţă care îmi trezea la viaţă până şi ultima celulă din corp. Pielea mi se înroşise şi se înfiorase, iar sânii mi-erau grei şi dureroşi.

Asta voiam încă din clipa în care îl văzusem pentru prima oară – să-l posed, să mă urc pe trupul lui minunat şi să-l primesc cât mai adânc în mine.

— Dumnezeule, Eva! a gemut când m-am lăsat în el, iar mâinile i s-au încleştat spasmodic cu putere pe coapsele mele.

Am închis ochii, simţindu-mă mult prea expusă. Dorisem să am intimitate cu el, însă asta părea ceva prea intim. Stăteam ochi în ochi, la numai câţiva centimetri unul de celălalt, într-un spaţiu strâmt, în timp ce restul lumii

viermuia în jurul nostru. Simţeam cât era de agitat, ştiam că şi el se simte la fel de desprins de lume ca şi mine.

— Eşti atât de strâmtă, gâfâi, iar cuvintele îi erau pline de o agonie delicioasă.

M-am împins şi mai mult spre el, lăsându-l să alunece şi mai profund în mine. Am respirat adânc, simţin-du-mă extraordinar de întinsă.

— Tu eşti atât de mare!

El şi-a apăsat palma pe partea de jos a abdomenului meu, atingându-mi cu degetul mare clitorisul care zvâcnea, şi-a început să-l maseze în cercuri uşoare, pline de îndemânare. Lăuntrurile mele se strângeau, îi înşfăcau mădularul, trăgându-l tot mai adânc în mine. Am deschis pleoapele ce-mi erau grele, ca să-l privesc. Era atât de frumos, cum stătea tolănit sub mine, în fracul elegant, tânjind cu tot trupul sub imperiul dorinţei primitive de împerechere.

Îşi arcuise gâtul, împingându-şi cu putere capul în spătar, ca şi cum s-ar fi luptat să scape dintr-o strânsoare invizibilă.

— Dumnezeule, gemu, scrâşnind din dinţi. Cum o să-mi mai dau drumul!

Promisiunea înecată în dorinţă m-a excitat şi mai mult. Picături de sudoare îmi înrourau pielea. Eram atât de udă şi de fierbinte, că am alunecat uşor de-a lungul penisului său, prinzându-l aproape ca într-o teacă. Iar când am ajuns la rădăcină, mi-a scăpat un strigăt de plăcere. Era atât de adânc în mine, că aproape că nu puteam suporta, iar asta mă obliga să mă mişc dintr-o parte în alta, încercând să uşurez senzaţia neaşteptată de durere. Însă trupului meu nu părea să-i pese că mădularul lui era prea mare. Se unduia în jurul lui, strângându-l, înfiorându-se, cu fiecare clipă mai aproape de orgasm.

Cu o înjurătură, Gideon mă prinse de şold cu mâna liberă, forţându-mă să mă las pe spate, în timp ce pieptul i se zbătea sălbatic. Poziţia mi-a schimbat felul în care mă

penetra, aşa că m-am deschis, primindu-l pe tot. Temperatura corpului său a crescut de îndată, radiind o căldură imensă prin haine. Pe buza de sus îi apăruseră picături de sudoare.

Aplecându-mă spre el, am atins cu limba conturul sculptural, culegându-i transpiraţia sărată cu un murmur de încântare. Şoldurile îi fremătau nerăbdătoare. M-am mişcat cu grijă, ridicându-mă câţiva centimetri, înainte ca el să mă oprească, înfigându-mi cu sălbăticie mâna în şold.

— Încet! m-a avertizat din nou, muşcându-mă uşor ca să-şi arate autoritatea, ceea ce m-a dus şi mai aproape de culmile plăcerii.

M-am lăsat în jos, lăsându-l să pătrundă iar în mine, simţind o durere ciudat de voluptuoasă când el s-a împins dincolo de cât puteam suporta. Nu ne mai puteam desprinde privirile unul de la altul, în timp ce plăcerea se răspândea din locul unde eram uniţi. Mi-am dat seama brusc, uimită, că amândoi eram îmbrăcaţi din cap până-n picioare, cu excepţia celor mai intime părţi ale noastre. Mi se părea ceva dureros de senzual, ca şi sunetele pe care le scotea, de-aş fi zis că simte o plăcere la fel de mare ca şi mine.

Înnebunită după el, mi-am apăsat gura de a lui, trăgându-l de părul scăldat în sudoare. L-am sărutat în timp ce-mi mişcam şoldurile, fără ca degetul lui mare să înceteze cercurile înnebunitoare cu care îmi freca tot clitorisul, simţind cum orgasmul se apropie cu fiecare alunecare a penisului său gros şi lung în centrul fiinţei mele, care era gata să se topească.

La un moment dat, cred că mi-am pierdut minţile, iar instinctele primitive au pus stăpânire pe mine, până când trupul meu a ajuns să comande totul. Nu mă mai puteam gândi la nimic decât la nevoia dureroasă de a mi-o trage, nevoia sălbatică de a-l călări până când aveam să explodez şi astfel să mă eliberez de foamea asta îngrozitoare.

— Ce bine e, am suspinat, pierdută. Simţi… O, Doam-ne, e atât de bine!

Folosindu-şi amândouă mâinile, Gideon îmi comanda ritmul, făcându-mă să mă înclin într-un unghi în care capul masiv al membrului său se freca de un punct dureros şi sensibil din mine. În timp ce mă strângeam în jurul lui, mişcându-mă, mi-am dat seama că aveam să ajung la orgasm numai datorită felului minunat în care se împingea în mine.

— Gideon…

M-a apucat de ceafă, în timp ce orgasmul exploda în mine, începând cu spasmele extatice din păsărica mea şi radiind apoi în corp, până am început să tremur toată. M-a privit în timp ce cădeam pradă plăcerii, nescăpându-mă din ochi, deşi eu aş fi vrut să-i închid. Posedată de privirea lui, am gemut şi mi-am dat drumul mai puternic decât oricând, cu trupul zguduit de valuri după valuri de plăcere.

— Hai, hai, hai! mârâia el, ridicându-şi şoldurile în mine, trăgându-mi coapsele în jos, ca să mă potrivesc cu mişcările lui necruţătoare. Cu fiecare lovitură mă penetra tot mai adânc, mă zguduia tot mai tare. Simţeam cum mădularul i se face tot mai tare şi mai gros.

L-am fixat cu priviri lacome, arzând de dorinţa de a-l vedea când trece dincolo de limită pentru mine. Ochii lui exprimau o dorinţă sălbatică şi, pe măsură ce-şi pierdea controlul, deveneau tot mai tulburi, iar chipul frumos îi era răvăşit de cursa brutală spre orgasm.

— Eva!

Şi-a dat drumul scoţând un mârâit animalic, de extaz sălbatic, o eliberare îndârjită, care mă ţintuise locului cu ferocitatea ei. S-a cutremurat, pe măsură ce orgasmul îl cuprindea cu totul, iar trăsăturile chipului i s-au îmblânzit o clipă, scoţând la iveală o vulnerabilitate neaşteptată. I-am luat faţa în palme şi mi-am apăsat uşor buzele de ale lui, alinându-l, în timp ce răsuflarea lui întretăiată îmi pârjolea obrajii.

— Eva!

M-a înlănţuit cu braţele şi m-a strâns cât pe-aci să mă strivească, îngropându-şi chipul asudat în umărul meu. Ştiam prea bine cum se simte. Stors. Golit cu totul.

Am rămas aşa mult timp, ţinându-ne în braţe, absorbind replicile „cutremurului“. Apoi el a întors capul şi m-a sărutat cu blândeţe, alinându-mi emoţiile scăpate de sub control.

— Uau! am oftat, cutremurată.

— Da, a zis el, cu buzele înfiorate.

Eu am zâmbit, uluită şi în culmea fericirii.

Gideon a început apoi să-mi aranjeze şuviţele ude care mi se lipiseră de tâmple, trecându-şi degetele peste faţa mea într-o mişcare aproape solemnă. Felul în care mă studia aproape că mi-a provocat durere. Părea uluit şi… recunoscător, iar în ochi îi lucea o lumină caldă şi plină de blândeţe.

— Nu vreau să distrug acest moment.

Cum simţeam că vorbele plutesc în aer, am continuat eu:

— Dar…?

— Dar nu pot să stric dineul. Trebuie neapărat să ţin un discurs.

— Oh!

Momentul era clar distrus.

M-am mişcat cu delicateţe ca să mă desprind de el, muşcându-mi buzele când l-am simţit cum iese ud din mine. Frecarea era de ajuns ca să mă facă să-l doresc din nou. Abia dacă se înmuiase puţin.

— Fir-ar să fie! a zis el cu glas răguşit. Te vreau iar.

M-a prins, înainte să apuc să mă mişc, a scos de nu ştiu unde o batistă şi a început să mă cureţe cu blândeţe între picioare. Era un act atât de intim, care se potrivea de minune cu partida de sex pe care tocmai o avuseserăm.

După ce m-a uscat, m-am aşezat pe banchetă, lângă el, şi mi-am scos *gloss*-ul din poşetă. M-am uitat în oglinjoară la

Gideon, care şi-a scos prezervativul, l-a legat la capăt, după care l-a pus într-un şerveţel şi l-a aruncat într-un coş de gunoi foarte bine mascat. După ce şi-a aranjat hainele, i-a cerut şoferului să ne ducă la destinaţie. Apoi s-a aşezat comod şi a început să se uite pe fereastră.

Cu fiecare clipă ce trecea, îl simţeam cum se retrage în sine, simţeam că legătura ce se crease între noi slăbeşte tot mai mult. Mi-am dat seama că şi eu mă făcusem mică într-un colţ al limuzinei, cât mai departe de el, imitând distanţa pe care o simţeam că se aşază între noi. Toată căldura pe care o simţisem se îndepărta, transformându-se într-o răceală accentuată, înfiorându-mă atât de mult, că mi-am luat şalul şi m-am înfăşurat iar în el. El n-a făcut nici o mişcare în timp ce mă foiam alături de el, punându-mi la loc pudriera şi oglinda; ai fi zis că nici măcar nu-şi dă seama că sunt acolo. Brusc, a deschis barul şi a scos o sticlă. Fără să mă privească, m-a întrebat:

— Coniac?

— Nu, mulţumesc.

Abia dacă am putut răspunde, însă el n-a părut să bage de seamă. Sau poate că nici nu-i păsa. Şi-a turnat un pahar şi l-a dat pe gât. Ameţită şi jignită, mi-am pus mănuşile, încercând să-mi dau seama ce mersese prost.

Capitolul 7

Nu-mi amintesc mare lucru din cele întâmplate după ce am ajuns. În jurul nostru licăreau bliţurile fotografilor ca nişte focuri de artificii, în timp ce mergeam printre şirurile de ziarişti, însă abia dacă le-am dat atenţie, zâmbind automat. Mă închisesem în mine şi voiam cu disperare să scap de tensiunea care radia în valuri dinspre Gideon.

În clipa în care am trecut pragul clădirii, cineva l-a strigat pe nume şi el s-a întors. Am profitat de ocazie ca să mă strecor de lângă el, învârtindu-mă printre invitaţii care se înghesuiau la intrarea cu covor roşu.

Când am ajuns în sala unde avea loc recepţia, am înhăţat două pahare de şampanie de la un chelner care trecea pe lângă mine şi am pornit să-l caut pe Cary, după ce am dat unul pe gât. L-am zărit în capătul îndepărtat al sălii, împreună cu mama şi cu Stanton, şi m-am îndreptat spre ei, lăsând paharul gol pe o masă.

— Eva! Chipul mamei se luminase la vederea mea. Arăţi trăsnet în rochia asta!

M-a sărutat uşor pe obraji. Arăta extraordinar, într-o rochie dreaptă, de un albastru strălucitor ca gheaţa, care-i venea ca turnată. La urechi, la gât şi pe mână îi străluceau safire, punându-i în evidenţă ochii şi tenul palid.

— Mulţumesc.

Am luat o gură de şampanie din al doilea pahar, amintindu-mi că avusesem în minte să-mi arăt recunoştinţa pentru rochie. Deşi apreciam darul, acum nu mai eram la fel de bucuroasă de tăietura foarte convenabilă de pe coapsă.

Cary făcu un pas înainte, prinzându-mă de cot. Îi fusese de ajuns să-mi arunce doar o privire ca să-şi dea seama că sunt supărată. Am scuturat însă din cap, căci nu doream să vorbesc chiar atunci.

— În cazul ăsta, mai multă şampanie? mă întrebă pe un ton blând.

— Te rog!

Am simţit că Gideon se apropie înainte să văd cum chipul mamei se luminează ca globul de Anul Nou din Times Square, în New York. Până şi Stanton părea să-şi îndrepte şi mai mult spatele.

— Eva!

Gideon îşi pusese mâna pe mijlocul meu gol, făcându-mă să mă înfior sub forţa prezenţei lui. I-am simţit degetele flexându-se şi m-am întrebat dacă şi el simţea asta.

— Ai fugit.

M-am crispat la auzul tonului de reproş din glasul lui şi i-am aruncat o privire care spunea tot ceea ce nu puteam exprima în public.

— Richard, îl cunoşti pe Gideon Cross?

— Cum să nu!

Cei doi bărbaţi îşi dădură mâna, iar Gideon mă trase mai aproape de el.

— Avem amândoi norocul să fi venit împreună cu cele mai frumoase femei din New York.

Stanton dădu din cap aprobator, zâmbindu-i plin de dragoste mamei mele.

Am dat pe gât restul de şampanie şi am schimbat recunoscătoare paharul gol cu cel nou, pe care mi-l dăduse Cary. Simţeam cum alcoolul îmi răspândeşte o căldură plăcută prin măruntaie, desfăcând nodul care se formase acolo.

Gideon se aplecă spre mine, şoptindu-mi cu un glas aspru:

— Să nu uiţi că ai venit cu mine.

Era oare nebun? Ce dracu’? L-am privit cu ochi îngustaţi.

— Tu vorbeşti!

— Nu aici, Eva. I-a salutat pe toţi cu o mişcare a capului şi m-a luat de acolo. Nu acum.

— Niciodată, am mormăit eu, plecând împreună cu el numai ca s-o scutesc pe mama de o scenă.

Sorbind din şampanie, am intrat pe pilot automat, într-o formă de autoapărare la care nu trebuise să mai recurg de mulţi ani. Gideon mi-a făcut cunoştinţă cu mulţi oameni şi trebuia să fac frumos – să vorbesc atunci când era cazul şi să zâmbesc când era necesar –, însă nu eram cu adevărat atentă. Eram mult prea conştientă de peretele de gheaţă care se formase între noi şi de furia mea rănită. Dacă mai aveam nevoie de vreo dovadă că Gideon nu trecea peste regulile lui stricte de a nu socializa cu femeile cu care se culca, atunci o primisem cu vârf şi îndesat.

Când a început dineul, l-am urmat în sala unde se servea masa şi am început să mă joc cu mâncarea în farfurie. Am băut câteva pahare din vinul roşu care ni se servise, în timp ce Gideon vorbea cu ceilalţi comeseni; nu ascultam deloc ce spune, urmărind doar cadenţa şi tonul seducător de profund şi de calm. El n-a făcut nici o încercare să mă atragă şi pe mine în conversaţie, ceea ce m-a bucurat, căci mă gândeam că n-aş fi fost în stare să spun nimic drăguţ.

Am rămas în această stare de prostraţie până când s-a ridicat în picioare într-un ropot de aplauze şi a urcat pe scenă. Atunci mi-am întors scaunul, uitându-mă cum străbate podiumul, fără să mă pot abţine să nu-i admir graţia animalică şi felul uluitor în care arăta. Fiecare pas pe care-l făcea impunea atenţie şi respect, ceea ce era în sine o reuşită, având în vedere mersul uşor şi lipsit de grabă.

Pe chipul şi pe hainele lui nu se putea observa nici o urmă din partida nebunească de amor din limuzină. Ca să fiu sinceră, ai fi zis că e o cu totul altă persoană. Redevenise bărbatul pe care îl întâlnisem în holul de la Crossfire, incredibil de stăpân pe sine şi radiind o forţă tăcută.

— În America de Nord, a început el, una din patru femei şi unul din şase bărbaţi s-a confruntat cu abuzul sexual în copilărie. Uitaţi-vă bine în jurul vostru! Cineva de la masa

dumneavoastră fie a supravieţuit unui astfel de abuz, fie cunoaşte pe cineva care a trecut prin aşa ceva. Acesta este adevărul insuportabil.

Îi sorbeam concentrată cuvintele. Gideon era un orator desăvârşit, cu o voce vibrantă de bariton, care îi fascina pe toţi. Ceea ce m-a emoţionat însă pe mine a fost subiectul discursului său, care era atât de sensibil pentru mine, precum şi modul plin de pasiune şi uneori chiar şocant în care îl prezenta. Am început să mă îmblânzesc, iar furia imensă pe care o simţeam şi orgoliul rănit erau, încet-încet înlocuite de uluire. Impresia mea despre el se schimba pe măsură ce mă transformam într-un simplu spectator, unul dintre cei fascinaţi de el. Nu era bărbatul care tocmai îmi rănise sentimentele; era doar un vorbitor experimentat, care discuta un subiect foarte important pentru mine.

Când a terminat, m-am ridicat în picioare, aplaudând, spre surprinderea atât a mea, cât şi a lui. Însă mi s-au alăturat şi alţii, ovaţionând în picioare, şi la ureche mi-au ajuns murmurul conversaţiilor şi complimentele binemeritate care i se adresau cu voci joase.

— Eşti o tânără foarte norocoasă.

M-am întors către femeia care-mi vorbise, o roşcată fermecătoare, pe la vreo patruzeci de ani.

— Suntem doar… prieteni.

Zâmbetul ei senin reuşea totuşi să mă contrazică în tăcere.

Oamenii începeau să se ridice de la mese. Mă pregăteam să-mi iau poşeta, ca să plec şi eu acasă, când un tânăr s-a îndreptat spre mine. Părul lui arămiu rebel te făcea să-l invidiezi pe dată, iar ochii de un verde-ce-nuşiu străluceau blânzi şi prietenoşi. Era arătos, iar pe faţă avea un surâs ştrengăresc. Mi-a adresat primul zâmbet sincer de care avusesem parte de când ieşisem din limuzină.

— Bună! m-a salutat el.

Părea să ştie cine sunt, fapt care m-a pus în situaţia stânjenitoare de a mă preface că nu sunt chiar ignorantă în

privinţa identităţii lui, aşa că i-am răspuns la salut. El a început să râdă, scoţând un sunet clar, fermecător.

— Sunt Christopher Vidal, fratele lui Gideon.

— A, desigur!

Chipul mi s-a împurpurat. Nu-mi venea să cred că fusesem aşa de preocupată să-mi plâng de milă încât să nu fac imediat legătura.

— Te-ai înroşit.

— Îmi pare rău, am zâmbit eu ruşinată. Nu prea ştiam cum să-ţi spun că am citit un articol despre tine fără ca asta să sune ciudat.

— Sunt flatat că ţi-ai amintit, a râs el. Numai să nu-mi spui că era la pagina şase.

Bârfele de la pagina şase a ziarului erau bine-cunoscute pentru felul în care răspândeau zvonuri despre celebrităţile şi legăturile mondene din New York.

— Nu, l-am asigurat repede. Poate în *Rolling Stones?*

— Aşa mai merge, mi-a spus, întinzându-mi mâna. Vrei să dansezi?

Am aruncat o privire către capătul scărilor ce duceau la scenă, unde Gideon se afla încă, stând în picioare. Era înconjurat de o mulţime care se înghesuia să-i vorbească, femei în majoritatea cazurilor.

— O să fie ocupat un timp, remarcă Christopher, cu o undă de amuzament în voce.

— Aşa e.

Tocmai îmi întorceam privirea, când am recunoscut-o pe femeia care stătea lângă Gideon; era Magdalene Perez. Mi-am luat poşeta repede şi i-am zâmbit lui Christopher.

— Mi-ar plăcea foarte mult să dansez.

M-a luat de braţ şi ne-am îndreptat către sala de bal, intrând pe ringul de dans. Orchestra a început să cânte un vals şi am început să dansăm, mişcându-ne cu uşurinţă şi naturaleţe pe ritmul muzicii. El era un dansator foarte bun, agil, care ştia să-şi conducă partenera.

— Şi de unde îl cunoşti pe Gideon?

— Nu-l cunosc.

I-am făcut un semn din cap lui Cary, care aluneca pe ring cu o blondă statuară, şi am explicat:

— Lucrez în clădirea Crossfire şi ne-am întâlnit de vreo două ori.

— Lucrezi pentru el?

— În nici un caz. Sunt asistent manager la Waters Field & Leaman.

— A, zâmbi el. O agenţie de publicitate.

— Da.

— Lui Gideon trebuie să i se fi aprins rău călcâiele după tine dacă a trecut de la vreo două întâlniri întâmplătoare la a te invita la un eveniment de o asemenea anvergură.

Am tras o înjurătură în gând. Ştiam că oamenii o să facă presupuneri, însă voiam mai mult decât oricând să evit să fiu umilită.

— Gideon o cunoaşte pe mama şi ea deja aranjase să vin la dineu, aşa că suntem mai degrabă două persoane care merg la acelaşi eveniment cu o singură maşină, în loc să vină cu două.

— Asta înseamnă că eşti liberă?

Am inspirat adânc, căci nu mă simţeam în largul meu, în ciuda faptului că ne mişcam foarte bine împreună.

— Ei bine, nu sunt ocupată.

Christopher mi-a adresat iar acel zâmbet strengăresc, plin de charismă.

— Seara mea tocmai s-a îmbunătăţit semnificativ.

Şi până la sfârşitul dansului mi-a povestit întâmplări amuzante din industria muzicii, făcându-mă să râd şi luându-mi gândurile de la Gideon.

Când muzica s-a oprit, a apărut Cary, invitându-mă la următorul dans. Noi doi ne potriveam perfect, pentru că luaserăm împreună lecţii de dans. M-am relaxat în braţele lui, încântată că e sprijinul meu moral.

— Te distrezi? l-am întrebat.

— M-am ciupit singur la masă când mi-am dat seama că stau lângă coordonatoarea-şefă de la *Săptămâna modei*. Şi ea a flirtat cu mine! Cary mi-a zâmbit, însă în ochi îi rămăsese o umbră. De fiecare dată când mă aflu în locuri ca ăsta… îmbrăcat aşa… nu-mi vine să cred. Mi-ai salvat viaţa, Eva. Şi pe urmă mi-ai schimbat-o cu desăvârşire.

— Iar tu ai grijă permanent de sănătatea mea mintală. Suntem chit, crede-mă!

El m-a strâns de mână, cu o privire îngrijorată.

— Pari foarte nefericită. Cum a dat-o în bară?

— Cred că eu sunt de vină. O să vorbim mai târziu despre asta.

— Ţi-e teamă c-o să-l iau la bătaie în faţa tuturor.

— M-ai bine n-ai face-o, am oftat eu, de dragul mamei.

Cary mă sărută uşor pe frunte.

— L-am avertizat ceva mai devreme. Ştie ce-o să păţească.

— O, Cary!

Dragostea pe care o simţeam pentru el îmi pusese un nod în gât, chiar dacă pe buze mi-a trecut un uşor zâmbet amuzat. Ar fi trebuit să-mi închipui că dragul de Cary avea să stea de vorbă cu Gideon ca un frate mai mare. Era atât de tipic pentru el!

În spatele nostru se ivi Gideon.

— Vă întrerup.

Şi nu era o cerere. Cary s-a oprit şi s-a uitat la mine. Eu am dat aprobator din cap, iar el s-a retras cu o plecăciune uşoară, ţintuindu-l pe Gideon cu o privire arzătoare şi sfidătoare.

Gideon m-a tras aproape de el şi a început să cucerească ringul de dans aşa cum făcea cu orice: cu o încredere dominatoare. Dansul cu el era o experienţă cât se poate de diferită de cele avute cu cei doi parteneri anteriori. Gideon avea atât îndemânarea fratelui său, cât şi familiaritatea lui Cary cu felul în care mă mişcam eu, numai

că stilul lui era îndrăzneţ, agresiv şi, în mod inerent, foarte sexual.

În ciuda nefericirii pe care o simţeam, faptul că stăteam atât de aproape de un bărbat cu care mă aflasem de curând într-o situaţie atât de intimă îmi răscolea simţurile.

Mirosea apetisant, cu o uşoară aromă de sex, iar felul în care mă conducea, cu paşi energici şi plini de îndrăzneală, îmi provoca durere în cele mai ascunse unghiuri ale trupului, aducându-mi aminte că el fusese acolo cu puţin timp în urmă.

— Tot fugi de mine, a murmurat, încruntându-se la mine.

— S-ar zice că Magdalene a ocupat destul de repede locul liber.

El a ridicat o sprânceană, trăgându-mă mai aproape.

— Eşti geloasă?

— Pe bune? am replicat, privind în altă parte.

El a pufnit, nervos.

— Nu te apropia de fratele meu, Eva.

— De ce?

— Pentru că aşa spun eu.

M-am aprins de furie, ceea ce m-a făcut chiar să mă simt bine după reproşurile pe care mi le făcusem şi după îndoielile în care mă înecasem de când ne-o trăseserăm ca nişte iepuri nebuni. Aşa că am încercat să-mi dau seama dacă răspunsul cu aceeaşi monedă însemna joc cinstit în lumea lui Gideon Cross.

— Nu te apropia de Magdalene, Gideon.

El şi-a încleştat maxilarul.

— E doar o prietenă.

— Asta înseamnă că nu te-ai culcat cu ea…? Încă.

— Nu, la dracu’! Şi nici nu vreau. Ascultă…

Ne-am oprit, pe ultimele acorduri ale muzicii.

— Trebuie să plec. Te-am adus aici şi aş vrea să te pot conduce acasă, însă nu vreau să te iau de aici dacă te

distrezi. Ai prefera să mai rămâi şi să te duci acasă cu Stanton şi cu mama ta?

Dacă mă distrez? Oare glumea sau pur şi simplu nu se prinsese? Sau poate chiar mai rău. Poate că mă ştersese atât de complet din minte, încât nici măcar nu-mi mai dădea atenţie. M-am îndepărtat de el, simţind nevoia să păstrez distanţa, căci aroma lui mă ameţea.

— O să fie în regulă. Nu te mai gândi la mine!

— Eva!

S-a apropiat de mine, dar m-am dat iute înapoi. Am simţit un braţ pe umărul meu şi am auzit vocea lui Cary:

— Mă ocup eu de ea, Cross.

— Nu-mi sta în cale, Taylor, l-a avertizat Gideon.

Cary a pufnit:

— Am impresia că te pricepi să-ţi pui singur piedici.

Eu am înghiţit în sec, ca să scap de nodul din gât, şi am intervenit:

— Ai avut un discurs minunat, Gideon. A fost cea mai mare atracţie pentru mine în seara asta.

El a respirat adânc, la auzul jignirii subînţelese, trecându-şi o mână prin păr. Apoi a scos brusc o exclamaţie de enervare şi mi-am dat seama de ce când l-am văzut că-şi scoate celularul din buzunar, uitându-se la numărul de pe ecran.

— Trebuie să plec.

Mă ţintui cu privirea, obligându-mă să mă uit la el, în timp ce-şi trecea uşor degetele pe obrazul meu.

— Te sun.

Şi în clipa următoare dispăruse.

— Vrei să rămâi? mă întrebă Cary încet.

— Nu.

— Atunci te duc eu acasă.

— Nu, nu-i nevoie.

Voiam să rămân un timp singură. Să fac o baie fierbinte, să beau o sticlă de vin rece şi să scap astfel de temeri.

— Tu trebuie să rămâi aici. Ar putea să fie un pas bun pentru cariera ta. Putem să vorbim când ajungi acasă. Ori mâine, că tot am de gând să lenevesc toată ziua.

El mă privi scrutător.

— Eşti sigură?

Am încuviinţat din cap.

— În regulă, a acceptat el, fără să pară prea convins.

— Poţi să rogi tu un valet să aducă limuzina lui Stanton? Până atunci, eu o să dau o fugă până la toaletă.

— Bine. Cary m-a mângâiat uşor pe braţ: Îţi iau eu şalul de la garderobă. Ne vedem afară.

Mi-a luat ceva mai mult decât aş fi vrut să ajung la toalete. În primul rând, pentru că un număr surprinzător de persoane mă oprea pentru a face conversaţie, ceea ce se datora, cred, faptului că venisem împreună cu Gideon Cross. Şi în al doilea rând, pentru că am evitat baia cea mai apropiată, din care ieşeau şi intrau un şir nesfârşit de femei, şi am găsit una care era mult mai departe. M-am încuiat într-o cabină şi am rămas acolo ceva mai mult timp decât ar fi fost cu adevărat necesar. În încăpere nu mai era nimeni altcineva în afară de femeia de la curăţenie, aşa că n-aveam de ce să mă grăbesc.

Gideon mă rănise atât de tare, încât mai că nu puteam să respir, iar schimbările lui de dispoziţie mă ameţiseră cu totul. De ce-mi atinsese faţa aşa cum o făcuse? De ce se înfuriase când plecasem de lângă el? Şi de ce dracu' îl ameninţase pe Cary? Gideon dădea sensuri noi vechii zicale „Una caldă, una rece".

Am închis ochii, încercând să-mi adun puterile. Dumnezeule! Nu aveam nevoie de aşa ceva.

În limuzină lăsasem toate emoţiile să-mi iasă la suprafaţă şi încă mă simţeam îngrozitor de vulnerabilă, iar eu făcusem nenumărate ore de terapie numai ca să învăţ cum să evit această stare. Nu mai doream decât să mă întorc la mine acasă şi să mă ascund, să scap de presiunea

de a mă purta ca şi cum aş fi stăpână pe mine, când nu eram nici pe departe aşa.

„Te-ai băgat singură în toată povestea asta“, mi-am spus. „Aşa că acum taci şi înghite!“

Am respirat adânc şi am ieşit, însă am dat peste Magdalene, care se sprijinea de masa de toaletă, cu braţele încrucişate. Fără îndoială că venise după mine, aşteptându-mă, într-un moment în care toate mecanismele mele de apărare erau deja slăbite. Am ezitat o clipă, după care mi-am revenit şi m-am îndreptat spre chiuvetă, ca să mă spăl pe mâini.

S-a întors şi ea cu faţa spre oglindă, studiindu-mi reflexia în ea. M-am uitat şi eu la ea. Era şi mai frumoasă în realitate decât în fotografii. Înaltă, zveltă, cu ochi mari şi negri şi o cascadă de păr drept, castaniu-închis. Avea buze pline şi roşii şi pomeţi înalţi, parcă sculptaţi cu dalta. Purta o rochie moderat de sexy, o coloană fluidă de satin crem, care făcea un contrast minunat cu tenul ei măsliniu. Arăta ca un supermodel şi răspândea o fascinaţie exotică.

Am luat şervetul pe care mi-l întindea femeia de la curăţenie, după care Magdalene i s-a adresat în spaniolă, cerându-i să ne lase singure. Am întărit şi eu cererea ei cu un *„Por favor, gracias“*, ceea ce a făcut-o pe Magdalene să-şi ridice surprinsă sprâncenele şi să mă examineze mai îndeaproape. I-am întors privirea cu o răceală egală.

— O, Doamne, a şoptit ea, în clipa în care femeia de la curăţenie nu ne mai putea auzi. Ţâţâi din buze, iar zgomotul îmi zgârie nervii ca o unghie trecută peste o tablă. Te-ai culcat deja cu el.

— Şi tu nu.

Replica mea a părut s-o ia prin surprindere.

— Ai dreptate, n-am făcut-o. Ştii de ce?

Am scos o bancnotă de cinci dolari din poşetă şi am lăsat-o în castronelul de argint pentru bacşişuri.

— Pentru că nu vrea.

— Şi nici eu nu vreau, pentru că nu se poate implica. E tânăr, superb, bogat şi se bucură de toate astea.

— Da, am dat din cap. Cu siguranţă că aşa face.

Ea şi-a îngustat ochii, iar expresia plăcută de pe chipul ei a început să se şteargă uşor.

— Nu are nici pic de respect pentru femeile cu care se culcă. Din clipa în care ţi-a pus-o, ai terminat-o. Ca toate celelalte. Eu însă n-am dispărut din peisaj tocmai pentru că vrea să mă aibă în preajmă pe termen lung.

Mi-am păstrat calmul, deşi mă lovise exact acolo unde mă durea cel mai tare.

— E jalnic.

Apoi am ieşit şi nu mai m-am oprit până când am intrat în limuzina lui Stanton. I-am strâns cu căldură mâna lui Cary când am intrat şi am reuşit să mă abţin până când maşina a pornit, după care am izbucnit în plâns.

— Salut, fetiţo! mă salută Cary a doua zi dimineaţa, când am intrat în living. N-avea pe el decât nişte pantaloni de trening vechi şi stătea întins pe canapea, cu picioarele încrucişate proptite pe măsuţa de cafea. Arăta delicios de dezordonat şi părea că se simte foarte bine în pielea lui.

— Cum ai dormit?

Am ridicat degetul mare spre el şi m-am îndreptat spre bucătărie, ca să-mi iau o cafea. M-am oprit la masa pentru micul dejun, ridicând sprâncenele uimită la vederea imensului aranjament de trandafiri roşii de pe blat. Răspândeau un parfum divin şi l-am tras adânc în piept.

— Ce-i cu astea?

— Ţi-au fost aduse acum vreo oră. O livrare de duminică. Sunt foarte frumoşi şi indecent de scumpi.

Am smuls pliculeţul din suportul transparent de plastic şi l-am deschis.

Mă tot gândesc la tine.

Gideon

— De la Cross? se interesă Cary.

— Da.

Mi-am trecut uşor degetul mare peste ceea ce bănuiam că este scrisul lui. Era îndrăzneţ, masculin şi foarte sexy. Era un gest romantic, din partea unui tip care nu avea romantismul în repertoriu. Apoi am aruncat cartea de vizită pe blat, de parcă m-ar fi ars, şi mi-am turnat o stacană de cafea, rugându-mă de cofeina din ea să-mi dea putere şi să mă ajute să-mi regăsesc stăpânirea de sine.

— Nu pari impresionată, spuse Cary, dând mai încet volumul la meciul de fotbal pe care-l urmărea.

— Nu-mi face deloc bine. E un fel de provocare uriaşă. Pur şi simplu, trebuie să stau cât mai departe de el.

Cary făcuse terapie împreună cu mine şi cunoştea rutina. Nu s-a uitat ciudat la mine când m-a auzit folosind jargonul terapeutic şi nu i-a fost deloc greu să-mi răspundă în acelaşi limbaj.

— Şi telefonul a sunat toată dimineaţa. N-am vrut să te deranjeze, aşa că l-am pus pe mut.

M-am întins pe canapea, conştientă de durerea dintre picioare care încă nu dispăruse, şi m-am luptat cu tentaţia de a asculta mesageria vocală, ca să văd dacă mă sunase Gideon. Voiam să-i aud glasul şi o explicaţie logică pentru ceea ce se întâmplase în seara trecută.

— E o idee bună. Hai să-l lăsăm aşa toată ziua.

— Ce s-a întâmplat?

Am suflat aburul care se ridica din cana de cafea şi am sorbit încet o gură.

— Ne-am pus-o ca nebunii în limuzina lui, după care el s-a transformat într-un aisberg.

Cary m-a privit cu ochii lui de smarald, care văzuseră mai multe decât ar trebui să vadă un om.

— L-ai cam dat peste cap, aşa-i?

— Da, cam aşa ceva.

Am simţit că mă enervez numai gândindu-mă la asta. Între noi se crease o legătură. Ştiam asta. În seara trecută

îl dorisem mai mult decât orice altceva pe lume, iar azi nu mai voiam să am niciodată de-a face cu el.

— A fost foarte intens. A fost cea mai bună experienţă sexuală din viaţa mea şi a fost acolo, prezent întru totul. Ştiu că a fost. A fost prima dată când a făcut-o într-o maşină şi la început s-a cam împotrivit, dar pe urmă l-am excitat aşa de tare, că n-a mai putut să zică nu.

— Pe bune? Niciodată? Cary şi-a trecut o mână peste barba pe care nu şi-o răsese de dimineaţă. Majoritatea tipilor îşi rup maşina de cât şi-o trag în ea în timpul liceului. Ca să fiu sincer, nu ştiu pe nimeni care să n-o fi făcut-o, în afară de tocilari şi de urâţi, iar el nu e nici una, nici alta.

Am dat din umeri.

— Cred că faptul că i-am pus-o în maşină face din mine o târfă.

Cary a încremenit.

— Aşa a spus?

— Nu. El n-a scos o vorbă. Am aflat informaţia asta de la „prietena“ lui, Magdalene. O ştii pe puicuţa aia care apărea în majoritatea pozelor pe care le-ai scos tu de pe net? A hotărât să-şi ascută gheruţele cu o discuţie ca între pisicuţe, la baie.

— Javra e geloasă.

— Se cheamă frustrare sexuală. Nu poate să i-o tragă, pentru că se pare că tipele cu care şi-o pune ajung la coşul de gunoi.

— Ţi-a zis el asta? Întrebarea lui, aparent liniştită, ascundea iar o furie reţinută.

— Nu cu atât de multe cuvinte. El mi-a zis că nu şi-o trage cu prietenele lui. Are o problemă cu femeile care vor mai mult decât să se distreze, aşa că îşi ţine futaiurile şi amicele în două tabere diferite.

Am mai luat o gură de cafea.

— L-am avertizat că genul ăsta de aranjament nu funcţionează pentru mine şi mi-a spus că o să facă nişte

schimbări, dar cred că e genul ăla de tip care ar spune orice numai să obţină ce vrea.

— Sau poate că l-ai făcut s-o ia la fugă, speriat.

M-am holbat la el, enervată.

— Nu încerca să-i găseşti scuze! La urma urmelor, de partea cui eşti?

— De partea ta, fetiţo, mă asigură el, întinzându-se spre mine şi bătându-mă uşor pe genunchi. Sunt mereu de partea ta.

M-am agăţat de antebraţul lui musculos, mângâindu-l uşor, ca o mulţumire nerostită. Nu mai simţeam sub degete cicatricile de cuţit care-i schilodeau pielea, însă n-aveam să uit niciodată că sunt acolo. Mulţumeam cerului în fiecare zi că el e aici, că e viu, sănătos şi că este o parte esenţială a vieţii mele.

— Tu cum ţi-ai petrecut noaptea?

— N-am de ce să mă plâng, zâmbi el, cu o privire răutăcioasă. Am călărit-o pe blonda aia cu ţâţe mari într-o baie de serviciu. Erau adevărate ţâţele.

— E bine, atunci, am zâmbit eu. Sunt sigură că ai adus-o în al nouălea cer.

— Am făcut şi eu ce-am putut. Apoi a înhăţat receptorul, făcându-mi cu ochiul. Ce vrei să comandăm? Sandviciuri? Mâncare chinezească? Indiană?

— Nu mi-e foame.

— Ţie ţi-e mereu foame. Dacă nu alegi ceva, o să gătesc eu şi-o să te oblig să mănânci tot.

Am ridicat mâinile, în semn că mă predau.

— Bine, bine! Alege tu.

Luni de dimineaţă am ajuns la serviciu cu douăzeci de minute mai devreme, gândindu-mă că în felul ăsta o să-l evit pe Gideon. Când am ajuns la birou, fără să întâmpin nici o problemă, m-am simţit atât de uşurată, încât mi-am dat seama că am mari probleme în ceea ce-l privea. Ajunsesem să-mi schimb dispoziţia de la o oră la alta.

Mark a sosit plin de entuziasm, plutind încă, în urma succeselor importante pe care le înregistrase săptămâna trecută, şi ne-am apucat imediat de treabă. Duminică făcusem câteva comparaţii pe piaţa vânzărilor de votcă, iar el a fost destul de drăguţ să se uite peste ele împreună cu mine şi să asculte ce părere aveam. Mark fusese desemnat responsabil de cont şi pentru un nou producător de dispozitive *e-reader*, aşa că am început să facem partea iniţială a muncii pentru asta.

Dimineaţa fusese atât de aglomerată, că nici nu mi-am dat seama cum a trecut timpul şi nici n-am avut vreme să mă gândesc la viaţa mea personală. Şi eram chiar încântată de asta. Aşa că atunci când am răspuns la un telefon şi am auzit vocea lui Gideon la celălalt capăt, m-a luat complet pe nepregătite.

— Cum ţi-ai petrecut ziua până acum? m-a întrebat, iar glasul lui mi-a trimis fiori prin trup.

— În agitaţie.

Am aruncat o privire spre ceas, observând că era douăsprezece fără douăzeci.

— Bine, a zis el, după care a făcut o pauză. Te-am tot sunat ieri. Ţi-am lăsat vreo două mesaje. Voiam să-ţi aud vocea.

Am închis ochii, trăgând cu sete aer în piept. Îmi pusesem la încercare toată voinţa pe care o aveam ca să las să treacă ziua fără să-mi ascult mesageria vocală. Îl antrenasem şi pe Cary în încercarea asta, cerându-i să mă oprească, la nevoie, cu forţa dacă vede cumva că aş putea să cedez ispitei.

— Am făcut-o pe pustnica şi am lucrat puţin.

— Ai primit florile pe care ţi le-am trimis?

— Da. Sunt foarte frumoase. Îţi mulţumesc.

— Mi-au amintit de rochia ta.

Ce dracu’ făcea? Începeam să mă gândesc că suferă de sindromul personalităţilor multiple.

— Unele femei ar putea să spună că asta e romantic.

— Nu-mi pasă decât de ce spui tu.

S-a auzit cum îi scârţâie scaunul, ca şi cum s-ar fi ridicat în picioare.

— Mă gândisem să trec pe la tine… Am vrut s-o fac.

Am oftat, fără să mai pot rezista confuziei.

— Mă bucur că n-ai făcut-o.

Urmă o altă pauză lungă.

— Am meritat-o din plin.

— N-am vrut să fiu o ticăloasă când am spus asta. Este doar purul adevăr.

— Ştiu. Uite… Am comandat prânzul aici, în biroul meu, ca să nu pierdem nici o clipă cu plecarea şi întoarcerea.

După ce mă lăsase baltă cu un „O să te sun“, mă întrebasem dacă avea să mai vrea să ne întâlnim la întoarcerea din cine ştie ce călătorie făcuse. Era o posibilitate de care mă temusem încă de sâmbătă noaptea, ştiind prea bine că trebuie s-o rup cu el, dar fiind copleşită de dorinţa de a fi cu el. Voiam să am din nou parte de acel moment perfect şi pur de intimitate pe care îl împărtăşisem cu el.

Dar acel moment nu putea fi o justificare pentru toate celelalte dăţi în care mă făcuse să mă simt îngrozitor.

— Gideon, n-avem nici un motiv să luăm prânzul împreună. Am discutat despre asta vineri seară şi… am rezolvat problema sâmbătă. Hai să lăsăm totul aici!

— Eva! m-a întrerupt el, răguşit. Ştiu că am dat-o-n bară. Lasă-mă să-ţi explic!

— Nu trebuie. E-n regulă.

— Nu, nu e. Trebuie să te văd.

— Nu vreau…

— Putem să rezolvăm asta uşor, Eva. Sau poţi să faci lucrurile cât mai dificile.

Tonul vocii lui avea o notă aspră, care-mi făcea inima să bată mai tare.

— Indiferent ce alegi, tot o să mă asculţi.

Am închis ochii, dându-mi seama că n-aveam eu norocul să scap de el cu un simplu telefon.

— Bine. O să vin.

— Îţi mulţumesc mult, oftă el uşurat. Abia aştept să te văd.

Am pus receptorul în furcă, rămânând cu privirea aţintită asupra fotografiilor de pe birou, în timp ce încercam să formulez în gând ceea ce voiam să spun şi pregătindu-mă pentru impactul momentului în care îl voi revedea. Îmi era cu neputinţă să ţin sub control ferocitatea reacţiei fizice pe care o aveam faţă de el. Trebuia totuşi să găsesc o cale ca s-o pot ignora şi să mă ocup de rezolvarea problemei. Iar mai târziu mă voi gândi la cum voi putea să-l întâlnesc în clădire în zilele, săptămânile şi lunile ce vor urma. Deocamdată, trebuia numai să văd cum aveam să trec de acest prânz.

M-am înclinat în faţa inevitabilului şi m-am întors la ceea ce făceam, comparând efectul vizual al unor mostre de reclame tipărite, care urmau să fie inserate între paginile unor reviste.

— Eva!

Am tresărit, învârtindu-mă cu scaunul, uluită să-l văd pe Gideon lângă compartimentul meu. Ca de obicei, am explodat la vederea lui, cu inima bătându-mi aproape să-mi iasă din piept. Am aruncat o privire spre ceas şi mi-am dat seama că nici nu ştiam cum trecuse un sfert de oră.

— Gid… domnule Cross! Nu cred că era nevoie să veniţi până aici.

Chipul îi era calm şi impasibil, dar în ochi îi ardea o flacără violentă.

— Eşti gata?

Mi-am deschis sertarul şi mi-am luat geanta, profitând de ocazie să respir adânc, întretăiat. Gideon mirosea fenomenal şi arăta incredibil.

— Domnule Cross, a răsunat glasul lui Mark. Tare mult mă bucur să vă văd. S-a întâmplat ceva?

— Am venit la Eva. Avem o întâlnire la prânz.

M-am ridicat exact la timp ca să-l văd pe Mark înălţând din sprâncene, uluit. Şi-a revenit însă de îndată, chipul lui recăpătându-şi frumuseţea şi amabilitatea obişnuite.

— Mă întorc la unu, l-am asigurat.

— Ne vedem atunci. Poftă bună!

Gideon mi-a pus mâna pe mijloc şi m-a condus către lifturi, făcând-o pe Megumi să se holbeze atunci când am trecut pe lângă recepţie. Mă foiam, plină de nelinişte, în timp ce el a chemat liftul, dorindu-mi să fi putut trece de ziua asta fără să-l văd pe bărbatul după a cărui atingere jinduiam ca după un drog.

În aşteptarea liftului, s-a întors încet spre mine, trecându-şi uşor degetele peste mâneca bluzei mele de satin.

— De fiecare dată când închid ochii, te văd în rochia aia roşie. Aud sunetele pe care le scoţi când eşti excitată. Te simt alunecând peste penisul meu, strângându-l ca într-un pumn, provocându-mi un orgasm atât de violent, că mă doare.

— Opreşte-te! am zis, întorcându-mi privirea de la el, căci nu puteam să îndur felul intim în care se uita la mine.

— Nu pot.

Sosirea liftului a fost o adevărată uşurare. El m-a luat de mână şi m-a dus înăuntru. Şi-a băgat cheia în panou şi apoi m-a tras mai aproape de el.

— O să te sărut, Eva.

— Eu nu…

M-a tras spre el şi mi-a astupat gura cu buzele. Am rezistat o vreme, dar după aceea m-am topit, simţind cum limba lui o mângâia încet şi blând pe a mea. Tânjeam după sărutul lui încă de la partida de sex. Voiam să am siguranţa că el preţuia ceea ce se petrecuse între noi, că şi pentru el însemnase ceva, aşa cum însemna pentru mine.

Şi iarăşi sentimentul acela de abandon, când el s-a oprit, dându-se înapoi.

— Vino! m-a chemat, scoţând cheia din panou, în timp ce uşa se deschidea.

Recepţionera roşcată a lui Gideon n-a mai scos nici un cuvânt de data asta, deşi mi-a aruncat o privire ciudată. În schimb, Scott, asistentul lui Gideon, s-a ridicat în picioare când ne-am apropiat şi m-a salutat amabil, spunându-mi pe nume.

— Bună ziua, domnişoară Tramell!

— Bună, Scott!

Gideon a dat scurt din cap spre el.

— Preia tu apelurile mele!

— Bineînţeles.

Am intrat în biroul enorm al lui Gideon şi ochii mi-au alunecat spre sofaua unde el mă atinsese pentru prima oară în părţile intime. Pe bar fusese pregătit prânzul, aşteptând pe două tăvi acoperite, din metal.

— Pot să-ţi iau geanta? m-a întrebat.

M-am uitat la el, observând că-şi scosese sacoul şi-l ţinea în mână. Stătea în faţa mea, în pantaloni cu o croială perfectă; purta o cămaşă şi o cravată de un alb imaculat. Părul negru şi des îi încadra chipul minunat şi ochii de un albastru sălbatic şi strălucitor. Într-un cuvânt, mă uluia. Nu-mi venea să cred că făcusem dragoste cu un bărbat atât de splendid. Dar asta nu avusese şi pentru el aceeaşi însemnătate.

— Eva?

— Eşti foarte frumos, Gideon.

Cuvintele îmi ieşiseră din gură fără să mă gândesc.

El a ridicat uşor din sprâncene, după care ochii i s-au îmblânzit.

— Mă bucur că îţi place ce vezi.

I-am dat geanta şi m-am îndepărtat puţin, căci aveam nevoie de spaţiu. El s-a dus şi a pus în cuier atât geanta mea, cât şi sacoul lui, după care s-a îndreptat spre bar.

Eu mi-am încrucişat braţele.

— Hai să terminăm o dată cu asta. Nu vreau să te mai văd.

Capitolul 8

Gideon şi-a trecut o mână prin păr, pufnind supărat.

— Nu gândeşti cu adevărat una ca asta.

M-am simţit dintr-odată foarte obosită, epuizată de lupta pe care o duceam cu mine, ca să scap de el.

— Ba da, întru totul. Tu şi cu mine… a fost o greşeală. M-am uitat la el, aţâţată de duritatea cu care negase. Nu vorbesc despre sex, Gideon. Vorbesc despre faptul că am fost de acord cu înţelegerea asta dintre noi, de tip străini-care-profită-de-relaţie. Am ştiut că nu e bine încă de la început. Ar fi trebuit să-mi ascult instinctul.

— Vrei să fii cu mine, Eva?

— Nu. De asta…

— Nu aşa cum am discutat la bar. Mai mult.

Mi s-a oprit inima în loc.

— Despre ce vorbeşti?

— Despre tot, spuse el, apropiindu-se de mine. Vreau să fiu cu tine.

— Sâmbătă nu păreai să fii de aceeaşi părere, am zis, înconjurându-mă strâns cu braţele.

— Eram… ameţit.

— Şi ce-i cu asta? Şi eu eram.

El şi-a pus întâi mâinile în şold, după care s-a cuprins cu ele, la fel ca mine.

— Dumnezeule, Eva!

Mă uitam la el, aşa stânjenit cum era, şi am simţit o undă de speranţă.

— Dacă asta e tot ce-ai simţit, atunci am terminat.

— Am terminat pe dracu’!

— Dacă ai de gând să o iei razna de fiecare dacă când ne-o tragem, atunci am ajuns deja într-o fundătură.

Era clar că se chinuieşte să spună ce avea de zis.

— Sunt obişnuit ca eu să am controlul. Am nevoie de asta. Iar în limuzină tu ai aruncat totul în aer. N-am reuşit să mă port normal.

— Nu, zău!

— Eva! S-a apropiat el de mine. N-am trăit niciodată aşa ceva. Nu credeam că e cu putinţă pentru mine. Iar acum, că am avut asta… trebuie să mai am. Trebuie să te am pe *tine*.

— A fost doar sex, Gideon. Sex incredibil de bun, dar care te poate duce la scrânteală serioasă dacă cei implicaţi nu sunt ceea ce trebuie unul pentru celălalt.

— Prostii! Doar am recunoscut că am dat-o-n bară. Nu pot să schimb ce s-a întâmplat, dar pot să mă înfurii dincolo de orice limită dacă vrei să-mi dai papucii din cauza asta. Mi-ai pus în faţă regulile tale şi eu m-am adaptat la ele, însă tu n-ai de gând să faci nici cea mai neînsemnată concesie pentru mine. Trebuie să mergi şi tu până la jumătatea drumului. Înaintează măcar un amărât de centimetru!

Chipul i se întunecase de frustrare. M-am uitat la el, încercând să-mi dau seama ce face, unde vrea să ajungă.

— Ce vrei, Gideon? l-am întrebat, pe un ton blând.

El m-a luat în braţe, cuprinzându-mi uşor obrazul în palmă.

— Vreau să continui să mă simt aşa cum mă simt când sunt cu tine. Spune-mi doar ce să fac. Şi dă-mi voie şi să greşesc. N-am mai făcut niciodată aşa ceva. Există o curbă a învăţării.

Mi-am pus palma pe inima lui, simţindu-i bătăile ritmice. Era nerăbdător şi plin de pasiune, iar asta m-a adus pe muchie de cuţit. Cum trebuia să reacţionez? Să mă las târâtă de patimă sau condusă de bunul-simţ?

— Ce n-ai mai făcut până acum?

— Orice e necesar ca să petrec cât mai mult timp cu tine. În pat şi nu numai.

Valul de încântare care mă cuprinse era ridicol de puternic.

— Gideon, tu îţi dai seama cât de mult va trebui să ne străduim şi cât timp va dura pentru ca relaţia dintre noi să meargă? Eu sunt deja epuizată. Pe lângă faptul că am şi nişte probleme personale, plus slujba… şi mama mea nebună… I-am acoperit gura cu degetele, înainte să poată vorbi. Dar tu meriţi din plin totul şi te vreau cu disperare. Prin urmare, cred că n-am de ales, nu-i aşa?

— Fir-ai tu să fii, Eva!

Gideon mă ridică în braţe, susţinându-mă cu o mână de fund, ca să mă facă să-mi încolăcesc picioarele în jurul taliei lui, şi mă sărută cu putere, frecându-şi nasul de al meu.

— O să ne descurcăm noi.

— Ai spus-o de parcă ar fi ceva foarte uşor.

Ştiam că sunt greu de strunit şi era mai mult decât evident că şi el era la fel.

— Lucrurile uşoare sunt plictisitoare.

M-a dus în braţe până la bar şi m-a aşezat pe un scaun, după care a ridicat capacul de pe tava din dreptul meu, descoperind un cheeseburger imens cu cartofi prăjiţi. Încă nu se răciseră, datorită lespezii fierbinţi de granit pe care fusese pusă farfuria.

— Miam, miam, am murmurat, dându-mi seama cât îmi era de foame. Acum, după ce stătuserăm de vorbă, pofta mea de mâncare îşi reintrase în drepturi.

El a desfăcut un şervet şi mi l-a aşezat în poală, strângându-mă uşor de genunchi, după care s-a aşezat pe scaunul alăturat.

— Cum procedezi cu ăsta?

— Păi, îl iei cu amândouă mâinile şi-l bagi în gură.

Mi-a aruncat o privire ironică, făcându-mă să zâmbesc. Mi-era bine să zâmbesc. Mi-era bine să fiu cu el. Era bine de obicei… pentru un timp. Am luat o gură din burger, mormăind de plăcere când i-am simţit aroma. Era un cheeseburger obişnuit, dar avea un gust divin.

— E bun, nu-i aşa? a întrebat el.

— Foarte bun. De fapt, ar merita întru totul să păstrez doar pentru mine un tip care se pricepe aşa de bine la cheeseburgeri. M-am şters la gură şi pe mâini, interesându-mă: Ce părere ai despre exclusivitate?

El a lăsat burgerul jos, cufundat într-o nemişcare ciudată. Sub nici o formă nu reuşeam să-mi dau seama la ce se gândeşte.

— Am presupus că este de la sine înţeleasă în aranjamentul nostru. Dar, ca să evităm orice neînţelegeri, o să-ţi spun foarte clar că n-o să accept să te vezi şi cu alţi bărbaţi, Eva.

La auzul hotărârii din vocea lui şi observându-i privirea de gheaţă, m-au luat fiorii. Ştiam că în el există şi o parte întunecată; de mult timp învăţasem să recunosc şi să evit bărbaţii care purtau umbre primejdioase în ochi. Însă clopoţeii de alarmă pe care îi cunoşteam nu sunau în preajma lui Gideon, aşa cum ar fi fost cazul.

— Dar cu femei se poate? am întrebat, ca să mai destind atmosfera.

El a ridicat sprâncenele.

— Din câte ştiu eu, colegul tău de apartament este bisexual. Şi tu eşti?

— Te-ar deranja?

— Mă deranjează să te împart. Aici n-ai nici o opţiune. Trupul tău îmi aparţine, Eva.

— Dar al tău, îmi aparţine? În exclusivitate?

O flacără i se aprinse în ochi:

— Da, şi mă aştept să profiţi în mod frecvent şi excesiv de pe urma lui.

Bun, atunci…

— Dar tu m-ai văzut goală, l-am tachinat, cu glas răguşit. Ştii cu ce te-ai ales. Eu, nu. Părţile pe care le-am văzut până acum din tine îmi plac la nebunie, dar tot n-am văzut întreg ansamblul.

— Putem să remediem situaţia chiar acum.

Gândul că el avea să se dezbrace pentru mine m-a făcut să mă foiesc pe scaun, fapt pe care el l-a observat şi pe chip i s-a ivit un zâmbet răutăcios.

— Mai bine nu, l-am refuzat, plină de regrete. Vineri mi-am revenit foarte greu.

— Atunci diseară.

— Absolut, am răspuns, înghiţind în sec de plăcere.

— O să fac tot posibilul să-mi termin treburile până la cinci, a zis el, terminând de mâncat, fără să fie deloc încurcat de faptul că tocmai notaserăm amândoi „sex de să ne sară ochii din cap“ în agenda zilei pe care o aveam în minte.

— Nu-i nevoie, i-am zis, în timp ce deschideam sticluţa de ketchup de lângă farfuria mea. Trebuie să merg la sală după lucru.

— Serios?

Am întors sticla cu susu-n jos, bătându-i fundul cu palma. El mi-a luat-o din mână, ajutându-se de cuţit ca să convingă ketchupul să se scurgă în farfurie.

— Probabil că pentru mine e cel mai bine să mai scapi de energie până când o să te văd goală. Sunt sigur că mâine o să vrei să fii în stare să mergi.

M-am uitat lung la el, uluită de nepăsarea cu care făcuse această declaraţie, însă veselia combinată cu o undă de remuşcare care i se citea pe faţă mi-a spus că nu glumea întru totul. Iar păsărica mea a zvâcnit, anticipând plăcerile delicioase. Îmi venea foarte uşor să mă imaginez dependentă de Gideon Cross.

Am ronţăit câţiva cartofi, gândindu-mă la o altă persoană dependentă de Gideon.

— Magdalene ar putea să devină o problemă neplăcută pentru mine.

El mai luă o gură de burger, după care bău un pic de apă, înainte să răspundă:

— Mi-a spus că a vorbit cu tine şi că lucrurile nu au mers foarte bine.

Mi-am amintit de intrigile ei şi de încercarea inteligentă pe care o făcuse de a mă da la o parte. Trebuia să fiu foarte atentă cu ea, iar Gideon trebuia să facă ceva în privinţa asta; de exemplu, s-o termine pur şi simplu cu ea.

— Nu, n-au mers bine, am recunoscut. Dar nici nu muream de nerăbdare să mi se spună că tu nu respecţi femeile cu care te culci şi că din clipa în care mi-ai tras-o ai şi terminat cu mine.

Gideon încremeni.

— Ţi-a spus ea una ca asta?

— Cuvânt cu cuvânt. Mi-a spus şi că pe ea o ţii la păstrare până când o să fii gata să te aşezi la casa ta.

— Chiar aşa a zis?

În glas i se simţea o undă de gheaţă, care a făcut să mi se strângă stomacul, pentru că simţeam că lucrurile aveau să meargă fie foarte bine, fie foarte prost, în funcţie de ce avea să spună Gideon în continuare.

— Nu mă crezi?

— Bineînţeles că te cred.

— Ea ar putea să fie o problemă pentru mine, am repetat, nevrând să scap ocazia.

— N-o să fie o problemă. O să vorbesc eu cu ea.

Uram gândul că avea să stea de vorbă cu ea, pentru că mă făcea să înnebunesc de gelozie. M-am gândit că ăsta e un subiect pe care trebuia să-l discut cinstit.

— Gideon…

— Da?

El îşi terminase burgerul şi trecuse la cartofii prăjiţi şi la salată.

— Eu sunt o femeie foarte geloasă. Pot să-mi pierd chiar şi minţile, am zis, în timp ce împungeam burgerul cu un cartof prăjit. Poate că vrei să reflectezi la acest lucru şi să nu te încurci cu o persoană care are asemenea probleme cu respectul de sine, cum e cazul meu. Ăsta a fost unul dintre lucrurile care m-au făcut să dau înapoi când mi-ai făcut propunerea, pentru că ştiam că o s-o iau razna văzând că

femeilor li se scurg ochii după tine şi că eu nu am dreptul să zic nimic.

— Acum îl ai.

— Nu mă iei în serios, am zis, scuturând din cap, şi am mai luat o gură din cheeseburger.

— În viaţa mea n-am fost mai serios ca acum. A venit mai aproape de mine, mi-a şters colţul gurii, unde rămăsese un pic de sos, după care şi-a lins degetul. Nu eşti singura fiinţă de pe lume care e posesivă. Şi eu sunt foarte încrâncenat faţă de ceea ce-mi aparţine.

Nu mă îndoisem de asta nici măcar o clipă.

Am mai luat o gură din burger, cu gândurile pierdute la noaptea care urma. Abia aşteptam. Eram ridicol de nerăbdătoare. Muream de poftă să-l văd gol pe Gideon. Muream de dorinţa de a-mi pune mâinile şi buzele pe tot trupul lui. Muream să îl înnebunesc de dorinţă. Şi aproape că ardeam de dorinţa disperată de a fi sub el, de a-l simţi întins peste mine, de a simţi cum se înfige în mine, cum îşi dă drumul cu putere, adânc în mine…

— Dacă-ţi mai trec asemenea gânduri prin cap, mi se adresă el, răguşit, o să întârzii din nou.

L-am privit uluită.

— De unde ştii la ce mă gândeam?

— Ai o anumită expresie când eşti excitată. Şi eu intenţionez să te fac să ai expresia asta cât mai des.

Îşi acoperi apoi farfuria şi se ridică, scoţând din buzunar o carte de vizită pe care mi-o întinse. Am observat că scrisese pe ea numărul lui de acasă şi pe cel de celular.

— Mă simt cam aiurea că te întreb asta acum, dacă mă gândesc la conversaţia pe care tocmai am avut-o, însă am nevoie de numărul tău de mobil.

— O!

M-am smuls cu greu din reveria legată de dormitor.

— Mai întâi trebuie să-mi iau unul. E pe lista lucrurilor pe care le am de făcut.

— Ce s-a întâmplat cu telefonul de pe care dădeai mesaje săptămâna trecută?

— Mama mea, m-am strâmbat eu, îl folosea ca să-mi urmărească mişcările prin oraş. Este puţin cam… prea protectoare.

— Înţeleg.

Îmi mângâie uşor obrazul cu dosul degetelor.

— Despre asta vorbeai când ai spus că mama ta te urmăreşte.

— Da, din păcate.

— Bine, atunci. O să ne ocupăm de problema telefonului când pleci de la lucru, înainte să mergem la sală. E mai sigur pentru tine să ai unul. Şi vreau să te pot suna de fiecare dată când simt nevoia.

Am lăsat jos burgerul, căci mâncasem destul, şi m-am şters pe mâini şi la gură.

— A fost delicios. Mulţumesc.

— Plăcerea a fost de partea mea, spuse el, aplecându-se spre mine şi dându-mi un sărut fugar. Vrei să mergi la baie?

— Da. Îmi trebuie şi periuţa de dinţi din geantă.

Peste câteva minute, stăteam în picioare în baia ascunsă de o uşă care se confunda cu totul cu panourile de mahon din spatele ecranelor de televizor. Ne-am spălat amândoi pe dinţi, unul lângă altul, la chiuveta dublă, încrucişându-ne privirile în oglindă. Era ceva atât de casnic, atât de normal, însă amândoi păream că ne topim de plăcere făcând asta.

— Te conduc jos, m-a anunţat el, ducându-se să-şi ia sacoul din cuier.

L-am urmat, dar când am ajuns lângă biroul lui, m-am apropiat şi am pus mâna pe spaţiul gol din faţa scaunului său.

— Aici stai tu în cea mai mare parte a zilei?

— Da, răspunse el, în timp ce-şi punea sacoul.

Îmi venea să-l muşc, atât era de adorabil.

M-am căţărat în schimb pe birou chiar în faţa scaunului. Ceasul îmi arăta că mai am cinci minute la dispoziţie. Abia

dacă aveam timp să mă întorc la lucru, dar nu puteam să rezist impulsului de a-mi exercita noile drepturi. Am arătat către scaunul lui.

— Stai jos!

El a ridicat o sprânceană, dar s-a supus fără o vorbă şi s-a aşezat cu o mişcare plină de graţie. Mi-am îndepărtat picioarele, făcându-i semn cu degetul.

— Mai aproape!

Gideon şi-a dat scaunul puţin mai în faţă, până când a ocupat tot spaţiul dintre coapsele mele, apoi mi-a înconjurat şoldurile cu braţele, uitându-se în sus spre mine.

— Eva, într-o zi, cât de curând, o să ne-o punem chiar aici.

— Deocamdată doar un sărut, am murmurat, aplecându-mă spre el să-i ating gura.

Mi-am pus mâinile pe umerii lui, ca să-mi păstrez echilibrul, şi am început să-i ling buzele întredeschise, după care mi-am strecurat limba în gura lui şi am început să-l mângâi cu blândeţe. El a gemut, sărutându-mă şi mai profund, într-un fel care mă făcea să mă ud toată şi să tânjesc după el.

— Într-o zi, curând, am murmurat, continuând să-l sărut, o să îngenunchez în faţa biroului şi o să ţi-o sug. Poate chiar când o să vorbeşti la telefon, jucându-te cu milioanele tale ca la Monopoly. Tu, domnule Cross, o să treci de căsuţa „GO“ şi o să primeşti două sute de dolari.

Buzele i se arcuiră într-un zâmbet.

— Văd deja cum o să fie. O să mă faci să-mi pierd minţile şi să-mi dau drumul oriunde o să pot în trupul tău strâmt şi sexy.

— Şi te plângi de asta?

— Îngeraş, îmi lasă gura apă.

Dezmierdarea lui mă uluise, deşi îmi plăcea cât era de dulce.

— Îngeraş?

El a mormăit aprobator, continuând să mă sărute.

Nu-mi venea să cred ce schimbare marcase o singură oră. Am părăsit biroul lui Gideon într-o dispoziţie cu totul şi cu totul diferită de cea în care intrasem. Mâna pe care mi-o ţinea pe mijloc îmi făcea acum trupul să se înfioare de o aşteptare nerăbdătoare, care luase locul nefericirii pe care o simţisem atunci când venisem sus.

I-am făcut cu mâna lui Scott şi i-am adresat un zâmbet strălucitor recepţionerei foarte serioase.

— Cred că nu-i place de mine, i-am spus lui Gideon, în timp ce aşteptam liftul.

— Cui?

— Recepţionerei tale.

El a aruncat o privire în direcţia ei, iar fata imediat s-a luminat.

— Ei, da, am şoptit eu. De tine îi place.

— Doar îi plătesc salariul.

— Da, sunt sigură că asta era, am zâmbit eu. N-are cum să aibă nici cea mai mică legătură cu faptul că eşti cel mai sexy bărbat din lume.

— Acum sunt aşa?

Mă lipise încet de perete, ţintuindu-mă cu o privire arzătoare.

Mi-am pus mâinile pe abdomenul lui, trecându-mi limba peste buza de jos în clipa în care i-am simţit muşchii întărindu-se sub atingerea mea.

— Era doar o observaţie.

— Mie îmi place de tine, mi-a zis, cu palmele sprijinite de perete, în dreptul capului meu, apoi s-a aplecat şi m-a sărutat uşor.

— Şi mie îmi place de tine. Îţi dai seama că eşti în timpul serviciului, nu?

— La ce bun să fii şef dacă nu poţi să faci ce vrei?

— Hmmm…

La sosirea liftului, m-am strecurat pe sub braţul lui Gideon şi am intrat. El a venit după mine şi m-a înlănţuit ca un prădător, trăgându-mă spre el, până m-a lipit cu spatele

de el. Mâinile lui îmi presau buzunarele din faţă, odihnindu-se pe oasele şoldurilor, ţinându-mă strâns lipită de el. Căldura atingerii sale, atât de aproape de locul care mă durea de cât îl jinduiam, reprezenta un o tortură rafinată. Drept răspuns, mi-am mişcat lasciv fundul de el, zâmbind când respiraţia i-a devenit şuierătoare, simţindu-l cum se întăreşte.

— Fii cuminte, m-a admonestat cu asprime. Am o întâlnire peste cinci minute.

— O să te gândeşti la mine acum când vei sta la biroul tău?

— Fără îndoială. Iar tu evident că te vei gândi la mine în timp ce vei sta la biroul tău. Este un ordin, domnişoară Tramell.

Mi-am lăsat capul pe pieptul lui, încântată de tonul autoritar al glasului său.

— Nu văd cum aş putea face altfel, domnule Cross, din moment ce mă gândesc la dumneavoastră oriunde m-aş duce.

Când am ajuns la etajul douăzeci, el a ieşit din lift împreună cu mine, spunând:

— Îţi mulţumesc pentru prânz.

— Cred că asta era replica mea, i-am răspuns. Ne vedem mai târziu, Domnule Întunecat şi Primejdios.

El a ridicat din sprâncene, la auzul numelui pe care i-l dădusem.

— La cinci fix. Să nu mă laşi să aştept.

Unul dintre lifturile din stânga s-a oprit şi din el a ieşit Megumi. Gideon intră în el, fără să-şi dezlipească privirea de la mine până la închiderea uşilor.

— Uau, spuse ea. Ăsta da, succes! Sunt verde de invidie.

Nu mi-a venit nimic în minte drept răspuns. Totul era atât de nou şi mi-era tare teamă să nu fie doar o iluzie. Ceva, în adâncul minţii, îmi spunea că sentimentul ăsta de fericire nu poate să dureze. Totul mergea mult prea bine.

M-am grăbit să mă întorc la biroul meu şi m-am apucat să lucrez.

— Eva, mă chemă glasul lui Mark, din pragul biroului său. Putem să stăm de vorbă câteva minute?

— Evident.

Mi-am luat tableta, deşi tonul şi chipul lui întunecat m-au avertizat că era posibil să n-am nevoie de ea. Iar neliniştea mi s-a accentuat când am văzut că el închide uşa în urma mea.

— Totul e-n regulă?

— Da.

A aşteptat până când am luat loc, după care s-a aşezat şi el, însă pe scaunul de lângă mine, nu la bi-roul lui.

— Nu ştiu cum să spun ce am de spus…

— Atunci spune pur şi simplu! O să înţeleg.

El îmi aruncă o privire în care se citeau compătimirea şi o urmă de stânjeneală.

— Nu-i treaba mea să mă bag. Nu sunt decât şeful tău şi asta impune nişte limite între noi, însă o să le încalc pentru că îmi place de tine, Eva, şi vreau să lucrezi aici cât mai mult timp.

Am simţit cum mi se pune un nod în stomac.

— Asta-i foarte bine. Pentru că şi mie îmi place foarte mult slujba mea.

— Bine. Bine, mă bucur, zîmbi el repede. Dar te rog să ai grijă cu Cross, da?

Am clipit, uimită de întorsătura pe care o luase discuţia.

— În regulă.

— E un om foarte inteligent, bogat şi sexy, şi înţeleg foarte bine cât e de atrăgător. Deşi îl iubesc pe Steven, şi eu sunt un pic tulburat de prezenţa lui. Este exact genul care farmecă pe toată lumea. Mark vorbea repede, fără să respire, vizibil stânjenit. Şi-mi pot da perfect seama de ce e atras de tine. Eşti frumoasă, deşteaptă, cinstită, amabilă… şi aş putea continua, pentru că eşti extraordinară.

— Mulţumesc, am spus încet, sperând că nu arăt deloc cât de prost mă simţeam.

Avertismentul acesta venit de la un prieten şi faptul că-mi dădeam seama că toţi ceilalţi aveau să mă considere încă o puicuţă pentru vreo săptămână era exact ceea ce săpa la temelia încrederii în mine.

— Pur şi simplu, nu vreau să fii rănită, murmură el, părând la fel de supărat ca şi mine. Recunosc că spun asta în parte şi din egoism. Nu vreau să pierd o asistentă grozavă pentru că ea nu mai vrea să lucreze într-o clădire deţinută de un fost iubit.

— Mark, nici nu ştii cât de mult înseamnă pentru mine faptul că-ţi pasă de mine şi că te bucuri că lucrăm împreună. Dar n-ai de ce să-ţi faci griji pentru mine. Sunt majoră, crede-mă! Şi, în plus, nimic n-o să mă poată face să renunţ la slujba asta.

El oftă din greu, vizibil uşurat.

— În regulă. Atunci, hai să ne întoarcem la lucru!

Aşa am şi făcut amândoi, numai că eu m-am gândit să mă torturez în continuare, setând Google-ul să-mi trimită alerte zilnice în legătură cu numele lui Gideon. Iar la ora cinci, conştiinţa numeroaselor nepotriviri dintre noi se întindea peste fericirea mea ca o pată.

Gideon a fost punctual, exact aşa cum mă ameninţase, şi n-a părut să-şi dea seama de dispoziţia mea meditativă, în timp ce coboram în liftul aglomerat. Aproape toate femeile aruncau priviri furişe spre el, însă mie nu-mi era de asta acum. Arăta trăsnet. Aş fi fost uimită dacă nu s-ar fi uitat.

Când am ajuns la turnichete, el m-a luat de mână, împletindu-şi degetele cu ale mele. Acest gest simplu şi atât de intim însemna atât de mult pentru mine în acel moment, încât l-am prins şi eu strâns. Şi chiar era mare nevoie să fiu foarte atentă. Clipa în care deveneam recunoscătoare că-şi petrece timpul cu mine ar fi însemnat începutul sfârşitului. Nici el, nici eu n-aş mai fi avut pic de respect pentru mine dacă s-ar fi întâmplat aşa ceva.

SUV-ul Bentley era parcat lângă trotuar şi şoferul lui Gideon stătea în picioare lângă portiera din spate. Gideon s-a uitat la mine.

— Am cerut să mi se împacheteze şi să-mi fie aduse câteva haine de sport, în caz că vrei să mergi la sală. La Equinox, nu? Sau putem să mergem la a mea.

— Care-i a ta?

— Eu prefer să merg la CrossTrainer, pe Thirty-three Street.

Curiozitatea care-mi fusese trezită auzind că ştie la ce sală merg se topi auzind numele Cross în denumirea sălii lui de sport.

— Nu cumva eşti din întâmplare proprietarul ei, nu?

— Al lanţului, a zâmbit el cu gura până la urechi. De obicei, fac arte marţiale combinate cu un antrenor personal, dar din când în când mai merg şi la sală.

— Al lanţului, am repetat eu. Evident.

— Alege tu, propuse el, amabil. Merg unde vrei.

— Desigur, hai la sala ta!

Mi-a deschis portiera şi am urcat. Mi-am pus geanta în poală, aruncând o privire pe fereastră, în timp ce maşina se punea în mişcare. Sedanul de lângă noi rula atât de aproape, că n-ar fi trebuit să mă aplec prea mult ca să-l ating. Încă nu reuşisem să mă obişnuiesc cu ora de vârf în Manhattan. Şi în California de Sud traficul era uneori tot bară la bară, dar maşinile se târau în ritm de melc. Aici, la New York, viteza şi aglomeraţia se combinau într-un fel care mă făcea de multe ori să închid ochii şi să mă rog să supravieţuiesc călătoriei.

Era o lume cu totul şi cu totul nouă. Un oraş nou, un apartament nou, o slujbă nouă şi un iubit nou. Era prea mult de suportat dintr-odată. Cred că era de înţeles dacă mă simţeam cam zdruncinată.

I-am aruncat o privire lui Gideon, observând că mă măsura cu o expresie inscrutabilă. Şi în clipa aceea m-am topit toată într-un vârtej de plăcere sălbatică şi de nelinişte

vibrantă. N-aveam nici o idee ce făceam împreună cu el, ştiam doar că nu mă puteam opri, chiar dacă aş fi vrut.

Capitolul 9

Am trecut mai întâi pe la magazinul de telefoane. Vânzătoarea care ne-a ajutat părea mai mult decât impresionată de atracţia magnetică a lui Gideon. Practic, începea să se dea peste cap din clipa în care el manifesta cel mai mic interes pentru orice, lansându-se de îndată în explicaţii detaliate şi invadându-i până şi spaţiul personal ca să-i facă demonstraţii.

Am încercat să mă despart de ei şi să găsesc pe cineva care să mă ajute pe mine, dar strânsoarea în care Gideon îmi ţinea prizonieră mâna nu mă lăsa să mă mişc prea departe de el. După aceea ne-am contrazis în privinţa cui să plătească, pentru că el părea să creadă că trebuie să fie el, deşi telefonul şi abonamentul urmau să fie ale mele.

— Tu ai făcut cum ai vrut când mi-ai ales furnizorul de servicii, am punctat eu, dându-i cardul la o parte şi întinzându-i-l fetei pe al meu.

— Pentru că e practic. O să fim în aceeaşi reţea, aşa că o să mă suni fără să plăteşti un cent, a replicat el, înlocuindu-mi îndemânatic cardul cu al lui.

— Ba n-o să te sun deloc dacă nu-ţi iei cardul ăla de-acolo!

Ameninţarea asta a mers, deşi îmi dădeam bine seama că nu era prea mulţumit. Dar trebuia să treacă peste asta.

Când ne-am întors în Bentley, se părea că-i revenise buna dispoziţie.

— Poţi să ne duci la sală acum, Angus, i-a cerut şoferului, pe când se aşeza.

După care şi-a scos telefonul din buzunar, mi-a salvat numărul în lista de contacte, apoi mi-a luat noul telefon din mână şi mi-a introdus în listă numerele lui de telefon de acasă, de la birou şi de mobil.

Nici nu terminase bine, că am şi ajuns la CrossTrainer. Deloc surprinzător, centrul de fitness pe trei etaje era visul unui pasionat de sănătate. Eram impresionată de fiecare centimetru din el – lucios, modern, de ultimă generaţie. Până şi vestiarul femeilor era scos parcă dintr-un film SF.

Însă admiraţia pentru cele din jur a fost eclipsată întru totul chiar de Gideon; după ce m-am schimbat, l-am găsit aşteptându-mă în hol. Îşi pusese un şort lung şi un tricou fără mâneci, şi am putut astfel să arunc o primă privire asupra braţelor şi picioarelor lui goale.

M-am oprit atât de brusc, încât o persoană care venea din spate s-a împiedicat de mine. Aproape că nici n-am fost în stare să mă scuz, atât eram de prinsă să mănânc din ochi trupul uluitor al lui Gideon. Avea picioare tonifiate, puternice, perfect proporţionate cu şoldurile şi talia. Braţele lui mă făceau să-mi lase gura apă. Bicepşii îi erau modelaţi cu precizie, iar antebraţele, vrâstate cu vene groase, care îl făceau să arate în acelaşi timp foarte dur şi al naibii de sexy. Îşi strânsese părul la spate, descoperindu-şi astfel gâtul, trăsăturile şi contururile sculptate ale feţei.

Dumnezeule! Îl cunoscusem intim pe acest bărbat. Mintea mea nu putea să conceapă un asemenea fapt acum, confruntată cu dovada incontestabilă a unei frumuseţi atât de unice.

Iar el se uita încruntat la mine.

S-a desprins de peretele de care se sprijinise, venind direct spre mine, şi a început să-mi dea roată, pipăindu-mi în acelaşi timp abdomenul dezgolit, umplându-mă de fiori. Când s-a oprit în faţa mea, i-am înconjurat gâtul cu braţele şi l-am tras în jos, sărutându-l uşor şi zgomotos, în joacă.

— Ce dracu’ ai pe tine? m-a întrebat, părând doar uşor calmat de salutul meu entuziast.

— Haine.

— Cu topul ăsta ai zice că n-ai nimic pe tine.

— Credeam că îţi place să mă vezi goală.

Eram încântată în taină de alegerea pe care o făcusem în acea dimineaţă, înainte să ştiu că el va fi cu mine. Topul era un triunghi cu bretele lungi pe umeri şi pe coaste, care erau prinse cu arici şi puteau să fie aranjate în tot felul de combinaţii, pentru ca persoana care îl purta să-şi dea seama unde sânii aveau o mai mare nevoie de sprijin. Fusese creat special pentru femeile care aveau forme mai pline şi era primul top care mă ajuta să nu mi se mai bălăngăne sânii tot timpul. Gideon însă avea obiecţii faţă de faptul că topul era de culoarea pielii, asortându-se cu dungile de pe pantalonii de yoga negri.

— Îmi place să te văd goală când suntem singuri, mormăi el. Va trebui să vin cu tine de fiecare dată când o să mergi la sală.

— Nu mă plâng, mai ales că-mi place atât de mult priveliştea la care am acces acum.

În plus, mă şi simţeam excitată în mod pervers de posesivitatea lui, după cât mă rănise sâmbătă seară, prin plecarea lui. Două extreme foarte diferite – primele dintre multe altele, puteam să bag mâna-n foc.

— Hai să terminăm cu asta!

M-a luat de mână şi am ieşit din vestiar, înhăţând două prosoape cu logoul sălii în clipa în care treceam pe lângă ele.

— Am nevoie să ţi-o trag.

— Şi eu am nevoie să mi-o tragi.

— Doamne, Eva! făcu el, strângându-mă atât de tare de mână, că mă durea. Ce alegem? Greutăţi? Aparate? Banda de alergare?

— Banda. Vreau să alerg un pic.

M-a condus în direcţia respectivă. În timp ce mergeam, am observat cum îl urmăreau femeile cu privirea, după care şi cu picioarele. Toate voiau să-l urmeze, oriunde s-ar fi dus, şi nu puteam să le condamn. Şi eu muream de dorinţa de a-l vedea în acţiune.

Am ajuns la capătul şirului nesfârşit de benzi de alergare şi biciclete, fără să găsim două benzi libere una lângă alta. Gideon s-a îndreptat atunci către un bărbat care lucra între două benzi libere.

— V-aş fi foarte îndatorat dacă v-aţi muta la una dintre benzile de lângă dumneavoastră.

Tipul mi-a aruncat o privire şi a zâmbit larg.

— Da, cum să nu!

— Mulţumesc, vă sunt recunoscător.

Gideon şi-a ales banda de alergare eliberată de acel bărbat şi m-a condus la cea de lângă el. Înainte să-şi programeze aparatul, m-am aplecat spre el, şoptindu-i:

— Nu consuma prea multă energie! Te vreau mai întâi în poziţia misionarului. Am tot avut o fantezie cu tine deasupra mea, trăgându-mi-o de-mi ies ochii din cap.

— Eva, habar n-ai tu, mă sfredeli el cu privirea.

Eram aproape ameţită de nerăbdare şi mă simţeam plină de o putere feminină când am început să lucrez la banda de alergare. Am început cu un ritm rapid. În timp ce-mi făceam încălzirea, mi-am fixat iPodul să aleagă melodii la întâmplare, iar când a început *Sexy Back* a lui Justin Timberlake, am schimbat mersul cu alergarea. Pentru mine, alergarea era un exerciţiu atât fizic, cât şi mintal. Uneori, îmi doream ca o alergare pe cinste să mă ducă departe de toate necazurile.

După douăzeci de minute am încetinit, apoi m-am oprit, riscând în sfârşit să arunc o privire în direcţia lui Gideon, care alerga cu uşurinţa unei maşini bine unse. Se uita la CNN pe ecranele de deasupra noastră, dar mi-a aruncat un zâmbet în timp ce mă ştergeam pe faţă. Am tras o duşcă din sticla mea cu apă în vreme ce mă duceam spre aparate şi am ales unul care-mi permitea să-l văd foarte bine.

A rămas fix treizeci de minute pe banda de alergare, după care s-a dus la greutăţi, fără să mă piardă nici o clipă din ochi. În timp ce lucra, alert şi eficient, nu mă puteam împiedica să nu mă gândesc cât era de viril. Îmi era de

mare ajutor şi faptul că ştiam ce are în pantaloni, însă, dincolo de asta, era un bărbat care făcea o muncă de birou, dar care îşi păstra corpul într-o formă de luptă.

Mă dusesem să-mi iau o minge de fitness ca să fac câteva abdomene, când unul dintre antrenori s-a îndreptat spre mine. Aşa cum te-ai aştepta de la o persoană care lucrează într-o sală de sport ultimul răcnet, tipul era arătos şi foarte bine clădit.

— Bună, m-a salutat el, cu un zâmbet de vedetă de cinema, care-i punea în evidenţă dinţii perfecţi. Avea părul de un castaniu-închis şi ochii aproape de aceeaşi culoare. Eşti pentru prima dată aici? Nu te-am mai văzut până acum. Eu sunt Daniel.

Mi-a întins mâna. M-am prezentat şi eu.

— Ai găsit tot ce-ţi trebuie, Eva?

— Până acum da, mulţumesc.

— Ce băutură răcoritoare ţi-ai ales?

— Poftim? am întrebat, fără să pricep.

— Vorbesc de băuturile răcoritoare gratuite care se dau când ţi se face prezentarea sălii, mi-a explicat el, încrucişându-şi braţele, iar manşetele tricoului polo s-au întins sub presiunea bicepşilor groşi. Nu ţi s-a dat una la barul de jos, când ai intrat? Aşa se face.

— A, am înţeles, am ridicat din umeri, cu timiditate. Nu mi s-a făcut prezentarea obişnuită.

— Ţi s-a făcut turul? Dacă nu, mă ocup eu de asta, mi-a propus el, atingându-mi uşor cotul şi arătându-mi scările. Ai şi o oră gratis cu un antrenor personal. Poţi s-o faci chiar în seara asta ori să-ţi faci programare pentru altă zi. Şi ar fi plăcerea mea să te duc la barul de jos şi să rezolvăm şi problema băuturii.

— Din păcate, chiar nu pot, am refuzat eu. Nu sunt membră aici.

— Am priceput, mi-a făcut el cu ochiul. Ai doar un permis de intrare temporară? E-n regulă. Nu-ţi poţi face cu adevărat o idee dacă nu ai parte de serviciul complet. Dar

pot să te asigur că sala CrossTrainer este cea mai bună din Manhattan.

Gideon se apropiase de Daniel.

— Serviciul complet este inclus, a spus el, trecând în spatele meu şi înconjurându-mi talia cu braţele, dacă eşti prietena patronului.

Cuvântul „prietenă“ vibra în mine, injectându-mă cu un val nebunesc de adrenalină. Pecetluia şi mai bine legătura la care ajunseserăm, însă nu mă puteam să nu mă gândesc că denumirea sună atât de bine.

— Domnule Cross !

Daniel se îndreptă şi făcu un pas înapoi, după care îi întinse mâna.

— E o onoare să vă cunosc.

— Daniel mi-a prezentat locul, i-am explicat eu lui Gideon, în timp ce ei dădeau mâna.

— Credeam că am făcut-o eu.

Avea părul ud de transpiraţie şi răspândea un miros divin. Nu mai văzusem niciodată un bărbat transpirat care să miroasă atât de apetisant.

Mâinile lui mi-au mângâiat antebraţele şi m-a sărutat pe creştet.

— Să mergem! Ne vedem mai încolo, Daniel.

— Mulţumesc, Daniel, i-am făcut şi eu cu mâna, în timp ce ne îndepărtam.

— Cu plăcere.

— Cum să nu! mormăi Gideon. Nu-şi putea lua ochii de la ţâţele tale.

— Am ţâţe foarte frumoase.

El a scos un mârâit, făcându-mă să-mi ascund un zâmbet. Apoi mi-a dat o palmă la fund destul de tare încât să mă arunce un pas înainte şi să mă usture, chiar şi prin pantaloni.

— Leucoplastul ăla afurisit pe care tu îl numeşti tricou nu prea lasă mult loc pentru imaginaţie. Nu sta prea mult la duş! O să fii iar lac de sudoare.

— Stai! L-am prins eu de braţ, chiar înainte să se îndrepte spre vestiarul bărbaţilor. Ţi s-ar părea scârbos dacă îţi spun că nu vreau să faci duş? Dacă îţi spun că vreau să găsesc un loc suficient de aproape unde să sar pe tine cât mai eşti încă leoarcă de sudoare?

El îşi încleştă maxilarul, iar privirea i se înnegură în mod primejdios.

— Încep să mă tem pentru siguranţa ta, Eva. Ia-ţi lucrurile! E un hotel după colţ.

Nu ne-am mai schimbat deloc şi m-am grăbit ca să ţin pasul cu el. Iar când el s-a oprit brusc, s-a întors şi mi-a oferit un sărut grozav şi fierbinte, chiar pe trotuar, am fost atât de uluită, că n-am mai putut decât să mă agăţ de el. Ne-am contopit gurile într-o încleştare flămândă, plină de patimă şi de o spontaneitate atât de dulce, încât aproape că mă durea sufletul. În jurul nostru au izbucnit aplauze.

M-a pus apoi iar în picioare, lăsându-mă fără suflare, absolut ameţită.

— Ce-a fost asta? am bâiguit.

— Un preludiu.

Şi m-a dus iar în grabă spre cel mai apropiat hotel, al cărui nume nu l-am reţinut; am trecut rapid pe lângă portar şi ne-am dus drept spre ascensoare. Mi-a fost mai mult decât clar că-i aparţine lui Gideon, cu mult înainte ca directorul să-l salute, spunându-i pe nume, chiar înainte ca uşile să se închidă.

Gideon şi-a aruncat lucrurile pe podea şi s-a repezit la mine, chinuindu-se să-mi scoată topul. Tocmai îl pocneam peste mâini când uşile s-au deschis şi el şi-a aruncat geanta afară. Nu aştepta nimeni la etajul nostru şi nu se vedea picior de om pe hol. El a scos, de cine ştie unde, o cheie principală şi o clipă mai târziu eram într-o cameră. M-am năpustit la el, băgându-mi mâinile pe sub tricoul lui, ca să-i simt pielea şi muşchii tari.

— Dezbracă-te! Acum!

A început să râdă, în timp ce-şi scotea pantalonii şi maioul de sport.

O, Doamne… pentru mine, să-l văd gol-goluţ, după ce tricoul a aterizat pe podea, era absolut demenţial. Nu avea pe nicăieri vreun gram de grăsime; era făcut doar din muşchi. Avea pătrăţele şi acei muşchi superbi în V pe pelvis cărora Cary le spunea Fileul lui Apollo. Nu-şi epila părul de pe piept, precum Cary, dar îl îngrijea cu aceeaşi atenţie ca şi restul corpului. Era un adevărat mascul alfa, întruchiparea tuturor viselor, dorinţelor şi fanteziilor mele.

— Am murit şi am ajuns în rai, am şoptit, uitân-du-mă la el fără pic de ruşine.

— Tu încă nu te-ai dezbrăcat.

S-a năpustit asupra hainelor mele, smulgându-mi topul care se desfăcuse înainte să am măcar timp să respir. Pantalonii au zburat şi ei şi mi-am scos pantofii aşa de grăbită, că mi-am pierdut echilibrul şi m-am prăbuşit pe pat. Abia ce mi-am regăsit suflul, că a şi fost deasupra mea.

Ne-am rostogolit pe pat într-o adevărată învălmăşeală. Oriunde mă atingea mă umplea de jar. Mirosul curat al pielii lui asudate era un afrodiziac şi un drog, biciuindu-mi dorinţa, până când am simţit că o să-mi pierd minţile.

— Eşti atât de frumoasă, Eva, murmură el, luându-mi sânul şi acoperindu-mi sfârcul cu buzele.

Am scos un strigăt simţind căldura fierbinte şi biciuirea limbii lui, iar pe măsură ce mă sugea, lăuntrurile mele se zvârcoleau, tot mai nerăbdătoare. Cu mâini lacome, am alunecat de-a lungul corpului scăldat în sudoare, pipăindu-l, frământându-l, în căutarea locurilor care-l făceau să mârâie şi să geamă. Mi-am încrucişat picioarele cu ale lui şi am încercat să-l rostogolesc, dar era mult prea greu şi puternic.

El şi-a luat capul de pe sân şi mi-a zâmbit:

— Acum e rândul meu.

Ceea ce simţeam pentru el în clipa aceea, văzându-i zâmbetul şi focul din privire, era atât de intens, că mă

durea. Prea repede, m-am gândit. Mă îndrăgostesc prea repede.

— Gideon…

M-a sărutat profund, lingându-mi interiorul gurii în felul lui, atât de caracteristic. Mă gândeam că mă poate aduce la orgasm numai sărutându-mă, dacă o făcea destul de mult timp. Totul la el mă excita, începând cu felul în care arăta, în care îl simţeam sub mâinile mele, până la modul în care mă privea şi mă atingea. Lăcomia lui şi comenzile tăcute pe care le adresa trupului meu, puterea cu care îmi dădea plăcere şi îşi lua şi el plăcerea de la mine, toate mă scoteau din minţi.

Mi-am plimbat mâinile prin mătasea udă a părului său. Perii aspri de pe piept îmi gâdilau sfârcurile întărite şi numai simplul fapt că-i simţeam corpul tare ca piatra lipit de al meu era de ajuns ca să mă ude toată şi să mă facă să-l doresc la nebunie.

— Îmi place grozav trupul tău, mi-a şoptit el, plimbându-şi buzele dinspre obraji către gât, în timp ce-mi mângâia torsul, de la sâni până la şolduri. Nu mă mai satur de el.

— Nici n-ai avut încă parte prea mult de el, l-am tachinat.

— Nu cred c-o să mă satur vreodată.

Îmi ronţăi şi linse în trecere umărul după care, coborând, îmi prinse în dinţi celălalt sfârc, iar durerea uşoară mă făcu să-mi arcuiesc spatele, cu un ţipăt uşor. El îşi înmuie strânsoarea sugând uşor, după care mă sărută, luând-o tot mai jos.

— N-am vrut niciodată ceva cu atâta poftă.

— Atunci bagă-mi-o!

— Nu încă, murmură el, mergând şi mai jos, lingându-mi buricul cu vârful limbii. Încă nu eşti pregătită.

— Cum? Doamne… nu pot fi mai pregătită decât atât, am zis, luându-l de păr, încercând să-l trag spre mine.

Gideon mă prinse însă de încheieturi, ţintuindu-mă de cearşaf.

— Păsărica ta e mică şi strâmtă, Eva. O să-ţi fac vânătăi dacă nu eşti moale şi relaxată.

Un fior violent de excitare mă zgudui. Îmi pierdeam capul când îl auzeam vorbind atât de direct despre sex. Pe urmă alunecă şi mai jos, făcându-mă să mă încordez.

— Nu, Gideon. Trebuie să fac duş pentru asta.

Drept răspuns, el îşi îngropă brusc faţa în crăpătura mea. M-am zbătut ca să scap, cuprinsă deodată de ruşine. El mă ciupi uşor cu dinţii de partea interioară a coapselor.

— Opreşte-te! Nu, te rog! Nu trebuie să faci asta.

El îmi aruncă o privire, făcându-mă să-mi contenesc mişcările disperate.

— Crezi că eu simt altceva pentru trupul tău decât simţi tu pentru al meu? mă întrebă cu voce răguşită. Te vreau, Eva.

Mi-am lins buzele arse, simţindu-mă atât de înnebunitor de excitată de pofta lui animalică, încât nu eram în stare să scot nici măcar un cuvânt. Cu un mormăit uşor, el s-a pierdut în carnea netedă dintre picioarele mele. Mă împingea cu limba, mă lingea şi-mi desfăcea ţesuturile gingaşe. Şoldurile mi se zvârcoleau neîncetat, iar trupul meu îl implora în tăcere să-i dea mai mult. Mă simţeam atât de bine, că-mi venea să plâng.

— Doamne, Eva! În fiecare zi, de când ne-am întâlnit, am tânjit să-mi pun gura pe păsărica ta.

Limba lui moale şi catifelată se plimba peste clitorisul meu întărit, făcându-mă să-mi apăs cu putere capul în perne.

— Da… aşa… fă-mă să-mi dau drumul!

Şi asta a făcut, sugându-mi-l cu blândeţe şi lingându-mă cu putere. M-am încordat, scuturată de valul orgasmului, cu lăuntrurile zguduindu-mi-se cu violenţă şi tremurând din toate mădularele. Limba lui şi-a găsit drumul în sexul meu, făcându-l să se convulsioneze, să tremure la această penetrare uşoară, încercând s-o ademenească şi mai înăuntru. Gemetele lui îmi transmiteau vibraţii pe pielea

asudată, făcând astfel ca orgasmul să nu se mai sfârşească. Din ochi au început să-mi curgă lacrimi, scurgându-se spre tâmple, căci plăcerea fizică demolase zidul care-mi zăgăzuia emoţiile.

Iar Gideon nu se opri. Cu vârful limbii, îmi de-senă conturul tremurător al porţii către trupul meu, lingându-mi din nou clitorisul care zvâcnea până când m-am trezit iar la viaţă. Şi-a introdus două degete în mine, arcuindu-le şi mângâindu-mă. Devenisem atât de sensibilă, că am început să mă zbat în acest atac. Iar când s-a întors la clitoris, sugându-l cu putere şi ritmic, am ajuns iar la orgasm, ţipând răguşită. Pe urmă şi-a băgat trei degete în mine, răsucindu-le ca să mă deschidă.

— Nu! am clătinat din cap, căci fiecare centimetru de piele mă ardea de dorinţă. Nu mai vreau.

— Încă o dată, m-a convins el, tot răguşit. Încă o dată şi pe urmă mi-o bag.

— Nu pot…

— O să poţi.

Suflă uşor peste pielea mea udă, iar răceala pe care o răspândea peste corpul cuprins de arşiţă îmi trezi iar nervii la viaţă.

— Îmi place la nebunie să văd cum îţi dai drumul, Eva. Înnebunesc să aud sunetele pe care le scoţi, să văd cum ţi se cutremură trupul…

Începuse iar să-mi mângâie o zonă ultrasensibilă din mine şi un nou orgasm mă străbătu, pulsând într-o rostogolire înceată şi toridă de încântare, la fel de devastator în calmul lui ca şi celelalte de dinainte.

Apoi greutatea şi căldura lui Gideon mă părăsiră o clipă. Într-un colţ al minţii mele am auzit sunetul unui sertar care se deschidea, urmat îndată de cel al unei folii sfâşiate. Am simţit salteaua afundându-se când s-a întors şi m-a tras cu mâini aspre către mijlocul patului. S-a întins peste mine, ţintuindu-mă, punându-şi antebraţele pe lângă bicepşii mei şi imobilizându-mă astfel.

Rămăsesem cu privirea lipită de chipul lui de o frumuseţe austeră. Trăsăturile îi deveniseră aspre de atâta dorinţă, căci pomeţii şi maxilarul erau foarte încordate. Pupilele i se deschiseseră atât de mult şi erau atât de întunecate, că ochii îi păreau de-a dreptul negri, şi, privindu-l, mi-am dat seama că am în faţă un om care îşi depăşise cu mult limitele până la care se putea controla. Era important pentru mine că se stăpânise atâta de dragul meu şi că o făcuse ca să-mi ofere plăcere şi să mă pregătească pentru ceea ce ştiam că va fi o partidă de sex sălbatic.

Mi-am înfipt mâinile în cearşafuri, aşteptând nerăbdătoare. El se asigurase că mă adusese iar şi iar pe culmile plăcerii. Acum era însă rândul lui.

— Trage-mi-o! i-am ordonat, privindu-l provocator.

— Eva! mi-a gemut el numele, în timp ce se înfigea în mine, până la rădăcină, dintr-o singură mişcare sălbatică.

Am icnit. Penisul lui era mare, tare ca piatra şi incredibil de lung. Legătura dintre noi mă făcea să tremur, atât era de intensă, din punct de vedere emoţional şi mintal. Nu mă simţisem niciodată atât de complet de… prinsă. De posedată.

Nu-mi trecuse niciodată prin cap că, având în vedere trecutul meu, aş putea suporta să fiu imobilizată în timpul sexului, dar dominaţia totală pe care Gideon o exercita asupra trupului meu sporise la un nivel absolut nefiresc. În viaţa mea nu fusesem atât de ahtiată după sex, fapt care părea de-a dreptul bolnăvicios, după tot ceea ce trăisem deja cu el.

M-am agăţat de el, desfătându-mă să-l simt în mine, umplându-mă.

Şoldurile i se lipiră de ale mele, izbindu-mă, ca şi cum ar fi spus: „Mă simţi? Sunt în tine. Eşti a mea.“

Trupul i se făcuse tare ca piatra, muşchii pieptului şi ai braţelor încordându-se ca nişte funii în timp ce se împingea în mine. Şi numai rigiditatea muşchilor abdominali m-a

avertizat înainte ca el să se înfigă cu o imensă putere în adâncul meu.

Am scos un strigăt, iar din piept i-a scăpat un muget scăzut, primitiv.

— Doamne… eşti atât de bună!

Apoi, strângându-mă şi mai tare, a început să mi-o tragă, ţintuindu-mi şoldurile de saltea cu o forţă înspăimântătoare. Plăcerea m-a sfâşiat iar, răspândindu-se în mine cu fiecare izbitură fierbinte a trupului său. Aşa, mi-am spus în gând. Aşa te vreau.

El şi-a îngropat faţa în gâtul meu, fără să-şi slăbească deloc strânsoarea, afundându-se în mine tare şi repede, şoptindu-mi cuvinte dure şi pline de patimă, care mă înnebuneau de dorinţă:

— N-am avut-o niciodată aşa de tare şi de groasă. Am intrat adânc în tine… Pot s-o simt în stomac… simt cum te zdrobesc cu mădularul meu.

Aş fi crezut că acum era rândul lui, însă el tot nu mă pierdea din ochi, concentrat, rotindu-şi şoldurile ca să mă umple de plăcere până în străfunduri. Am scos un sunet şoptit, plin de o dorinţă nestăvilită, iar el şi-a lăsat gura peste a mea. Îl doream cu disperare; îmi înfipsesem unghiile în şoldurile care mă izbeau, luptându-mă cu nevoia feroce de a-i veni în întâmpinare, ca să mă înfig cu totul în penisul lui enorm.

Eram scăldaţi în sudoare, înfierbântaţi şi alunecoşi, şi tânjeam după aer. În mine se pregătea un orgasm, apropiindu-se ca o furtună, făcându-mi lăuntrurile să se încordeze, să-l apuce, strângându-l. El scoase un stri-găt, punându-şi o mână sub coapsele mele, luându-mă de fund şi ridicându-mă spre el, astfel încât penisul lui să dezmierde necontenit acel loc care tânjea după el.

— Dă-ţi drumul, Eva, îmi comandă, răguşit. Dă-ţi drumul acum!

Am atins orgasmul cu o grabă care m-a făcut să izbucnesc în plâns, strigându-i numele printre suspine, iar

senzaţia era şi mai puternică şi intensificată de felul în care îmi ţinea strâns corpul. Îşi dăduse capul pe spate, tremurând.

— O, Eva! Mă strângea atât de tare, că nici nu mai puteam să respir, iar şoldurile i s-au înfipt şi mai mult în mine în timp ce şi-a dat drumul, îndelung şi cu forţă.

Habar n-am cât timp am rămas aşa, culcaţi, cu gura lipită de umărul celuilalt, ca să ne liniştim. Mă treceau fiori prin tot corpul.

— Uau! am reuşit să îngaim în sfârşit.

— O să mă omori, mi-a şoptit el, cu buzele lipite de maxilarul meu. O să ajungem să ne-o tragem până când o să ne omorâm unul pe altul.

— Eu? Eu n-am făcut nimic.

Doar el mă controlase tot timpul; cât de înspăimântător de sexy putea să fie aşa ceva?

— Respiri. E de ajuns.

Am început să râd, strângându-l în braţe. El şi-a ridicat capul, frecându-şi nasul de al meu.

— Mergem să mâncăm şi pe urmă o facem din nou.

— Poţi s-o faci iar? am întrebat, uimită.

— Toată noaptea.

Apoi şi-a rotit şoldurile, ceea ce mi-a dat ocazia să observ că încă era destul de tare.

— Eşti o maşinărie, i-am zis. Sau un zeu.

— Datorită ţie.

M-a sărutat blând şi s-a ridicat. Şi-a scos prezervativul, l-a înfăşurat într-un şerveţel de pe noptieră şi l-a aruncat în coşul de gunoi de lângă pat.

— O să facem un duş şi comandăm ceva de la restaurantul de jos. Asta dacă nu vrei să mergem noi acolo.

— Nu cred că sunt în stare să merg.

Zâmbetul lui larg mi-a oprit o clipă inima în loc.

— Mă bucur că nu sunt singurul.

— Tu arăţi bine.

— Mă simt fenomenal.

Se aşează iar pe marginea patului, dându-mi părul la o parte din ochi. Chipul îi era plin de blândeţe şi mă privea plin de căldură şi de tandreţe.

Am avut însă impresia că mai zăresc şi altceva în ochii lui şi această posibilitate mi-a tăiat respiraţia. Mă speria.

— Hai să facem duş împreună, mi-a cerut, mângâindu-mă pe braţ.

— Lasă-mă un minut să-mi vin în fire şi o să ajung şi eu.

— În regulă.

S-a îndreptat spre baie, oferindu-mi o privelişte de nota zece asupra spatelui său sculptat şi a fundului perfect. Am oftat, plină de o admiraţie pur feminină în faţa unui bărbat superb.

S-a auzit apa pornind la duş. Am reuşit să mă ridic în capul oaselor şi să-mi las picioarele pe podea, simţindu-mă delicios de ameţită. Mi-am furişat apoi privirea către sertarul întredeschis de lângă pat şi am văzut înăuntru câteva prezervative.

Mi s-a întors stomacul pe dos. Hotelul ăsta era mult prea elegant ca să fie de genul celor unde găseai prezervative lângă Biblia obligatorie.

Cu o mână care începuse să-mi tremure uşor, am deschis şi mai mult sertarul, descoperind o cantitate apreciabilă de mijloace de contracepţie, printre care un lubrifiant feminin şi un gel spermicid. Inima îmi bătea cu furie. Am refăcut mintal traseul goanei noastre mânate de dorinţă prin hotel. Gideon nu întrebase ce camere sunt libere. Indiferent dacă avea sau nu o cheie principală, tot trebuia să ştie ce camere sunt ocupate, înainte să aleagă una… asta dacă nu ştia dinainte că această cameră anume avea să fie liberă.

Nu era nici un dubiu că era camera lui, un cuibuşor de nebunii prevăzut cu tot ce avea nevoie ca să se distreze cu femeile care corespundeau acestui scop în viaţa lui.

În timp ce mă ridicam în picioare, ducându-mă spre şifonier, am auzit uşa de sticlă de la cabina de duş

deschizându-se şi apoi închizându-se la loc. Am tras de mânerele celor două uşi ale şifonierului de nuc şi le-am deschis. De barele de metal atârnau câteva haine bărbăteşti, nişte cămăşi şi pantaloni de birou, dar şi nişte pantaloni kaki şi blugi. Am simţit că îngheţ şi o nefericire bolnăvicioasă a izgonit senzaţia de fericire orgasmică.

În partea dreaptă, pe rafturi, se aflau tricouri frumos împăturite, boxeri şi şosete. Pe raftul de sus se găseau jucării sexuale, încă nescoase din ambalajul lor. Nu m-am mai uitat şi la rafturile de mai jos. Văzusem destul.

Mi-am tras pantalonii pe mine şi am înşfăcat unul dintre tricourile lui Gideon. În timp ce mă îmbrăcam, mintea îmi recita paşii pe care îi învăţasem la terapie: „Vorbeşte! Explică-i partenerului tău ce ţi-a creat sentimentele negative. Confruntă-te cu cauza problemei şi încearcă s-o rezolvi.“

Poate că dacă aş fi fost mai puţin distrusă de intensitatea sentimentelor mele pentru Gideon, aş fi putut să fac asta. Poate că dacă n-am fi terminat chiar atunci o partidă de sex dementţial, m-aş fi simţit mai puţin lovită, mai puţin vulnerabilă. N-o să pot şti niciodată. Atunci însă, m-am simţit oarecum murdărită, oarecum folosită şi îngrozitor de rănită. Descoperirea aceea mă lovise cu o forţă înfiorătoare şi, la fel ca un copil, voiam să-l lovesc şi eu, drept răspuns.

Am adunat prezervativele, lubrifianţii şi jucăriile şi le-am aruncat pe pat. Apoi, chiar în clipa în care el mă striga, cu un glas vesel şi ispititor, mi-am luat geanta şi am plecat.

Capitolul 10

Am lăsat capul în jos când am trecut, plină de ruşine, pe lângă recepţie, şi am ieşit din hotel pe o uşă laterală. Mă făcusem roşie ca racul de jenă, amintindu-mi cum îl salutase directorul hotelului pe Gideon în timp ce intram în lift. Nici nu îndrăzneam să-mi închipui ce crezuse despre mine. Cu siguranţă că ştia pentru ce ţinea Gideon rezervată camera aceea. Nu puteam să suport gândul că sunt încă una pe o listă nesfârşită, dar exact asta devenisem din clipa în care intrasem în acel hotel.

Cât de greu ar fi putut fi să se oprească la recepţie şi să ia o cameră care avea să fie doar a noastră?

Am început să hoinăresc fără direcţie, fără nici o destinaţie. Afară se întunecase, iar oraşul căpăta o altă viaţă şi energie după ziua care trecuse. Pe trotuare se răspândiseră tonete cu mâncare caldă, un bărbat vindea tablouri înrămate, altul tricouri noi, iar pe taraba altuia erau întinse scenarii de filme şi de seriale de televiziune.

Cu fiecare pas pe care îl făceam, adrenalina care mă susţinuse când fugisem se pierdea tot mai mult. Gândurile răutăcioase pe care le avusesem imaginându-mi faţa lui Gideon când va ieşi din baie şi va găsi camera goală şi patul plin de accesorii începeau să se risipească. Începusem să mă calmez... şi să mă gândesc foarte serios la ceea ce se petrecuse.

Să fi fost o coincidenţă că Gideon mă invitase la o sală care era, din întâmplare, convenabil de aproape de cuibuşorul lui de nebunii?

Mi-am amintit apoi de conversaţia pe care o purtaserăm la prânz în biroul lui şi de felul în care se străduise să-şi exprime dorinţa de a mă păstra. Era foarte confuz şi dat peste cap de ceea ce se întâmpla între noi, iar eu ştiam prea bine cum e să cazi pradă unor greşeli tipice. La urma

urmelor, nu mi se întâmplase şi mie chiar acum să fac una? Petrecusem ani de zile la terapie şi ar fi trebuit să fiu în stare de ceva mai mult decât să lovesc şi să fug când eram rănită.

Cu inima frântă, am intrat într-un bistrou italienesc şi m-am aşezat la o masă. Am cerut un pahar de vin de Shiraz şi o pizza Margherita, sperând că vinul şi mâncarea aveau să-mi calmeze anxietatea ce mă cuprinsese, ca să pot gândi în linişte.

Când chelnerul mi-a adus vinul, am dat pe gât o jumătate de pahar fără măcar să-i simt gustul. Deja îmi era dor de Gideon, îmi era dor de dispoziţia fericită şi jucăuşă în care era când plecasem. Eram plină de parfumul lui, de mirosul pielii lui, al sexului său teribil. Mă usturau ochii şi nu mi-am putut reţine câteva lacrimi, în ciuda faptului că mă aflam într-un loc public şi foarte aglomerat. Mi-a fost adusă pizza şi am început să mănânc. Avea un gust de carton, dar mă îndoiesc că de vină era bucătarul sau locul unde mă aflam.

Am tras scaunul pe care îmi pusesem geanta şi mi-am luat telefonul cel nou, cu intenţia să las un mesaj la cabinetul doctorului Travis. El sugerase să avem câteva şedinţe video până când aveam să-mi găsesc un nou terapeut în New York, iar eu hotărâsem să accept oferta. Abia atunci am observat că aveam douăzeci şi unu de apeluri pierdute de la Gideon şi un mesaj: AM DAT-O IAR ÎN BARĂ. NU MĂ PĂRĂSI. VORBEŞTE CU MINE. TE ROG.

Lacrimile mi-au înecat iar ochii. Am apropiat telefonul de inimă, fără să ştiu ce să fac. Nu-mi puteam scoate din minte imaginea lui Gideon cu alte femei. Nu puteam să mă abţin să nu-mi închipui cum i-o trăgea turbat altei femei, în acelaşi pat, folosind jucării cu ea, înnebunind-o, luându-şi plăcerea din trupul ei…

Era absolut iraţional şi inutil să mă gândesc la aşa ceva, iar faptul ăsta mă făcea să mă simt meschină, inferioară şi bolnavă fizic.

Telefonul lipit de mine a început brusc să vibreze, făcându-mă să tresar, cât pe-aci să-l scap. Încă plângându-mi de milă, am stat la îndoială dacă să las să intre mesageria vocală, pentru că văzusem că Gideon mă sună – doar era singurul om din lume care cunoştea acest număr –, însă nu l-am putut ignora, căci cu siguranţă era înnebunit. Pe cât de mult dorisem ceva mai devreme să-l rănesc, pe atât nu mai suportam nici măcar gândul ăsta acum.

— Bună!

Vocea mi-era schimbată, de la plâns şi emoţii.

— Eva! Mulţumesc lui Dumnezeu! a răsunat glasul lui, plin de teamă. Unde eşti?

M-am uitat în jurul meu, dar n-am văzut pe nicăieri numele restaurantului.

— Nu ştiu. Îmi… îmi pare rău, Gideon.

— Nu, Eva, nu trebuie. Este vina mea. Trebuie să te găsesc. Poţi să descrii locul unde eşti? Ai mers pe jos?

— Da, m-am plimbat.

— Ştiu pe ce uşă ai ieşit. În ce parte te-ai îndreptat?

El respira grăbit şi în fundal auzeam sunetele traficului şi claxoanele maşinilor.

— Spre stânga.

— Ai cotit cumva la stânga sau la dreapta după aceea?

— Nu cred. Nu ştiu.

M-am uitat în jurul meu, căutând din priviri vreun chelner pe care să-l întreb.

— Sunt într-un restaurant italian. Are mese şi pe trotuar… şi un gard de fier forjat. Uşi franţuzeşti… Doamne, Gideon, eu…

Şi în cadrul uşii se ivi silueta lui, cu telefonul la ureche. L-am recunoscut de îndată şi am observat cum se opreşte brusc când m-a zărit aşezată cu spatele lipit de zid, în partea din spate a restaurantului. Şi-a băgat telefonul în buzunarul blugilor pe care îi văzusem în şifonierul de la hotel, a trecut cu paşi mari pe lângă chelneriţa care îl întâmpinase şi s-a îndreptat direct spre mine. Abia ce m-am

ridicat în picioare, că m-a şi prins în braţe, într-o îmbrăţişare strânsă.

— Doamne, Eva!

S-a înfiorat uşor şi şi-a îngropat chipul în scobitura gâtului meu.

L-am cuprins şi eu în braţe. Mirosea a proaspăt după duş, făcându-mă să-mi dau seama ce mare nevoie am şi eu de unul.

— Nu pot să stau aici, mi-a spus cu glas răguşit, luându-mi încet faţa în palme. Nu pot să rămân în public în momentul ăsta. Vrei să vii acasă împreună cu mine?

Probabil că expresia mea trebuie să fi trădat în vreun fel faptul că încă eram circumspectă, pentru că mi-a apăsat fruntea cu buzele, murmurând:

— N-o să fie ca la hotel, îţi promit. Mama e singura femeie care a călcat vreodată acolo, în afară de menajeră şi de personalul casei.

— E stupid, am şoptit eu. Sunt o proastă.

— Nu.

Mi-a dat la o parte părul de pe faţă şi s-a lipit şi mai strâns de mine, şoptindu-mi în ureche:

— Dacă tu m-ai fi dus într-un loc pe care-l rezervai ca să ţi-o tragi cu alţii, mi-aş fi pierdut minţile.

Chelnerul se apropiase de noi, făcându-ne să ne desprindem.

— Doriţi să vă aduc meniul, domnule?

— Nu-i nevoie, a răspuns Gideon, întinzându-i cardul lui de credit. Plecăm.

Am luat un taxi până acasă la Gideon, iar el m-a ţinut tot timpul de mână. N-ar fi trebuit să fiu atât de emoţionată că luam un lift privat până la un apartament tip penthouse de pe Fifth Avenue. Încăperile cu tavan înalt şi arhitectura antebelică nu erau deloc ceva nou pentru mine şi exact la asta mă şi aşteptam din moment ce mă cuplasem cu un bărbat care părea să posede aproape orice pe lume. Iar

priveliştea de invidiat spre Central Park… ei bine, normal că avea vedere la parc.

Numai că încordarea pe care o simţea Gideon era de-a dreptul palpabilă, ceea ce m-a făcut să-mi dau seama că pentru el chiar era mare lucru. În clipa în care liftul s-a oprit, chiar în holul de marmură de la intrarea în apartamentul său, el m-a strâns şi mai puternic de mână, înainte să-mi dea drumul. A descuiat uşa dublă, poftindu-mă să intru; îi simţeam neliniştea în timp ce mă privea, observându-mi reacţia.

Casa lui Gideon era la fel de frumoasă ca şi bărbatul care locuia în ea. Era cum nu se poate mai diferită de biroul lui, care era lucios, modern şi rece. Spaţiul său privat era cald şi somptuos, decorat cu obiecte vechi şi de artă, iar peste parchetul strălucitor din lemn masiv erau întinse minunate covoare Aubusson.

— Este… minunat, am spus aproape în şoaptă, simţindu-mă privilegiată că-i văd casa. Mi se permisese să văd o părticică din Gideon, aşa cum era în particular, şi ceea ce vedeam era uluitor.

— Intră! m-a tras el înăuntru. Vreau să dormi aici în noaptea asta.

— N-am haine, nici altele…

— N-ai nevoie decât de periuţa de dinţi pe care o ai în geantă. Mâine-dimineaţă putem să trecem pe la tine ca să luăm restul. Îţi promit că te duc la timp la slujbă.

M-a tras apoi spre el, sprijinindu-şi bărbia de creştetul meu.

— Vreau foarte mult să rămâi, Eva. Nu te condamn pentru că ai fugit, dar m-ai speriat îngrozitor. Simt nevoia să te mai ţin un pic lângă mine.

— Şi eu simt nevoia să mă ţii în braţe, am mărturisit, băgându-mi mâinile pe sub tricoul lui, ca să-i mângâi spatele puternic şi mătăsos. Şi aş avea mare nevoie şi de un duş.

Cu nasul în părul meu, el inspiră adânc:

— Îmi place că miroşi a mine.

Însă m-a condus, prin living, pe un hol, către dormitorul lui.

— Uau! nu mi-am putut opri o exclamaţie când a aprins lumina.

Încăperea era dominată de un pat masiv, a cărui formă amintea de a unei sănii, făcut dintr-un lemn de esenţă neagră – pe care el părea s-o prefere – şi acoperit cu o cuvertură crem. Celelalte obiecte de mobilier se potriveau cu patul, iar accentele de culoare erau de un auriu stins. Era un spaţiu cald, masculin; pereţii camerei erau goi, pentru ca privirea să nu fie distrasă de la priveliştea nocturnă din Central Park şi de la minunatele clădiri de locuinţe din partea cealaltă a parcului. Din partea mea de Manhattan.

— Baia e aici.

În timp ce mă aşezam la masa de toaletă cu picioare terminate în formă de gheară de leu, care părea refăcută dintr-un dulăpior foarte vechi din lemn de nuc, el a scos prosoape dintr-un dulap alăturat şi le-a aranjat pentru mine, mişcându-se cu graţia aceea senzuală pe care o admiram atât de mult. Faptul că-l vedeam în casa lui, îmbrăcat atât de obişnuit, mă emoţiona de-a dreptul. Iar faptul că ştiam că sunt singura femeie care avusese experienţa asta cu el mă impresiona şi mai mult. Aveam impresia că acum îl văd mai gol decât fusese vreodată în faţa mea.

— Îţi mulţumesc.

El mi-a aruncat o privire şi a părut să înţeleagă că mă refeream la ceva mai mult decât doar la prosoape. Ochii lui m-au pârjolit.

— Mă bucur mult că eşti aici.

— Habar n-am cum am ajuns aici cu tine.

Însă era sigur că îmi plăcea enorm asta.

— Chiar are vreo importanţă? mi-a răspuns el venind spre mine ca să mă sărute pe vârful nasului. O să-ţi las un

tricou pe pat. Caviar cu votcă îţi sună bine?

— Ce să zic… e cam departe de pizza.

— Petrossian Ossetra, a zâmbit el.

— Corecţie, am zâmbit şi eu. Este la mii de kilometri depărtare.

Am făcut un duş şi m-am îmbrăcat în tricoul imens, inscripţionat cu Cross Industries, pe care mi-l pregătise. După aceea l-am sunat pe Cary ca să-l anunţ că-mi petrec noaptea în altă parte şi să-l pun la curent pe scurt cu incidentul de la hotel.

El scoase un fluierat.

— Nici măcar nu prea ştiu ce să spun despre asta.

Cary Taylor lăsat fără grai era ceva mai grăitor decât zece romane la un loc.

M-am dus apoi la Gideon, care se afla în living, şi ne-am aşezat pe covor, lângă măsuţa de cafea, ca să mâncăm caviarul excelent cu feliuţe mici de pâine prăjită şi cu smântână, după care ne-am uitat la o reluare a unui episod dintr-un serial poliţist filmat în New York, în care, din întâmplare, o scenă fusese turnată chiar în faţa clădirii Crossfire.

— Cred că ar fi foarte tare să văd la televizor o clădire pe care o deţin, am zis.

— Nu-i rău, cu condiţia să nu blocheze strada câteva ore ca să filmeze.

L-am împuns prietenește cu umărul.

— Pesimistule!

Ne-am aruncat în patul lui Gideon pe la zece şi jumătate şi ne-am uitat înlănţuiţi la ultima parte a unui spectacol. Tensiunea sexuală dintre noi plutea în aer, dar el nu a avut nici o iniţiativă, aşa că n-am avut nici eu. Bănuiam că încă mai încerca să-şi ispăşească vina pentru faza de la hotel, dorind să-mi demonstreze că vrea să-şi petreacă timpul cu mine fără să ne-o tragem şi atât.

Şi a mers. Oricât de mult aş fi tânjit după trupul lui infernal de atrăgător, m-am simţit bine să stau pur şi simplu

cu el.

El dormea gol, şi era minunat să mă cuibăresc în braţele lui. Am pus un picior peste al lui, mi-am aruncat braţul peste mijlocul lui şi mi-am sprijinit faţa de pieptul lui. Nu-mi aduc aminte cum s-a sfârşit spectacolul, aşa că presupun că am adormit înainte să se termine.

Când m-am trezit, camera era cufundată încă în întuneric, şi m-am rostogolit până la marginea părţii mele de pat. M-am ridicat în capul oaselor ca să mă uit la ceasul digital de pe noptieră constatând că nu era decât trei dimineaţa. De obicei dormeam neîntoarsă toată noaptea, de aceea m-am gândit că poate mediul nou pentru mine mă împiedica să dorm profund. După aceea însă l-am auzit pe Gideon gemând şi zvârcolindu-se agitat şi mi-am dat seama ce mă deranjase. Sunetele pe care le scotea erau pline de durere şi respiraţia îi devenise şuierătoare, chinuită.

— Nu mă atinge! şopti pe un ton dur. Ia-ţi labele jegoase de pe mine!

Am îngheţat, cu inima bubuind. Cuvintele lui despicau bezna, pline de furie.

— Ticălos dement ce eşti! Se chirci, lovind pătura cu picioarele, iar spatele i se arcui, în timp ce scotea un geamăt care suna pervers de erotic. Nu! Doamne… mă doare, se întinse apoi, zvârcolindu-se.

Nu mai puteam suporta.

— Gideon!

Cary avea de multe ori coşmaruri, prin urmare ştiam că un om care e pradă unuia nu trebuie să fie atins. Aşa că m-am aşezat în genunchi în partea mea de pat şi l-am strigat pe nume.

— Gideon, trezeşte-te!

El s-a oprit brusc, căzând pe spate, tensionat, în aşteptare. Gâfâia din greu, iar pieptul i se zbuciuma. Penisul i se întărise şi se sprijinea greu de abdomen. I-am vorbit pe un ton dur, deşi mi se rupea inima:

— Gideon, visezi. Întoarce-te la mine!

El s-a lăsat moale pe saltea.

— Eva…?

— Sunt aici. Mi-am schimbat poziţia, pentru ca razele lunii să pătrundă înăuntru, dar nu am zărit nici o sclipire să-mi dau seama dacă a deschis ochii sau nu. Te-ai trezit?

Respiraţia începuse să i se liniştească, însă nu scotea o vorbă. Mâinile îi rămăseseră încleştate de cearşafuri. Mi-am scos tricoul pe care-l purtam şi l-am aruncat pe pat. M-am strecurat mai aproape de el şi mi-am apropiat încet mîna de braţul lui, încercând să-l ating. El nu s-a clintit, aşa că l-am mângâiat uşor cu vârful degetelor, alunecând de-a lungul bicepşilor săi puternici.

— Gideon?

El s-a smucit, trezindu-se brusc.

— Ce? Cine e?

M-am sprijinit pe călcâie, ţinându-mi mâinile pe coapse. El s-a uitat la mine fără să mă vadă, trecându-şi apoi amândouă mâinile prin păr. După cât stătea de încordat, îl simţeam încă răvăşit de coşmarul pe care-l avusese.

— Ce s-a întâmplat? m-a întrebat pe un ton aspru, lăsându-se într-un cot. Te simţi bine?

— Te vreau.

M-am lipit de el cu tot corpul, aşa goală cum eram. I-am atins gâtul asudat cu buzele, sugându-i uşor pielea sărată. Ştiam din coşmarurile prin care trecusem eu că, dacă sunt ţinută în braţe şi iubită, monştrii se întorc iar în dulap, cel puţin pentru o vreme.

El mă înlănţui cu braţele, trecându-şi mâinile în sus şi-n jos pe spatele meu. Am simţit că se desparte de vis cu un suspin lung şi adânc.

L-am împins pe spate, m-am urcat pe el şi i-am acoperit gura cu a mea. Erecţia lui încerca să-mi despartă labiile, aşa că am început să mă legăn uşor pe el. M-a apucat de păr, ţinându-mă bine, ca să poată domina sărutul, ceea ce m-a făcut să mă ud de îndată, pregătită pentru el. Prin vene îmi curgea foc. Mi-am frecat clitorisul de mădularul lui gros

şi lung, folosindu-mă de el ca să mă masturbez, până când a scos un geamăt adânc de dorinţă, şi el s-a răsucit, ajungând deasupra mea.

— N-am nici un prezervativ în casă, mi-a şoptit, după care mi-a acaparat un sfârc, începând să-l sugă cu blândeţe.

Faptul că nu era pregătit m-a bucurat enorm. Aici nu era cuibuşorul lui de nebunii; era casa lui, iar eu eram singura iubită pe care o adusese înăuntru.

— Ştiu că ai propus să facem schimb de analize atunci când am vorbit despre anticoncepţionale, ştiu că aşa e matur să procedăm, dar…

— Am încredere în tine.

Îşi înălţă capul, uitându-se la mine, în lumina dulce a lunii. Apoi, depărtându-mi genunchii, se împinse în mine, pentru prima dată fără prezervativ. Era incredibil de fierbinte şi de mătăsos.

— Eva, îmi şopti numele, lipindu-mă strâns de el. Eu niciodată… Dumnezeule, eşti atât de bună! Chiar mă bucur mult că eşti aici!

I-am tras capul în jos, sărutându-l.

— Şi eu.

M-am trezit aşa cum adormisem, cu Gideon peste mine, în mine. Avea ochii grei de dorinţă, în timp ce eu mă trezeam din somn în plăcerea arzătoare. Cu pă-rul atârnându-i peste umeri şi pe faţă, părea şi mai sexy aşa, ciufulit după somn. Dar lucrul cel mai bun e că nu mai păstra nici o umbră în ochii-i minunaţi, nu mai rămăsese nimic din durerea care-i bântuise visele.

— Sper că nu te superi, murmură, zâmbind ştrengăreşte, în timp ce intra şi ieşea din mine. Nu mă pot abţine să nu te doresc.

Mi-am întins mâinile pe spate, arcuindu-mă, ca să-mi apăs sânii de pieptul lui. Prin ferestrele elegante, străjuite de arcade, am văzut că lumina dulce a zorilor se strecurase deja pe cer.

— Mmm… cred că m-aş putea obişnui să mă trezesc în felul ăsta.

— Exact aşa mi-am spus şi eu la trei, în dimineaţa asta. Rotindu-şi şoldurile, s-a afundat şi mai adânc în mine. M-am gândit că-ţi pot întoarce serviciul.

Trupul meu se trezise la viaţă, iar pulsul mi se accelera.

— Da, te rog.

Când am ajuns acasă, Cary plecase, lăsându-mi un bilet în care mă anunţa că se dusese la un job, dar avea să se întoarcă la timp pentru pizza pe care o programasem cu Trey. Şi, din moment ce în seara trecută fusesem prea supărată ca să mă bucur de pizza mea, eram gata să încerc din nou acum într-un moment când mă simţeam atât de bine.

— Am o cină de afaceri în seara asta, mă anunţă Gideon, care se aplecase peste umărul meu ca să citească. Speram să vii cu mine şi să mă ajuţi s-o suport.

— Nu-l pot lăsa baltă pe Cary, i-am zis ca să mă scuz, întorcându-mă cu faţa la el. Ştii cum se spune, o seară cu fetele e mai importantă.

El a mustăcit, după care m-a lipit de masa pentru micul dejun. Era îmbrăcat de lucru, într-un costum de la Prada pe care i-l alesesem eu, de un cenuşiu de grafit cu un uşor lustru. Avea cravata albastră ca ochii lui, iar în timp ce stătusem întinsă pe patul lui, uitându-mă cum se îmbracă, mă luptasem serios cu impulsul de a-i da tot jos de pe el.

— Cary nu este o fată. Dar am înţeles. Vreau să te văd diseară. Pot să vin după cină şi să rămân peste noapte?

Parcă mi-a turnat foc în sânge anticipând momentul. Mi-am plimbat mâinile pe sacoul lui, simţindu-mă de parcă aş fi avut un secret doar pentru că ştiam cum arată fără haine pe el.

— Mi-ar plăcea la nebunie s-o faci.

— Bine, a dat el din cap, mulţumit. O să fac eu cafeaua în timp ce te îmbraci.

— Boabele sunt în frigider. Râşniţa e lângă ibricul de cafea, i-am arătat. Şi îmi place cu mult lapte şi puţin zahăr.

După douăzeci de minute, când m-am întors îmbrăcată pentru serviciu, Gideon a luat două căni-termos de cafea de pe bar şi am coborât amândoi în hol. Paul ne-a deschis uşa de la intrare şi portiera din spate de la Bentley-ul lui Gideon, care ne aştepta.

În timp ce şoferul se strecura prin trafic, Gideon m-a analizat, apoi a declarat:

— Tu cu siguranţă vrei să mă omori. Iar ţi-ai pus jartierele?

Mi-am ridicat marginea fustei, arătându-i locul unde partea de sus a dresului negru de mătase se prindea de jartierele negre de dantelă.

Înjurătura pe care o bombănise printre dinţi m-a făcut să zâmbesc. Îmi pusesem un pulover negru cu mâneci scurte şi cu guler rulat, combinat cu o fustă plisată roşie, decent de scurtă, şi cu pantofi cu toc cui Mary Janes. Şi cum Cary nu fusese acasă ca să-mi aranjeze mai interesant părul, îl prinsesem în coadă de cal.

— Îţi place?

— Mi s-a sculat, a declarat cu glas răguşit şi şi-a aranjat cât de cât pantalonii. Cum dracu’ o să trec eu peste ziua de azi când te ştiu îmbrăcată aşa?

— Mai e şi prânzul, i-am sugerat, cu mintea la o partidă de prânz pe canapeaua din biroul lui.

— Azi am un prânz de afaceri. Şi l-aş reprograma, dar deja l-am reprogramat de ieri.

— Ai reprogramat o întâlnire pentru mine? Sunt flatată.

El se apropie şi-mi mângâie uşor obrazul cu vârful degetelor, un gest afectuos cu care deja mă obişnuisem, plin de tandreţe şi incredibil de intim. Eram pe cale să devin dependentă de aceste mângâieri.

Mi-am lăsat obrazul în palma lui.

— Poţi să-ţi faci timp un sfert de oră pentru mine?

— O să văd cum mă descurc.

— Sună-mă când o să ştii.

Am inspirat adânc, mi-am luat geanta şi am pus mâna pe un cadou pe care nu eram sigură că o să-l vrea, dar nu-mi puteam scoate din minte amintirea coşmarului pe care-l avusese. Speram că obiectul pe care i-l pregătisem avea să-i aducă aminte de partida de amor de la trei dimineaţa şi să-l ajute să fie mulţumit.

— Am ceva. M-am gândit…

Deodată, mi se păru că e o dovadă de trufie din partea mea să-i dau ceea ce-i adusesem. El se încruntă.

— Ce s-a întâmplat?

— Nimic. Doar că… am oftat. Uite, am ceva pentru tine, dar tocmai mi-am dat seama că e un cadou aiurea; mă rog, nici măcar nu-i un cadou. Mă gândesc deja că nu-i deloc potrivit şi…

Însă el întinsese deja mâna.

— Dă-mi-l!

— Poţi să-l iei sau nu, nu-i nici o problemă…

— Eva, taci odată şi dă-mi-l!

Aşa că l-am scos din geantă şi s-a grăbit să-l înşface.

A rămas o vreme tăcut, fără să-şi ia privirea de la fotografia înrămată. Era o ramă fantezie, pe care erau lipite imagini decupate artistic ale unor momente legate de absolvirea facultăţii; printre ele se afla şi un ceas digital care arăta ora trei dimineaţa. În fotografia din ramă eram eu, pozând pe plaja din Coronado, într-un bikini corai, cu o pălărie mare şi moale de paie; eram bronzată, fericită şi îi făceam bezele lui Cary, care se juca de-a fotograful de modă, strigându-mi încurajări ridicole: „Minunat, dragă! Arată-mi cum eşti obraznică! Arată-mi cum eşti sexy! Excelent! Aşa, fii rea! Mârrrr…“

Am început să mă foiesc pe banchetă, încurcată.

— Ţi-am spus, nu-i nevoie s-o păstrezi…

— Eu… îşi drese el vocea… Îţi mulţumesc, Eva.

— A, atunci…

Recunoscătoare, am zărit pe fereastră clădirea Crossfire. După ce şoferul a parcat, am coborât sprintenă, netezindu-mi fusta cu mâinile, cuprinsă de jenă.

— Dacă vrei, pot s-o păstrez eu până mai încolo.

În timp ce trântea portiera Bentley-ului, Gideon scutură din cap.

— E a mea. Nu mi-o mai iei înapoi.

Apoi m-a luat de mână, împletindu-şi degetele cu ale mele, şi mi-a făcut semn spre uşile turnante cu mâna în care ţinea rama. Un val de căldură m-a cuprins când am înţeles că voia să aibă fotografia cu el, în timp ce era la lucru.

Unul dintre lucrurile foarte amuzante în industria publicitară este că nici o zi nu seamănă cu celelalte. Mă agitasem toată dimineaţa şi tocmai mă întrebam cum să fac cu prânzul, când mi-a sunat telefonul de serviciu.

— Biroul lui Mark Garrity, Eva Tramell la telefon.

— Am veşti importante, intră Cary direct în subiect, pe post de salut.

— Ce?

Se simţea din vocea lui că erau veşti bune.

— Am fost acceptat într-o campanie publicitară pentru Grey Isles.

— Uau! Bestial, Cary! Eu mor după blugii lor.

— Ce faci la prânz?

— Sărbătoresc cu tine, am zâmbit larg. Poţi să ajungi aici până la amiază?

— Am pornit deja.

Am închis, rotindu-mă cu scaunul, atât de fericită pentru Cary, că-mi venea să dansez. Simţeam nevoia să fac ceva ca să-mi omor plictiseala în sfertul de oră pe care-l aveam de aşteptat până la pauza de prânz, aşa că mi-am verificat iar mesageria şi am găsit o alertă de la Google legată de numele lui Gideon. Fusese menţionat de treizeci de ori doar într-o zi.

Am deschis e-mailul şi m-am cam speriat la vederea numeroaselor titluri care începeau cu „femeia misterioasă“. Am dat clic pe primul link şi m-am trezit pe un blog de bârfe.

Acolo trona o fotografie în culori vii, în care apărea Gideon sărutându-mă ca un nebun pe trotuarul din faţa sălii lui de fitness. Articolul care o însoţea era scurt şi la obiect:

Gideon Cross, cel mai râvnit burlac din New York de la John F. Kennedy Jr. încoace, a fost surprins ieri într-o îmbrăţişare în public debordând de pasiune. O sursă de la Cross Industries a identificat-o pe misterioasa norocoasă drept Eva Tramell, o persoană importantă din înalta societate, fiica multimilionarului Richard Stanton şi a soţiei lui, Monica. Ne-am interesat despre relaţia dintre Cross şi Tramell, iar sursa a confirmat că domnişoara Tramell este în momentul actual „femeia importantă“ din viaţa mogulului. Ne închipuim că în dimineaţa asta multe inimi sunt frânte în întreaga ţară.

— Rahat! am pufnit.

Capitolul 11

Am trecut la repezeală şi prin celelalte link-uri din listă; în toate era aceeaşi fotografie, însoţită de legende şi articole similare. M-am oprit, alarmată, gândin-du-mă la ce înseamnă asta. Dacă un simplu sărut devenea subiect de ştire, atunci ce şanse aveam noi doi să ne construim o relaţie?

Îmi tremurau mâinile când am închis butoanele browserelor. Nu mă gândisem deloc la presă, dar ar fi trebuit s-o fac. La dracu'!

Anonimatul fusese prietenul meu. Mă apărase de trecut. Îmi protejase familia de situaţiile penibile, la fel ca şi pe Gideon. Nici măcar nu aveam conturi pe reţelele de socializare, pentru ca oamenii cu care nu aveam cu adevărat legături să nu mă poată găsi.

O graniţă subţire şi invizibilă, care mă apărase de expunerea publică, fusese încălcată acum.

„Fir-ar să fie!" am pufnit iar, căci mă trezisem într-o situaţie dureroasă pe care aş fi putut s-o evit dacă mi-aş fi folosit măcar un neuron ca să mă gândesc şi la altceva decât la Gideon.

Şi mai trebuia să ţin seama şi de reacţia lui faţă de nebunia asta… Numai la gândul ăsta şi m-am crispat în sinea mea. Şi mai era şi mama. N-avea să treacă mult până să mă sune şi să arunce totul în aer…

Rahat! Mi-am adus aminte că încă nu-i dădusem noul meu număr de telefon, aşa că am pus mâna pe telefonul de birou şi am sunat la cealaltă mesagerie vocală, ca să văd dacă încercase deja să mă sune. Şi am tresărit, căci cutia mea poştală era plină.

Am închis şi mi-am luat geanta ca să mă duc la masă, întrucât Cary avea să mă ajute să găsesc perspectiva corectă. Când am ajuns în hol şi m-am repezit afară din lift, unicul gând pe care-l aveam în minte era să-l găsesc pe

colegul meu de apartament. Iar când l-am zărit, nu m-am mai uitat deloc în jurul meu, până când Gideon nu mi-a tăiat calea cu repeziciune.

— Eva!

Mă privea îngrijorat. Mă apucă de cot, făcându-mă să mă rotesc uşor spre el. Abia atunci le-am văzut pe cele două femei şi pe bărbatul ascuns privirilor.

Am reuşit să schiţez un zâmbet în direcţia lor.

— Bună ziua!

Gideon m-a prezentat partenerilor săi, cu care mergea să ia prânzul, după care s-a scuzat faţă de ei şi m-a luat deoparte.

— Ce s-a întâmplat? Eşti supărată.

— Este peste tot, am şoptit. O fotografie cu noi doi împreună.

— Am văzut-o, dădu el din cap.

Am clipit, încurcată de nepăsarea lui.

— Şi nu te deranjează?

— De ce? Măcar spun şi ei o dată adevărul.

În mintea mea începea să-şi facă loc o bănuială.

— Tu ai plănuit asta. Ai aruncat povestea în presă.

— Nu-i chiar aşa, îmi explică el, calm. Fotograful era acolo din întâmplare. Eu n-am făcut decât să-i ofer ocazia unei fotografii care să merite să fie publicată şi le-am spus celor de la PR să precizeze foarte clar cine eşti şi ce reprezinţi pentru mine.

— De ce? De ce-ai face una ca asta?

— Tu tratezi într-un anumit fel problema geloziei, în timp ce eu am un alt mod. Nici unul dintre noi nu mai e disponibil, şi acum toată lumea o ştie. De ce-ar reprezenta asta o problemă pentru tine?

— Să ştii că eu eram foarte îngrijorată pentru reacţia ta, dar acum este şi mai rău… Există lucruri pe care nu le cunoşti, şi eu… am oftat din greu. Lucrurile nu pot sta aşa între noi, Gideon. Nu putem să fim un cuplu public. Nu vreau. Fir-ar să fie! O să te pun în situaţii neplăcute.

— Nu, nu poţi. Aşa ceva este imposibil, mă contrazise el, dându-mi la o parte o şuviţă de pe faţă. Putem să vorbim ceva mai târziu? Dacă ai nevoie de mine…

— Nu, e-n regulă. Du-te!

Cary se îndreptă spre noi. Deşi purta doar nişte pantaloni negri şi un maiou alb cu decolteu în V, tot reuşea să arate că are doar haine foarte scumpe.

— S-a întâmplat ceva?

— Bună, Cary! Totul e-n regulă.

Şi Gideon mă strânse de mână.

— Poftă bună şi nu-ţi mai face griji!

Îi dădea mâna s-o spună, pentru că nu ştia mare lucru. Iar eu nu ştiam dacă avea să mă mai vrea când o să afle. În timp ce Gideon se îndepărta, Cary se întoarse spre mine.

— Griji în legătură cu ce? Ce s-a întâmplat?

— Totul, am suspinat eu. Hai să mergem şi-ţi povestesc la masă.

— Ei bine, murmură Cary, uitându-se la link-ul pe care îl redirecţionasem de pe telefonul meu pe-al lui. Ăsta chiar că e un sărut. Tipul ăsta chiar e grozav. Nici dacă se străduia nu putea arăta mai îndrăgostit.

— Tocmai asta e, am zis eu, după ce-am băut cu lăcomie nişte apă. Chiar s-a străduit.

Cary şi-a băgat telefonul în buzunar.

— Săptămâna trecută îl aruncai la coş pentru că nu aleargă decât după vaginul tău. Săptămâna asta face public faptul că e într-o relaţie serioasă şi plină de pasiune cu tine, iar ţie tot nu-ţi convine. Începe să-mi pară rău pentru tipul ăsta. Degeaba se străduieşte, că tot n-o să reuşească.

Spusele lui m-au rănit.

— Cary, reporterii o să înceapă să sape şi o să dea de noroi. Şi, din moment ce e un noroi cât se poate de zemos, o să arunce cu el peste tot, ceea ce o să fie foarte stânjenitor pentru Gideon.

— Fetiţo – îşi puse mâna peste a mea – Stanton a îngropat totul.

Stanton! La auzul numelui său mi-am revenit. Nu mă gândisem la tatăl meu vitreg. Cu siguranţă văzuse că se apropie un dezastru şi stătuse cu ochii pe el, pentru că ştia prea bine ce efect urma să aibă revelaţia asta asupra mamei. Totuşi…

— Va trebui să vorbesc cu Gideon despre asta. Are dreptul să fie avertizat.

Numai gândul la discuţia asta mă umplea de nefericire. Cary ştia însă cum funcţionează mintea mea.

— Dacă tu crezi c-o s-o ia la fugă, cred că te înşeli amarnic. Se uită la tine de parcă ai fi singurul om din lume.

Mi-am înfipt furculiţa în salata Cesar cu ton pe care o aveam în faţă.

— Are şi el nişte demoni care-l bântuie. Are coşmaruri. Cred că e foarte închis în sine din cauza spaimelor care-l chinuiesc.

— Dar pe tine te-a lăsat să le descoperi.

Şi-mi dăduse şi câteva indicii despre cât poate fi de posesiv cu această legătură. Eu acceptasem asta, pentru că aveam aceeaşi slăbiciune ca şi el, dar totuşi…

— Despici prea mult firul în patru, Eva, mă avertiză Cary. Crezi că tot ceea ce simte el pentru tine e fie mană cerească, fie o greşeală. Unul ca el nu se poate îndrăgosti de tine pentru că eşti un om foarte bun şi ai o minte brici, nu-i aşa?

— Nu stau chiar atât de rău la capitolul stimei de sine, am protestat eu.

El luă o gură de şampanie.

— Chiar aşa? Atunci numeşte ceva ce crezi că-i place la tine şi care n-are legătură cu sexul sau cu dependenţa reciprocă.

M-am gândit, fără să găsesc nimic, iar asta m-a făcut să mă încrunt.

— Exact, dădu el din cap, atotştiutor. Şi în cazul în care Cross e tot atât de defect ca noi, are exact aceeaşi părere despre propria persoană, întrebându-se ce-o fi găsit o tipă trăsnet ca tine la unul ca el. Amândoi sunteţi plini de bani, prin urmare, ce-o fi aşa de bun la el, în afară că e ca un armăsar care sare una-două să te călărească?

M-am lăsat pe spătarul scaunului, gândindu-mă la tot ceea ce spusese.

— Cary, te iubesc la nebunie.

— Şi eu, iubire, îmi adresă el un zâmbet strălucitor. Dacă vrei un sfat, îţi recomand terapia de cuplu. Eu mi-am pus de mult în cap să fac asta când o să găsesc persoana cu care să vreau să-mi petrec viaţa. Şi încearcă să te distrezi cu el. Aveţi nevoie să petreceţi împreună cel puţin tot atât de multe momente bune pe câte vor fi şi rele, pentru că altfel totul va deveni prea dureros şi o să trebuiască să vă străduiţi mult prea mult.

M-am aplecat spre el, strângându-l de mână.

— Îţi mulţumesc.

— Pentru ce? se apără el de recunoştinţa mea, dând elegant din mână. E foarte uşor să critici vieţile altora. Ştii doar că nici eu n-aş putea să trec peste problemele mele dacă n-ai fi tu.

— Probleme care au dispărut cu totul acum, am subliniat, concentrându-mi atenţia asupra lui. Eşti pe cale să te lăfăi pe un ditamai panoul publicitar în Times Square. N-o să mai fii prietenul meu secret. Ce zici, crezi că ar trebui să ridicăm ştacheta pentru cină şi să trecem de la pizza la ceva mai potrivit? Ce-ar fi să desfacem lada aia de şampanie Cristal de la Stanton?

— Ia uite cine vorbeşte!

— Filme? Vrei să te uiţi la ceva anume?

— Alege tu ce vrei. Nu vreau s-o dau în bară cu geniul tău foarte priceput în ale scenariilor.

Am zâmbit amuzată, simţindu-mă mult mai bine, exact aşa cum ştiam că avea să se întâmple după o oră petrecută

în compania lui Cary.

— Să-mi faci semn dacă nu mă prind la timp când tu şi cu Trey o să vreţi să rămâneţi singuri.

— Ha! Cât despre asta, n-ai de ce să-ţi faci griji. Viaţa ta amoroasă plină de antren mă face să mă simt fără imaginaţie şi plictisitor. Am mare nevoie de o partidă zdravănă de sex cu armăsarul meu.

— Nu-s nici două zile de când ai avut parte de o partidă într-o toaletă de serviciu.

— Mai că era să uit, oftă el. Câtă tristeţe!

— Ai prea multă veselie în ochi ca să te cred.

Nici nu mă întorsesem bine la birou, că mi-am verificat mobilul şi am găsit un mesaj de la Gideon, care mă anunţa că e liber un sfert de oră la trei fără un sfert. Am trepidat, în secret, de nerăbdare timp de o oră şi jumătate, cât mă despărţea de momentul întâlnirii, pentru că mă hotărâsem să urmez sfatul lui Cary şi să mă distrez un pic. Eu şi Gideon aveam să ne confruntăm destul de curând cu trecutul meu urât, însă, pentru moment, puteam să-i dăruiesc ceva care să ne descreţească frunţile.

I-am dat un mesaj chiar înainte să plec, anunţându-l că urc la el. Din moment ce nu aveam mai deloc timp, nu ne puteam permite să pierdem nici măcar un minut. Cred că şi Gideon avea aceeaşi părere, pentru că în clipa în care am ajuns în zona de recepţie de la Cross Industries l-am găsit pe Scott, care mă aştepta. Fata mi-a deblocat uşa şi el m-a condus.

— Cum ţi-ai petrecut ziua? l-am întrebat.

— Perfect, până acum, a zâmbit el. Şi tu?

— Am avut altele mai rele, i-am răspuns tot cu un zâmbet.

Când am intrat în biroul lui, Gideon vorbea la telefon pe un ton grăbit şi plin de nerăbdare, spunându-i persoanei de la celălalt capăt al firului că ar trebui să fie în stare să-şi

îndeplinească sarcinile fără să fie el nevoit să verifice personal.

A ridicat un deget spre mine, în semn că mai durează un minut. Replica mea a fost să fac un balon imens din guma pe care o mestecam şi să-l sparg cu zgomot.

El s-a încruntat uşor, după care a apăsat pe butoanele de închidere a uşilor şi de acoperire a peretelui de sticlă.

Am zâmbit dulce, îndreptându-mă spre biroul lui şi m-am căţărat pe el, prinzându-mă cu degetele de muchie şi legănându-mi picioarele. El a spart cu degetul balonul de gumă pe care tocmai îl făcusem, iar eu m-am făcut că mă bosumflu.

— Descurcă-te! i-a ordonat celui cu care vorbea pe un ton plin de autoritate stăpânită. Nu pot să vin acolo până săptămâna viitoare, iar dacă aşteptăm, o să dăm şi mai mult înapoi. Nu mai trăncăni! Am pe birou ceva care nu poate să aştepte şi mă ţii din treabă, iar asta îţi garantez că nu-mi îmbunătăţeşte dispoziţia. Rezolvă ce e de rezolvat şi anunţă-mă mâine ce-ai făcut. După care a trântit receptorul cu o violenţă stăpânită. Eva…

Am ridicat o mână ca să-l opresc, mi-am scos guma din gură şi am înfăşurat-o într-o hârtiuţă autocolantă de pe biroul lui.

— Domnule Cross, înainte să mă admonestaţi, vreau să vă spun că ieri, la hotel, atunci când am ajuns într-un impas în timpul discuţiilor de fuziune, nu ar fi trebuit să plec. Acest lucru nu m-a ajutat să rezolv situaţia. Şi ştiu că nu am avut o reacţie foarte bună în privinţa subiectului fotografiei şi al PR-ului. Cu toate acestea… Chiar dacă am fost o secretară neascultătoare, cred că ar trebui să-mi mai daţi o şansă ca să arăt de ce sunt în stare.

El îşi îngustase privirea, studiindu-mă, apreciind şi reevaluând situaţia din mers.

— Domnişoară Tramell, ţi-am cerut eu oare părerea în legătură cu acţiunea cea mai potrivită care trebuie întreprinsă?

Am scuturat din cap, privindu-l pe sub gene. Pe chipul lui, enervarea pricinuită de convorbirea telefonică începea să dispară, înlocuită de interesul tot mai aprins şi de excitare.

M-am dat încet jos de pe birou şi m-am apropiat şi mai mult de el, netezindu-i cravata imaculată cu ambele mâini.

— Putem să rezolvăm ceva? Am cu adevărat foarte multe aptitudini.

El mă prinse de şolduri.

— Iar acesta este unul dintre multele motive pentru care consider că eşti unica femeie potrivită pentru această poziţie.

M-am înfierbântat la auzul cuvintelor lui şi i-am luat penisul în mână, dezmierdându-l prin ţesătura pantalonilor.

— Poate că ar tebui să mă întorc la îndatoririle mele? Pot să vă demonstrez câteva dintre modurile în care sunt calificată în mod unic pentru a vă asista.

Gideon s-a excitat cu o rapiditate delicioasă.

— Câtă iniţiativă, domnişoară Tramell! Însă am o întâlnire în mai puţin de zece minute. În plus, nici nu sunt obişnuit să studiez noi ocazii de îmbunătăţire a slujbei în biroul meu.

I-am descheiat nasturele de la pantalon şi i-am coborât fermoarul, şoptindu-i în timp ce-i mângâiam bărbia cu buzele.

— Dacă veţi considera că am eşuat să vă fac să vă daţi drumul în vreun loc anume, va trebui să revizuiţi şi să corectaţi acest lucru.

— Eva, şopti el, privindu-mă cu ochi aprinşi şi plini de tandreţe şi prinzându-mi gâtul în mâini, în timp ce-mi dezmierda faţa cu degetele. Mă năuceşti. Ştiai asta? O faci înadins?

Îmi băgasem mâinile în boxerii lui şi l-am cuprins, oferindu-i buzele ca să mă sărute. El nu m-a lăsat să aştept, năpustindu-se asupra gurii mele cu o sălbăticie care-mi tăia respiraţia.

— Te vreau, a gemut.

M-am lăsat în genunchi pe covor, coborându-i pantalonii exact cât aveam nevoie.

El a oftat adânc.

— Eva, ce…?

Dar îmi treceam deja buzele peste capul penisului său. El s-a sprijinit de marginea biroului, încleştându-şi mâinile pe el atât de tare, că i s-au albit încheieturile. L-am apucat cu ambele mâini şi am luat în gură capul catifelat, sugându-l uşor. Pielea lui moale şi parfumul său unic mă făceau să gem de plăcere. Am simţit cum trupul i se zguduie cu totul şi l-am auzit gemând din greu.

Apoi Gideon m-a atins pe obraz.

— Linge-o!

Excitată de o asemenea comandă, mi-am trecut limba peste partea de dedesubt, cuprinsă de fiori de încântare când el m-a răsplătit cu un lichid ce anunţa explozia de spermă. I-am prins în mână rădăcina, şi am început să trag ritmic, sperând să am parte de mai mult.

Mi-aş fi dorit să am timp să prelungesc partida. Să-l înnebunesc…

El a scos un geamăt de dulce agonie:

— Doamne, Eva… ce gură ai! Suge-o! Aşa… puternic, adânc…

Eram atât de excitată de plăcerea lui, c-am început să mă zvârcolesc. El şi-a înfipt mâinile în coada mea, trăgându-mă de păr. Mi-a plăcut că începuse încet, cu blândeţe, după care a devenit din ce în ce mai violent, pe măsură ce plăcerea pe care o simţea îl făcea să-şi piardă controlul.

Uşoara senzaţie de durere mă făcea tot mai flămândă, tot mai lacomă. Îmi ridicam şi coboram capul în timp ce-i ofeream plăcere, frecându-l cu o mână, iar cu gura sugându-i şi strângându-i capul. Vene groase îi brăzdau tot penisul şi am trecut peste ele cu limba, aplecându-mi capul ca să le pot găsi şi dezmierda pe fiecare.

El era lac de sudoare şi penisul i se lungea şi se îngroşa tot mai mult. Mă dureau genunchii, dar nu-mi păsa; îmi ţintuisem privirea pe chipul lui Gideon, care îşi dăduse capul pe spate, înghiţind aerul cu lăcomie.

— Eva, mi-o sugi aşa de bine!

Apoi îmi prinse capul, ţinându-l nemişcat, şi preluă controlul, mişcându-şi şoldurile, făcând sex cu gura mea. Ajunsese la un asemenea nivel al nevoilor primare, în care nu mai conta decât goana către orgasm.

Numai gândul la asta mă umplea şi mai mult de dorinţă, închipuindu-mi cum arătam amândoi: Gideon, cu toată sofisticarea lui urbană, în picioare la biroul de unde conducea un imperiu, băgându-şi şi scoţându-şi penisul din gura mea lacomă.

M-am agăţat cu putere de coapsele lui încordate, mângâindu-l înnebunită cu buzele şi cu limba, în aşteptarea orgasmului său. Scrotul i se întărise şi se mărise, ca o demonstraţie îndrăzneaţă a virilităţii lui pline de forţă. I-am luat în mână testiculele, mângâindu-le uşor, simţindu-le cum se strâng şi se retrag.

— Eva, şopti el, iar vocea i se transformase într-un icnet gutural, în timp ce mă trăgea şi mai tare de păr. O să-mi dau drumul…

Primul jet de spermă a fost atât de gros, că m-am chinuit să-l înghit. Înnebunit de plăcere, Gideon se împingea tot mai mult în gâtul meu, iar penisul îi zvâcnea sălbatic în gura mea. Ochii mi se umpluseră de lacrimi şi mă ardeau plămânii, dar tot i-o frecam, storcându-l până la ultima picătură. Trupul i se zgâlţâia fără oprire, în timp ce-l goleam cu totul. Sunetele pe care le scotea şi felul în care mă lăuda, aproape fără suflare, mă făceau să mă simt mai împlinită ca niciodată.

L-am lins ca să-l curăţ cu totul, uimită că nu se moleşise pe deplin după un orgasm atât de exploziv. Încă mai putea să mi-o tragă nebuneşte şi era mai mult decât doritor s-o facă, o ştiam prea bine. Dar nu aveam timp şi eram fericită

cu ce aveam. Dorisem s-o fac pentru el. Pentru noi. Da, şi pentru mine, pentru că voiam să-mi dau seama dacă pot să mă implic într-un act sexual dezinteresat fără să mă simt folosită.

— Trebuie să plec, i-am şoptit, ridicându-mă şi apăsându-mi buzele peste ale lui. Sper să ai o zi minunată în continuare şi să te distrezi diseară la cină.

Am făcut un pas, însă el m-a prins de încheietura mâinii, în timp ce arunca o privire către ceasul telefonului de pe biroul său. Atunci am remarcat că-mi pusese acolo fotografia, aşezând-o într-o poziţie din care să o poată vedea toată ziua.

— Eva… fir-ar! Aşteaptă!

M-am încruntat auzindu-i glasul, care părea tensionat şi plin de frustrare.

S-a îmbrăcat repede, trăgându-şi boxerii şi aranjându-şi cămaşa la spate, ca s-o poată băga în pantaloni. Era ceva atât de drăguţ să-l văd cum revine la aspectul lui oficial, restaurând faţada pe care o afişa lumii, în timp ce eu cunoşteam de-acum o bucăţică din omul din spatele ei.

Mă trase apoi spre el, sărutându-mă pe frunte şi, trecându-mi mâinile prin păr, îmi desfăcu uşor clama de păr.

— Eu nu ţi-am făcut nimic.

— Nu-i nevoie, am zis, încântată de felul în care îmi atingea pielea capului. A fost perfect în felul ăsta.

Se străduia concentrat să-mi aranjeze părul; obrajii îi erau încă aprinşi după orgasm.

— Ştiu că ai nevoie de un schimb cinstit, mă contrazise bosumflat. Nu pot să te las să pleci cu impresia că te-am folosit.

Cuvintele lui mă umpleau de o tandreţe dulce-amară. Mă ascultase. Îi păsa de mine. I-am prins uşor faţa în mâini.

— Dar chiar m-ai folosit, cu permisiunea mea, şi a fost incredibil de excitant. Voiam să-ţi ofer asta, Gideon. Mai ştii că te-am avertizat? Voiam să-ţi aminteşti asta despre mine.

Ochii i se măriră plini de teamă.

— De ce dracu’ să am nevoie de amintiri când te am pe tine? Eva, dacă are vreo legătură cu fotografia aia…

— Taci din gură şi bucură-te de momentul ăsta!

N-aveam timp acum să vorbim despre fotografie şi nici nu voiam, pentru că ar fi stricat totul.

— Chiar dacă am fi avut o oră la dispoziţie, tot n-aş fi vrut să-mi faci nimic. Nu ţinem scorul aici, geniule. Şi, sincer, eşti primul bărbat căruia îi pot spune asta. Acum trebuie să plec. Tu trebuie să pleci.

M-am îndepărtat iar, dar el m-a prins.

Glasul lui Scott răsună în interfon.

— Scuzaţi-mă, domnule Cross, dar a venit programarea de la ora trei.

— Este în regulă, Gideon, l-am asigurat din nou. Vii diseară, da?

— Nimic nu m-ar putea opri.

M-am ridicat pe vârfuri şi l-am sărutat pe obraz.

— O să vorbim atunci.

Când ziua de lucru a luat sfârşit, am coborât pe scări până la parter ca să mă simt mai puţin vinovată că săream peste ora de sport, însă când am ajuns în hol, deja regretam serios iniţiativa. Faptul că nu dormisem noaptea trecută mă storsese de puteri. Tocmai mă gândeam să iau metroul, în loc să merg pe jos, când am văzut Bentley-ul lui Gideon parcat lângă trotuar. Din el a ieşit şoferul, iar salutul lui m-a făcut să mă opresc brusc, surprinsă.

— Domnul Cross mi-a cerut să vă duc până acasă, m-a informat bărbatul, care arăta foarte elegant în costumul negru, cu şapca de şofer. Era un domn ceva mai în vârstă, roşcat, dar deja grizonant, cu ochii de un albastru-deschis şi care vorbea într-un mod foarte politicos şi discret.

La cât mă dureau picioarele, am acceptat bucuroasă oferta.

— Mulţumesc… îmi cer scuze, cum te numeşti?

— Angus, domnişoară Tramell.

Cum de nu-mi amintisem? Numele era aşa de elegant, că m-a făcut să zâmbesc.

— Îţi mulţumesc, Angus.

— Plăcerea e de partea mea, răspunse el, scoţându-şi şapca.

Am intrat în maşină în timp ce el îmi ţinea portiera şi, în momentul în care mă aşezam, am observat pistolul pe care-l purta într-un toc agăţat pe umăr, pe sub sacou. Se pare că, la fel ca şi Clancy, şi Angus era atât bodyguard, cât şi şofer. Maşina a intrat în trafic, iar eu l-am întrebat:

— Angus, de când lucrezi pentru domnul Cross?

— De opt ani.

— E ceva vreme.

— Dar îl cunosc de mult mai mult timp, continuă el fără să-l întreb, uitându-se la mine în oglinda retrovizoare. Eu l-am dus la şcoală pe când era copil. Iar apoi el m-a angajat, luându-mă de la domnul Vidal.

Am încercat din nou să mi-l închipui pe Gideon copil. Cu siguranţă că încă de pe atunci era tare frumos şi plin de charismă.

Oare în adolescenţă avusese parte de relaţii sexuale „normale“? Nu-mi puteam să nu-mi imaginez că femeile se aruncau la picioarele lui. Şi, cu sex-appeal-ul înnăscut pe care îl avea, mă gândeam că fusese un puştan foarte lasciv.

Am scotocit în poşetă după cheile mele şi m-am aplecat să le pun pe scaunul din faţă.

— Poţi să-i dai cheile acestea lui Gideon? Trebuie să vină la mine după ce-şi rezolvă treburile din seara asta şi, dacă va fi foarte târziu, s-ar putea să nu-l aud când bate.

— Bineînţeles.

Paul mi-a deschis uşa când am ajuns acasă şi l-a salutat pe Angus spunându-i pe nume, ceea ce mi-a adus aminte de faptul că Gideon e proprietarul clădirii. Le-am făcut cu mâna celor doi bărbaţi, am anunţat la recepţie că Gideon va veni mai târziu şi pe urmă am urcat pe scări. Figura uimită

pe care a făcut-o Cary când mi-a deschis uşa m-a făcut să izbucnesc în râs.

— Vine şi Gideon mai târziu, i-am explicat, dar acum mă simt atât de zdrobită, că s-ar putea să mă culc mai devreme, aşa că i-am dat cheile ca să intre singur. Ai făcut deja comanda?

— Da. Şi am pus deja şi câteva sticle de Cristal în frigider.

— Eşti tare, i-am zis, aruncându-i geanta.

Am făcut un duş, după care am sunat-o pe mama de la telefonul din camera mea, tresărind la auzul exclamaţiei sale stridente:

— De zile întregi tot încerc să dau de tine!

— Mamă, dacă vrei să vorbeşti neapărat despre Gideon Cross…

— Normal că şi despre el e vorba. Fir-ar să fie, Eva! Ai fost numită femeia semnificativă din viaţa lui! Cum să nu vreau să vorbesc despre asta?

— Mamă…

— Dar mai e şi programarea la doctorul Petersen pe care mi-ai cerut s-o fac.

Nota de veselie îngâmfată din vocea ei mă făcea să zâmbesc.

— Am stabilit să ne întâlnim cu el joi seara la ora şase. Sper că e în regulă pentru tine. Nu prea face programări seara.

M-am prăbuşit pe spate în pat, oftând. Fusesem aşa de ocupată cu munca şi cu Gideon, că programarea asta îmi ieşise cu totul din minte.

— Joi la şase e foarte bine. Mulţumesc.

— Iar acum, spune-mi ce e cu Cross…

Când am ieşit în sfârşit din cameră, îmbrăcată în nişte pantaloni din jerseu şi un pulover pe care scria San Diego State University, l-am găsit pe Trey în living, împreună cu Cary. Cei doi s-au ridicat în picioare când am intrat, iar Trey m-a salutat cu un zâmbet deschis, prietenesc.

— Îmi cer scuze pentru halul în care arăt, i-am zis, ruşinată, jucându-mă cu părul umed încă strâns în coadă. Am mers pe scări la serviciu şi aproape că m-a omorât.

— Liftul a avut zi liberă? s-a interesat el.

— Nici gând. Creierul meu a avut. Ce-o fi fost în capul meu?

Faptul că petrecusem noaptea cu Gideon era mai mult decât suficient pentru exerciţii fizice.

Când a sunat soneria, Cary s-a dus să deschidă, iar eu m-am îndreptat spre bucătărie să aduc şampania. Am venit lângă el la masa pentru micul dejun, unde semna chitanţa pentru card, iar privirea pe care i-a aruncat-o lui Trey m-a făcut să-mi ascund un zâmbet.

Pe măsură ce seara înainta, cei doi au schimbat multe asemenea priviri. Iar eu trebuia să fiu de acord că Trey arăta foarte bine. Îmbrăcat în nişte blugi vechi, care se potriveau cu vesta, şi un tricou cu mânecă lungă, viitorul medic veterinar avea un aer neglijent, dar sexy. Era foarte deosebit, ca tip de personalitate, de tipii cu care umbla Cary de obicei. Trey părea mai cu picioarele pe pământ; nu era morocănos, dar nici nu era deloc frivol.

Am împărţit cu toţii două sticle de şampanie Cristal şi două pizza şi ne-am uitat la toată seria *Demolatorul*, după care m-am dus la culcare. L-am îndemnat pe Trey să rămână să se uite la *La viteză maximă*, ca să terminăm cu minimaratonul Stallone, după care m-am dus în camera mea şi mi-am pus o cămaşă de noapte sexy care făcea parte dintr-un cadou pe care îl primisem ca domnişoară de onoare, dar am renunţat la chiloţeii asortaţi.

Am lăsat o lumânare aprinsă pentru Gideon şi am adormit dusă.

M-am trezit în întuneric, învăluită de mireasma pielii lui Gideon. Sunetele şi zgomotele oraşului erau estompate cu totul de ferestrele cu izolare fonică şi de draperiile groase.

Gideon s-a lungit peste mine ca o umbră mişcătoare; era gol şi avea pielea rece. Şi-a aplecat gura peste a mea şi m-a sărutat încet şi profund; mirosea a mentă şi a parfumul lui unic. Am alunecat încet cu mâinile peste spatele lui neted şi musculos şi mi-am desfăcut picioarele, ca să se poată cuibări confortabil între ele. Greutatea corpului său peste al meu m-a umplut de bucurie şi de o dorinţă fierbinte.

— Bună şi ţie, am rostit, cu respiraţia tăiată, când el mi-a permis să iau o gură de aer.

— Data viitoare o să vii cu mine, mi-a şoptit el cu glasul lui sexy şi atât de ademenitor, cuibărindu-se în scobitura gâtului meu.

— Chiar aşa? l-am tachinat.

El s-a dat mai jos şi m-a prins de fund, strângându-l şi ridicându-mă spre el cu o mişcare îndemânatică.

— Da. Mi-a fost dor de tine, Eva.

Mi-am trecut degetele prin părul lui, dorindu-mi să-i fi putut vedea chipul.

— Nu mă cunoşti de suficient timp ca să-ţi fie dor de mine.

— Asta demonstrează ce multe ştii tu, mă luă el în râs, în timp ce se lăsa mai jos, frecându-şi nasul de sânii mei.

Am icnit când am simţit cum gura lui lua în stăpânire unul dintre sfârcurile mele, începând să-l sugă cu putere prin ţesătura de satin şi făcându-mă să vibrez în interior. Pe urmă a trecut la celălalt sân, în timp ce-mi ridica neglijeul. M-am arcuit spre el, ameţită de farmecul gurii care se plimba pe trupul meu; limba i s-a oprit o clipă la buric, apoi s-a îndreptat tot mai jos.

— Şi de tine mi-a fost dor, a tors glasul lui, plin de o satisfacţie masculină, pe când mă mângâia cu degetul mijlociu. Eşti udă toată şi gata pregătită pentru mine.

Ridicându-mi picioarele pe umerii lui, a început să-mi lingă cutele cu mişcări provocatoare, ca o catifea fierbinte, înfiorându-mi carnea. Mi-am înfipt mâinile în cearşaf, cu inima bătându-mi să-mi iasă din piept, în timp ce el îmi

contura uşor clitorisul cu vârful limbii, începând apoi să-mi frece nodul hipersen-sibil de nervi. Am suspinat, mişcându-mi şoldurile neîncetat sub vicleana-i tortură, cu muşchii încordaţi de nevoia de a-mi da drumul.

Mângâierile uşoare şi jucăuşe mă aduceau pe marginea nebuniei, oferindu-mi exact atât cât să mă tulbure, dar nu de ajuns ca să ating orgasmul.

— Gideon, te rog!

— Nu încă.

Mă tortura, ademenindu-mă, aducându-mă pe muchia orgasmului, după care lăsându-mă iar să alunec iar şi iar, până când broboanele de sudoare mi-au acoperit pielea şi-am ajuns să simt că inima o să-mi explodeze. Limba lui era neobosită şi diabolică, concentrându-se cu dibăcie numai pe clitoris, până în clipa în care o singură mişcare ar fi fost de ajuns să mă elibereze, dar înfigându-se chiar atunci în mine. Plonjările uşoare şi superficiale mă înnebuneau, iar fluturările limbii peste ghemul de terminaţii nervoase mă adusese în aşa hal la disperare, încât îl rugam fără ruşine:

— Te rog, Gideon… lasă-mă să-mi dau drumul… Am nevoie să-mi dau drumul, te rog…

— Şşş, îngeraş… o să am grijă de tine.

În sfârşit, m-a adus la orgasm cu o tandreţe care a făcut ca descărcarea nervoasă să se rostogolească prin trupul meu ca un val ce zdrobea totul în cale, clădind şi răspândind în mine un şuvoi cald de plăcere.

Apoi şi-a împletit degetele cu ale mele, imobilizându-mi braţele, când a venit iar deasupra mea. Capul penisului său ajunse la intrarea strâmtă în trupul meu şi mă penetră inexorabil. Am gemut, mişcându-mă ca să mă obişnuiesc cu povara dură a mădularului său.

Îi simţeam respiraţia grăbită, grea şi umedă pe gâtul meu, iar trupul îi tremura în timp ce se strecura cu grijă în mine.

— Eşti atât de moale şi de fierbinte, Eva! Eşti a mea.

Mi-am încolăcit picioarele în jurul şoldurilor sale, primindu-l tot mai adânc, simţind cum îşi încordează fundul sub gambele mele, în timp ce demonstra trupului meu că va intra în el cât este gros, până la rădăcină.

Continuând să mă ţină de mâini, m-a sărutat şi a început să se mişte, alunecând în sus şi-n jos cu o îndemânare liniştită, într-un ritm precis şi neobosit, dar lent şi uşor. Simţeam fiecare centimetru tare ca piatra al membrului său, simţeam cum repetă fără putinţă de tăgadă că fiecare centimetru al meu era în posesia lui. Şi a repetat acest mesaj până când am început să icnesc în timp ce mă săruta, zvârcolindu-mă sub el, cu mâinile albe de cât de tare mă strângea.

Mi-a şoptit laude şi încurajări fierbinţi, spunân-du-mi cât sunt de frumoasă… ce perfectă pentru el… cum n-avea să se oprească niciodată… n-avea să se poată opri. Şi mi-am dat drumul cu un strigăt ascuţit de uşurare, vibrând de extaz, iar el era acolo, cu mine. A început să mă izbească tot mai grăbit şi, după alte câteva mişcări, a ajuns şi el la orgasm, şuierându-mi numele, revărsându-se în mine.

Am rămas întinsă fără puteri pe pat, asudată, moale ca o cârpă şi satisfăcută.

— N-am terminat, am auzit şoapta lui în întuneric, lăsându-se pe genunchi ca să izbească mai cu forţă. Ritmul lui rămăsese cât se poate de uniform şi calm şi fiecare lovitură striga: „Trupul tău există ca să mă servească“.

Mi-am muşcat buzele ca să-mi înăbuş strigătele de plăcere nemăsurată care ar fi putut sfâşia liniştea nopţii… şi să nu trădez genunile înspăimântătoare ale sentimentelor pe care începeam să le am pentru Gideon Cross.

Capitolul 12

În dimineaţa următoare, Gideon m-a găsit la duş. A intrat în baia mare atât de minunat şi gol, mişcându-se cu graţia aceea plină de încredere pe care i-o admirasem încă de la început. Părul îi încadra faţa şi umerii într-o coamă răvăşită foarte sexy, arătând aşa de bine, că ar fi făcut o femeie să strige de dorinţă numai dacă i-ar fi strâns în palmele lacome mătasea aspră a părului. Uitându-mă cum i se încordau muşchii când mergea, nici măcar nu-mi dădea prin cap să mă prefac că nu mă holbez la frumuseţea pe care o avea între picioare.

Zâmbetul plin de subînţelesuri pe care mi l-a adresat îmi spunea că ştie prea bine ce efect are asupra mea. M-am răzbunat săpunindu-i peste tot trupul dumnezeiesc, după care m-am aşezat pe băncuţă şi l-am supt cu o asemenea ardoare, că a trebuit să se sprijine cu palmele de faianţa de pe perete.

Instrucţiunile pe care mi le dădea cu glas aspru şi răguşit mi-au răsunat în minte cât timp m-am îmbrăcat pentru a merge la lucru, ceea ce am făcut foarte repede, înainte ca el să aibă timp să-şi termine duşul şi să mi-o tragă până-mi sar ochii din cap, aşa cum amenințase chiar înainte să-şi dea drumul cu sălbăticie în gâtul meu.

Noaptea nu-i fusese tulburată de coşmaruri. Sexul ca sedativ părea să aibă un efect benefic şi eu eram foarte recunoscătoare pentru asta.

— Sper că nu-ţi trece prin minte că ai scăpat, îmi spuse venind pe furiş după mine în bucătărie.

Era pus la patru ace, într-un costum negru cu dungi subţiri. A luat ceaşca de cafea pe care i-o întindeam, fixându-mă cu o privire ce prevestea numai lucruri păcătoase. Văzându-l în costumul foarte elegant, gândul mi-a zburat la bărbatul nesătul care dormise în patul meu în

timpul nopţii şi sângele a început să zvâcnească mai repede. Mă durea tot corpul, muşchii îmi pulsau la amintirea plăcerii de care avusesem parte, dar tot nu mă săturasem.

— Mai uită-te tu aşa la mine, m-a avertizat el, sprijinit într-un cot de blat şi sorbind din cafea, şi-o să vezi ce păţeşti.

— O să-mi pierd slujba din cauza ta.

— Îţi dau eu alta.

— Ce, de exemplu? am pufnit eu. Să fiu sclava ta sexuală?

— Ce sugestie provocatoare! Hai s-o discutăm.

— Bestie ce eşti! am mârâit, în timp ce-mi curăţam cana ca s-o pun în maşina de spălat vase. Eşti gata? Pentru muncă?

Şi-a terminat cafeaua şi am întins mâna, ca să-i clătesc cana, însă el m-a dat la o parte şi şi-a clătit-o singur. Încă o acţiune destinată muritorilor de rând care îl făcea să pară accesibil, mai îndepărtat de fantezia pe care nu credeam că aş fi avut vreodată şansa să o ating.

S-a întors apoi spre mine.

— Vreau să iei cina cu mine în seara asta şi să-ţi petreci noaptea în patul meu.

— Nu vreau deloc să te agiţi prea mult cu mine, Gideon.

Era un bărbat care nu avusese de mult o relaţie fizică serioasă, în caz că avusese vreodată una. Cât timp avea să treacă până să i se trezească instinctul de fugă? În plus, chiar era necesar să ne ferim de privirile publicului, în calitate de cuplu.

— Nu-ţi găsi scuze! se încruntă el. Nu hotărăşti tu că nu pot face asta.

Îmi venea să mă iau la palme pentru că-l jignisem. El se străduia, iar datoria mea era să-l răsplătesc, nu să-l descurajez.

— N-am vrut să spun asta. Pur şi simplu nu vreau să mă bag în sufletul tău. În plus, tot trebuie să…

— Eva, oftă el şi, cu acest oftat, eliberându-se şi de tensiune. Trebuie să ai încredere în mine. Eu am încredere în tine. A trebuit să fac asta, căci altfel nu ne-am afla aici în acest moment.

În regulă. Am dat din cap, înghiţind nodul care mi se pusese în gât.

— Atunci cina şi pe urmă la tine. Sincer, ard de nerăbdare.

Cuvintele rostite de Gideon despre încredere m-au bântuit toată dimineaţa, ceea ce mi-a fost de ajutor când alerta de pe Google a intrat în mesageria mea.

De data asta nu mai era doar o singură fotografie. Fiecare articol, fiecare postare conţinea mai multe instantanee cu mine şi cu Cary îmbrăţişându-ne de rămas-bun în faţa restaurantului unde luaserăm prânzul cu o zi înainte. Legendele speculau despre natura relaţiei noastre şi unele precizau că locuim împreună. Altele sugerau că mă dau la „playboy-ul miliardar Cross“, dar îl ţin la păstrare pe iubitul meu, o stea în devenire a podiumurilor de modă.

Motivul acestei publicităţi mi-a devenit clar când am văzut fotografia lui Gideon printre cele cu Cary şi cu mine. Fusese făcută noaptea trecută, în timp ce eu mă uitam la filme cu Cary şi cu Trey, iar Gideon ar fi trebuit să fie la o cină de afaceri. În poză, Gideon şi Magdalene Perez îşi zâmbeau, părând foarte apropiaţi, în faţa unui restaurant, iar ea îşi ţinea mâna pe antebraţul lui. Legendele oscilau între laudele pentru „stolul de frumuseţi din înalta societate“ şi speculaţiile pe seama faptului că îşi lecuia inima zdrobită din cauza infidelităţii mele întâlnindu-se cu alte femei.

„Trebuie să ai încredere în mine.“

Am închis e-mailul, cu respiraţia întretăiată şi inima bătând cu putere. Stomacul mi se întorsese pe dos, chircit de gelozie. Ştiam că n-avea cum să fi avut vreun contact fizic cu o altă femeie şi ştiam şi că ţine la mine. Însă o uram

pe Magdalene cu patimă – iar ea îmi dăduse un motiv serios s-o dezvolt în timpul discuţiei noastre din baie – şi nu puteam suporta s-o văd împreună cu Gideon. Nu puteam suporta să-l văd pe el că-i zâmbeşte atât de afectuos, mai ales ţinând cont de felul în care se purtase ea cu mine.

Am reuşit să nu mă mai gândesc însă la toate astea. Am închis totul într-un colţ al minţii şi m-am concentrat pe ce aveam de făcut la lucru. A doua zi, Mark şi Gideon aveau să se întâlnească pentru a discuta cererea de ofertă pentru campania Kingsman şi eu organizam informaţiile care circulau între Mark şi departamentele care se ocupau de asta.

— Hei, Eva! Mark îşi scoase capul din biroul lui. Eu şi Steve ne întâlnim la restaurantul din parcul Bryant ca să luăm prânzul. El m-a întrebat dacă vii şi tu. I-ar plăcea să te revadă.

— Şi mie mi-ar plăcea foarte mult.

Toată după-amiaza mi se luminase, la gândul că aveam să iau prânzul într-unul dintre restaurantele mele preferate cu doi tipi absolut fermecători, care mă făceau să-mi iau gândurile de la discuţia despre trecutul meu pe care urma s-o am cu Gideon peste numai câteva ore.

Intimitatea mea, fără îndoială, se dusese pe apa sâmbetei. Ar fi trebuit să-mi adun curajul şi să stau de vorbă cu Gideon înainte să mergem să luăm cina. Înainte ca el să fie văzut din nou în public împreună cu mine. Trebuia să ştie ce riscuri îşi asumă rămânând cu mine.

Ceva mai târziu, am primit un plic micuţ, de la altă firmă, şi am presupus că este o schiţă pentru una dintre reclamele la Kingsman; înăuntru însă, am dat peste un cartonaş de la Gideon.

La prânz. În biroul meu.

— Pe bune? am mormăit, iritată de faptul că nu avea nici formulă de salut, nici de încheiere. Ca să nu mai vorbesc de

lipsa unei cereri. Şi cine putea să uite că Gideon nici măcar nu-mi pomenise vreodată că luase cina cu Magdalene?

S-o fi invitat-o pe ea să-l însoţească în locul meu? La urma urmelor, la asta era potrivită. Să fie una dintre femeile cu care socializa când nu stătea în camera lui de hotel.

Am întors pe verso cartonaşul lui Gideon şi am scris tot atâtea cuvinte, fără să mă semnez:

Scuză-mă. Am alte planuri.

Un răspuns nepoliticos, dar binemeritat. La douăsprezece fără un sfert, eu şi Mark ne-am îndreptat spre holul clădirii. Acolo însă, am fost opriţi de cei de la securitate, iar paznicul l-a sunat pe Gideon să-i spună că sunt în hol. Iritarea mea s-a transformat de îndată în furie.

— Hai să mergem, i-am spus lui Mark, luând-o cu paşi mari către uşile turnante, fără să ţin seama de cererea pe care mi-o adresa paznicul, să aştept câteva minute. Mă simţeam foarte rău că-l bag la mijloc.

L-am văzut pe Angus aşteptând lângă Bentley-ul parcat lângă trotuar şi în aceeaşi clipă l-am auzit pe Gideon în spatele meu, strigându-mi numele cu o vo-ce care parcă mă biciuia. M-am întors spre el în timp ce ne ajungea pe trotuar. Privirea lui impasibilă era de-a dreptul de gheaţă.

— Mă duc să iau prânzul cu şeful meu, l-am informat, cu bărbia ridicată sfidător.

— Unde mergeţi, Garrity? l-a întrebat Gideon, fără să-şi ia ochii de la mine.

— La restaurantul din parcul Bryant.

— O s-o duc eu acolo.

Şi spunând asta, m-a prins de mână şi m-a împins autoritar în Bentley-ul căruia Angus îi deschisese deja portiera din spate. Gideon s-a urcat şi el grăbit, obligându-mă să mă dau la o parte pe banchetă. Apoi Angus a închis portiera şi am pornit.

Mi-am aranjat poalele rochiei.

— Ce te-a apucat? În afară de faptul că mă faci de ruşine în faţa şefului meu!

El s-a sprijinit cu braţul de spătarul banchetei, aplecându-se către mine:

— Cary e îndrăgostit de tine?

— Ce? Nu!

— Ţi-ai tras-o cu el?

— Ţi-ai pierdut minţile?

Umilită, m-am uitat pe furiş la Angus, care făcea pe surdul.

— Du-te dracu', playboy miliardar ce eşti, cu stoluri de frumuseţi din înalta societate după tine!

— Deci ai văzut fotografiile.

Eram aşa de furioasă, că nici nu mai puteam să respir cum trebuie. Ce tupeu! Am întors capul, într-un gest de anulare a lui şi a acuzaţiilor de-a dreptul idioate.

— Cary e ca un frate pentru mine. Ştii prea bine.

— Şi tu ce eşti pentru el? Fotografiile alea erau incredibil de grăitoare, Eva. Şi-mi dau seama de la o poştă când e vorba de dragoste.

Angus a încetinit, lăsând să traverseze un grup mare de pietoni. În clipa aceea am deschis portiera şi i-am aruncat lui Gideon o privire peste umăr, lăsându-l să se uite bine la mine.

— Ba fără îndoială că n-ai habar.

Apoi am trântit portiera şi m-am îndepărtat cu paşi repezi, plină de o furie îndreptăţită. Eu făcusem eforturi supraomeneşti ca să-mi înăbuş întrebările şi gelozia, şi ce primeam în schimb? Pe Gideon, care făcea fără motiv ca taurul dement.

— Eva! Opreşte-te imediat!

I-am arătat degetul fără să mă întorc spre el şi am alergat pe cele câteva trepte aflate la intrarea în parcul Bryant, o oază liniştită şi verde în mijlocul oraşului. Simplul fapt că traversai şi intrai acolo era ca şi cum ai fi pătruns pe

un alt tărâm. Pus în umbră de imenşii zgârie-nori care-l înconjurau, parcul Bryant era o oază ce se întindea în spatele unei biblioteci vechi, minunate. Era un loc unde timpul îşi trăgea sufletul, copiii râdeau plini de bucurie inocentă, dându-se într-un carusel, iar cărţile erau tovarăşi foarte apreciaţi.

Din nefericire pentru mine, căpcăunul superb mă urmărise dintr-o lume în cealaltă. Gideon m-a prins de mijloc.

— Nu mai alerga, mi-a şuierat în ureche.

— Te porţi ca un nebun.

— O fi din cauză că mă scoţi din minţi? a replicat el, iar braţul i se întărise ca un drug de oţel. Eşti a mea. Spune-mi că şi Cary ştie asta.

Mi-aş fi dorit ca vreo parte a lui să fie ceva mai aproape de gura mea, ca să-l muşc.

— Evident. La fel cum ştie şi Magdalene că eşti al meu. Provoci o scenă!

— Am fi putut să discutăm în biroul meu dacă n-ai fi fost atât de încăpăţânată.

— Aveam alte planuri, tembelule! Şi mi le-ai distrus cu totul.

Am spus ultimele cuvinte cu o voce întretăiată şi ochii mi s-au umplut de lacrimi, simţind privirile care se aţintiseră asupra noastră. Aveam să fiu dată afară pentru că mă făcusem de ruşine.

— Distrugi totul!

Gideon îmi dădu drumul de îndată, întorcându-mă cu faţa spre el, ţinându-mă de umeri, asigurându-mă că tot nu pot fugi.

— Doamne! Mă luă rapid în braţe, sărutându-mi părul. Nu mai plânge! Îmi pare rău.

L-am lovit cu pumnii în piept, cu singurul efect că am avut impresia că dau într-un zid.

— Ce-i în creierul tău? Tu poţi să ieşi cu o scor-pie care mă face pe mine târfă şi crede c-o să te ia de bărbat, dar eu

nu pot să iau prânzul cu un prieten foarte bun care-ţi tot pune vorbe bune încă de la început?

— Eva! spuse el, luându-mi capul în mână şi apăsându-şi obrazul de fruntea mea. Maggie era din întâmplare în acelaşi restaurant unde am luat cina cu asociaţii mei de afaceri.

— Nu-mi pasă deloc! Vrei să vorbeşti despre expresiile de pe chip. Atunci expresia de pe al tău… Cum puteai s-o priveşti aşa, după halul în care a vorbit cu mine?

— Îngeraş… Mă sărută pe faţă cu buze fierbinţi. Privirea aceea îţi era adresată ţie. Maggie m-a oprit când am ieşit şi eu i-am spus că mă duc spre casă, la tine. Nu pot să-mi controlez expresia feţei când mă gândesc că o să fim împreună, singuri.

— Şi te aştepţi ca eu să cred că ea a început să zâmbească la auzul acestei veşti?

— Mi-a cerut să-ţi transmit salutări, dar mi-am închipuit că n-o să fii prea bucuroasă şi n-aveam nici un chef să-ţi stric noaptea cu ea.

I-am înlănţuit mijlocul cu mâinile strecurate pe sub sacou.

— Trebuie să stăm de vorbă, Gideon, chiar în seara asta. Am câteva lucruri să-ţi spun. Dacă un reporter caută în locul potrivit şi mai are şi ceva noroc… Trebuie să ne ţinem relaţia ascunsă de ochii lumii ori să ne despărţim. Oricare dintre aceste variante ar fi mai bună pentru tine.

Gideon îmi luă faţa în mâini, apăsându-şi fruntea de a mea.

— Nici una dintre ele nu este o opţiune. Orice-ar fi, o să vedem ce facem.

M-am ridicat pe vârfuri şi mi-am lipit gura de a lui, împletindu-ne limbile într-un sărut profund, plin de o pasiune sălbatică. Eram vag conştientă de mulţimea care se mişca în jurul nostru, de bâzâitul numeroaselor conversaţii şi de mugetul neîncetat al traficului, dar nimic din toate astea nu avea importanţă când eram cuibărită în braţele lui

Gideon, alintată de el. Mă chinuia şi îmi oferea plăcere în acelaşi timp, era un bărbat ale cărui schimbări bruşte de dispoziţie şi înflăcărări care se stingeau imediat erau cu totul pe potriva alor mele.

— Gata, şopti el, mângâindu-mă uşor pe obraji. Hai să facem fotografia asta demnă să apară în toată presa!

— Nu mă asculţi deloc, nebun încăpăţânat ce eşti! Trebuie să plec.

— Mergem acasă împreună după serviciu.

Şi s-a îndepărtat, fără să-mi dea drumul la mână până când n-a ajuns destul de departe încât să fie obligat s-o facă.

M-am îndreptat spre restaurantul îmbrăcat în iederă şi i-am văzut pe Mark şi pe Steven care mă aşteptau la intrare. Erau un cuplu foarte drăguţ, Mark în costum şi cu cravată, iar Steven în blugii lui tociţi şi în cizme.

Steven aştepta cu mâinile în buzunare, iar pe faţă avea un zâmbet larg.

— Îmi venea să aplaud. A fost mai bine decât dacă m-aş fi uitat la un film pentru femei.

M-am înroşit toată, stânjenită. Mark mi-a deschis uşa şi m-a poftit să intru, spunând:

— Cred că poţi să ştergi cu buretele ce ţi-am spus despre cum aleargă Cross după fuste.

— Îţi mulţumesc că nu m-ai dat afară, i-am replicat ironică, în timp ce hostessa verifica rezervarea şi masa pe care o aveam. Sau, dacă tot o faci, pentru că întâi îmi dai să mănânc.

Steven mă bătu pe umăr.

— Mark nu-şi poate permite să te piardă.

Şeful meu zâmbi, în timp ce-mi trăgea scaunul.

— Altfel cum o să-l pot informa pe Steven cu regularitate despre viaţa ta amoroasă? Să ştii că e dependent de telenovele. Îi plac la nebunie filmele de dragoste.

— Glumeşti, am pufnit eu.

— N-o să recunosc niciodată aşa ceva, îşi trecu Steven mâna peste bărbie, zâmbind. Un bărbat trebuie să aibă secretele lui.

Am zâmbit uşor, dar eram dureros de conştientă de propriile mele taine. Şi de cât de repede avea să treacă timpul până în momentul în care trebuia să le dezvălui.

Ora cinci m-a găsit făcându-mi curaj ca să pot să-mi divulg tainele. Eram încordată şi foarte serioasă atunci când eu şi Gideon ne-am urcat în Bentley, iar agitaţia mea n-a făcut decât să sporească atunci când mi-am dat seama că el îmi studia chipul, pe care mi-l feream. Iar când mi-a luat mâna şi mi-a dus-o la buze, mi-a venit să plâng. Încă nu-mi revenisem complet după cearta din parc, iar asta fusese cea mai mică dintre problemele pe care trebuia să le rezolvăm.

Nici unul dintre noi n-a scos o vorbă până când am ajuns la apartamentul lui.

Când am intrat în casă, el m-a tras, fără să se oprească măcar o clipă în livingul lui minunat sau pe hol, până în dormitor. Acolo, întinse pe pat, se aflau o rochie de cocktail uluitoare, de culoarea ochilor lui, şi un superb halat de casă de mătase neagră, lung până-n pământ.

— Ieri, înainte de cină, am avut un pic de timp şi am făcut nişte cumpărături, îmi explică el.

Temerile mele se potoliră puţin, uşurate de încântarea că el fusese atât de delicat.

— Mulţumesc.

Îmi luă geanta şi o puse pe un scaun, aproape de şifonier.

— Aş vrea să te faci comodă. Pune-ţi halatul sau ceva de-al meu, ce vrei! O să deschid o sticlă de vin să ne liniştim, iar când eşti gata, stăm de vorbă.

— Aş vrea întâi să fac un duş scurt.

Aş fi vrut să putem separa cele petrecute în parc de ceea ce aveam să-i spun, astfel încât fiecare subiect să fie

discutat în limitele lui, însă n-aveam de ales. Fiecare zi care trecea sporea primejdia ca altcineva să-i spună ceea ce trebuia să audă doar de la mine.

— Cum vrei, îngeraş! Simte-te ca acasă!

În timp ce mă îndreptam spre baie, l-am simţit cât e de îngrijorat, dar ceea ce urma să-i spun trebuia să aştepte până când aveam să fiu în stare să-mi revin îndeajuns. Încercând să-mi recapăt controlul, am zăbovit cu duşul, însă, din nefericire, acesta mi l-a amintit pe cel pe care-l făcuserăm împreună chiar de dimineaţă. Oare fusese primul şi ultimul din existenţa noastră de cuplu?

Când am terminat, l-am găsit pe Gideon în living, stând în picioare lângă canapea. Îşi pusese nişte pantaloni lungi de pijama din mătase neagră, care se mulau uşor pe coapse. În rest, nu mai avea nimic pe el. În şemineu licărea un foc mic şi pe măsuţa de cafea apăruse o sticlă de vin în frapieră. Câteva lumânări ivorii erau aranjate în mijlocul mesei şi doar strălucirea lor aurie lumina încăperea, în afară de foc.

— Scuzaţi-mă, am spus, rămânând în prag. Îl caut pe Gideon Cross, bărbatul care nu are idila în repertoriu.

El a zâmbit timid, iar zâmbetul ca de puştan era foarte ciudat, combinat cu sexualitatea matură a trupului său gol.

— Eu nu gândesc aşa. Pur şi simplu, mă străduiesc să-mi dau seama ce ţi-ar plăcea, aşa că am făcut o încercare, sperând că va fi bine.

— Tu îmi placi.

M-am îndreptat spre el, în foşnetul halatului în jurul picioarelor mele. Eram încântată că se îmbrăcase cu ceva ce se potrivea cu cadoul pe care mi-l făcuse.

— Aşa şi vreau, răspunse serios. Lucrez din greu la asta.

M-am oprit în faţa lui, îmbătată de frumuseţea chipului său, de felul atrăgător în care vârfurile părului îi mângâiau uşor umerii. Mi-am plimbat mâinile pe bicepşii lui, strângându-i uşor muşchii tari, după care m-am apropiat de el şi mi-am îngropat faţa la pieptul lui.

— Hei, şopti, înlănţuindu-mă cu braţele. Vrei să-mi spui că am fost un idiot la prânz? Sau vrei să-mi spui altceva? Vorbeşte-mi, Eva, ca să-ţi pot spune că va fi în regulă.

Mi-am frecat nasul de pectoralii lui, gâdilată de păru-i aspru de pe piept şi inspirând adânc aroma cunoscută şi liniştitoare a pielii lui.

— Ar trebui să iei loc. Am să-ţi spun câte ceva despre mine. Lucruri urâte.

Gideon îmi dădu drumul fără tragere de inimă şi m-am îndepărtat de el. M-am cuibărit pe canapea, cu picioarele strânse sub mine, iar el a turnat vin în pahare şi apoi s-a aşezat şi el, cu o mână sprijinită de spătarul canapelei şi cu cealaltă pe paharul de vin, numai ochi şi urechi la mine.

— Bine. Să începem!

Am tras aer în piept, înainte să încep, căci inima îmi bătea atât de repede, încât ameţisem. Nu-mi aminteam de când nu mai fusesem atât de emoţionată, de când mă duruse stomacul aşa de tare.

— Mama şi tata nu au fost căsătoriţi niciodată. Sincer, nu prea ştiu mare lucru despre felul cum s-au cunoscut, pentru că nici unul dintre ei nu vorbeşte despre asta. Ştiu că mama era bogată – nu ca omul cu care este măritată acum, dar mai bogată decât majoritatea oamenilor. Abia îşi făcuse debutul în societate. A purtat o rochie albă şi a trecut prin toată ceremonia de prezentare. Faptul că a rămas însărcinată cu mine a fost o greşeală care a costat-o, căci a fost dezmoştenită, însă m-a păstrat. Mi-am ţintuit privirea în pahar. O admir enorm pentru asta. Au existat multe presiuni asupra ei ca să avorteze copilul – pe mine –, dar ea n-a renunţat la sarcină. După cum se vede.

— Spre norocul meu, zise el, jucându-se cu degetele prin părul meu ud.

I-am luat mâna şi i-am sărutat fiecare articulaţie a degetelor, după care am pus-o în poala mea.

— Chiar cu un copil după fustele ei, tot a fost în stare să agaţe un milionar. El era văduv şi avea un băiat cu doi ani

mai mare decât mine; cred că amândoi s-au gândit că e aranjamentul perfect. El călătorea mult şi dădea rar pe acasă, iar mama îi toca banii şi a luat asupra ei creşterea băiatului său.

— Înţeleg nevoia de bani, Eva, murmură Gideon. Şi eu am nevoie de ei. Am nevoie de puterea lor. De siguranţa pe care o dau.

Ochii noştri se întâlniră şi, odată cu această recunoaştere, ceva se petrecu între noi. Faptul făcea să-mi fie mai uşor să povestesc mai departe.

— Aveam zece ani când fratele meu vitreg m-a violat prima dată…

Piciorul paharului i s-a spart în mână, dar el s-a mişcat cu o repeziciune uimitoare, prinzând partea de sus a paharului, înainte să se verse peste tot.

Am sărit şi eu în picioare.

— Te-ai tăiat? Te simţi bine?

— N-am nimic, mă repezi el.

S-a dus în bucătărie şi a aruncat paharul, spărgându-l cu totul. Am lăsat şi eu jos paharul meu, cu mâini tremurătoare. Am auzit cum închidea şi deschidea dulapurile. Peste câteva minute, s-a întors, ţinând în mână un pahar fără picior, în care avea o băutură închisă la culoare.

— Stai jos, Eva!

M-am uitat la el. Avea chipul rigid şi ochii ca de gheaţă. Şi-a trecut o mână peste faţă, după care a repetat, pe un ton mai blând:

— Stai jos… te rog!

Picioarele mi-au cedat şi m-am aşezat pe marginea sofalei, strângându-mi halatul pe mine. Gideon a rămas în picioare, luând o duşcă zdravănă din băutura pe care o avea în mână.

— Ai spus prima dată. De câte ori s-a întâmplat?

Am respirat de câteva ori, încercând să mă calmez.

— Nu ştiu, n-am mai numărat.

— Ai spus cuiva? I-ai spus mamei tale?

— Nu. Doamne, dacă ar fi ştiut, m-ar fi luat imediat de acolo. Dar Nathan a avut grijă să se asigure că o să fiu prea speriată ca să-i mărturisesc ei ceva.

Am încercat să înghit nodul din gâtlejul uscat, iar când am reuşit, am avut impresia că am şmirghel pe gât. Când am reînceput să vorbesc, vocea mea nu mai era decât o şoaptă.

— Uneori mă simţeam atât de îngrozitor, încât eram pe punctul de a-i spune mamei, dar el ştia. Nathan ştia că mai am puţin şi-i spun. Aşa că i-a rupt gâtul pisicii mele şi mi-a pus-o pe pat.

— Doamne! exclamă el, respirând agitat. Nu era doar ticălos, ci de-a dreptul nebun. Şi te atingea pe tine… Eva!

— Probabil că servitorii ştiau, am continuat cu glas stins, fără să-mi desprind ochii de la mâinile pe care mi le strângeam spasmodic.

Nu mai voiam decât să scap, să termin cu povestea asta, ca să ascund cele întâmplate într-un colţişor al minţii şi să uit de ele, să-mi duc viaţa mai departe.

— Faptul că nici servitorii nu au dezvăluit nimic m-a făcut să cred că şi ei erau speriaţi. Ei erau adulţi şi nu scăpau o vorbă. Iar eu eram un copil. Ce puteam face eu dacă ei nu mişcau un deget?

— Cum ai scăpat? m-a întrerupt el, răguşit. Când s-a terminat?

— Când aveam paisprezece ani. Am crezut că eram la ciclu, însă îmi curgea prea mult sânge. Mama a intrat în panică şi m-a dus la Urgenţă. De fapt, pierdusem o sarcină. Iar în timpul examinării s-au descoperit dovezi ale altor traume. Cicatrici vaginale şi anale…

Gideon şi-a trântit paharul pe masă cu un zgomot înfiorător.

— Îmi pare rău, am şoptit, simţind că-mi vine rău. Te-aş fi cruţat de detalii, dar trebuie să ştii ce s-ar putea scoate la iveală. Spitalul a raportat abuzul la serviciul de protecţia

copilului. Totul a fost înregistrat public, dar dosarul a fost secretizat; sunt însă oameni care cunosc povestea. Când mama s-a măritat cu Stanton, el s-a ocupat să sigileze şi să secretizeze totul, a plătit ca să obţină un acord pentru ca să nu poată fi desigilat… chestii d-astea. Dar ai dreptul să ştii că lucrurile astea ar putea să iasă la iveală şi să te stânjenească.

— Să mă stânjenească? pufni el, tremurând de furie. Stânjeneala nu este pe lista sentimentelor pe care le-aş avea.

— Gideon…

— Aş distruge cariera oricărui reporter care ar scrie ceva despre asta şi pe urmă aş face una cu pământul revista care publică aşa ceva. Era atât de furios, că se făcuse rece ca gheaţa. O să-l găsesc pe monstrul care te-a rănit, Eva, oriunde ar fi, şi-o să-l fac să-i pară rău că n-a murit încă.

M-a străbătut un fior, pentru că îl credeam. I se vedea pe faţă, în glas, în energia pe care o emana şi în privirea tăioasă şi arzătoare. Ochii lui nu erau doar întunecaţi şi primejdioşi. Gideon era un bărbat care obţinea ce-şi dorea, indiferent cât l-ar fi costat.

M-am ridicat în picioare.

— Nu merită efortul. Nu merită să-ţi pierzi timpul cu el.

— Tu însă, da. Tu meriţi. La dracu'! Să ardă în focurile iadului!

M-am apropiat de şemineu, căci simţeam nevoia să mă încălzesc.

— Există şi o urmă a banilor. Poliţiştii şi reporterii iau mereu urma banilor. Unii s-ar putea întreba de ce mama a primit două milioane de dolari când s-a despărţit de primul soţ, în timp ce fiica ei dintr-o relaţie anterioară a primit cinci milioane.

Chiar şi fără să-l privesc, am simţit că încreme-nise brusc.

— Evident, am continuat eu, probabil că în momentul de faţă banii ăia pătaţi de sânge s-or fi înmulţit considerabil.

Eu n-o să mă ating de ei, dar Stanton se ocupă de contul în care i-am pus şi, după cum ştie oricine, el este ca Midas, transformă în aur tot ce atinge. Dar dacă te-ai gândit vreodată că alerg după banii tăi…

— Taci din gură!

M-am întors spre el şi i-am văzut faţa, ochii. Am văzut mila şi groaza din ei. Dar ceea ce nu am văzut în ei m-a lovit cel mai rău.

Era întruchiparea celui mai cumplit dintre coşmarurile mele. Mă temeam că trecutul meu ar fi putut avea un impact negativ asupra atracţiei pe care o simţea pentru mine. Îi spusesem lui Cary că poate Gideon va rămâne alături de mine din motive greşite. Că poate mă va susţine, dar că, în realitate, o să-l pierd până la urmă.

Şi se părea că asta se întâmplase.

Capitolul 13

Mi-am strâns cordonul halatului.

— Mă duc să mă îmbrac şi plec.

— Ce? s-a holbat Gideon supărat. Unde să pleci?

— Acasă, am spus, sfârşită. Cred că ai nevoie să te gândeşti la toate astea.

El şi-a încrucişat braţele.

— Putem s-o facem împreună.

— Nu cred că putem. Mi-am ridicat bărbia, căci supărarea începea să ia locul ruşinii şi dezamăgirea îmi sfâşia inima. Nu atâta timp cât te uiţi la mine de parcă ţi-ar părea rău pentru mine.

— Nu-s făcut dintr-o afurisită de piatră, Eva. N-aş fi om dacă nu mi-ar păsa.

Emoţiile care puseseră stăpânire pe mine încă de la prânz s-au transformat într-un ghem de durere în piept şi într-o furie arzătoare.

— N-am nevoie de mila ta!

El îşi înfipse mâinile în păr.

— Atunci ce dracu’ vrei?

— Pe tine! Te vreau pe tine.

— Dar mă ai! De câte ori să ţi-o spun?

— Cuvintele tale n-au nici o valoare dacă nu le poţi proba cu fapte. Din clipa în care ne-am întâlnit ai fost foarte atras de mine. Nu erai în stare să mă priveşti fără să-mi arăţi mai mult decât clar că vrei să mi-o tragi până leşin. Dar asta a dispărut, Gideon, i-am zis, cu ochii aproape în lacrimi. Privirea aceea… a dispărut.

— Doar nu vorbeşti serios.

Se uita la mine de parcă mi-ar fi crescut brusc două capete.

— Cred că nu ştii cum mă face să mă simt faptul că mă doreşti.

Mi-am cuprins încet corpul cu braţele, peste sâni. Mă simţeam dintr-odată ruşinos de goală.

— Mă face să mă simt frumoasă. Mă face să mă simt puternică, vie. Eu… nu suport să mai fiu cu tine dacă nu mai simţi acelaşi lucru pentru mine.

— Eva, eu… Dar glasul i se stinse. Era întunecat la faţă, distant; îşi ţinea încă pumnii încleştaţi.

Mi-am desfăcut cordonul de la halat şi mi l-am dat jos.

— Uită-te la mine, Gideon! Uită-te la corpul meu! E tot ăla de care nu te mai săturai noaptea trecută. Tot ăla în care voiai cu atâta disperare să pătrunzi, că m-ai dus la afurisitul ăla de hotel. Dacă nu mai vrei asta… dacă nu ţi se scoală când te uiţi la el…

— Aşa ţi se pare că mi s-a sculat destul de mult? mă întrerupse el, rupându-şi şnurul pantalonilor şi dându-i jos, ca să-i pot admira penisul în erecţie şi venele groase.

Ne-am repezit în acelaşi timp unul la altul, ciocnindu-ne. Gurile noastre se căutau, flămânde, în timp ce el mă ridică în braţe, făcându-mă să-mi încolăcesc picioarele în jurul şoldurilor lui. S-a împiedicat de canapea şi a căzut, întinzând o mână ca să susţină greutatea trupurilor noastre înlănţuite.

M-am făcut mică sub el, fără suflare, suspinând, iar el s-a lăsat în genunchi pe covor, începând să-mi lingă crăpătura. O făcea cu asprime, plin de nerăbdare, fără delicateţea cu care mă obişnuisem, şi îmi plăcea la nebunie. Şi am înnebunit de plăcere când a venit deasupra mea şi şi-a înfipt mădularul în mine. Încă nu eram udă cu totul şi arsura m-a făcut să icnesc, iar el şi-a pus degetul mare pe clitorisul meu, frecându-l cu mişcări circulare care mă făceau să mă zvârcolesc.

— Da, am gemut, zgâriindu-i spatele cu unghiile. Nu mai era îngheţat, ci luase foc. Trage-mi-o, Gideon! Trage-mi-o tare!

— Eva!

Gura lui a acoperit-o pe a mea. M-a apucat de păr, făcându-mă să rămân nemişcată, în timp ce se repezea iar şi iar, penetrându-mă cu putere, profund. A dat jos cu piciorul braţul canapelei, împingându-se cu putere în mine, îndreptându-se către orgasm cu o ferocitate plină de hotărâre.

— A mea… a mea… a mea…

Ritmicitatea cu care testiculele lui se izbeau de fesele mele şi asprimea litaniei posesive pe care o recita mă făcuseră să-mi pierd minţile de plăcere. Zvâcneam cu fiecare muşcătură a durerii, simţeam cum sexul mi se strânge în jurul lui, pe măsură ce excitaţia sporea.

Iar el îşi dădu drumul strigând gutural, prelung, cutremurându-se şi zvârcolindu-se în timp ce se golea în mine; l-am cuprins în braţe, strângându-l şi sărutându-l pe umăr.

— Ţine-te de mine, îmi ceru cu glas răguşit, strângându-mă în braţe şi presându-mi sânii de pieptul lui.

M-a ridicat în braţe, după care s-a aşezat în fund, cu mine călare pe el. Eram alunecoasă de la sperma lui şi de aceea i-a fost uşor să se împingă iar în mine.

Mi-a dat părul de pe faţă şi mi-a şters lacrimile de uşurare.

— Mi se scoală mereu cu tine, sunt mereu pregătit pentru tine. Sunt întotdeauna aproape înnebunit de dorinţa de a te avea. Dacă ceva ar fi putut să şteargă asta, eu aş fi făcut-o eu însumi, înainte să fi ajuns atât de departe. Ai înţeles?

L-am prins de încheieturile mâinilor:

— Da.

— Acum e rândul tău să-mi arăţi că mă mai doreşti după toate astea, continuă el, cu chipul aprins şi scăldat în sudoare. Ochii îi erau întunecaţi şi tulburi. Am nevoie să ştiu că faptul că mi-am pierdut controlul nu înseamnă că te-am pierdut.

I-am luat mâinile de pe faţa mea şi i le-am condus către sâni. El i-a cuprins în palme, iar eu m-am sprijinit de umerii lui şi am început să-mi rotesc şoldurile. Penisul nu-i era întărit cu totul, dar s-a îngroşat repede la loc când am început să mă ondulez. Degetele lui îmi roteau sfârcurile, le trăgeau, inundându-mă de valuri de plăcere, iar stimularea asta blândă îmi zguduia lăuntrurile. M-a tras apoi spre el şi mi-a prins în gură unul dintre sfârcurile întărite, făcându-mă să ţip, pârjolită de nevoia de a primi şi mai mult.

Mi-am încordat coapsele şi m-am ridicat, închizând ochii ca să-l simt ieşind din mine, după care mi-am muşcat buzele, când m-a sfâşiat, alunecând iar înăuntrul meu.

— Aşa, şopti el, lingându-mi sânii în timp ce se îndrepta spre celălalt sfârc, întărit şi dureros, peste care îşi trecu uşor limba. Dă-ţi drumul pentru mine! Am nevoie acum să te văd că-ţi dai drumul în timp ce mă călăreşti.

Am început să-mi rotesc şoldurile, delectându-mă cu senzaţia minunată de a-l simţi cât de perfect mă umple. N-aveam ruşine, n-aveam regrete în timp ce mă aruncam în mădularul lui puternic, mişcându-mă în aşa fel încât capul gros să mă frece exact acolo unde aveam nevoie.

— Gideon, am gâfâit. O, da… te rog…

— Eşti atât de frumoasă!

Îmi prinsese ceafa cu o mână şi mijlocul cu alta, arcuindu-şi şoldurile ca să pătrundă şi mai adânc.

— Eşti atât de sexy! O să-mi dau iar drumul pentru tine. Asta îmi faci, Eva. Nu mă satur niciodată.

Am scâncit în timp ce totul se încorda în mine, iar tensiunea născută din izbiturile puternice şi profunde creştea. Gâfâiam, înnebunită, împingându-mi şoldurile spre el. Mi-am dus mâna între picioare şi am început să-mi frec clitorisul cu degetele, pentru a grăbi orgasmul.

El a icnit, cu capul lăsat pe pernele de pe sofa; gâtul i se încordase tot.

— Simt că o să-ţi dai drumul. Ai păsărica atât de fierbinte şi de strâmtă, atât de nesătulă!

Cuvintele şi vocea lui m-au adus pe culme. Am început să ţip când primul fior m-a zguduit şi nu m-am oprit în timp ce orgasmul punea stăpânire pe tot trupul meu, iar sexul mi se strângea spasmodic în jurul penisului de oţel al lui Gideon.

El se opri, scrâşnind puternic din dinţi, până când spasmele începură să se potolească, după care îmi ridică şoldurile şi se împinse iar în mine. O dată. De două ori. Iar la a treia izbitură profundă, gemându-mi numele, ejaculă într-un jet fierbinte, măturând astfel toate temerile şi îndoielile mele.

Nu ştiu cât timp am rămas aşa, prăbuşiţi pe canapea, unul într-altul, înlănţuiţi, eu odihnindu-mi capul pe umărul lui, în timp ce el mă mângâia pe spate. Apoi Gideon mă sărută uşor pe tâmplă şi-mi şopti:

— Rămâi!

— Bine.

Mă îmbrăţişă.

— Eşti atât de curajoasă, Eva! Atât de puternică şi de cinstită. Eşti un miracol. Miracolul meu.

— Poate un miracol al terapiei moderne, am zis ironică, jucându-mă cu părul lui bogat. Şi chiar şi aşa, am fost un dezastru pentru o vreme şi încă mai am nişte probleme pe care nu cred c-o să le pot rezol-va vreodată.

— Doamne! În ce hal ţi-am vorbit la început… Aş fi putut să stric totul între noi chiar înainte să începem. Şi la dineul organizaţiei de caritate pentru protecţia copiilor… Se cutremură şi-şi îngropă faţa în scobitura gâtului meu. Eva, să nu mă laşi să distrug totul. Nu mă lăsa să te alung!

Mi-am ridicat încet capul, cercetându-i chipul. Era atât de incredibil de frumos, că uneori mi-era greu să-l privesc.

— Nu poţi să te gândeşti de două ori la ceea ce faci sau spui din cauza lui Nathan şi a ceea ce mi-a făcut. Asta o să ne despartă. O să ne distrugă.

— Nu spune una ca asta! Nici măcar să nu te gândeşti la asta!

I-am netezit fruntea încruntată.

— Aş fi vrut să fi putut să nu-ţi spun niciodată. Aş fi vrut să nu trebuiască să ştii nimic.

El îmi prinse mâna şi-mi duse degetele la buze.

— Trebuie să ştiu tot, fiecare părticică din tine, înăuntru şi afară, fiecare amănunt.

— O femeie chiar trebuie să aibă secretele ei, l-am tachinat.

— Ba n-o să ai nici unul cu mine, ripostă el, prinzându-mă de păr şi înlănţuindu-mi şoldurile cu o mână, trăgându-mă spre el ca să-mi amintească – de parcă aş fi putut uita – că era încă în mine. O să te am, Eva. Şi este cât se poate de corect, din moment ce şi tu mă ai pe mine.

— Dar cu tainele tale cum rămâne, Gideon?

El îşi aşternu brusc pe chip o mască lipsită de emoţii; era un act pe care îl făcea cu atâta uşurinţă, că devenise a doua lui natură.

— Am luat-o de la zero când ai apărut tu. Tot ce credeam că sunt, tot ce credeam că am nevoie… Scutură din cap. O să ne dăm seama împreună cine sunt eu. Eşti singura persoană din lume care mă cunoaşte.

Dar nu eram. Nu cu adevărat. Începeam să-mi dau seama cum e, învăţându-l bucăţică cu bucăţică, însă în multe privinţe rămăsese o taină pentru mine.

— Eva… dacă mi-ai spune ce vrei… Îşi înghiţi cu greu un nod în gât. Pot să mă port şi mai bine dacă îmi dai o şansă. Numai nu… nu mă lăsa!

Dumnezeule! Putea să mă sfâşie cu atâta uşurinţă! Câteva cuvinte, o privire disperată, şi mă şi făcea să mă deschid toată în faţa lui.

— Am nevoie de ceva de la tine, Gideon.

— Orice, numai să-mi spui ce.

— Am nevoie să-mi spui în fiecare zi un lucru pe care nu-l ştiu despre tine. Ceva intim, indiferent cât de

neînsemnat. Am nevoie să-mi promiţi c-o să faci asta.

El mă privi prudent.

— Orice vreau eu?

Eu am încuviinţat din cap, nesigură pe mine şi pe ceea ce speram să obţin de la el, iar el oftă din greu:

— Bine.

L-am sărutat blând, ca o mulţumire tăcută. Şi-a frecat nasul de al meu, propunându-mi:

— Hai să mergem să luăm cina. Sau vrei să comandăm ceva aici?

— Eşti sigur că ar trebui să mergem?

— Vreau să ies cu tine.

Nu era chip să refuzi aşa ceva, mai ales că ştiam ce pas important era pentru el. De fapt, era un pas imens pentru amândoi, pentru că ultima dată când ieşiserăm împreună se terminase cu un dezastru.

— Pare romantic. Şi irezistibil.

Zâmbetul lui bucuros era răsplata mea, ca şi duşul făcut împreună. Mi-a plăcut la nebunie gestul intim de a-l spăla, tot atât pe cât îmi plăcea să-i simt palmele alunecând pe trupul meu. Când i-am luat mâna şi i-am pus-o între picioarele mele, făcându-l să-şi introducă două degete în mine, am văzut cum i se aprinde iar în ochi flacăra atât de cunoscută şi de dorită, în clipa în care a simţit sucul alunecos pe care-l lăsase în urma lui.

M-a sărutat, murmurând:

— A mea.

Iar eu i-am răspuns cuprinzându-i penisul cu ambele mâini şi şoptindu-i acelaşi lucru. Când ne-am întors în dormitor, am luat de pe pat noua mea rochie albastră şi am îmbrăţişat-o.

— Tu ai ales-o, Gideon?

— Da, eu. Îţi place?

— Este foarte frumoasă, am zâmbit. Mi-a zis mama că ai gusturi excelente… în afară de faptul că preferi brunetele.

El mi-a aruncat o privire chiar în clipa în care fundul lui puternic şi frumos dispărea la intrarea în şifonierul masiv.

— Ce brunete?

— O, pe cele bine făcute!

— Uită-te în sertarul de sus din dreapta, te rog, mi-a strigat.

Încerca oare să-mi distragă atenţia de la brunetele împreună cu care fusese fotografiat, adică inclusiv de la Magdalene? Am lăsat rochia pe pat şi am deschis sertarul. În el se aflau vreo douăsprezece seturi de lenjerie Carine Gilson, toate pe măsura mea, într-o mulţime de culori. Mai erau şi jartiere şi ciorapi de mătase, încă în ambalajele lor. M-am uitat la Gideon în timp ce el se întorcea cu hainele în mână.

— Am un sertar al meu?

— Ai trei în şifonier şi două în baie.

— Gideon, am zâmbit eu. De obicei, abia după câteva luni ajungi să împarţi şifonierul.

El îşi punea hainele pe pat.

— De unde ştii tu? Ai trăit cu vreun alt bărbat în afară de Cary?

I-am aruncat o privire.

— Dacă împarţi un şifonier, nu înseamnă că trăieşti cu cineva.

— Ăsta nu-i un răspuns, a zis, dându-mă uşor la o parte ca să-şi ia o pereche de boxeri.

Am simţit că se retrage în sine şi se întunecă, aşa că i-am răspuns înainte să se dea la o parte:

— Nu am trăit cu nici un alt bărbat.

Gideon mă sărută brusc pe frunte, înainte să se întoarcă la pat. Lângă bancheta de lângă el se opri, cu spatele la mine.

— Vreau ca relaţia asta să însemne mai mult pentru tine decât toate celelalte pe care le-ai avut.

— Înseamnă, şi chiar cu mult mai mult, i-am zis, înnodându-mi şi mai strâns prosopul în jurul sânilor. Chiar

am o mică problemă cu asta. A devenit importantă prea repede. Poate chiar mult prea repede. Nu-mi iese din minte că e mult prea bine ca să fie şi adevărat.

El s-a întors cu faţa la mine.

— Poate că aşa şi e. Şi, dacă ăsta-i cazul, o merităm din plin.

M-am dus la el, lăsându-l să mă prindă în braţe, căci acolo voiam să mă aflu mai mult decât oriunde altundeva pe lume. El mă sărută pe creştet.

— Nu pot suporta gândul că tu te aştepţi ca totul să se termine. Asta faci, nu-i aşa? Pentru că aşa a sunat ce ai spus.

— Îmi pare rău.

— Trebuie să te facem să te simţi sigură, continuă el, plimbându-şi degetele prin părul meu. Cum să facem?

Am şovăit o clipă, după care i-am cerut:

— Ai vrea să mergi la terapie de cuplu împreună cu mine?

Degetele lui au încremenit, iar el a rămas tăcut câteva momente, respirând greu.

— Gândeşte-te doar, i-am sugerat. Poate te interesezi un pic, ca să vezi despre ce e vorba.

— Aşa de rău mă descurc? Tu şi cu mine? O dau aşa de rău în bară?

M-am dat în spate, ca să-l pot privi.

— Nu, Gideon, eşti perfect. Cel puţin pentru mine. Sunt nebună după tine. Cred că eşti…

El mi-a astupat gura cu un sărut.

— O s-o fac. O să merg.

În clipa aceea am simţit că-l iubesc. La nebunie. Şi în clipa următoare. Şi tot drumul până la ceea ce a fost o cină fermecătoare şi intimă la Masa. Eram unul dintre cele doar trei grupuri din restaurant şi, la intrare, Gideon a fost salutat pe nume. Ni s-a servit o mâncare dumnezeiască şi vinul a fost mult prea scump ca să mă gândesc la preţul lui,

căci altfel nici nu l-aş fi putut bea. Gideon avea un farmec întunecat, fiind în acelaşi timp relaxat şi seducător.

Mă simţeam frumoasă în rochia aleasă de el şi mă înveselisem. El cunoştea de-acum cele mai rele lucruri din trecutul meu, dar rămăsese lângă mine.

Degetele lui mă mângâiau pe umăr… îmi desenau cercuri pe ceafă… îmi alunecau pe spate. Mă săruta pe tâmplă şi-şi freca nasul de locul din spatele urechii mele, atingându-mi uşor cu limba pielea sensibilă. Pe sub masă, mâna lui mă strângea de coapsă şi îmi dezmierda partea din spate a genunchiului. Mă treceau fiori de cât de mult mă excita. Îl doream atât de tare, că mă durea.

— Cum l-ai cunoscut pe Cary? se interesă el, privindu-mă pe deasupra paharului de vin.

— La terapia de grup.

Am pus mâna pe mâna lui, ca să-i opresc înaintarea în sus pe picior, zâmbind la vederea luminiţei răutăcioase din ochii lui.

— Tata e poliţist şi a auzit de un terapeut care părea să facă minuni cu copiii-problemă cum eram eu. Cary mergea şi el tot la doctorul Travis.

— Minuni, zici? surâse Gideon.

— Doctorul Travis nu e ca nici un alt terapeut pe care l-am cunoscut. Lucrează într-o fostă sală de sport pe care a transformat-o. Cu „copiii lui“ are o politică a uşilor deschise, şi mie mi s-a părut că e mai adevărat să mă învârt pe acolo decât să mă întind pe o canapea. Ca să nu mai vorbesc că avea şi regula să nu torni gogoşi. Fie ambele părţi erau cinstite până la capăt, fie se înfuria rău. Întotdeauna mi-a plăcut la el că-i pasă destul de noi încât să se înfurie.

— Ai ales Universitatea de Stat din San Diego pentru că tatăl tău locuieşte în California de Sud?

M-am strâmbat în clipa în care el a mai dezvăluit încă o bucăţică din ceea ce ştia despre mine fără ca eu să-i fi spus.

— Cât de mult ai aflat despre mine?

— Cât am putut să aflu.

— Vreau oare să ştiu cât de mult înseamnă asta?

El îmi duse mâna la buze, sărutându-le.

— Probabil că nu.

Am scuturat din cap, exasperată.

— Da, din cauza asta am urmat Universitatea din San Diego. Nu am petrecut mult timp cu tata până când nu am crescut. Ca să nu mai vorbesc de faptul că mama mă sufoca de-a dreptul.

— Şi nu i-ai povestit niciodată tatălui tău despre ce ţi s-a întâmplat?

— Nu, am răspuns, jucându-mă cu piciorul paharului. El ştie că am fost o rebelă furioasă, cu mari probleme privind respectul de sine, dar habar n-are despre Nathan.

— De ce?

— Pentru că nu poate să schimbe nimic din cele întâmplate. Nathan a fost pedepsit de lege. Tatăl lui a plătit o sumă imensă pentru daunele provocate. În sfârşit, s-a făcut dreptate.

— Eu nu sunt de acord, spuse Gideon pe un ton foarte rece.

— Ce-ai mai vrea să fie?

Bău o gură zdravănă înainte să răspundă:

— Nu pot să descriu asta la cină.

— Oh!

Şi, cum avea un aer foarte ameninţător, mai ales când îşi adopta privirea aceea de gheaţă, m-am concentrat asupra mâncării din faţa mea. La Masa nu exista meniu, ci numai alegerea maestrului bucătar, prin urmare, fiecare îmbucătură era o surpriză delicioasă, iar faptul că alţi clienţi nu se vedeau pe nicăieri ne făcea să ne simţim ca şi cum tot localul ar fi fost al nostru.

După câteva clipe, el zise:

— Îmi place la nebunie să te privesc mâncând.

I-am aruncat o privire.

— Ce înseamnă asta?

— Mănânci cu entuziasm, iar gemetele de plăcere pe care le scoţi mă fac să mi se scoale.

L-am lovit uşor cu pumnul.

— Dacă vrei să ştii, ţi se sculase deja.

— Din vina ta, rânji el, făcându-mă şi pe mine să zâmbesc cu gura până la urechi.

Gideon mânca mult mai serios decât mine şi nici măcar n-a clipit când i s-a adus nota de plată astronomică. Înainte să ieşim, el mi-a pus pe umeri sacoul său şi mi-a propus:

— Hai să mergem mâine la sala ta de fitness!

L-am privit pe furiş.

— A ta e mai elegantă.

— Evident că e. Dar o să merg oriunde îţi place ţie.

— În vreun loc unde să nu fie instructori amabili pe care îi cheamă Daniel? am întrebat pe un ton nevinovat.

El s-a uitat la mine ridicând din sprânceană şi făcând pe supăratul.

— Ai grijă, îngeraş, altfel o să mă gândesc la nişte consecinţe pe măsură fiindcă râzi de mine pentru că sunt posesiv.

Am remarcat că nu m-a mai ameninţat iar cu bătaia la fund. Oare îşi dăduse seama că sexul amestecat cu durere era o problemă enormă pentru mine? Că mă ducea într-un colţ al minţii unde nu mai voiam să mă întorc vreodată?

Pe drumul înapoi spre casa lui Gideon, m-am ghemuit lângă el pe bancheta Bentley-ului, cu picioarele aruncate peste ale lui şi cu capul pe umărul lui. Mă gândeam la halul în care abuzurile lui Nathan încă îmi afectau viaţa şi mai ales viaţa sexuală.

Câte astfel de fantome puteam să exorcizez împreună cu Gideon? Dacă mă luam după jucăriile sexuale pe care le zărisem în camera lui de hotel, era clar că e mult mai experimentat şi mai aventuros decât mine în ale sexului. Iar plăcerea pe care o simţisem ceva mai devreme, când făcuse dragoste cu mine cu atâta sălbăticie pe canapeaua lui, îmi

demonstra din plin că putea să-mi facă lucruri pe care nimeni altcineva nu mi le mai putea face.

— Am încredere în tine, i-am şoptit.

El m-a strâns mai puternic în braţe şi, cu buzele în părul meu, a murmurat:

— O să fim buni unul pentru altul, Eva.

Iar în noaptea aceea, când i-am adormit în braţe, cuvintele acestea încă îmi răsunau în minte.

— Nu… nu! Nu… te rog!

Strigătele lui Gideon m-au făcut să sar ca arsă din somn, cu inima bătând să-mi spargă pieptul. Încercam să-mi recapăt suflul, uitându-mă speriată la bărbatul care se zvârcolea lângă mine.

Pufnea ca un animal încolţit, cu pumnii strânşi şi dând neîncetat din picioare. M-am dat la o parte, de teamă să nu mă lovească, fără să-şi dea seama, aşa pierdut era în visul lui.

— Dă-te de pe mine! gâfâia el.

— Gideon! Trezeşte-te!

— Dă-te…

Îşi arcui şoldurile în sus, cu un şuierat de durere, şi rămase aşa, scrâşnind din dinţi, cu spatele curbat, ca şi cum patul ar fi fost în flăcări sub el. După care se prăbuşi, zgâlţâind salteaua sub izbitură.

— Gideon!

Cu gâtul uscat, m-am întins ca să aprind veioza de lângă pat. Nu ajungeam la ea şi a trebuit să dau la o parte cearşafurile încurcate ca să ajung mai aproape. Gideon se chircea, agonizând, zgâlţâindu-se cu atâta violenţă, că tot patul se scutura.

Camera s-a luminat brusc, ca şi cum ar fi luat foc. M-am întors spre el… Şi l-am văzut că se masturba cu o bestialitate şocantă.

Îşi strângea penisul cu dreapta cu atâta forţă, că i se albiseră încheieturile, frecându-l cu o repeziciune plină de

brutalitate, în timp ce stânga i se agăţase de cearşaf. Chipul lui frumos era răvăşit de tulburare şi de durere.

Temându-mă pentru siguranţa lui, l-am scuturat de umăr cu ambele mâini.

— Gideon, la dracu'! Trezeşte-te!

Ţipătul meu a sfâşiat zidurile coşmarului. A deschis ochii şi a sărit brusc în fund, rotindu-şi privirea înnebunit.

— Ce? a icnit, respirând agitat. Se îmbujorase, avea buzele şi obrajii roşii de excitare. Ce e?

— Doamne! Mi-am înfipt mâinile în păr şi m-am dat jos din pat, înşfăcând halatul negru pe care îl lăsasem lângă pat.

Ce-o fi fost în mintea lui? Ce anume îl poate face pe un om să aibă vise sexuale atât de violente?

Îmi tremura vocea.

— Ai avut un coşmar. M-ai speriat îngrozitor.

— Eva!

El a privit în jos, şi-a observat erecţia şi s-a înnegurat la faţă de ruşine.

Din locul sigur în care mă oprisem, lângă fereastră, l-am măsurat cu privirea, în timp ce-mi legam agitată cordonul halatului.

— Ce visezi?

El a scuturat din cap cu o privire umilită; era o postură vulnerabilă pe care nu i-o ştiam sau n-o recunoşteam la el. Aveam impresia că e altcineva în trupul lui.

— Nu ştiu.

— Aiurea! Ai ceva în tine, ceva care te roade.

El îşi revenea, vizibil, în timp ce creierul i se scutura de umbrele somnului.

— A fost doar un vis, Eva. Oamenii mai şi visează.

L-am fixat cu privirea, jignită de faptul că îmi vorbea pe un ton de parcă aş fi luat-o razna.

— Du-te dracului!

El a ridicat din umeri, acoperindu-şi goliciunea cu cearşaful.

— De ce te-ai supărat?

— Pentru că minţi.

Gideon a tras adânc aer în piept, după care l-a dat afară cu putere.

— Îmi pare rău că te-am trezit.

Mi-am strâns între degete baza nasului, simţind cum urcă în mine o migrenă. Mă usturau ochii de cât voiam să plâng pentru el, să plâng pentru chinul, oricare o fi fost, prin care trecuse în viaţa lui. Şi să plâng pentru noi, pentru că, dacă nu mă lăsa să-i pătrund tainele, relaţia noastră n-avea nici un viitor.

— Te mai întreb o dată, Gideon: ce ai visat?

— Nu-mi aduc aminte, zise el; îşi trecu o mână prin păr, lăsându-şi picioarele pe marginea patului. Am câte ceva de rezolvat şi probabil că mă bântuie. Mă duc să lucrez puţin în birou. Bagă-te la loc în pat şi încearcă să dormi!

— Gideon, erau câteva răspunsuri corecte la întrebarea mea. Unul ar fi fost: „Hai să vorbim mâine des-pre asta“. „Hai să vorbim în weekend“ ar fi fost altul. Şi-ar fi mers până şi un „nu sunt pregătit să vorbesc despre asta“. Dar tu ai tupeul să te prefaci că n-ai şti despre ce vorbesc şi să mi te adresezi ca şi cum n-aş fi în toa-te minţile.

— Îngeraş…

— Nu! Mi-am încrucişat mâinile în jurul taliei. Crezi că mie mi-a fost uşor să-ţi vorbesc despre trecutul meu? Crezi că n-a durut deloc să-mi deschid sufletul în faţa ta şi să las toată urâciunea să iasă la lumină? Ar fi fost mai simplu să o termin cu tine şi să mă combin cu vreunul care să nu fie aşa de important. Dar mi-am asumat riscul pentru că vreau să fiu cu tine. Poate că într-o zi o să simţi şi tu la fel pentru mine.

Şi am ieşit din cameră.

— Eva! Eva, fir-ar să fie, întoarce-te, te rog! Ce nu-ţi convine?

M-am mişcat repede. Ştiam prea bine cum se simte: scârba din măruntaie care se răspândea ca un cancer, furia

neputincioasă şi nevoia de a se ghemui undeva şi de a găsi puterea să-şi arunce amintirile înapoi în gaura neagră unde trăiau încă.

Dar asta nu era o scuză ca să mintă ori să arunce vina pe mine.

Mi-am smuls geanta de pe scaunul unde o aruncasem când mă întorsesem de la cină şi am ieşit în goană pe uşa din faţă, în holul liftului. Uşile ascensorului tocmai se închideau când, prin uşa de la intrare, rămasă deschisă, l-am văzut ieşind în living. Goliciunea lui era garanţia că nu poate să vină după mine, iar privirea din ochii lui m-a asigurat că nu trebuie să rămân. Îşi pusese iar masca aceea, făcuse iar faţa aceea şocant de implacabilă cu care ţinea lumea la mare distanţă.

M-am sprijinit tremurând de bara de alamă. Eram sfâşiată între îngrijorarea pentru el, care-mi cerea să rămân, şi cunoaşterea pentru care plătisem un preţ greu, care îmi spunea că nu pot să trăiesc cu strategia lui de supravieţuire. Drumul meu spre însănătoşire fusese pavat cu adevăruri dureroase, nu cu negări şi cu minciuni.

După ce am trecut de etajul trei, mi-am şters obrajii uzi, respirând adânc, iar când am ajuns la parter îmi revenisem.

Portarul mi-a chemat un taxi şi, cum era un adevărat profesionist, s-a purtat de parcă aş fi fost îmbrăcată de lucru, nu în picioarele goale şi în halat de casă negru. I-am mulţumit din toată inima.

Şi îi eram atât de recunoscătoare taximetristului pentru că m-a dus repede acasă, încât i-am lăsat un bacşiş gras şi nici nu mi-a păsat de privirile furişe pe care mi le strecurau portarul meu şi cei de la pază. Nu mi-a păsat nici măcar de privirea pe care mi-a aruncat-o superba blondă statuară care a ieşit din liftul pe care-l aşteptam, până când am mirosit parfumul lui Cary pe ea şi mi-am dat seama că poartă unul dintre tricourile lui.

Ea a aruncat o privire amuzată către neglijeul meu.

— Frumos halat!

— Frumos tricou!

Blonda s-a îndepărtat cu un surâs maliţios pe buze.

Când am ajuns la etajul meu, l-am găsit pe Cary sprijinit în uşa de la intrare deschisă. S-a întins şi mi-a deschis braţele.

— Vino-ncoace, fetiţo!

M-am dus drept la el şi l-am îmbrăţişat; mirosea a parfum de femeie şi a sex la greu.

— Cine-i puicuţa care a ieşit de aici?

— Un manechin. Nu-ţi bate capul cu ea! M-a dus în casă şi-a încuiat uşa după el. A sunat Cross. Mi-a spus că te îndrepţi spre casă şi că au rămas la el cheile tale. Voia să se asigure că sunt aici şi treaz, ca să-ţi deschid. După mine, părea distrus şi înfricoşat. Vrei să vorbim despre asta?

Mi-am lăsat geanta pe masa pentru micul dejun şi m-am dus în bucătărie.

— A avut din nou un coşmar. Unul urât de tot. Iar când l-am întrebat ce e a negat, după care s-a purtat de parcă aş fi luat-o pe arătură.

— A, clasic!

Telefonul a început să sune. Am apăsat pe butonul care oprea sunetul şi Cary a făcut la fel cu celălalt telefon de pe blat. Pe urmă mi-am luat mobilul, am închis alerta care mă anunţa că am multe apeluri pierdute de la Gideon şi i-am trimis un mesaj: „Acasă cu bine. Sper să dormi OK restul nopţii“.

Am închis telefonul şi l-am aruncat în geantă, după care mi-am luat o sticlă cu apă din frigider.

— Şi e cu atât mai dureros cu cât eu îi povestisem toate relele mele în timpul serii.

Cary ridică o sprânceană.

— Deci ai făcut-o. Şi cum a reacţionat?

— Mai bine decât aş fi avut dreptul să mă aştept. Nathan ar trebui să se roage să nu dea vreodată ochii cu el. Am terminat să beau apa. Şi Gideon a acceptat să meargă la terapia de cuplu pe care mi-ai sugerat-o. M-am gândit că

astfel am depăşit o etapă. Poate chiar aşa a şi fost, dar pe urmă ne-am lovit de un zid.

— Dar tu pari destul de liniştită, a zis el, aşezându-se la masă. N-ai plâns. Eşti chiar calmă. Ar trebui să fiu îngrijorat?

Mi-am frecat stomacul, ca să eliberez ghemul de spaimă care rămăsese înrădăcinat acolo.

— Nu, o să-mi fie bine. Vreau doar… vreau să fac să meargă între noi. Vreau să fiu cu el, dar dacă mă minte în privinţa problemelor serioase, atunci eu rup totul.

Doamne! Nici măcar nu trebuia să mă gândesc la posibilitatea ca noi să nu depăşim momentul ăsta. Deja mă apucase neliniştea. Nevoia de a fi cu Gideon îmi zvâcnea nebuneşte în sânge.

— Eşti o bucăţică greu de înghiţit, fetiţo! Sunt mândru de tine. Şi Cary s-a îndreptat spre mine, m-a luat de braţ şi-a stins luminile din bucătărie. Hai să ne culcăm şi, când o să ne trezim, o să începem o nouă zi.

— Credeam că lucrurile merg bine cu tine şi cu Trey.

El îmi adresă un zâmbet strălucitor.

— Draga mea, cred că m-am îndrăgostit.

— De cine? m-am interesat, lăsându-mi obrazul pe umărul lui. De Trey sau de blondă?

— De Trey, prostuţo! Cu blonda am făcut doar puţin fitness.

Aş fi avut multe de spus despre asta, dar nu era momentul acum să discutăm despre obiceiul lui Cary de a-şi distruge singur fericirea. Şi poate că să vorbim despre cât de bine mergeau lucrurile cu Trey era cel mai bun mod de abordare a momentului.

— Deci te-ai îndrăgostit şi tu, în sfârşit, de un om bun. Ar trebui să sărbătorim.

— Hei, asta-i replica mea!

Capitolul 14

Zorii zilei următoare s-au ivit aducând cu ei o senzaţie ciudată de suprarealism. Am ajuns la slujbă şi mi-am petrecut toată dimineaţa într-un fel de ceaţă îngheţată. Nu puteam deloc să mă încălzesc, deşi purtam un cardigan peste bluză şi o eşarfă care nu se potrivea cu nimic. Nu reuşeam să înţeleg ce mi se cerea decât după câteva minute şi nu puteam să alung o senzaţie de groază.

Gideon n-a făcut nici o încercare să ia legătura cu mine. După mesajul de noaptea trecută, nu mai aveam nimic în telefon sau în e-mail. Nici măcar un bileţel trimis de sus.

Tăcerea asta mă omora, mai ales când mi-a intrat şi alerta zilnică în e-mail şi am văzut fotografiile şi filmările cu telefonul în care apăream eu cu Gideon în parcul Bryant. Am avut o senzaţie dulce-amară văzând cum arătam împreună, văzând pasiunea şi dorinţa, tânjirea dureroasă de pe chipurile noastre, precum şi recunoştinţa şi împăcarea.

Durerea îmi sfâşia pieptul. Gideon!

Dacă n-o să putem trece de hopul ăsta, oare o să pot înceta vreodată să mă gândesc la el şi să-mi doresc s-o fi putut face?

M-am străduit însă din greu să-mi revin. Mark avea să se întâlnească în aceea zi cu Gideon. Poate de aceea nu simţise nevoia să ia legătura cu mine. Sau poate era pur şi simplu cu adevărat ocupat. Ştiam că probabil aşa şi era, dacă mă gândeam la calendarul afacerilor lui. Şi, din câte ştiam, planul să mergem la sală după lucru rămăsese valabil. Am scos un oftat adânc şi mi-am spus că lucrurile vor reveni până la urmă la normal. Pur şi simplu trebuiau să-şi revină.

La douăsprezece fără un sfert, telefonul de pe biroul meu a început să sune. Am văzut pe ecran că eram căutată

de la recepţie, aşa că am suspinat, dezamăgită, şi am răspuns.

— Bună, Eva, am auzit vocea veselă a lui Megumi. A venit o doamnă, Magdalene Perez, care doreşte să te vadă.

— Serios?

M-am holbat la monitorul meu, confuză şi iritată. Oare fotografiile din parcul Bryant o ademeniseră pe Magdalene să iasă din ascunzişul ei de sub cine ştie ce piatră pe care-l numea casă?

Indiferent care ar fi fost motivul, n-aveam nici un interes să vorbesc cu ea.

— Te rog s-o rogi să mă aştepte puţin! Trebuie să mă ocup neapărat de ceva mai întâi.

— Nici o problemă! O s-o rog să ia loc.

Am închis, după care mi-am luat mobilul şi am căutat în lista de contacte numărul de la biroul lui Gideon. Am format numărul şi am răsuflat uşurată, auzind vocea lui Scott.

— Bună, Scott! Sunt Eva Tramell.

— Bună, Eva! Vrei să vorbeşti cu domnul Cross? În momentul ăsta are o şedinţă, dar pot să-l anunţ.

— Nu, te rog, nu-l deranja!

— Am ordin s-o fac. N-o să se supere.

Mă uşura enorm să aflu asta.

— Îmi pare nespus de rău că-ţi arunc ţie pisica, dar am o rugăminte la tine.

— Orice vrei. Şi ăsta este tot un ordin pe care mi l-a dat.

Amuzamentul care se ghicea în vocea lui m-a relaxat şi mai mult.

— Magdalene Perez a venit aici, la etajul douăzeci. Sincer, singurul lucru pe care-l am eu în comun cu ea e Gideon, iar ăsta nu-i un lucru bun. Dacă ea are ceva de spus, trebuie să discute cu şeful tău. Poţi, te rog, să trimiţi pe cineva s-o ducă până sus?

— Absolut. Mă ocup imediat de asta.

— Mulţumesc, Scott, îţi rămân datoare.

— Plăcerea e de partea mea, Eva.

Am închis telefonul şi m-am lăsat pe spate în scaun, simţindu-mă deja mai bine şi mândră de mine că nu mă lăsasem târâtă de gelozie. Deşi încă uram cu adevărat ideea că ea va avea fie şi o părticică din timpul lui Gideon, nu minţisem când îi spusesem că am încredere în el. Chiar credeam că sentimentele lui pentru mine sunt puternice şi profunde. Numai că nu ştiam dacă sunt de ajuns ca să-i anuleze instinctul de supravieţuire.

Megumi m-a sunat din nou.

— O, Doamne, mi-a spus ea, râzând. Trebuia să-i fi văzut faţa când a venit tipul ăla s-o ia.

— Bine, am rânjit eu. Îmi închipui că nu i-a folosit la nimic. Asta înseamnă că a plecat?

— Da.

— Mulţumesc.

Am luat-o apoi pe holul îngust către uşa lui Mark şi mi-am băgat capul înăuntru ca să-l întreb dacă vrea să-i aduc ceva pentru prânz.

El s-a încruntat, gânditor.

— Nu, mersi. O să fiu prea agitat ca să pot băga ceva în gură până după prezentarea cu Cross. Şi până atunci, indiferent ce-ai lua, o să se învechească.

— Atunci ce zici de-o băutură energizantă cu proteine? O să-ţi mai dea un pic de energie, până o să poţi să mănânci.

— Ar fi perfect, zâmbi el, iar ochii negri începură să-i strălucească. Ceva ce merge bine cu votcă, aşa, ca să-mi intru în mână.

— E ceva ce nu-ţi place? Ai vreo alergie la ceva?

— Nici vorbă.

— Bine. Ne vedem peste o oră.

Ştiam perfect unde vreau să mă duc. Magazinul de delicatese la care mă gândeam era la câteva străzi depărtare. Găseai acolo băuturi energizante, salate şi o întreagă gamă de panini făcute la comandă, cu servire rapidă.

M-am îndreptat spre parter, încercând să nu mă gândesc la tăcerea lui Gideon. Mă aşteptasem totuşi să aud ceva după incidentul cu Magdalene. Faptul că nu avusese nici o reacţie mă făcuse să mă îngrijorez iar. Am ieşit în stradă pe uşa turnantă, aproape fără să-l văd pe bărbatul care ieşea dintr-o maşină parcată lângă trotuar, până când acesta m-a strigat pe nume.

M-am întors şi m-am trezit faţă în faţă cu Christopher Vidal.

— O… bună! l-am salutat. Ce mai faci?

— Mai bine, acum, că te-am văzut. Arăţi fantastic.

— Mulţumesc. La fel se poate spune şi despre tine.

Chiar dacă era foarte diferit de Gideon, şi el era foarte frumos în felul său, cu ochii de un verde cenuşiu, cu irizări de mahon şi zâmbetul fermecător. Purta nişte blugi largi şi un pulover crem cu decolteu în V, arătând foarte sexy.

— Ai venit să-l vezi pe fratele tău? l-am întrebat.

— Da, şi pe tine.

— Pe mine?

— Mergi să iei prânzul? Vin şi eu şi-ţi explic.

Mi-am amintit deodată de avertismentul pe care mi-l dăduse Gideon, să nu mă apropii de fratele lui, însă mi-am închipuit că cel puţin de acum încolo avea încredere în mine. Mai ales din moment ce era vorba de fratele lui.

— Mă duc la un magazin de delicatese, mai sus pe stradă, i-am zis. Dacă vrei să vii.

— Evident!

Şi ne-am îndreptat pe jos într-acolo.

— Pentru ce voiai să mă vezi? l-am întrebat, mult prea curioasă ca să pot aştepta.

El şi-a băgat mâna într-unul dintre buzunarele blugilor largi şi a scos de acolo o invitaţie formală, într-un plic de pergament.

— Am venit să vă invit la o petrecere în grădină pe care o dăm duminică acasă la părinţii mei. O combinaţie de afaceri şi distracţie. O să vină mulţi dintre artiştii care au

contracte cu Vidal Records. Mă gândeam şi că ar fi excelent pentru colegul tău de apartament să-şi facă nişte legături; are o înfăţişare foarte potrivită pentru videoclipuri.

Ochii mi s-au luminat.

— Ar fi minunat!

Christopher zâmbi şi-mi întinse invitaţia.

— O să vă distraţi amândoi. Nimeni nu se pricepe mai bine ca mama la organizarea petrecerilor.

Am aruncat o privire furişă la plicul pe care-l ţineam în mână. Oare de ce nu scosese Gideon o vorbă despre evenimentul ăsta?

— Dacă te întrebi de ce nu ţi-a zis nimic Gideon despre asta, continuă Christopher, parcă citindu-mi gândurile, atunci să ştii că e din cauză că nu vine. Niciodată nu vine. Chiar dacă el este acţionarul majoritar al companiei, cred că industria muzicală şi muzicienii i se par mult prea imprevizibili pentru gusturile lui. De-acum, îl cunoşti şi tu.

Întunecat şi intens. De un magnetism puternic şi cât se poate de sexual. Da, ştiam cum e. Şi prefera să ştie ce avea să primească pentru cât plătea. I-am arătat magazinul de delicatese, căci tocmai ajunsesem, am intrat şi ne-am aşezat la coadă.

— Miroase bestial aici, zise Christopher, cu ochii în telefon, căci tocmai scria un mesaj.

— Şi se şi mănâncă la fel de bine, îţi garantez, poţi să ai încredere în mine.

El îmi adresă un zâmbet de ştrengar absolut fermecător, despre care eram sigură că dădea pe spate multe femei.

— Părinţii mei abia aşteaptă să te cunoască, Eva.

— Da?

— A fost o mare surpriză pentru ei când au văzut săptămâna trecută fotografiile cu tine şi cu Gideon. O surpriză plăcută, precizează el repede, văzându-mă că tresar. E prima dată când îl vedem că se implică într-o relaţie cu o persoană cu care se întâlneşte.

Am oftat, gândindu-mă că acum nu mai era aşa de prins de mine. Nu cumva făcusem o greşeală îngrozitoare când îl lăsasem singur noaptea trecută?

Când am ajuns în faţă, am comandat legume la grătar, panini cu brânză şi două băuturi energizante cu rodii, cerându-le să-mi ţină la frigider o jumătate de oră una dintre cele două băuturi, până o să termin de mâncat. Christopher a comandat acelaşi lucru ca mine şi am găsit cu greu o masă în localul plin de lume.

Am vorbit despre slujbă, amuzându-se pe seama unei gafe dintr-o reclamă la mâncare pentru bebeluşi care se răspândise cu rapiditate şi povestind anecdote de culise pe seama unor roluri la care lucrase Christopher. Timpul a trecut repede şi când ne-am despărţit, la intrarea clădirii Crossfire, mi-am luat rămas-bun plină de afecţiune.

M-am întors la etaj şi l-am găsit pe Mark tot la biroul lui. El mi-a zâmbit, în ciuda aerului preocupat.

— Dacă nu ai deloc nevoie de mine, i-am spus, cred că ar fi bine pentru mine să nu vin la prezentarea asta.

Cu toate că a încercat s-o ascundă, nu mi-a scăpat luminiţa de bucurie din ochii lui. Nu m-am supărat. Stresul era stres, şi Mark nu avea nevoie să se încarce cu gândul la relaţia mea volatilă cu Gideon în clipa în care lucra la un cont important.

— Eşti de aur, Eva. Ştiai?

I-am zâmbit, punându-i pe masă băutura.

— Bea-ţi energizantul! E foarte bun şi proteinele o să-ţi taie foamea un timp. Sunt la biroul meu dacă ai nevoie de mine.

Chiar înainte să-mi pun geanta în sertar, i-am dat un mesaj lui Cary să-l întreb dacă are planuri pentru duminică sau dacă vrea să meargă la o petrecere la Vidal Records. După aceea m-am întors la lucru. Începusem să-i organizez fişierele lui Mark în server, denumindu-le şi aranjându-le în directoare, ca să-i fie mai uşor să creeze repede portofolii.

Când Mark a plecat la întâlnirea cu Gideon, pulsul mi s-a accelerat şi un nod de nerăbdare mi s-a pus în stomac. Nu-mi venea să cred cât sunt de emoţionată numai pentru că ştiam ce face Gideon în momentul acela şi pentru că sigur se gândise la mine în clipa în care îl văzuse pe Mark. Speram să primesc veşti despre el după aceea şi numai la gândul ăsta mi-a revenit buna-dispoziţie.

Toată ora m-am foit neliniştită, aşteptând să aud cum se petrecuseră lucrurile. Când Mark s-a întors, cu un zâmbet larg pe faţă şi pasul vioi, m-am ridicat în picioare şi l-am aplaudat.

El a făcut o plecăciune galantă, exagerată.

— Vă mulţumesc, domnişoară Tramell!

— Mă bucur aşa de mult pentru tine!

— Cross m-a rugat să-ţi dau asta, zise el, înmânându-mi un plic sigilat. Vino la mine în birou şi-ţi dau toate detaliile.

Plicul era destul de greu şi zăngănea. După cum arăta, încă dinainte să-l deschid mi-am dat seama ce aveam să găsesc în el, dar, cu toate acestea, vederea cheilor mele care mi s-au rostogolit în palmă m-a rănit profund. Gemând la durerea mai intensă decât îmi aminteam să fi simţit vreodată, am citit biletul care le însoţea.

Îţi mulţumesc, Eva. Pentru tot.
Al tău, G.

O despărţire categorică, din seria „Dragă Jane“. Asta era. Altfel, mi-ar fi înapoiat cheile după program, în drum spre sala de fitness.

Un muget surd îmi răsuna în urechi. Mă simţeam ameţită. Dezorientată. Eram înspăimântată şi chinuită. Şi furioasă.

Şi mai eram şi la serviciu.

Am închis ochii şi mi-am încleştat pumnii; mi-am revenit cât de cât, rezistând cu greu ispitei de a urca la Gideon şi a-i arunca în faţă că e un laş. Probabil că mă considera o

ameninţare, mă vedea ca pe o fiinţă care apăruse neinvitată şi nedorită şi dăduse peste cap universul lui ordonat. Cineva care voia mai mult de la el decât trupul lui sexy şi contul gras din bancă.

Mi-am încătuşat emoţiile în spatele unui perete de sticlă, unde le puteam vedea cum aşteaptă, înghesuite, dar nu mă împiedicau să-mi duc ziua la capăt. La ora la care mi-am închis computerul şi am pornit spre ieşire, încă nu aveam nici o veste de la Gideon. Eram în asemenea hal la momentul acela, încât la ieşirea din din clădirea Crossfire n-am simţit decât junghiul acut al disperării.

M-am dus la sală. Mi-am pus creierul la hibernare şi am alergat cu viteză maximă pe bandă, fugind de durerea care avea să se năpustească asupra mea cât de curând. Am alergat până când sudoarea a început să-mi curgă şiroaie pe faţă şi pe corp, iar picioarele grele m-au obligat să mă opresc.

M-am dus la duşuri murdară şi epuizată. Pe urmă am sunat-o pe mama şi am rugat-o să-l trimită pe Clancy la sală ca să mă ducă la întâlnirea cu doctorul Petersen. În timp ce mă îmbrăcam, mi-am adunat ultimele forţe ca să fac faţă celei din urmă îndatoriri a zilei, înainte să ajung acasă şi să mă prăbuşesc în pat.

Am aşteptat în stradă maşina, simţindu-mă ruptă cu totul de oraşul care trepida în jurul meu. Clancy a parcat şi a ieşit ca să-mi deschidă portiera, iar eu am văzut-o, surprinsă, înăuntru pe mama. Era încă devreme. Crezusem c-o să fiu dusă singură la apartamentul unde locuiau ea şi Stanton şi c-o s-o aştept vreo douăzeci de minute. Aşa se întâmpla de obicei.

— Bună, mamă! am salutat-o cu glas sfârşit, în timp ce luam loc lângă ea pe banchetă.

— Cum ai putut, Eva? De ce?

Îşi ştergea ochii cu o batistă cu monogramă; chipul îi rămânea frumos chiar şi aşa, înroşit şi ud de lacrimi.

Smulsă din chinul meu de nefericirea ei, m-am încruntat, întrebând:

— Acum ce-am mai făcut?

Noul meu mobil, în caz că aflase de el, n-ar fi creat atâta tragedie. Şi era mult prea devreme ca ea să fi aflat deja că mă despărţisem de Gideon.

— I-ai spus lui Gideon Cross ce… ce ţi s-a întâmplat, mă lămuri. Buza de jos îi tremura de supărare.

Din cauza şocului, capul începuse să mi se învârtă. De unde ştia ea: Dumn… Oare îmi plantase microfoane în casă? În geantă…?

— Ce?

— Nu te face că nu ştii!

— De unde ştii că i-am spus? Glasul meu se transformase într-o şoaptă. Abia azi-noapte am vorbit cu el.

— A venit astăzi să stea de vorbă cu Richard despre subiectul ăsta.

Am încercat să-mi imaginez faţa lui Stanton în timpul respectivei conversaţii. Nu prea-mi venea să cred că tatălui meu vitreg îi căzuse prea bine.

— De ce a făcut-o?

— Voia să ştie ce s-a făcut ca să se prevină scurgerea de informaţii. Şi voia să afle unde se află Nathan… suspină ea. Voia să ştie totul.

Nu mai respiram, ci şuieram de-a dreptul printre dinţi. Nu-mi dădeam seama care erau motivele lui Gideon, însă probabilitatea că se descotorosise de mine după ce aflase de Nathan şi că făcea acum tot posibilul să scape de scandal mă lovea mai rău decât orice altceva. M-am scuturat, pradă durerii, îndepărtându-mi spatele de spătar. Crezusem că trecutul lui pune un gard între noi, dar acum părea că era vorba de al meu.

Pentru prima dată în viaţă, eram bucuroasă că mama este preocupată doar de propria-i persoană, pentru că în felul ăsta nu-şi putea da seama în ce hal eram de devastată.

— Avea dreptul să ştie, i-am explicat, cu un glas atât de răguşit, încât nici nu mai părea al meu. Şi are dreptul să încerce să se apere de orice lovitură pe la spate.

— N-ai vorbit despre asta cu nici unul dintre foştii tăi prieteni.

— Dar nici n-am avut până acum un iubit al cărui străbunic reprezintă o ştire naţională.

Îmi fixasem ochii pe fereastră, urmărind traficul.

— Mamă, Gideon Cross şi Cross Industries sunt subiect de ştire în toată lumea. El e la ani-lumină distanţă de tipii cu care am fost în timpul facultăţii.

Ea continuă să vorbească, dar n-o mai auzeam. Îmi închisesem auzul, ca să mă apăr, tăindu-mi legăturile cu realitatea care devenise brusc mult prea dureroasă ca s-o pot suporta.

Biroul doctorului Petersen arăta exact aşa cum mi-l aminteam. Decorat în tonuri neutre, liniştitoare, arăta în acelaşi timp profesional şi confortabil. Şi doctorul Petersen era neschimbat. Un bărbat arătos, cu păr grizonant şi ochi albaştri în care se citeau bunătatea şi inteligenţa.

Ne întâmpină cu un zâmbet larg, făcând o apreciere despre cât de bine arăta mama şi cât de mult îi semăn. Mi-a spus că se bucură că mă revede şi că arăt bine, dar îmi dădeam seama că vorbeşte ca s-o liniştească pe mama. Era un observator mult prea abil ca să nu-şi dea seama că îmi înăbuşeam nişte emoţii devastatoare.

— Aşa, începu el, aşezându-se în faţa canapelei pe care stăteam împreună cu mama. Ce vânt vă aduce azi pe-aici?

I-am vorbit despre felul în care mama îmi urmărea mişcările cu ajutorul telefonului mobil şi despre cât de violată îmi simţeam intimitatea. Mama i-a vorbit despre interesul meu pentru Krav Maga şi despre faptul că ea îl luase drept un semn că nu mă simt în siguranţă. Eu i-am vorbit despre felul în care preluaseră practic sala lui Parker, ceea ce mă făcuse să mă simt sufocată şi claustrofobică. Ea

i-a spus că-i trădasem încrederea pe care o avea în mine prin faptul că mărturisisem străinilor lucruri foarte personale, care o făceau să se simtă dezgolită şi expusă într-un mod dureros.

În tot acest timp, doctorul Petersen ne-a ascultat cu atenţie, şi-a luat notiţe şi nu a vorbit decât foarte rar, până când noi am spus tot ce ne preocupa. În clipa în care am tăcut, el a întrebat:

— Monica, de ce nu mi-ai spus că-i urmăreşti Evei telefonul mobil?

Ea îşi încleştă maxilarul, într-o postură defensivă pe care o cunoşteam bine.

— Nu mi s-a părut că e ceva rău în asta. Mulţi părinţi îşi urmăresc copiii cu ajutorul telefoanelor celulare.

— Copiii minori, am replicat eu. Eu sunt adultă. Asta îmi spune exact timpul meu personal.

— Monica, dacă te-ai pune în locul ei, interveni doctorul Petersen, ar fi posibil să simţi la fel cum simte ea? Cum ar fi dacă ai descoperi că cineva îţi monitorizează mişcările fără cunoştinţa sau permisiunea ta?

— N-ar fi o problemă dacă aş şti că e vorba de mama şi că asta o linişteşte, răspunse ea.

— Dar te-ai gândit la felul cum afectează acţiunile tale liniştea Evei? se interesă el cu blândeţe. Nevoia ta de a o apăra este de înţeles, dar ar trebui să discuţi deschis cu ea paşii pe care vrei să-i faci. E important să-i dai toate informaţiile necesare şi să te aştepţi să coopereze numai dacă alege să facă acest lucru. Trebuie să-i respecţi dreptul de a pune limite care s-ar putea să nu fie atât de largi pe cât le doreşti tu.

Mama se foi, indignată.

— Eva are nevoie să aibă graniţe proprii, continuă el, şi să-şi poată controla propria viaţă. Lucrul acesta i-a fost mult timp refuzat, şi noi trebuie să-i respectăm dreptul de a-şi stabili acum graniţe în felul care este cel mai potrivit pentru ea.

— Oh! Mama îşi frământa batista în mâini. Nu m-am gândit aşa la asta.

Când am văzut că buza de jos începe să-i tremure cu putere, i-am luat mâna într-a mea.

— Nimic nu mă putea opri să-i vorbesc lui Gideon despre trecutul meu. Însă aş fi putut să te previn dinainte. Îmi pare rău că nu m-am gândit la asta.

— Tu eşti mult mai puternică decât am fost eu vreodată, îmi spuse mama, dar nu mă pot împiedica să-mi fac griji.

— Sugestia mea, interveni doctorul Petersen, ar fi să-ţi acorzi ceva timp, Monica, şi să te gândeşti profund la ce fel de evenimente şi situaţii îţi provoacă anxietatea, după care să le notezi.

Mama dădu din cap aprobator.

— Şi când vei avea, nu o listă exclusivă, evident, ci un început serios, continuă el, poţi să te întâlneşti cu Eva şi să discutaţi despre strategiile prin care să vă împărtăşiţi aceste griji, strategii pe care puteţi să le acceptaţi cu uşurinţă. De exemplu, dacă faptul că n-ai veşti de la ea timp de câteva zile te tulbură, poate că un SMS sau un e-mail poate rezolva problema.

— Bine.

— Dacă doreşti, putem să ne uităm împreună pe lista asta.

Acest du-te-vino dintre cei doi mă făcea să-mi vină să ţip. Era o insultă la adresa rănilor mele. Nu mă aşteptasem ca doctorul Petersen să inducă un oarecare bun-simţ în mama, dar aş fi sperat măcar să adopte o conduită mai autoritară, căci mama avea mare nevoie de cineva care să facă asta, de cineva a cărui autoritate s-o respecte.

Când consultaţia a luat sfârşit şi am ieşit, am rugat-o pe mama să aştepte o clipă, deoarece voiam să-i pun doctorului Petersen o ultimă întrebare, personală.

El rămase în picioare în faţa mea, cu un aer foarte răbdător şi înţelept.

— Da, Eva?

— Mă întrebam… Am făcut o pauză, căci aveam un nod în gât. Este oare posibil ca două persoane care au supravieţuit unor abuzuri să aibă o relaţie amoroasă funcţională?

— Absolut.

Răspunsul lui imediat, care nu lăsa loc de interpretări, mi-a redat puterea să respir. Şi i-am strâns mâna.

— Mulţumesc.

Când am ajuns acasă, am descuiat uşa cu cheile pe care mi le înapoiase Gideon şi m-am dus direct în camera mea, salutându-l cu un semn din mână pe Cary, care făcea yoga în living, uitându-se la un DVD.

Am început să-mi dau jos hainele încă de la intrarea în dormitor şi m-am prăbuşit, în sfârşit, în pat, după ce am rămas doar în lenjeria de corp. Am înşfăcat în braţe o pernă şi am închis ochii, atât de obosită şi de secătuită, că nu mai puteam face nimic altceva.

În spatele meu uşa s-a deschis şi Cary s-a aşezat lângă mine, dându-mi la o parte părul de pe faţa scăldată în lacrimi.

— Ce s-a întâmplat, fetiţo?

— Azi mi-a dat papucii, printr-un bileţel afurisit.

El oftă.

— Ştii mişcarea, Eva. O să te tot dea la o parte, pentru că se aşteaptă să-l laşi baltă, aşa cum au făcut toţi.

— Şi mă descurc de minune cu asta.

M-am recunoscut pe mine în descrierea pe care tocmai o făcuse Cary. O luasem la fugă când lucrurile începuseră să se complice, pentru că eram sigură că totul avea să se termine rău. Singurul fel în care puteam să deţin controlul era să fiu eu cea care părăseşte, nu cea abandonată.

— Pentru că, de fapt, te zbaţi să-ţi aperi echilibrul pe care l-ai regăsit.

El se întinse lângă mine, cuprinzându-mă strâns cu un braţ musculos şi trăgându-mă cu spatele spre el.

M-am cuibărit în el, dându-mi seama că aveam nevoie de afecţiune fizică.

— Poate că mi-a dat cu piciorul din cauza trecutului meu, nu al lui.

— Dacă e aşa, bine că s-a terminat. Dar eu cred că voi doi o să vă regăsiţi în cele din urmă. Sau cel puţin aşa sper, oftă Cary, încălzindu-mi gâtul cu şoapta lui. Vreau ca voi doi să fiţi un model de „au trăit fericiţi până la adânci bătrâneţi“ pentru toţi nefericiţii lumii. Arată-mi calea, Eva! Fă-mă să cred.

Capitolul 15

Vineri dimineaţă am luat micul dejun împreună cu Cary şi cu Trey, care rămăsese la el peste noapte. În timp ce sorbeam din prima ceaşcă de cafea a zilei, mă uitam la felul în care comunicau, plină de o încântare sinceră la vederea zâmbetelor intime şi a mângâierilor pe furiş pe care şi le împărtăşeau.

Avusesem şi eu astfel de relaţii fără complicaţii, dar nu le apreciasem la vremea aceea. Fuseseră confortabile, fără probleme, dar fuseseră şi cât se poate de superficiale.

Cât de profundă poate să devină o poveste de dragoste dacă nu cunoşti genunile întunecate din sufletul celui pe care-l iubeşti? Aceasta era dilema pe care o aveam în privinţa lui Gideon.

Ziua A Doua După Gideon începuse. Mi-am dat seama că tânjeam să mă duc la el şi să-mi cer iertare pentru că fugisem iar. Voiam să-i spun că sunt acolo pentru el, că sunt gata să-l ascult sau doar să-i ofer alinare în tăcere. Numai că eram mult prea implicată emoţional. Prea repede mă simţeam rănită. Mi-era mult prea teamă de respingere. Şi faptul că ştiam că el n-are să mă lase să mă apropii prea mult de el nu făcea decât să-mi mărească spaima. Chiar dacă am fi găsit o cale să rezolvăm lucrurile, eu aş fi fost de-a dreptul distrusă dacă ar fi trebuit să mă mulţumesc doar cu firimiturile pe care ar fi hotărât el să le împartă cu mine.

Măcar bine că la serviciu totul era în regulă. Prânzul de sărbătorire pe care şefii l-au dat în cinstea faptului că agenţia primise reclama la Kingsman m-a bucurat sincer. Mă simţeam de-a dreptul binecuvântată că lucrez într-un mediu atât de plăcut. Însă când am aflat că Gideon fusese şi el invitat – deşi nimeni nu se aştepta să vină –, m-am întors tăcută la biroul meu şi tot restul după-amiezii m-am concentrat pe ceea ce aveam de lucru.

Înainte să ajung acasă, m-am dus la sală, după care am făcut câteva cumpărături ca să gătesc pentru cină fettuccini Alfredo şi cremă de zahăr ars, adică mâncare de alinare a sufletului, menită să mă înece în carbohidraţi. Speram ca somnul, eventual până la sfârşitul dimineţii de sâmbătă, să mă ajute să scap de vârtejul de „dar dacă“ ce-mi chinuia fără contenire gândurile.

Am mâncat împreună cu Cary în living, folo-sindu-ne de beţişoare; asta fusese ideea lui, ca să mă înveselească. Mi-a declarat că mâncarea a fost foarte bună, însă eu nu-mi dădeam seama. Am tresărit când el a tăcut şi abia atunci am realizat că eram la mii de ani-lumină depărtare.

— Unde o să fie filmate reclamele din campania pentru Grey Isles? l-am întrebat.

— Nu prea ştiu, dar fii atentă…, rânji el. Ştii cum e treaba cu modelele bărbaţi; suntem aruncaţi de colo, colo, ca prezervativele la o orgie. E greu să ieşi din pluton dacă nu te cuplezi cu vreo celebritate. Şi se pare că tocmai am reuşit asta, de când fotografiile alea cu mine şi cu tine au apărut peste tot. Eu sunt piesa de schimb în relaţia ta cu Gideon Cross. Ai făcut minuni, transformându-mă într-o marfă căutată.

— N-aveai nevoie de mine pentru asta, am început eu să râd.

— Ei, oricum, nici n-a stricat. În orice caz, m-au sunat din nou pentru încă vreo două şedinţe foto. Cred că s-ar putea să mă folosească mai mult de cinci minute.

— Atunci trebuie să sărbătorim, l-am tachinat.

— Fără îndoială! Când o să ai chef.

Am lenevit amândoi până la sfârşitul serii, uitându-ne la varianta originală de la *Tron*. Trecuseră vreo douăzeci de minute de când începuse filmul, când i-a sunat mobilul şi l-am auzit cum vorbea cu cei de la agenţia lui.

— Cum să nu! Vin într-un sfert de oră; la patru ace. Sun când ajung.

— Ai primit vreun job? l-am întrebat imediat după ce a închis.

— Da. Un manechin a apărut într-un hal de nedescris pentru o şedinţă de noapte, că nu e bun de nimic. Îmi aruncă o privire atentă. Vrei să vii cu mine?

Mi-am întins picioarele pe canapea.

— Nu. Mă simt bine aici.

— Eşti sigură că o să-ţi fie bine?

— N-am nevoie decât de distracţie care să-mi spele creierul. Numai la gândul că ar trebui să mă îmbrac din nou şi mă cuprinde epuizarea.

Aş fi fost încântată să nu ies tot weekendul din pantalonii vechi de pijama din flanel şi din tricoul găurit. Oricât aş fi fost de rănită pe dinăuntru, confortul total pe dinafară era pentru mine o adevărată necesitate.

— Nu-ţi face griji pentru mine! Ştiu că am fost praf şi pulbere, dar îmi revin eu. Du-te şi distrează-te!

După ce Cary a plecat în grabă, am oprit filmul şi m-am dus în bucătărie să-mi torn nişte vin. M-am oprit lângă masa pentru micul dejun mângâind uşor trandafirii pe care mi-i trimisese Gideon la sfârşitul săptămânii trecute. Petalele lor cădeau pe blat ca lacrimile. Mi-a trecut prin minte să le tai codiţele şi să le pun îngrăşământul pentru flori care fusese livrat odată cu buchetul, însă n-avea nici un rost să mă agăţ de ei. Mâine o să arunc aranjamentul, ultima amintire a relaţiei mele, şi ea sortită pieirii.

Într-o singură săptămână, ajunsesem mai departe cu Gideon decât se întâmplase cu relaţii care duraseră doi ani. O să-l iubesc veşnic pentru asta. Poate că o să-l iubesc veşnic şi punct. Şi poate că într-o zi n-o să mă mai doară aşa de rău.

— Trezeşte-te şi străluceşte, somnoroaso! cânta Cary, trăgând cuvertura de pe mine.

— Uf, pleacă de-aici!

— Ai cinci minute la dispoziţie să-ţi mişti fundul la duş, altfel vine duşul la tine.

Am deschis un ochi şi m-am chiorât la el. Era fără tricou şi purta nişte pantaloni cu tur jos care abia dacă i se ţineau pe şolduri. După cum mă striga să mă scol, era plin de energie.

— De ce trebuie să mă scol?

— Pentru că dacă zaci pe spate nu eşti în picioare.

— Ei da, adânc gândit, Cary Taylor!

El şi-a încrucişat braţele şi a ridicat o sprânceană.

— Trebuie să mergem la cumpărături.

Mi-am îngropat faţa în pernă.

— Nu.

— Ba da. Se pare că trebuie să-ţi amintesc că ai pus în aceeaşi propoziţie o „petrecere în grădină duminică“ şi „adunare de staruri“. Ce dracu’ ar trebui să port eu la aşa ceva?

— A, da. Bună întrebare!

— Tu cu ce te îmbraci?

— Eu… habar n-am. Mă gândisem la o ţinută potrivită pentru un ceai englezesc, ceva cu pălărie, dar acum nu mai sunt sigură.

El dădu scurt din cap.

— Clar. Hai să mergem prin magazine şi să căutăm ceva sexy, de clasă şi la modă.

Protestând de formă, m-am rostogolit din pat şi m-am târât către baie. Mi-era imposibil să fac duş fără să mă gândesc la Gideon, fără să-mi apară în faţa ochilor trupul lui perfect şi să-mi amintesc sunetele disperate pe care le scotea când îşi dădea drumul în gura mea. Oriunde m-aş fi uitat, îl vedeam numai pe Gideon. Începusem chiar să halucinez că văd Bentley-ul lui negru prin tot oraşul. Aveam impresia că văd unul oriunde m-aş fi dus.

Am luat prânzul împreună cu Cary, după care am plecat să colindăm prin oraş. Am scotocit prin cele mai bune magazine cu preţuri mici din Upper East Side şi prin

buticurile de pe Madison Avenue, după care am luat un taxi până în SoHo. În drum, pe Cary îl opriseră două puştoaice ca să-i ceară un autograf, fapt care cred că m-a bucurat mai mult pe mine decât pe el.

— Ţi-am spus, a croncănit el.

— Ce mi-ai spus?

— M-au recunoscut dintr-un blog de ştiri despre VIP-uri. Dintr-una dintre postările despre tine şi Cross.

— Mă bucur că viaţa mea amoroasă serveşte cuiva la ceva, am pufnit eu.

La ora trei, Cary trebuia să fie la alt job şi m-am dus şi eu cu el; am petrecut astfel câteva ore în studioul unui fotograf gălăgios şi lăudăros. Aducându-mi aminte că e sâmbătă, mi-am găsit un colţişor mai îndepărtat şi l-am sunat pe tata pentru convorbirea noastră săptămânală.

— Tot îţi mai place la New York? m-a întrebat el, vorbind peste zgomotul de fundal al dispeceratului care se auzea din maşina de poliţie în care se afla.

— Până acum, totul merge bine.

Era o minciună, însă adevărul nu i-ar fi servit nimănui la nimic.

Partenerul lui a spus ceva ce n-am auzit. Tata a pufnit şi a continuat:

— Uite, Chris insistă că te-a văzut la televizor acum câteva zile, pe nu ştiu ce canal de cablu, la o bârfă despre celebrităţi. Băieţii mă tot bat la cap cu asta.

Eu am oftat.

— Spune-le că nu le face bine la neuroni să se uite la prostii.

— Deci nu te-ai cuplat cu unul dintre cei mai bogaţi bărbaţi din America?

— Nu. Dar tu cum o mai duci cu dragostea? am replicat eu, ca să deviez discuţia. Ţi-ai găsit pe cineva?

— Nimic serios. Aşteaptă puţin! Răspunse la un apel radio, după care mi se adresă: Îmi pare rău, draga mea, trebuie să fug. Te iubesc şi mi-e tare dor de tine.

— Şi mie mi-e dor de tine, tati. Ai grijă!

— Întotdeauna. La revedere!

Am închis şi m-am întors la locul meu, aşteptându-l pe Cary să-şi ia lucrurile. Şi, cum nu-i dădeam nimic de făcut, mintea mea a început să mă chinuiască. Unde era acum Gideon? Ce făcea?

Oare ziua de luni avea să-mi umple e-mailul de fotografii ale lui cu altă femeie?

Duminică după-amiază l-am împrumutat pe Clancy şi una dintre limuzinele lui Stanton ca să mergem la proprietatea Vidal din Dutchess County. Sprijinită de spătar, mă uitam pe fereastră, admirând absentă priveliştea liniştită a pajiştilor şi a pădurilor verzi care se întindeau până departe la orizont. Mi-am dat seama că ajunsesem în Ziua A Patra După Gideon. Durerea pe care o simţisem în primele zile se transformase într-un zvâcnet surd, care mă făcea să mă simt aproape ca şi cum aş fi avut gripă. Fiecare părticică a corpului mă durea, de parcă trupul meu ar fi început să se autodistrugă, iar gâtul îmi era ars de lacrimile pe care nu le vărsasem.

— Eşti emoţionată? m-a întrebat Cary.

I-am aruncat o privire scurtă.

— Nu chiar. Gideon n-o să fie acolo.

— Eşti sigură?

— Nu m-aş fi dus dacă aş fi crezut altceva. Să ştii că mi-a mai rămas şi mie ceva mândrie.

M-am uitat la el, în timp ce bătea darabana cu degetele pe braţul canapelei aflat între noi. După cât ne fâţâisem prin magazine cu o zi în urmă, el cumpărase un singur lucru: o cravată neagră de piele. Îl luasem în râs fără milă pentru asta, pentru că tocmai el, cu simţul lui perfect în ale modei, merge la o petrecere cu aşa ceva.

Cary mi-a surprins privirea.

— Ce e? Tot nu-ţi place cravata mea? Eu cred că vine perfect cu blugii emo şi cu sacoul cu model şopârlă.

— Cary, mi-am ascuns un zâmbet, ţie îţi stă bine cu orice.

Şi chiar aşa şi era. Putea să-şi pună orice pe el, datorită corpului perfect sculptat şi chipului care le-ar fi stors lacrimi până şi îngerilor. Mi-am pus mâna peste degetele lui neliniştite.

— Tu ai emoţii?

— Trey nu m-a sunat aseară, a mormăit el. A spus c-o să mă sune.

I-am strâns mâna, ca să-l liniştesc.

— O fi uitat doar să te sune, Cary. Sunt sigură că n-a vrut să sugereze nimic serios.

— Ar fi putut să mă sune azi-dimineaţă, replică el. Trey nu e un tip superficial, ca ceilalţi cu care am fost. N-ar fi uitat să sune, iar asta înseamnă că pur şi simplu n-a vrut.

— Ticălosul! O să am grijă să-ţi fac o mulţime de fotografii în timp ce te distrezi de minune, arătând sexy, elegant, la modă, şi o să-l chinuieşti luni cu ele.

El a zâmbit cu colţul gurii:

— O, viclenia minţii femeieşti! Păcat că n-o să te vadă Cross azi. Cred că mi s-a sculat pe jumătate când ai ieşit din cameră în rochia asta.

— Bleah!

L-am pocnit în umăr şi m-am prefăcut că mă uit urât la el când a izbucnit în râs.

Rochia ni se păruse la amândoi perfectă când am găsit-o. Tăietura era clasică pentru o petrecere în grădină: corsaj strâmt şi fustă până la genunchi, care se evaza din talie. Era albă, cu flori. Însă aici se termina şi cu stilul „ceai-cu-biscuiţi“.

Nota sexy se datora faptului că nu avea bretele, că avea jupoane alternative din satin negru şi stacojiu care îi dădeau volum şi că florile erau de piele neargă, arătând ca nişte mici morişti. Cary alesese din garderoba mea pantofii roşii Jimmy Choo decupaţi la vârf şi cerceii cu rubine în formă de lacrimă, ca să dea tuşa finală ansamblului.

Hotărâserăm că trebuie să-mi las părul liber pe umeri, dacă am fi aflat, când ajungeam, că ţinuta cerea pălărie. Până la urmă, mă simţeam drăguţă şi încrezătoare.

Clancy intră pe nişte porţi impunătoare, acţionate de la distanţă, şi o luă pe o alee circulară, urmând instrucţiunile unui valet. Eu şi Cary ne-am dat jos la intrare, iar el mă luă de braţ, căci tocurile mi se afundau în pietrişul cenuşiu-albăstrui de pe aleea ce ducea spre casă.

La intrarea în enormul conac în stil Tudor al familiei Vidal, am fost întâmpinaţi cu căldură de familia lui Gideon, aşezaţi cu toţii într-o linie de primire: mama lui, tatăl vitreg, Christopher şi sora lor.

I-am admirat pe toţi, gândindu-mă că familia Vidal n-ar fi arătat mai bine decât dacă şi Gideon ar fi fost printre ei. Mama şi sora lui aveau acelaşi colorit ca şi el, ambele femei având acelaşi păr lucios, ca de obsidian, şi ochi albaştri cu gene negre. Amândouă erau frumoase, într-un mod foarte elegant şi rafinat.

— Eva! Mama lui Gideon mă trase spre ea şi mă sărută uşor pe amândoi obrajii. Mă bucur enorm că te întâlnesc, în sfârşit. Eşti o fată tare frumoasă! Şi-mi place grozav rochia ta.

— Mulţumesc.

M-a mângâiat pe păr şi mi-a luat faţa în mâini, după care mi-a mângâiat braţele. Mie îmi venea greu să îndur asta, căci atingerile altora îmi provocau uneori anxietate dacă era vorba de străini.

— Părul tău e blond natural?

— Da, am răspuns, surprinsă şi uluită de această întrebare. Cine îi pune asemenea întrebări unui străin?

— Ce fascinant! Ei, bine ai venit! Sper să te distrezi pe cinste. Ne bucurăm foarte mult că ai venit.

Mă simţeam ciudat de tulburată şi m-am bucurat când şi-a îndreptat atenţia către Cary şi a rămas cu gura căscată.

— Tu trebuie să fii Cary, a ciripit ea. Până în clipa asta, fusesem sigură că băieţii mei sunt cei mai frumoşi din lume,

dar văd că m-am înşelat. Tinere, eşti de-a dreptul divin.

Cary i-a adresat zâmbetul lui de un megawatt.

— O, cred că m-am îndrăgostit, doamnă Vidal.

Ea râse, chicotind încântată.

— Te rog, spune-mi Elizabeth! Sau Lizzie, dacă ai destul curaj.

Mi-am mutat privirea de la ei şi Christopher Vidal senior mi-a strâns mâna. În multe privinţe, îmi amintea de fiul său, cu zâmbetul ştrengăresc şi ochii verzi. În altele însă, reprezenta o surpriză plăcută. Purta pantaloni sport, pantofi comozi din piele întoarsă şi un cardigan de caşmir, având mai degrabă aerul unui profesor de la universitate decât al unui director de companie muzicală.

— Eva! Pot să-ţi spun Eva?

— Chiar vă rog!

— Spune-mi Chris! Aşa o să faci mai uşor deosebirea între mine şi Christopher. Şi şi-a lăsat capul într-o parte, contemplându-mă prin ochelarii cu rame de alamă. Îmi dau seama de ce e Gideon aşa de atras de tine. Ai ochi cenuşii şi plini de pasiune, dar limpezi, şi privirea directă. Cei mai frumoşi ochi pe care i-am văzut vreodată, în afară de cei ai soţiei mele.

I-am mulţumit îmbujorată.

— Vine şi Gideon?

— Nu, din câte ştiu eu.

De ce nu cunoşteau părinţii lui răspunsul la această întrebare?

— Noi nu ne pierdem niciodată speranţa. Îmi făcu apoi semn către un chelner. Te rog să mergi în grădină, simte-te ca acasă!

Christopher mă salută îmbrăţişându-mă şi sărutându-mă pe obraz, în timp ce Ireland, sora lui Gideon, mă măsură cu o privire întunecată pe care numai adolescentele sunt în stare s-o afişeze.

— Eşti blondă, spuse ea.

— Şi tu eşti o brunetă absolut încântătoare.

Doamne! Să fi fost preferinţa lui Gideon pentru brunete un fel de lege sau ce? Cary mi-a oferit braţul şi eu i l-am luat, recunoscătoare. În timp ce ne îndepărtam, mă întrebă încet:

— Sunt aşa cum te-ai aşteptat?

— Mama lui, poate. Tatăl, însă, nu.

Am aruncat o privire peste umăr, observând eleganta rochie lungă crem, pe corp, care venea ca turnată pe trupul zvelt al lui Elizabeth Vidal. Mă gândeam că ştiu foarte puţine lucruri despre familia lui Gideon.

— Cum ajunge un băiat om de afaceri care să preia afacerea de familie a tatălui său vitreg?

— Cross are acţiuni la Vidal Records?

— Da, acţiuni majoritare.

— Hmm! O fi fost vreun colac de salvare? presupuse Cary. I-o fi dat vreo mână de ajutor într-un moment dificil pentru industria muzicii?

— De ce să nu-i fi dat bani? m-am întrebat eu.

— Pentru că e un om de afaceri abil?

Am oftat cu putere, alungând întrebarea cu un semn din mână, şi mi-am pus ordine în gânduri. Venisem la petrecere pentru Cary, nu pentru Gideon, şi ăsta avea să fie gândul meu cel mai important, primul în mintea mea.

Când am ajuns afară, am găsit în grădina din spate un cort mare, foarte elegant decorat. Deşi ziua era destul de frumoasă ca să se poată sta la soare, m-am aşezat totuşi înăuntru la o masă rotundă, acoperită cu o faţă de masă de damasc.

Cary m-a bătut uşor pe umăr.

— Relaxează-te! Eu o să circul pe-aici.

— Cucereşte-i pe toţi!

Se îndepărtă, decis să socializeze. Eu am băut şampanie şi am stat de vorbă cu oricine se oprea lângă mine ca să înceapă o conversaţie. La petrecere se aflau mulţi artişti a căror muzică o ascultasem şi îi studiam în secret, destul de impresionată. În ciuda eleganţei locului şi a numărului

nesfârşit de servitori, atmosfera generală era una informală şi relaxată.

Începeam să mă simt şi eu bine, când dinspre casă a venit către terasă o persoană pe care sperasem să n-o mai văd vreodată: Magdalene Perez, arătând fenomenal într-o rochie de şifon trandafirie şi vaporoasă, care îi ajungea până la genunchi.

Chiar atunci, o mână m-a strâns de umăr, făcân-du-mi inima să mi-o ia nebuneşte din loc, pentru că mi-a amintit de noaptea în care eu şi Cary ne duseserăm la clubul lui Gideon. Dar cel care venise acum lângă mine era Christopher.

— Bună, Eva! Se aşează pe scaunul alăturat, aplecându-se spre mine, cu coatele sprijinite pe genunchi. Te distrezi? Văd că nu prea socializezi.

— Mă distrez foarte bine.

Cel puţin aşa fusese până atunci.

— Mulţumesc că m-aţi invitat.

— Îţi mulţumim că ai venit. Părinţii mei sunt încântaţi de tine. Şi eu la fel, evident.

Zâmbetul lui larg mă făcu şi pe mine să zâmbesc, ca şi cravata lui, cu model de discuri de vinil.

— Ţi-e foame? Chifteluţele de crab sunt divine. Ia-ţi şi tu când apare vreun platou în preajmă.

— Aşa o să fac.

— Spune-mi dacă ai nevoie de ceva şi păstrează un dans şi pentru mine.

După care, făcându-mi cu ochiul, se ridică şi plecă.

În locul lui se aşează Ireland, cu graţia căutată a unei fete pe cale să termine liceul. Părul liber îi ajungea până în talie şi ochii ei albaştri mă priveau direct, într-un mod care-mi plăcea. Părea să aibă mai mult decât doar şaptesprezece ani.

— Bună!

— Salut!

— Unde e Gideon?

Am ridicat din umeri, auzind întrebarea aşa de directă.

— Nu prea ştiu.

Ea încuviinţă din cap, atotştiutoare.

— Se pricepe tare bine să fie un singuratic.

— Aşa a fost mereu?

— Cred că da. A plecat de acasă când eu eram mică. Îl iubeşti?

O clipă mi s-a oprit respiraţia, după care am răspuns simplu:

— Da.

— Aşa am zis şi eu când am văzut filmările cu voi în parcul Bryant. Apoi îşi muşcă buza de jos. E amuzant? Ştii tu… să fii cu el?

— O! păi… Doamne! Oare îl cunoştea cineva pe Gideon? N-aş spune că e o persoană amuzantă, dar nu te plictiseşti niciodată cu el.

Formaţia începuse să cânte *I've Got You Under My Skin* şi Cary s-a ivit ca prin farmec lângă mine.

— E timpul să mă faci să arăt bine, Ginger!

— O să-mi dau toată silinţa, Fred! I-am zâmbit lui Ireland. Te rog să mă scuzi un minut!

— Trei minute şi patruzeci de secunde, m-a corectat ea, afişând ceva din cunoaşterea în ale muzicii tipică pentru familia ei.

Cary mă conduse pe ringul de dans care era gol şi începu să mă învârtă într-un foxtrot rapid. Mi-a trebuit un minut ca să mă pliez în ritmul lui, căci de zile întregi mă simţeam înţepenită şi inundată de nefericire. După aceea însă, sinergia unui partener pe care-l cunoşteam de mult şi-a spus cuvântul şi am început să alunecăm pe ring cu paşi energici.

Când vocea solistului s-a stins, odată cu muzica, ne-am oprit şi noi, fără suflare, şi am fost plăcut surprinşi de aplauze. Cary s-a înclinat elegant, iar eu l-am ţinut de mână, ca să nu-mi pierd echilibrul, în timp ce făceam o reverenţă.

Apoi m-am ridicat încet, am înălţat capul şi atunci l-am văzut. Gideon se afla în faţa mea. Am tresărit şi m-am dat un pas înapoi. Era îmbrăcat cât se poate de nepotrivit cu petrecerea. Purta nişte blugi şi o cămaşă albă peste pantaloni, deschisă la guler şi cu mânecile suflecate, însă îi stătea atât de bine, că tot îi punea în umbră pe toţi bărbaţii de acolo.

Dorul îngrozitor pe care l-am simţit la vederea lui m-a copleşit de-a dreptul. Vedeam ca din depărtare cum solistul formaţiei îl ia deoparte pe Cary, însă nu-mi puteam smulge privirea de la Gideon, ai cărui ochi de un albastru sălbatic mă sfredeleau.

— Ce faci aici? mârâi el, încruntat.

Lipsa lui de politeţe m-a făcut să tresar.

— Poftim?

— N-ar trebui să fii aici. Nu te vreau aici.

M-a prins astfel de cot şi a început să mă tragă spre casă.

Dacă m-ar fi scuipat în faţă, şi tot nu m-ar fi distrus în asemenea hal. Mi-am eliberat braţul şi m-am îndreptat iute spre casă, cu capul sus, rugându-mă să pot ajunge la adăpostul maşinii şi sub braţul protector al lui Clancy înainte să încep să plâng.

În spatele meu, am auzit o voce de femeie care îl striga pe Gideon şi m-am rugat la toţi sfinţii ca femeia aceea să-l reţină destul de mult încât să am timp să ajung în maşină fără alte confruntări. Când am ajuns în casa elegantă, am crezut că am reuşit.

— Eva, aşteaptă!

La auzul glasului lui Gideon, mi s-au curbat umerii; am refuzat să mă uit la el.

— Dispari! Pot să ies şi singură.

— N-am terminat…

— Eu da! M-am răsucit spre el. Să nu îndrăzneşti să vorbeşti aşa cu mine. Cine te crezi? Crezi că am venit pentru tine? Că speram să te văd şi să-mi arunci un os… că

o să binevoieşti să mă bagi în seamă? Că poate o să te hărţuiesc până o să te atrag la una mică şi murdară într-un colţ, pe undeva, într-un efort amărât de a te recâştiga?

— Taci, Eva! îmi ceru el, pârjolindu-mă cu privirea, cu maxilarele încleştate. Ascultă-mă…

— Am venit numai pentru că mi s-a spus că n-o să fii şi tu. Am venit aici pentru Cary şi cariera lui. Aşa că poţi să te întorci la petrecere şi să uiţi iar de existenţa mea. Şi poţi să fii sigur că atunci când o să ies pe uşă o să fac şi eu acelaşi lucru.

El mă strânse însă de cot, zgâlţâindu-mă aşa de tare, că-mi clănţăneau dinţii.

— Tacă-ţi gura aia odată! Taci şi lasă-mă să vorbesc, te rog!

I-am dat o palmă atât de tare, că i-am întors capul.

— Nu mă atinge!

Cu un mârâit sălbatic, Gideon mă trase spre el, sărutându-mă atât de tare, că mă dureau buzele. Îşi băgase mâna în părul meu, trăgându-mă cu forţă şi ţintuindu-mă locului, ca să nu mă pot întoarce. I-am muşcat limba când mi-a băgat-o în gură, l-am muşcat de buza de jos de i-a dat sângele, dar el tot nu s-a oprit. M-am împins cu toată puterea în umerii lui, dar nu l-am putut clinti.

Afurisit să fii tu, Stanton! Dacă n-ar fi fost el şi nebuna de maică-mea, până acum aş fi avut câteva lecţii de Krav Maga în mânecă…

Gideon mă săruta de parcă era lihnit să-mi simtă gustul şi rezistenţa mea începu să slăbească. Mirosea atât de bine, atât de cunoscut… Îi simţeam trupul atât de bine potrivit pe mine. Sfârcurile m-au trădat, întărindu-se, iar lăuntrurile au început să mi se topească încet într-un val fierbinte de excitare. Inima îmi bubuia în piept.

Dumnezeule, cât de mult îl doream! Pofta de el nu dispăruse nici măcar o clipă.

El mă ridică în braţe. Eram prizonieră în strânsoarea lui, nu puteam să respir şi capul începuse să mi se

învârtească. Iar când a intrat pe o uşă cu mine-n braţe şi i-a dat un picior ca s-o-nchidă, n-am mai putut să scot decât un scâncet slab, în semn de protest.

Eram strivită de cealaltă parte a unei uşi de sticlă, într-o bibliotecă, iar trupul solid şi puternic al lui Gideon era deasupra mea. A început să coboare mâna cu care mă ţinuse de mijloc, scotocind prin jupoanele mele până mi-a găsit fesele, ieşind din chiloţeii de dantelă pe care îi purtam. Mi-a smucit şoldurile, lipindu-le de ale lui, făcându-mă să simt cât era de tare, cât de excitat. Sexul meu tremura de dorinţă, dureros de golit fără el.

În clipa aceea am renunţat definitiv la luptă. Braţele mi-au căzut şi palmele mi s-au sprijinit de sticlă. Simţeam cum tensiunea imensă în care se aflase se domolea în timp ce eu mă înmuiam, învinsă; presiunea gurii lui slăbise şi ea, iar sărutul lui s-a transformat într-o ademenire plină de patimă.

— Eva, şopti el cu glas răguşit. Nu te lupta cu mine! Nu pot să suport.

Eu am închis ochii.

— Dă-mi drumul, Gideon!

El îşi frecă obrazul de al meu, pârjolindu-mi urechea cu suflarea-i arzătoare.

— Nu pot. Ştiu că eşti dezgustată de ceea ce ai văzut în noaptea aceea… de ceea ce îmi făceam…

— Gideon, nu!

Doamne! Crezuse că am plecat din cauza asta?

— Nu de asta…

— Îmi pierd minţile fără tine.

Buzele lui îmi dezmierdau gâtul, iar limba lui îmi mângâia venele care se zbăteau nebuneşte. Îmi sugea uşor pielea, înecându-mă în valuri imense de plăcere.

— Nu pot să gândesc. Nu pot să muncesc, nu pot să dorm. Trupul meu tânjeşte după tine. Pot să te fac să mă doreşti din nou. Lasă-mă să încerc!

În clipa aceea, lacrimile mi-au inundat faţa, căzând pe partea de sus a sânilor, iar el le-a lins cu voluptate.

Cum aveam să-mi revin dacă avea să facă din nou dragoste cu mine? Cum aveam să supravieţuiesc dacă n-o va face?

— N-am încetat niciodată să te doresc, am şoptit. Nu mă pot opri. Dar m-ai rănit, Gideon. Ai puterea să mă răneşti ca nimeni altcineva.

El mă fixă cu privirea, dezolat şi confuz.

— Eu te-am rănit? Cum?

— M-ai minţit. M-ai dat la o parte. I-am cuprins faţa în palme, simţind nevoia să-l fac să înţeleagă acest lucru, fără să mai fie nevoie de alte explicaţii. Trecutul tău nu mă poate face să fug. Numai tu poţi să faci asta şi ai şi făcut-o.

— N-am ştiut ce să fac, spuse el, scrâşnind din dinţi. N-am vrut să mă vezi aşa vreodată…

— Asta-i problema, Gideon. Vreau să ştiu cine eşti tu, cu părţi bune şi cu rele, în timp ce tu vrei să ascunzi de mine părţi din tine. Dacă n-o să te deschizi spre mine, o să ne pierdem pe drum şi eu n-o să mai fiu în stare să-mi revin vreodată. Nici nu ştiu cum am supravieţuit până acum. În ultimele patru zile m-am târât. Dar o săptămână, o lună… Dacă o să mă despart de tine, o să fiu distrusă.

— Pot să te las să mă cunoşti, Eva. Mă străduiesc. Dar prima ta reacţie, atunci când o dau în bară, este s-o iei la fugă. Mereu faci aşa, şi nu mai suport să simt că în clipa în care o să fac sau o să spun ceva greşit tu o să-ţi iei tălpăşiţa.

Gura îi era din nou plină de blândeţe; îmi mângâia buzele cu buzele lui, iar şi iar. N-am replicat nimic. Cum aş fi putut, din moment ce avea dreptate?

— Am sperat că te vei întoarce singură, şopti el, dar nu mai îndur să stau departe de tine. O să te iau în braţe de aici dacă e nevoie. O să fac tot ce trebuie ca să te aduc înapoi în aceeaşi cameră cu mine, în afară de asta în care suntem.

Mie-mi stătuse inima în loc.

— Sperai să mă întorc? Am crezut… mi-ai dat cheile înapoi. Am crezut că s-a terminat între noi.

El se dădu înapoi, cu o expresie sălbatică.

— N-o să terminăm *niciodată*, Eva.

M-am uitat la el. Mă durea inima ca o rană deschisă văzându-l cât era de frumos, cât era de distrus şi de chinuit, iar chinul ăsta şi eu îl provocasem într-o oarecare măsură. M-am ridicat pe vârfuri şi am sărutat urma roşie pe care i-o lăsase palma mea pe obraz, vârându-mi degetele în părul lui des şi mătăsos.

Gideon se lăsă în genunchi, lipindu-se de mine, respirând agitat, fără să se poată controla.

— O să fac tot ce vrei, tot ce ai nevoie. Orice. Numai primeşte-mă înapoi!

Poate c-ar fi trebuit să mă simt speriată de profunzimea dorinţei lui, însă şi eu simţeam aceeaşi dorinţă nebunească de a fi cu el.

L-am mângâiat uşor pe spate, ca să-l fac să se oprească din tremurat, şi i-am spus adevărul dureros.

— Se pare că nu putem să ne stăpânim şi să nu ne provocăm nefericire unul altuia. Eu nu mai pot să-ţi fac una ca asta şi nici nu mai pot suporta să trec prin suişurile şi coborâşurile astea nebuneşti. Avem nevoie de ajutor, Gideon. Suntem foarte defecţi.

— Am fost vineri la doctorul Petersen. O să mă ia ca pacient şi, dacă şi tu eşti de acord, o să facă terapie de cuplu cu amândoi. M-am gândit că dacă tu ai încredere în el, atunci şi eu pot să încerc.

— Doctorul Petersen?

Mi-am adus aminte că-mi sărise inima din loc la vederea unui SUV Bentley negru când Clancy pleca de la cabinetul doctorului. În momentul acela, îmi spusesem că îmi imaginez eu. La urma urmelor, în New York erau nenumărate SUV-uri negre.

— Ai pus să fiu urmărită.

El oftă adânc, fără să nege.

Mi-am înghiţit furia. Nu puteam decât să-mi închipui cât de groaznic trebuia să se simtă, fiind atât de dependent de ceva – de cineva – pe care nu-l poate controla. Ceea ce conta cel mai mult în acel moment erau dorinţa lui de a încerca şi faptul că nu erau doar vorbe goale. Chiar făcuse ceva paşi pe acest drum.

— O să avem foarte mult de lucru, Gideon, l-am prevenit.

— Nu mă tem de muncă. Singurul lucru de care mi-e teamă e să nu te pierd, spuse el, în timp ce mă mân-gâia fără contenire, trecându-şi mâinile peste coapsele şi fesele mele, de parcă atingerea pielii mele îi era la fel de necesară ca aerul.

Mi-am lipit obrazul de al lui. Ne completam unul pe altul. Iar acum, când mâinile îi hoinăreau posesive pe trupul meu, am simţit că se dezgheaţă ceva în sufletul meu, am simţit uşurarea disperată la gândul că sunt, în sfârşit, ţinută în braţe de bărbatul care îmi înţelegea şi îmi satisfăcea dorinţele cele mai profunde, cele mai intime.

— Am nevoie de tine, şopti el, plimbându-şi gura peste obrajii mei, coborând pe gât. Am nevoie să intru în tine…

— Nu. Dumnezeule, nu aici!

Însă protestele mele erau anemice chiar şi din punctul meu de vedere. Îl voiam oriunde, în orice clipă, în orice fel…

— Trebuie să fie aici, murmură el, căzând în ge-nunchi. Trebuie să fie acum.

Îmi făcu pielea să se înfioare, sfâşiindu-mi dantela chiloţeilor. După aceea îmi ridică fustele şi începu să mă lingă, despărţindu-mi labiile cu limba ca să ajungă la clitorisul care zvâcnea.

Am icnit, încercând să mă retrag, dar n-aveam unde să mă duc. Eram ţintuită între uşa din spatele meu şi Gideon, încruntat, aflat în faţa mea; mă ţintuia cu o mână, în timp ce cu cealaltă îmi ridică piciorul stâng pe umărul lui, deschizându-mă ca să-i primesc gura arzătoare.

Capul mi s-a lovit de sticlă, iar prin vine începuse să-mi curgă foc, nu sânge, căci limba lui mă înnebunea de-a dreptul. Mi-am încolăcit piciorul pe spatele lui, trăgându-l mai aproape, şi i-am prins capul în mâini, obligându-l să rămână nemişcat, iar eu am început să-mi rotesc şoldurile. Faptul că-i simţeam şuviţele de satin ale părului pe partea interioară a coapselor era o provocare în sine, care mă făcea să-mi dau şi mai bine seama de tot ceea ce era în jurul meu.

Ne aflam în casa părinţilor lui Gideon, în mijlocul unei petreceri la care participau foarte multe celebrităţi, iar el stătea în genunchi, mormăind înfometat în timp ce-mi lingea şi sugea păsărica alunecoasă, disperată după el. Ştia prea bine cum să mă ia, ştia ce-mi plăcea, ce aveam nevoie. Avea o înţelegere a felului meu de a fi care-i depăşea cu mult incredibilele aptitudini orale. Iar combinaţia era devastatoare şi crease dependenţă.

Trupul meu se cutremura, iar pleoapele îmi erau grele de plăcerea ilicită.

— Gideon… mă faci să am un orgasm nebunesc…

Limba lui îmi mângâia neîncetat poarta strâmtă a trupului, gâdilându-mă, făcându-mă să mă frec fără ruşine de gura lui neobosită. Mâinile lui îmi strângeau fesele goale, frământându-le, făcându-mă să mă duc spre limba pe care şi-o înfigea în mine. Era un fel de veneraţie în foamea cu care se bucura de mine; simţeam fără putinţă de tăgadă că-mi venerează trupul, că a-i da plăcere şi a-şi lua plăcerea din el era la fel de vital pentru el ca sângele care-i curgea în vene.

— Da, am şuierat, simţind apropierea orgasmului.

Eram ameţită de şampanie şi de parfumul excitant al pielii lui Gideon, amestecat cu propria-mi excitare. Sânii îmi palpitau, încorsetaţi în graniţele prea strâmte ale sutienului fără barete, iar corpul îmi tresălta, atât de aproape de orgasmul dorit cu disperare.

— Sunt atât de aproape!

În clipa aceea, o mişcare în capătul celălalt al încăperii m-a făcut să îngheţ, căci mi-am încrucişat privirea cu a Magdalenei Perez. Era în picioare în pragul uşii, încremenită chiar în timp ce voia să intre, holbându-se cu ochi mari şi cu gura deschisă la ceafa lui Gideon, care se mişca neîncetat.

El însă fie uitase de toate, fie era mult prea plin de patimă ca să-i pese. Mă sugea ritmic, masându-mi cu vârful limbii ghemul hipersensibil.

Totul începuse să se pulseze cu sălbăticie, după care mă eliberă, într-un val de plăcere nebună. Orgasmul se revărsase în mine într-un puhoi pustiitor. Am ţipat, împingându-mi fără să mă gândesc şoldurile în gura lui, pierdută în legătura primară care era între noi. Gideon mă susţinu, căci mi se tăiaseră genunchii, lingându-mi carnea zvâcnindă până când se stinse şi ultimul fior.

Când am deschis ochii, am văzut că spectatoarea noastră dispăruse. Gideon se ridică grăbit, mă luă în braţe şi mă duse spre canapea. Acolo mă întinse pe perne, după care îmi ridică şoldurile pe braţul canapelei, făcându-mă să-mi arcuiesc spinarea.

L-am ţintuit cu ochii de jos. De ce nu mă aşezase invers ca să mi-o tragă pe la spate?

Dar Gideon îşi desfăcu nasturii de la blugi şi îşi eliberă mădularul mare şi frumos, iar mie nu mi-a mai păsat cum mă ia, numai s-o facă. Am scos un scâncet când a intrat în mine, trupul meu străduindu-se să primească măreţia minunată după care tânjise atât. Prinzându-mă de şolduri ca să-şi susţină izbiturile puternice, mi-a inundat sexul moale cu coloana lui groasă de carne tare, cu privirea rigidă şi posesivă, mormăind sălbatic de fiecare dată când mă lovea până în străfunduri.

Mi-a scăpat un geamăt cutremurat, căci mişcările lui îmi aţâţaseră dorinţa niciodată potolită ca el să mi-o tragă fără oprire. El şi numai el.

După câteva izbituri, îşi lăsă capul pe spate, în timp ce îmi murmura numele, rotindu-şi şoldurile şi aducându-mă la nebunie.

— Strânge-mă, Eva! Strânge-mi-o!

M-am supus de îndată, iar sunetul pe care l-a scos era atât de plin de erotism, că sexul mi s-a înfiorat de plăcere.

— Da, îngeraş… chiar aşa.

M-am strâns în jurul lui, făcându-l să-i scape o înjurătură. Privirea lui s-a încrucişat cu a mea; ochii uluitor de albaştri îi erau înceţoşaţi de euforia sexuală. Un tremur convulsiv îi zgudui trupul puternic, urmat de un geamăt agonizant de extaz. Penisul îi zvâcni în mine, o dată, de două ori, după care îşi dădu drumul îndelung şi cu putere, împroşcând stropi fierbinţi în adâncurile primitoare ale trupului meu.

Nu avusesem timp să ajung iar pe culmile plăcerii, dar n-avea importanţă. Îl priveam plină de veneraţie şi de pur triumf feminin. Eu îi puteam face asta. În clipele de orgasm, el era al meu la fel de complet pe cât eram şi eu a lui.

Capitolul 16

Gideon se lăsă peste mine; părul lui îmi gâdila pieptul, în timp ce respira cu greu.

— O, Doamne! Nu pot rezista atâtea zile fără asta. Până şi orele pe care le petrec la serviciu sunt prea multe.

Mi-am trecut degetele prin părul lui, ud de sudoare.

— Şi mie mi-a fost dor de tine.

El îşi frecă nasul de sânii mei.

— Când nu eşti cu mine, mă simt… Să nu mai fugi, Eva! Nu pot să suport.

M-a ridicat în picioare în faţa lui, ţinându-şi mădularul în mine până când am atins podeaua din lemn masiv cu tocurile.

— Vino acasă cu mine acum!

— Nu pot să-l las singur pe Cary.

— Atunci o să-l iau şi pe el cu noi. Şşş… înainte să începi să te plângi, află că, indiferent ce-ar aştepta el de la petrecerea asta, eu pot să-i pun pe tavă. Nu rezolvă nimic dacă vine aici.

— Poate că se distrează.

— Nu vreau să rămâi aici.

Părea deodată distant, iar tonul vocii îi era mult prea controlat.

— Ştii cât de tare mă doare când îmi spui asta? am exclamat încet, cu inima strânsă de durere. Ce-i în neregulă cu mine de nu vrei să mă vezi în preajma familiei tale?

— Îngeraş, nu! Mă prinse în braţe, mângâindu-mă pe spate cu dezmierdări alinătoare. Nu e nici o problemă cu tine. Eu nu… eu nu pot să stau aici. Vrei să ştii ce-mi apare în vise? Casa asta.

Brusc, mi se puse un nod în gât, de îngrijorare şi de confuzie.

— Îmi pare rău. N-am ştiut.

Ceva din glasul meu îl făcu să mă sărute uşor între sprâncene.

— Am fost aspru cu tine azi. Mă port aiurea şi sunt agitat când mă aflu aici, dar asta nu-i o scuză.

I-am luat faţa în palme, uitându-mă în ochii lui, zărind în ei emoţiile puternice pe care se obişnuise să le ascundă.

— Să nu te mai scuzi vreodată pentru că eşti tu însuţi cu mine. Eu chiar asta şi vreau. Vreau să fiu limanul tău sigur, Gideon.

— Asta şi eşti. Nici nu ştii cât de mult, dar o să găsesc eu o cale să-ţi spun. Îşi apăsă apoi fruntea de a mea. Hai să mergem acasă! Ţi-am cumpărat câte ceva.

— Serios? Ador cadourile!

Mai ales dacă veneau de la iubitul meu care se declara total lipsit de romantism.

Începu să iasă din mine cu grijă. Am observat şocată cât eram de udă, cât de mult îşi dăduse drumul în mine. Ultimii centimetri ai penisului ieşiră repede, iar sperma începu să mi se scurgă pe coapse. Peste o clipă, două picături obraznice căzură pe podeaua de lemn masiv, între picioarele mele desfăcute.

— O, la dracu'! horcăi el. Cât poate fi de excitant! Iar mi se scoală.

M-am uitat la virilitatea lui lipsită de ruşine şi am simţit că mă trec căldurile.

— N-o poţi lua din nou de la capăt după *asta*.

— Pe dracu' că nu pot!

Şi îmi luă sexul în mână, răspândindu-mi sperma peste tot, acoperindu-mi labiile mari şi masându-le toate pliurile. Euforia se răspândea în mine ca un lichior bun; era o mulţumire a cărei unică sursă era conştientizarea faptului că Gideon îşi găsea statisfacţia în mine şi în corpul meu.

— Sunt un animal cu tine, murmură el. Vreau să te marchez. Vreau să te posed atât de complet, încât să nu mai fim două fiinţe separate.

Am început să-mi rotesc uşor şoldurile, căci cuvintele şi atingerea lui îmi aprinseseră iar dorinţa, pe care el o aţâţase cu izbiturile bărbăţiei lui. Voiam să ajung iar la orgasm, ştiam că o să mă simt groaznic dacă ar fi trebuit să aştept până ajungem în patul lui. Cu el, şi eu eram o creatură făcută doar pentru sex, eram atât de pe potriva lui şi atât de sigură că n-avea să mă rănească niciodată fizic, încât eram… liberă.

L-am prins de încheietură şi i-am îndrumat cu blândeţe mâna în jurul şoldului meu, ca să ajungă în partea din spate. L-am ciupit uşor cu dinţii de maxilar, mi-am adunat curajul pe care mi-l inspira şi i-am şoptit:

— Atinge-mă acolo cu degetele! Marchează-mă acolo!

El a îngheţat, iar respiraţia i-a devenit agitată.

— Dar eu nu… – vocea lui îşi recăpătă stăpânirea – eu nu fac sex anal, Eva.

M-am uitat în ochii lui şi am văzut în ei ceva întunecat, exploziv. Ceva foarte dureros.

Dintre toate lucrurile pe care le avem în comun…

Pasiunea dementă a dorinţei noastre se domolise, preschimbându-se în familiaritatea plină de căldură a iubirii. Cu inima bătând să-mi spargă pieptul, am mărturisit:

— Nici eu. Cel puţin, nu de bunăvoie.

— Atunci… de ce?

Confuzia care i se citea în glas m-a emoţionat foarte profund. L-am îmbrăţişat, lipindu-mi obrazul de umărul lui şi ascultând bătăile uşor panicate ale inimii lui.

— Pentru că eu cred că atingerea ta o poate şterge pe a lui Nathan.

— O, Eva… Îşi apăsase obrazul pe creştetul meu.

— Mă faci să mă simt în siguranţă, i-am zis, lipin-du-mă şi mai mult de el.

Ne-am ţinut aşa mult timp în braţe. I-am ascultat bătăile inimii, care se potoleau, şi respiraţia care îi era iar liniştită. Am tras adânc aer în piept, desfătându-mă cu parfumul său

personal amestecat cu mirosul dorinţelor şi al sexului pe care îl făcusem.

Deodată, vârful degetului său mijlociu se strecură, aproape fără să-l atingă, pe deasupra anusului meu. Am încremenit şi m-am dat înapoi, ca să mă uit la el.

— Gideon?

— De ce eu? mă întrebă el încet; ochii lui minunaţi erau întunecaţi şi pătimaşi. Ştii că sunt distrus, Eva. Ai văzut ce… în noaptea în care m-ai trezit… Ai văzut, fir-ar să fie! Cum poţi să-mi încredinţezi trupul tău în felul ăsta?

— Am încredere în inima mea şi în ceea ce-mi spune, i-am răspuns, netezindu-i cuta dintre sprâncene. Tu poţi să-mi dai trupul înapoi, Gideon. Cred că eşti singurul om din lume care poate.

El închise ochii, lipindu-şi fruntea de a mea.

— Eva, tu ai un cuvânt de siguranţă?

Am tresărit şi m-am dat iar înapoi, studiindu-i chipul. Câţiva membri din grupul meu de terapie vorbiseră despre relaţiile de dominare-supunere. Unii voiau să aibă controlul total ca să se simtă în siguranţă în timpul sexului. Alţii treceau de partea cealaltă a graniţei, considerând că legarea şi umilirea le satisfac nevoile adânc înrădăcinate de a simţi durere pentru a avea parte de plăcere. Pentru cei care duceau acest stil de viaţă, un cuvânt de siguranţă era un mod lipsit de ambiguităţi de a spune „stop“. Însă nu-mi dădeam seama în ce fel ar putea fi relevant acest lucru pentru mine şi Gideon.

— Tu ai?

— N-am nevoie.

Atingerea uşoară a degetului său între picioarele mele devenise mai puţin ezitantă. El repetă întrebarea:

— Ai un cuvânt de siguranţă?

— Nu. N-am avut niciodată nevoie. Poziţia misionarului, pe la spate, BOB… cam la asta se reduc aptitudinile mele.

Asta făcu să treacă o undă de amuzament peste chipul lui de obicei sever.

— Mulţumesc lui Dumnezeu, altfel nu cred că o să-ţi supravieţuiesc.

Dar degetul lui continua să mă mângâie, stârnind în mine o dorinţă întunecată. Gideon putea s-o facă pentru mine, să mă facă să uit tot ce mi se întâmplase. Nu aveam amintiri sexuale negative, nu aveam ezitări, nici temeri. El îmi dăruise asta. Iar eu, în schimb, voiam să-i dăruiesc trupul pe care îl eliberase de trecut.

Pendula cea mare de lângă uşă începu să bată.

— Gideon, am lipsit mult timp. Cu siguranţă o să ne caute cineva.

El îmi apăsă uşor, abia simţit, rozeta sensibilă.

— Chiar îţi pasă dacă o fac?

Şoldurile mi se arcuiră sub atingerea lui. Anticiparea mă umplea iar de dorinţă.

— Nu-mi pasă decât de tine când mă atingi.

El îşi înfipse mâna liberă în părul meu şi mă ţinu strâns, ca să nu mişc capul.

— Ţi-a plăcut vreodată sexul anal? Făcut fără să vrei sau în mod voit?

— Nu.

— Dar ai încredere în mine să-mi ceri asta.

Mă sărută pe frunte, în timp ce întindea din propria-i spermă către spate. Eu m-am agăţat de mijlo-cul lui.

— Nu trebuie să…

— Ba da, afirmă el hotărât, şi vocea lui avea acel ton muşcător şi senzual. Dacă tu tânjeşti după ceva, eu îţi voi oferi ceea ce vrei. Eva, toate dorinţele tale eu ţi le voi îndeplini. Indiferent cât m-ar costa.

— Îţi mulţumesc, Gideon.

Şoldurile mi se mişcau necontenit, în timp ce el continua să mă lubrifieze cu blândeţe.

— Şi eu vreau să fiu ceea ce doreşti tu.

— Eva, ţi-am spus ce doresc eu: controlul, îmi zise el, mângâindu-mi uşor gura cu buzele întredeschise. Tu îmi

ceri să te duc înapoi în locurile dureroase şi eu aşa voi face dacă de asta ai nevoie. Dar trebuie să fim extrem de atenţi.

— Ştiu.

— Amândurora ne vine greu să avem încredere. Dacă o pierdem, am putea să pierdem totul. Gândeşte-te la un cuvânt pe care îl asociezi cu puterea. Va fi cuvântul tău de siguranţă, îngeraş. Alege-l!

Presiunea exercitată de vârful degetului său devenise mai insistentă. Am gemut:

— Crossfire.

— Mmm… îmi place. E foarte potrivit.

Îşi strecură încet limba în gura mea, abia atingân-du-mi limba, după care se retrase. Degetul lui continua să-mi frece anusul, împingând sperma înăuntru, şi îi scăpă un mormăit uşor când rozeta tresări, într-o implorare mută de a primi mai mult.

Când începu să-mi apese iar inelul, m-am împins înapoi şi vârful degetului îi alunecă în mine. Senzaţia de penetrare era şocant de intensă.

Ca şi înainte, un sentiment de abandon îmi îngreună trupul, lăsându-mă fără vlagă.

— Te simţi bine? întrebă Gideon răguşit, când m-am lăsat pe el. Vrei să mă opresc?

— Nu… Nu te opri!

El continuă să pătrundă, puţin câte puţin, iar eu m-am încolăcit în jurul lui, într-o reacţie imposibil de stăpânit la senzaţia că ceva se strecura printre cutele mele.

— Eşti strâmtă şi incredibil de fierbinte, şopti el. Şi atât de moale… Te doare?

— Nu. Te rog! Mai mult!

Gideon îşi retrase degetul, după care îl strecură la loc, încet şi cu uşurinţă. Tremuram de încântare, uluită de cât de mult îmi plăcea presiunea aceea, senzaţia de plinătate în posteriorul meu.

— Cum e? mă întrebă el.

— Bine. Tot ce-mi faci e bine.

El se retrase iar, după care alunecă şi mai adânc. M-am aplecat şi mi-am dat şoldurile în spate ca să-i fie mai uşor să intre lipindu-mă cu sânii de pieptul lui. Strânsoarea din părul meu slăbi şi îmi dădu capul pe spate ca să poată pune stăpânire pe gura mea, într-un sărut ud şi plin de patimă. Gurile noastre deschise alunecau una peste alta, tot mai înnebunite, pe măsură ce excitaţia mea creştea. Senzaţia pe care mi-o dădea degetul lui Gideon în locul acela întunecat de sexual, înfigându-se în mine în acel ritm liniştit, mă făcea să mă rotesc şi eu în spate, ca să-i întâmpin mişcările în mine.

— Eşti atât de frumoasă, murmură el, cu un glas infinit de blând. Îmi place la nebunie să te fac să te simţi bine. Îmi place la nebunie să văd cum orgasmul îţi zguduie trupul.

Eram pierdută, invadată de bucuria imensă de a fi ţinută în braţe de el, iubită de el. Cele patru zile de singurătate îmi arătaseră cât voi fi de nefericită dacă nu vom putea face să meargă această relaţie, cât de ternă şi de cenuşie va fi lumea mea dacă el nu va fi în ea.

— Gideon! Am nevoie de tine.

— Ştiu, murmură el, lingându-mi buzele, ameţin-du-mă cu totul. Sunt aici. Păsărica ta tremură şi s-a strâns. O să-ţi dai iar drumul pentru mine.

M-am aplecat să-i cuprind penisul, cu mâini tremurătoare. Mi-am ridicat jupoanele, ca să-l pot ghida în sexul meu atât de ud. Intră numai câţiva centimetri, căci faptul că stăteam în picioare nu permitea o penetrare mai profundă, însă mi-era de ajuns şi simpla atingere. I-am cuprins umerii cu braţele, îngropându-mi faţa în scobitura gâtului său, iar genunchii mi s-au tăiat. El şi-a luat mâna din părul meu, susţinându-mi spatele şi apropiindu-mă de el.

— Eva! şopti, în timp ce mărea ritmul cu care mă penetra cu degetul. Tu ştii ce-mi faci?

Îşi împingea şodurile în mine şi-mi masa un punct foarte sensibil cu capul imens al penisului.

— Îmi sugi mădularul cu spasmele păsăricii tale mici şi lacome. O să mă faci să ejaculez pentru tine. Când o să ajungi tu la orgasm, o să-mi dau şi eu drumul.

Nu-mi dădeam seama decât vag de sunetele neajutorate îmi ieşeau din gât. Simţurile îmi erau înnebunite de mirosul lui Gideon şi de căldura trupului său puternic, de mădularul lui care se freca în mine şi de degetul care îmi penetra anusul. Eram înconjurată de el, umplută de el, minunat posedată în toate felurile. Climaxul se apropia cu putere, izbindu-se în mine, năpădindu-mi lăuntrurile. Nu numai datorită plăcerii fizice, ci şi a faptului că el era doritor să-şi asume un risc. Din nou. Pentru mine. Deodată, degetul îi rămase nemişcat. Am scos un scâncet de protest.

— Şşt! şopti el. Vine cineva.

— O, Doamne! Magdalene a intrat aici puţin mai devreme şi ne-a văzut. Dacă le-a spus…

— Nu te mişca!

Gideon nu-mi dădu drumul. Rămăsese în picioare, fără să se mişte, umplându-mă şi în faţă şi în spate, mângâindu-mă pe spate şi lăsându-mi rochia în jos.

— Fusta ta ascunde totul.

Cu spatele la intrare, mi-am băgat chipul în flăcări în cămaşa lui.

Uşa s-a deschis. A urmat o mică pauză, după care am auzit:

— Totul e-n regulă?

Christopher. Mă simţeam foarte aiurea că nu puteam să mă întorc.

— Bineînţeles, răspunse Gideon cu voce liniştită, deţinând pe deplin controlul. Ce vrei?

Spre groaza mea, el începuse din nou să-şi împingă şi să-şi scoată degetul din mine. Nu cu mişcările profunde de până atunci, ci cu dezmierdări uşoare şi superficiale, care nu-mi mişcau fusta. Eram deja atât de excitată, că ardeam şi mă aflam pe muchia orgasmului, aşa că mi-am înfipt unghiile în gâtul lui. Tensiunea pe care o simţeam din

pricina prezenţei lui Christopher în cameră nu făcea decât să aducă la cote inimaginabile senzaţiile erotice.

— Eva? mă strigă Christopher.

— Da, am răspuns, înghiţind cu greu un nod.

— Te simţi bine?

Gideon şi-a schimbat poziţia, mişcându-şi astfel penisul în mine şi presându-şi pelvisul de clitorisul ca-re-mi pulsa.

— D-da. Stăteam doar… de vorbă. Despre… cină.

Am închis ochii, în timp ce degetul lui Gideon freca uşor peretele subţire care despărţea penisul de atingerea lui. Dacă se mai împingea o dată în clitorisul meu, aveam să-mi dau drumul. Eram mult prea disperată ca să mă mai pot abţine.

Pieptul lui Gideon îmi vibra în obraz în timp ce vorbea.

— O să terminăm mai repede discuţia dacă pleci, aşa că spune ce vrei.

— Te caută mama.

— De ce?

Gideon se mişcă din nou, frecându-mi clitorisul în acelaşi timp în care îmi înfigea cu rapiditate şi adânc degetul în anus.

Şi mi-am dat drumul. Înspăimântată de urletul de plăcere care voia să iasă din mine, mi-am înfipt dinţii în pectoralii tari ca piatra ai lui Gideon. El a scos un mormăit uşor şi şi-a dat drumul; penisul îi zvâcnea, răspândind în mine jeturile groase şi fierbinţi de spermă.

N-am mai auzit restul conversaţiei din cauza sângelui care îmi bubuia în urechi. Christopher a zis ceva, Gideon i-a răspuns, după care uşa s-a închis din nou. Am fost luată în braţe şi aşezată în fund pe braţul canapelei, iar Gideon a început să se izbească între coapsele mele desfăcute, folosindu-se de trupul meu ca să-şi ducă la capăt orgasmul, mârâind în gura mea în timp ce sfârşeam cea mai primitivă şi mai exhibiţionistă partidă de sex din viaţa mea.

După aceea, Gideon m-a luat de mână şi m-a dus la o baie, a udat uşor un prosop şi m-a curăţat între picioare, după care s-a ocupat şi de penisul lui. Felul în care se ocupa de mine era atât de încântător de intim, demonstrându-mi încă o dată că, indiferent cât de primitivă ar fi fost dorinţa lui pentru mine, eu eram nepreţuită pentru el.

— Nu vreau să ne mai certăm, am spus încet, căţărată pe blatul de lângă chiuvetă.

El a aruncat prosopul într-un tobogan pentru rufe murdare şi şi-a tras fermoarul. Pe urmă a venit spre mine, mângâindu-mă pe obraz cu degete reci.

— Nu ne certăm, îngeraş. Trebuie doar să învăţăm să nu ne mai speriem îngrozitor unul pe altul.

— Tu faci totul să pară foarte uşor, am bombănit.

Ar fi fost ridicol să susţinem că suntem virgini, însă chiar asta eram din punct de vedere emoţional, bâjbâind în întuneric şi mult prea nerăbdători, fără nici o experienţă şi foarte jenaţi de noi înşine, încercând să impresionăm şi nefiind în stare să observăm nuanţele subtile.

— Uşor sau greu, n-are importanţă. O să trecem prin asta pentru că trebuie, afirmă el, trecându-şi degetele prin părul meu şi aranjându-mi şuviţele ciufulite. O să discutăm când ajungem acasă. Cred că am descoperit esenţa problemei noastre.

Convingerea şi hotărârea lui au reuşit să alunge neliniştea care mă invadase în ultimele zile. Am închis ochii şi m-am relaxat, bucurându-mă de deliciul tactil de a-i simţi degetele jucându-se în părul meu.

— Mama ta părea uluită că sunt blondă.

— Chiar aşa?

— Şi mama a fost. Nu că sunt blondă, i-am explicat. Ci că eşti interesat de una.

— Chiar aşa?

— Gideon!

— Mmmm? făcu el, sărutându-mă pe nas şi mângâindu-mă pe braţe.

— Eu nu sunt genul după care te uiţi de obicei, nu?

El ridică o sprânceană.

— Am un singur gen: Eva Lauren Tramell. Asta-i tot.

— Bine, cum zici tu, mi-am dat eu ochii peste cap.

— Ce importanţă are? Tu eşti femeia cu care sunt acum.

— N-are nici o importanţă, sunt doar curioasă. În general, oamenii nu se îndepărtează de tipul preferat.

El veni între picioarele mele şi-mi înlănţui coapsele cu braţele.

— Ce noroc pe mine că sunt genul tău!

— Gideon, tu nu faci parte din nici o categorie, am zis cu glas tărăgănat. Tu eşti unic în genul tău.

Ochii îi scânteiară.

— Îţi place ce vezi, nu-i aşa?

— Da, şi încă cum. De-asta cred că trebuie să ieşim de-aici înainte să ne-o punem iar ca nebunii.

El îşi lipi obrazul de al meu şi şopti:

— Numai tu poţi să mă faci s-o iau razna într-un loc care mi-a dat mereu fiori de groază. Îţi mulţumesc pentru că eşti exact ce vreau şi ce-mi trebuie.

— O, Gideon! L-am încolăcit cu braţele şi picioarele, îmbrăţişându-l cât de tare puteam. Ai venit aici pentru mine, nu? Ca să mă scoţi din locul ăsta pe care-l urăşti.

— M-aş duce şi în iad pentru tine, Eva, iar casa asta e un loc al dracului de aproape de el, oftă el din greu. Mă pregăteam să merg la tine acasă şi să te iau de acolo, când am aflat că ai venit aici. Trebuie să stai departe de Christopher.

— De ce-mi tot spui asta? Pare foarte drăguţ.

Gideon se dădu puţin înapoi, răsfirându-mi părul şi fără să-şi dezlipească din ochii mei privirea care îi ardea sălbatic.

— Christopher duce la extrem rivalitatea dintre fraţi şi e destul de dezechilibrat încât să devină periculos. Vrea să se apropie de tine pentru că ştie că în felul ăsta poate să mă rănească. Trebuie să ai încredere în mine.

Oare ce-l făcea pe Gideon să fie atât de suspicios în privinţa acţiunilor fratelui său? Trebuie să fi avut el un motiv serios. Şi era încă un lucru pe care nu mi-l împărtăşea.

— Am încredere în tine, sigur că da. O să-l ţin la distanţă.

— Mulţumesc. Apoi mă prinse de mijloc şi mă dădu jos de pe blatul chiuvetei. Hai să-l luăm pe Cary şi să plecăm dracu' de-aici!

Am ieşit din baie mână în mână. Eram foarte stânjenită, ştiind prea bine că lipsisem foarte mult timp. Soarele apunea deja. Iar eu rămăsesem fără chiloţi. Boxerii mei distruşi se aflau acum într-unul dintre buzunarele blugilor lui Gideon.

El îmi aruncă o privire în timp ce intram în cortul de petrecere.

— Trebuia să-ţi fi spus dinainte. Arăţi minunat, Eva. Îţi stă nemaipomenit cu rochia asta şi cu pantofii ăştia roşii care cer să ţi-o trag.

— Păi atunci chiar şi-au îndeplinit misiunea, am replicat, dându-i un ghiont cu umărul. Îţi mulţumesc.

— Pentru compliment sau pentru că ţi-am pus-o?

— Taci, l-am certat, înroşindu-mă.

Râsul lui catifelat făcu să se întoarcă spre el capetele tuturor femeilor care-l auzeau, ca şi al câtorva dintre bărbaţi. Punându-mi la baza spatelui mâinile noastre înlănţuite, mă trase uşor lângă el şi mă sărută zgomotos pe gură.

— Gideon! Mama lui se îndreptă spre noi cu ochi strălucitori şi cu un zâmbet larg pe chipul încântător. Mă bucur aşa de mult că ai venit!

Părea că ar vrea să-l îmbrăţişeze, însă el îşi schimbă uşor poziţia, umplând aerul în jurul lui cu un scut invizibil, în care mă includea şi pe mine.

Elizabeth se opri brusc.

— Bună, mamă, o salută el cu toată căldura unei furtuni la pol. Poţi să-i mulţumeşti Evei că sunt aici. Am venit s-o iau.

— Dar ea se distrează bine, nu-i aşa, Eva? Ar trebui să rămâi, de dragul ei.

Elizabeth mă privea cu ochi rugători.

L-am strâns de mână pe Gideon. El avea prioritate, fără discuţie, dar nu puteam nu-mi doresc să aflu de ce era atât de rece cu mama lui, care părea să-l iubească. Privirea ei plină de adoraţie întârzia pe chipul lui, atât de asemănător cu al ei, sorbindu-i însetată fiecare trăsătură. Oare de când nu-l mai văzuse în carne şi oase?

După care m-am întrebat dacă nu cumva îl iubea prea mult… Şi am înţepenit, dezgustată.

— N-o băga pe Eva în faţă, răspunse Gideon, mângâindu-mi spatele tensionat cu articulaţiile degetelor. Ai primit ce ţi-ai dorit; ai cunoscut-o.

— Poate veniţi la cină cândva în cursul săptămânii?

Drept răspuns, el ridică o sprânceană, după care îşi schimbă direcţia privirii, făcându-mă să mă uit şi eu într-acolo. Cary tocmai ieşea dintr-un fel de gard viu, cu o foarte cunoscută prinţesă a muzicii pop agăţată de braţul lui. Gideon îl chemă cu un semn.

— O, nu şi pe Cary! protestă Elizabeth. Este sufletul petrecerii!

— Mă gândeam eu c-o să-ţi placă. Gideon îşi dezgoli dinţii într-un rictus mult prea tăios ca să poată părea un zâmbet. Adu-ţi însă aminte, mamă, că e prietenul Evei, iar asta înseamnă că-mi aparţine tot mie.

Am simţit o uşurare uriaşă când Cary a ajuns la noi, alungând tensiunea în felul lui lipsit de griji.

— Te căutam, mi se adresă el. Speram că eşti gata să plecăm. Am primit telefonul ăla pe care-l aşteptam.

M-am uitat în ochii lui strălucitori şi am înţeles că-l sunase Trey.

— Da, suntem gata.

Cât timp eu şi Cary am făcut turul petrecerii ca să ne luăm rămas-bun şi să mulţumim pentru invitaţie, Gideon nu s-a clintit de lângă mine, ca o umbră posesivă, într-o atitudine calmă, dar cât se poate de distantă.

Tocmai ne îndreptatm spre casă când am zărit-o pe Ireland, mai la o parte, uitându-se fix la Gideon. M-am oprit şi am ridicat ochii spre el.

— Cheam-o pe sora ta, ca să-i spunem la revedere.

— Ce?

— E acolo, la stânga ta, i-am indicat, uitându-mă în partea opusă, pentru ca fata, despre care bănuiam că-şi venerează fratele mai mare ca pe un erou, să nu bănuiască despre ce vorbim.

El îi făcu un semn lui Ireland cu o fluturare bruscă a mâinii, iar ea începu să vină spre noi cu un mers în mod voit tărăgănat, afişând o expresie de plictiseală demonstrativă pe chipu-i frumos. Eu am clătinat din cap, uitându-mă la Cary, căci îmi aminteam prea bine vremurile când făceam la fel.

— Ascultă, l-am strâns de încheietură pe Gideon. Spune-i că-ţi pare rău că n-aţi apucat să staţi de vorbă azi cât ai fost aici şi că ar trebui să te sune uneori, dacă are chef.

Gideon mă privi uimit.

— Despre ce să apucăm să vorbim?

— O să vorbească bucuroasă numai ea dacă-i dai o şansă, i-am explicat, mângâindu-i bicepşii.

— E doar o puştoaică, se încruntă el. De ce să-i dau o şansă să-mi împuie urechile?

— Pentru că ţi-aş rămâne datoare, i-am şoptit la ureche, ridicându-mă pe vârfuri.

— Pui tu ceva la cale. M-a privit bănuitor o clipă, după care m-a sărutat cu putere pe buze, mormăind: Atunci lăsăm cazul deschis şi considerăm că ai mai multe datorii la mine, nu doar una. Numărul lor rămâne să fie hotărât.

Am dat din cap. Cary s-a lăsat pe călcâie şi şi-a răsucit arătătorul în jurul celuilalt, într-un semn care voia să zică:

„Îl ai la degetul mic“.

Nici pe departe, m-am gândit, căci de fapt îmi era strâns lipit de suflet.

Am rămas cu gura căscată când Gideon a primit cheile SUV-ului Bentley de la unul dintre valeţi.

— Tu conduci? Unde e Angus?

— Are o zi liberă. Pe urmă şi-a frecat uşor nasul de tâmpla mea. Mi-a fost dor de tine, Eva.

M-am aşezat pe scaunul din dreapta lui şi el mi-a închis portiera. În timp ce-mi puneam centura, am observat că se opreşte lângă capotă, uitându-se la doi bărbaţi în negru care aşteptau lângă un Mercedes parcat la capătul aleii. Ei au dat din cap şi s-au urcat în maşină. Când am plecat, ei ne-au urmat imediat.

— Bodyguarzii? l-am întrebat.

— Da. Am plecat în goană când am aflat că eşti aici şi ei mi-au pierdut urma o vreme.

Cary plecase acasă cu Clancy, aşa că eu şi Gideon ne-am îndreptat către apartamentul lui. La un moment dat, mi-am dat seama că mă excita felul în care conducea. Stăpânea vehiculul de lux la fel cum stăpânea totul: încrezător, agresiv şi cu multă abilitate. Conducea repede, dar nu nebuneşte, luând cu uşurinţă curbele şi accelerând pe porţiunile de drum drept care ne purtau prin peisajul pitoresc, pe drumul de întoarcere spre oraş. Aproape că n-am întâlnit alte maşini până când am intrat în ambuteiajul din Manhattan.

Ajunşi la el acasă, ne-am dus amândoi drept în baie şi ne-am dezbrăcat, ca să facem un duş. Gideon, care nu se putea stăpâni să nu mă atingă, m-a spălat din cap până-n picioare, după care m-a şters cu un prosop şi m-a înfăşurat într-un halat nou, de mătase albastră brodată, cu mâneci tip chimono. În cele din urmă, a scos şi pentru el din dulap o pereche de pantaloni de mătase cu şiret în talie, în aceeaşi nuanţă cu halatul.

— Eu nu primesc chiloţei? am întrebat, cu gândul la sertarul meu cu lenjerie sexy.

— Nu. Vezi că în bucătărie e un telefon în perete. Apasă tasta unu şi spune-i celui care o să răspundă că vreau să-mi ia comanda obşinuită de la Peter Luger, în porţie dublă.

— În regulă.

Am ieşit din living şi am sunat, după care am pornit în căutarea lui Gideon. L-am găsit în biroul lui, o cameră unde nu mai fusesem până atunci.

La început nu am studiat bine locul, pentru că singurele lumini veneau de la spotul cu care era luminată o fotografie de pe perete şi de la o veioză aşezată pe biroul din lemn lustruit. În plus, ochii mei erau mai atraşi de el. Arăta extrem de senzual, uşor tolănit în fotoliul mare de piele neagră. Încălzea în mână un pahar în formă de lalea, plin cu nu ştiu ce băutură, iar frumuseţea bicepşilor săi mă înfiora din cap până-n picioare, ca şi şerpii înnodaţi ai muşchilor de pe abdomenul lui.

Îşi ţinea privirea aţintită asupra peretelui pe care se afla fotografia luminată, iar asta mi-a atras şi mie atenţia. Am tresărit, văzând obiectul: era un colaj enorm înfăţişându-ne pe noi doi: fotografia sărutului nostru pe stradă, în faţa sălii de fitness… un instantaneu de la dineul asociaţiei pentru protecţia copiilor… o poză neretuşată a dulcii împăcări după cearta furtunoasă din parcul Bryant…

Punctul focal era reprezentat de o fotografie care fusese făcută în timp ce dormeam în patul meu, luminată doar de lumânarea pe care o lăsasem să ardă pentru el. Era un cadru intim, luat de un voyeur, care spunea mai multe despre fotograf decât despre subiect.

Am fost profund emoţionată de dovada că şi el se îndrăgostise în acelaşi timp cu mine. Gideon făcu un semn către băutura pe care o turnase deja pentru mine şi care mă aştepta pe marginea biroului.

— Ia loc!

M-am supus, mânată de curiozitate. În el apăruse o latură nouă, senzaţia unui scop şi a unei hotărâri liniştite, combinată cu o concentrare ca de laser.

Oare ce-l adusese în starea asta? Şi ce însemnătate avea pentru felul în care urma să petrecem restul serii?

După aceea am văzut colajul de fotografii care se afla pe birou, lângă băutură, iar îngrijorarea mea a pălit. Rama semăna foarte mult cu cea de pe biroul meu, dar în ea se aflau trei fotografii cu mine şi cu Gideon.

— Vreau s-o iei la tine la serviciu, mi-a cerut el încet.

— Mulţumesc.

Pentru prima dată, de zile întregi, eram fericită. Am strâns cu o mână rama la piept, iar cu cealaltă mi-am luat paharul. În ochi îi strălucea o luminiţă în timp ce mă aşezam.

— Tu îmi faci bezele toată ziua din fotografia de pe biroul meu, aşa că m-am gândit că e cât se poate de corect să-ţi aminteşti şi tu de mine. De noi.

Am expirat cu putere, cu inima încă zbătân-du-mi-se în piept.

— Niciodată n-o să uit de noi.

— N-o să te las nici dacă ai încerca, zise el şi luă o gură zdravănă din băutura lui. Cred că mi-am dat seama unde am făcut noi prima mişcare greşită, care ne-a dus la toată nebunia în care am fost de atunci încoace.

— Da?

— Bea puţin Armagnac. Cred că o să ai nevoie.

Mi-am înmuiat buzele, prevăzătoare, în licoare, simţind arsura instantanee, dar dându-mi seama că îmi plăcea aroma. Atunci am luat o gură mai zdravănă.

Rotind paharul în palme, Gideon luă şi el o gură şi mă privi gânditor.

— Eva, spune-mi ce ţi s-a părut mai excitant: sexul în limuzină, când ai preluat comanda, sau sexul în hotel, când te-am dominat eu?

Am început să mă foiesc, agitată, fără să-mi dau seama unde duce discuţia.

— Credeam că ţie ţi-a plăcut ce-a fost în limuzină. În timp ce se întâmpla, logic, nu după aia.

— Mi-a plăcut la nebunie, recunoscu el, cu o convingere calmă. Imaginea ta în rochia aia roşie, gemând şi spunându-mi ce bine îmi simţi penisul în tine, o să mă bântuie cât voi trăi. Şi dacă o să vrei să mai stai deasupra, eu sunt cu siguranţă pentru.

Începuse să mi se strângă stomacul şi să mi se încordeze muşchii umerilor, de atâta tensiune.

— Gideon, începe să mi se facă un pic teamă. Toată discuţia asta despre cuvinte de siguranţă, despre cine e deasupra… am impresia că discuţia se îndreaptă într-o direcţie unde nu pot să merg.

— Te gândeşti la legare, la durere. Eu vorbesc însă despre un schimb consensual de putere. Mă privi încordat. Mai vrei puţin coniac? Eşti foarte palidă.

— Aşa ţi se pare? am zis, lăsând jos paharul gol. Am impresia că îmi spui că tu eşti un Dominator.

— Dar asta o ştiai deja, îşi arcui el buzele într-un zâmbet sexy. Ceea ce încerc să-ţi spun este că tu eşti o Supusă.

Capitolul 17

Am sărit de îndată în picioare.

— Nu, mă avertiză el, cu un glas catifelat, dar hotărât. Nu fugi încă! N-am terminat.

— Habar n-am despre ce vorbeşti.

Să fiu la degetul mic al cuiva – să-mi pierd dreptul de a spune nu! –, asta n-avea să se mai întâmple vreodată.

— Ştii prin ce-am trecut. Şi eu am nevoie de control la fel de mult ca şi tine.

— Stai jos, Eva!

Am vrut să rămân în picioare, numai ca să-mi susţin punctul de vedere. El îmi zâmbi şi mai larg, topindu-mă.

— Ai cea mai mică ideea despre cât sunt de nebun după tine? îmi şopti.

— Eşti nebun şi gata dacă îţi trece prin minte c-o să stau să primesc ordine, mai ales din punct de vedere sexual.

— Hai, Eva! Ştii prea bine că nu vreau să te lovesc, să te pedepsesc, să te umilesc ori să-ţi dau ordine ca unui animal de casă. Nici unul dintre noi nu are asemenea nevoi. Gideon îşi îndreptă spatele şi se aplecă spre mine, sprijinindu-şi coatele de birou. Tu eşti cel mai important lucru din viaţa mea. Eşti comoara mea. Vreau să te apăr şi să te fac să te simţi în siguranţă. De aceea vorbim despre asta.

Doamne! Cum de putea fi atât de minunat şi de dement în acelaşi timp?

— N-am nevoie să fiu dominată.

— Tu ai nevoie de cineva în care să ai încredere… Nu! Taci, Eva! Aşteaptă să termin!

Protestul meu se pierdu în tăcere.

— Mi-ai cerut să-ţi reobişnuiesc trupul cu nişte acte care în trecut au fost folosite ca să te rănească şi să te terorizeze. Nici nu-ţi pot spune cât de mult înseamnă pentru mine încrederea pe care mi-o acorzi sau ce-o să mă

fac dacă îţi înşel încrederea. Nu pot să risc, Eva. Trebuie să facem totul cum trebuie.

Mi-am încrucişat braţele la piept.

— Probabil că-s mai proastă ca noaptea. Credeam că avem o viaţă sexuală de invidiat.

Gideon îşi lăsă jos paharul şi continuă să vorbească de parcă nici nu m-ar fi auzit.

— Mi-ai cerut azi să-ţi îndeplinesc o nevoie şi am acceptat. Acum trebuie să…

— Dacă nu sunt ce-ţi trebuie, spune-o şi gata! am izbucnit, punând rama şi paharul jos înainte să fac ceva regretabil cu ele. Nu mă lua cu vorbe frumoase!

Înainte să pot face câţiva paşi înapoi, el înconjurase deja biroul şi mă prinsese. Mi-a luat gura în stăpânire şi m-a cuprins strâns în braţe. Ca şi mai devreme, m-a împins lângă un zid şi m-a ţintuit acolo, ţinân-du-mă strâns de încheieturile mâinilor pe care mi le ridicase deasupra capului.

Prinsă în capcană, nu puteam face nimic. El şi-a flexat puţin genunchii şi a început să-mi mângâie sexul cu penisul lui aflat în erecţie. O dată, de două ori. Mătasea îmi răzuia clitorisul umflat. Îmi muşcă sfârcul prin ţesătură, umplându-mă de fiori, îmbătându-mă de parfumul curat al pielii lui fierbinţi. M-am lăsat moale în braţele lui, gemând.

— Vezi cât de uşor te supui când preiau eu controlul? şopti el, dezmierdându-mi fruntea cu buzele. Şi te simţi bine, aşa-i? Te simţi exact aşa cum trebuie.

— Nu-i corect!

L-am fixat cu privirea. Cum putea să creadă că aş putea reacţiona altfel? Indiferent cât de tulburată şi de confuză eram, el mă atrăgea în mod irezistibil.

— Bineînţeles că e. Şi e şi adevărat.

Privirea îmi rătăcea pe coama lui de păr negru ca cerneala, pe trăsăturile dăltuite ale chipului său incredibil. Mă cuprinsese un jind atât de puternic, că mă îndurera. Tulburarea pe care o tăinuia în el mă făcea doar să-l iubesc

şi mai mult. Uneori mi se părea că în el mi-am găsit celalaltă jumătate.

— Nu pot să nu fiu excitată când te văd, am murmurat. Corpul meu este setat fiziologic să devină moale şi să se relaxeze, pentru ca tu să-ţi bagi mădularul ăla mare în mine.

— Eva, hai să fim cinstiţi! Tu *vrei* ca eu să deţin controlul total. Este foarte important pentru tine să ai încredere că o să am grijă de tine. Nu-i nimic rău în asta. Iar pentru mine e adevărat opusul: am nevoie să ai îndeajuns de multă încredere în mine ca să renunţi la control.

Nu puteam gândi când stătea lipit aşa de mine, când trupul meu tânjea după el, conştient de fiecare centimetru al lui.

— Nu sunt supusă!

— Ba eşti cu mine. Dacă te uiţi înapoi, o să-ţi dai seama că te-ai plecat mereu în faţa mea.

— Eşti bun la pat! Şi ai mai multă experienţă. Normal că te las să faci tot ce vrei cu mine. Mi-am muşcat buzele, ca să-mi opresc tremurul. Îmi pare rău că eu n-am fost la fel de excitantă pentru tine.

— Astea-s tâmpenii, Eva! Ştii prea bine cât de mult îmi place să fac dragoste cu tine. Dacă aş putea să continui aşa, n-aş mai face nimic altceva. Nu vorbim însă despre jocuri care mă excită la culme pe mine.

— Atunci despre ce vorbim? Despre ce mă excită pe mine?

— Da. Aşa am crezut, zise el, încruntat. Dar tu te-ai supărat. N-am vrut… Fir-ar să fie! Am crezut că discuţia o să ne ajute.

— Gideon!

Ochii mă înţepau sub şuvoiul sărat al lacrimilor. El părea la fel de chinuit şi de neliniştit ca şi mine.

— Gideon, îmi rupi inima!

El îmi eliberă mâinile, se dădu înapoi şi mă ridică în braţe; am ieşit astfel din biroul lui şi m-a dus pe coridor până în faţa unei uşi închise.

— Învârte mânerul, îmi spuse încet.

Am intrat într-o încăpere luminată doar de lumânări, în care încă se mai simţea un uşor miros de zugrăveală nouă. Câteva clipe, am fost dezorientată, nereuşind să-mi dau seama cum de am putut trece din biroul lui Gideon drept în dormitorul meu.

— Nu pricep.

Eram departe de adevăr cu afirmaţia asta, însă mintea mea încă se străduia să depăşească sentimentul de a fi fost teleportată dintr-o casă în alta.

— M-ai mutat aici cu tine?

— Nu chiar, zise el, lăsându-mă jos, rămânând însă cu braţul în jurul taliei mele. Ţi-am recreat came-ra, pornind de la fotografia pe care ţi-am făcut-o când dormeai.

— De ce?

Ce dracu'? Cine era în stare să facă aşa ceva? Nu cumva toate astea aveau scopul ca eu să nu fiu martoră la coşmarurile lui?

Gândul acesta mi-a făcut sufletul ţăndări. Mă simţeam de parcă eu şi Gideon ne îndepărtam tot mai mult unul de celălalt, cu fiecare clipă care trecea.

El mă mângâia pe părul ud, ceea ce îmi sporea şi mai mult agitaţia. Îmi venea să-i resping atingerea şi să stau la distanţă de cel puţin o cameră de el. Poate chiar de două.

— Dacă simţi că vrei s-o iei la fugă, îmi spuse el cu glas blând, poţi să vii aici şi să încui uşa. Îţi promit că n-o să te deranjez până nu eşti pregătită. În felul ăsta, tu o să ai un loc sigur şi eu voi şti că nu m-ai părăsit.

În mintea mea se învârtea o tornadă de întrebări şi de presupuneri, dar singura care mi-a ieşit de pe buze a fost:

— Dar o să dormim tot în acelaşi pat?

— În fiecare noapte. Mă sărută pe frunte. Cum ţi-ai putut închipui altceva? Vorbeşte-mi, Eva! Ce-ţi trece prin

căpşorul ăla minunat?

— Ce-mi trece prin cap? am izbucnit. Dar ţie ce dracu-ţi trece prin al tău? Ce s-a întâmplat cu tine în astea patru zile cât am fost despărţiţi?

— Nu ne-am despărţit deloc, Eva, spuse el printre dinţii încleştaţi.

În cealaltă cameră, telefonul se trezi la viaţă, iar eu am înjurat încet. Voiam să vorbim şi voiam ca el să plece, în acelaşi timp. Gideon îmi strânse umerii în palme, apoi îmi dădu drumul.

— Asta e cina.

Nu l-am urmat, căci mă simţeam mult prea agitată ca să mănânc. M-am aruncat în schimb în pat, strângând perna în braţe, cu ochii închişi. Nu l-am auzit când s-a întors, dar l-am simţit când s-a oprit lângă pat.

— Te rog, nu mă lăsa să mănânc singur, se adresă el spatelui meu rigid.

— Nu-i mai simplu să-mi comanzi să vin cu tine?

El oftă, după care veni în spatele meu în pat, luându-mă în braţe. M-am bucurat de căldura lui, căci alunga fiorii de gheaţă care-mi alergau pe piele. A rămas mult timp tăcut, dându-mi doar bucuria de a-l şti lângă mine. Sau poate că el se bucura că este lângă mine.

— Eva! Degetele lui îmi alunecau peste mâna înfăşurată în mătasea halatului. Nu pot să suport să te ştiu nefericită. Vorbeşte cu mine!

— Nu ştiu ce să spun, am replicat, strângând şi mai tare perna în braţe. Am crezut că am ajuns, în sfârşit, într-un punct din care lucrurile vor fi mai uşoare între noi.

— Nu mai fi aşa de încordată, Eva! Mă doare când te îndepărtezi de mine.

Eu simţeam că el mă dă la o parte.

M-am rostogolit şi l-am împins pe spate, după care m-am urcat pe el, iar halatul mi s-a dat într-o parte în timp ce-l călăream. Mi-am trecut palmele peste pieptul lui puternic şi i-am zgâriat cu unghiile pielea bronzată. Am început să-mi

unduiesc şoldurile, frecându-mi păsărica dezgolită de sexul lui. Prin pantalonii de mătase puteam simţi fiecare creastă, fiecare venă groasă. Şi, uitându-mă la ochii care i se întunecaseră şi la felul în care începuse să gâfâie, cu gura-i minunată întredeschisă, mi-am dat seama că şi el simţea conturul şi arşiţa mea umedă.

— Este chiar aşa de oribil pentru tine? l-am întrebat, fără să încetez să-mi rotesc şoldurile. Stai aici gândindu-te că n-o să-mi dai ce vreau pentru că eu deţin controlul?

Gideon îşi puse mâinile pe coapsele mele, dar până şi acea atingere inofensivă părea dominatoare. Forţa imensă care zăcea în el se îndrepta acum către mine ca o explozie arzătoare.

— Ţi-am spus deja, îmi şopti răguşit. O să te iau în ce fel o să pot.

— Da, normal! Crezi că nu ştiu că mă domini de dedesubt?

Gura i se arcui într-un zâmbet neruşinat de amuzat.

Am alunecat în jos, gâdilându-i sfârcul plat cu vârful limbii. L-am acoperit exact aşa cum făcuse şi el cu mine, întinzându-mă peste şoldurile şi picioarele lui, băgându-mi mâinile pe sub fesele-i splendide ca să-l strâng de carnea tare şi să-l ţin lipit de mine. Îi simţeam penisul ca o coloană de marmură pe burta mea, ceea ce-mi reînnoia foamea nebună de el.

— Tu vrei să mă pedepseşti oferindu-mi plăcere? întrebă el încetişor. Pentru că poţi. Mă poţi îngenunchea, Eva.

Mi-am lăsat fruntea să cadă pe pieptul lui, oftând din greu:

— Aş vrea eu.

— Nu mai fi aşa de îngrijorată, te rog! O să trecem şi prin asta, cum o să trecem prin toate.

— Eşti atât de convins că ai dreptate, am replicat, cu privirea îngustată. Încerci să-ţi dovedeşti punctul de vedere.

— Şi tu ai putea să ţi-l dovedeşti pe-al tău, replică el, trecându-şi limba peste buza de jos, făcându-mi sexul să zvâcnească, într-o implorare tăcută.

În ochii lui se citea o emoţie incredibil de profundă. Indiferent ce-avea să se întâmple cu noi, era clar ca lumina zilei că eram indestructibil legaţi unul de celălalt. Iar eu eram pe cale să demonstrez carnal asta. Gideon îşi încordă gâtul, în timp ce gura mea îi dezmierda pieptul.

— O, Eva!

— În curând, tot universul o să vi se dea peste cap, domnule Cross.

Ameţită de triumful meu feminin, şedeam la masa lui Gideon, cu gândul la cum arătase cu puţin timp în urmă, leoarcă de sudoare şi de dorinţă, înjurând pentru că eu nu mă grăbeam, savurându-i trupul parcă făcut pentru păcat.

El îşi tăie o bucată mare de friptură, care nu se răcise datorită dispozitivului de încălzire de dedesubt, şi spuse calm:

— Eşti o nesătulă.

— Cam aşa ceva. Iar tu eşti superb, sexy şi foarte bine dotat.

— Mă bucur că eşti de acord. Şi mai sunt şi putred de bogat.

Am dat din mână a nepăsare, arătând apartamentul care părea să valoreze vreo cincizeci de milioane de dolari.

— Cui îi pasă de asta?

— Păi mie, de exemplu, zâmbi el.

Mi-am înfipt furculiţa în cartofii nemţeşti, gândindu-mă că mâncarea de la Peter Luger era aproape la fel de bună ca sexul. Aproape.

— Banii tăi mă interesează numai dacă asta înseamnă că poţi să-ţi permiţi să te opreşti din lucru şi să stai cu mine gol-puşcă, pe post de sclav sexual.

— Din punct de vedere financiar, pot să-mi permit asta. Dar o să te plictiseşti şi o să mă laşi, iar eu ce-o să mă fac?

protestă el, amuzat. Crezi că ţi-ai demonstrat punctul de vedere, nu-i aşa?

Eu am mestecat tacticos, după care am întrebat:

— E nevoie să-l mai demonstrez o dată?

— Faptul că încă eşti destul de excitată ca să vrei s-o faci demonstrează punctul *meu* de vedere.

— Hmmm, am mormăit, înmuindu-mi buzele în vin. Faci cumva predicţii?

El îmi aruncă o privire şi mai luă nepăsător o bucată din cea mai moale friptură care mi se topise vreodată în gură.

Agitată şi îngrijorată, am tras aer în piept şi l-am întrebat:

— O să-mi spui dacă viaţa noastră sexuală nu te satisface?

— Nu fi ridicolă, Eva!

Ce altceva l-ar fi putut face să aibă această discuţie cu mine după o despărţire de patru zile?

— Sunt sigură că nefiind genul pe care-l cauţi tu de obicei nu mă ajută la nimic. Şi nici n-am folosit vreuna dintre jucăriile sexuale pe care le aveai la hotel…

— Taci din gură!

— Poftim?

Gideon lăsă jos tacâmurile.

— N-am de gând să te ascult în timp ce îţi baţi joc de respectul de sine.

— Cum? Crezi că tu eşti singurul care are dreptul să vorbească?

— Poţi să începi să te cerţi cu mine, Eva, dar asta tot n-o să mă facă să ţi-o trag.

— Cine-a zis…? Dar am tăcut brusc, văzându-i privirea supărată. Avea dreptate. Încă îl voiam. Îl voiam peste mine, plin de o dorinţă explozivă, deţinând întru totul controlul asupra plăcerii mele şi a lui.

El se ridică de la masă şi-mi zise fără menajamente:

— Aşteaptă-mă aici!

Se întoarse peste câteva clipe, puse lângă farfuria mea o cutiuţă neagră de piele, ca pentru inele, şi se aşează la loc. Vederea ei mă surprinse ca şi cum aş fi primit o lovitură. În primul moment, am fost cuprinsă de o teamă îngheţată, urmată de îndată de o jinduire arzătoare.

Mâinile au început să-mi tremure în poală. Mi-am încleştat degetele şi atunci mi-am dat seama că, de fapt, tremuram din toate încheieturile. Mi-am ridicat pierdută privirea spre chipul lui Gideon.

Dezmierdarea degetelor lui pe obrazul meu mi-a alinat anxietatea care mă prinsese în gheare, iar dorinţa teribilă a înlocuit-o cu totul.

— Nu-i lucrul acela, şopti el blând. Nu încă. Nu eşti pregătită.

Ceva păli în mine. Însă după aceea am fost inundată de un val de uşurare. Era, într-adevăr, prea repede. Nici unul dintre noi nu era pregătit. Însă, dacă mă întrebasem vreodată cât de tare mă îndrăgostisem de Gideon, acum aflasem răspunsul.

Am dat din cap, aprobator.

— Deschide-o, mă îndemnă el.

Cu degete precaute, am tras mai aproape cutiuţa. Când am deschis capacul, nu mi-am putut opri o exclamaţie de uimire.

În ea se afla un inel cum nu mai era altul. Fâşii de aur de forma unor frânghii se împleteau pe el, decorate cu mici x-uri bătute în diamante.

— Legături, am şoptit, fixate în cruci.

Gideon Cross2.

— Nu chiar. Eu văd frânghiile mai degrabă ca pe o încrengătură de fire care mă duc spre tine, nu ca pe o legare. Dar ai dreptate, X-urile mă reprezintă pe mine, agăţat de tine. Cu dinţii, aşa mă simt de agăţat.

Spunând asta, sorbi şi ultima picătură de vin şi umplu din nou ambele pahare.

Rămăsesem nemişcată, în culmea uluirii, încer-când să asimilez totul. Tot ce făcuse în timpul cât stătuserăm departe unul de altul: fotografiile, inelul, doctorul Petersen, dormitorul reprodus şi cine ştie ce mă mai aştepta, totul îmi spunea că nu fusesem niciodată departe de gândurile lui, dacă le părăsi-sem vreodată.

— Mi-ai dat înapoi cheile, am şoptit, simţind încă amintirea acelei dureri.

El îmi acoperi mâna cu palma.

— Am avut o mulţime de motive s-o fac. Ai plecat de la mine doar în halat şi fără chei. Nici nu suport să mă gândesc la ce s-ar fi întâmplat dacă n-ar fi fost acasă Cary ca să-ţi deschidă.

I-am dus mâna la gură şi am sărutat-o, apoi i-am dat drumul şi am închis capacul cutiuţei.

— Este minunat, Gideon. Îţi mulţumesc. Înseamnă foarte mult pentru mine.

— Dar n-o să-l porţi.

Nu era o întrebare.

— După discuţia pe care am avut-o în seara asta, mă face să-l simt ca pe o zgardă.

După o clipă, el dădu din cap.

— Nu te înşeli întru totul.

Mi se învârtea mintea, mă durea inima. Cele patru nopţi de somn agitat nu mă ajutaseră deloc. Nu puteam să pricep de ce el simţea că-i sunt atât de necesară, deşi eu exact aşa simţeam în privinţa lui. Numai că în New York erau mii de femei care puteau să-mi ia locul în viaţa lui, însă Gideon Cross era unic.

— Am impresia că te dezamăgesc, Gideon. După tot ce-am discutat în seara asta… Am senzaţia că e începutul sfârşitului.

El îşi dădu scaunul în spate şi se aplecă spre mine ca să-mi mângâie obrazul.

— Nu, nu e.

— Când mergem la doctorul Petersen?

— Eu o să mă duc singur marţea. După ce vorbeşti cu el şi te pui de acord pentru consilierea de cuplu, putem merge împreună joia.

— Două ore din săptămâna ta, în fiecare săptămână. Fără să punem la socoteală drumul până acolo şi înapoi. Ăsta e un angajament serios. Îţi mulţumesc, i-am zis, întinzându-mă spre el ca să-i dau la o parte părul de pe obraz.

Gideon mi-a luat mâna şi mi-a sărutat palma.

— Nu e vorba de nici un sacrificiu, Eva.

Apoi s-a dus în biroul lui ca să lucreze puţin înainte de culcare, iar eu m-am dus în baie, luând şi inelul cu mine, ca să-l studiez mai bine, în timp ce mă spălam pe dinţi şi-mi periam părul.

În mine vibra o dorinţă surdă, o excitare care nu se potolea şi care n-ar fi trebuit să mai existe, dacă mă gândeam la câte orgasme avusesem deja în timpul acelei zile. Era, de fapt, o nevoie de origine emoţională de a mă conecta la Gideon, de a mă asigura că suntem în regulă.

Ţinând cutiuţa inelului în mână, m-am dus în partea mea din patul lui Gideon şi am pus-o pe noptieră. Voiam să fie în primul loc unde să mă uit de dimineaţă, după un somn odihnitor.

Cu un suspin, mi-am dezbrăcat frumosul halat nou, l-am pus pe bancheta de la marginea patului, după care m-am băgat în pat. M-am foit destul de mult, dar până la urmă am adormit.

La un moment dat, în mijlocul nopţii, m-am trezit cu pulsul accelerat şi respirând agitată. Am rămas nemişcată o clipă, dezorientată, adunându-mă, încercând să-mi amintesc unde mă aflu. M-am încordat când mi-am dat seama şi am ciulit urechile, ca să-mi dau seama dacă nu cumva Gideon avea iar un coşmar. L-am descoperit însă dormind lângă mine, respirând adânc şi liniştit, aşa că m-am relaxat, oftând.

La ce oră o fi venit în pat? După zilele pe care le petrecuserăm despărţiţi, eram îngrijorată la gândul că poate simţise nevoia să fie singur.

Apoi am avut un şoc. Eram excitată. Dureros de excitată.

Sânii mi-erau plini şi grei, sfârcurile mi se întăriseră şi se strânseseră. Îmi ardeau lăuntrurile şi eram udă toată. Şi, în timp ce stăteam nemişcată în întunericul luminat de lună, mi-am dat seama că trupul lui era cel ce mă trezise, el şi nevoile lui. Oare visasem ceva erotic sau era de ajuns că Gideon se afla lângă mine?

M-am ridicat în coate şi l-am privit. Era învelit până la brâu cu cearşaful şi cuvertura, iar pieptul sculptat şi bicepşii îi erau goi. Dormea cu braţul drept deasupra capului, iar chipul minunat îi era încadrat de coama de păr negru. Braţul stâng se odihnea pe pătură, între noi, iar pumnul încleştat desena în relief reţeaua de vene groase care se ducea în sus pe braţe. Chiar şi în somn, părea tot dur şi puternic.

Deveneam tot mai conştientă de tensiunea pe care o simţeam, de impresia că sunt atrasă spre el de exercitarea tăcută a formidabilei lui dorinţe. Nu se putea să-mi ceară şi în somn să mă supun lui, dar chiar asta simţeam, chiar simţeam că sunt atrasă spre el de frânghia invizibilă care ne lega.

Zvâcnetul dintre picioare devenise insuportabil. Apoi mi-am apăsat cu o mână pulsaţiile violente, sperând să mai potolesc durerea, însă asta n-a făcut decât să înrăutăţească lucrurile.

Nu puteam sta liniştită. Am aruncat pătura de pe mine şi mi-am lăsat picioarele pe podea, cu gândul să încerc să beau un pahar de lapte cald cu coniacul pe care Gideon mi-l dăduse în cursul serii. M-am oprit însă brusc, ţintuită locului de strălucirea pe care luna o arunca asupra cutiuţei de piele de pe noptieră. Mi-am amintit de bijuteria din ea,

iar dorinţa m-a inundat. În acel moment, gândul că Gideon îmi pusese o zgardă m-a umplut de un jind arzător.

„Eşti doar foarte excitată“, m-am certat singură.

Una dintre fetele din grup vorbise de felul în care „stăpânul“ ei putea să-i folosească trupul oricând şi în ce fel dorea, numai pentru plăcerea lui. Aşa ceva nu mi se păruse absolut deloc sexy… până să-şi facă apariţia Gideon. Îmi plăcea la nebunie să-l mângâi, să-l excit. Înnebuneam să-l fac să-şi dea drumul. Pur şi simplu.

Degetele mele mângâiau capacul cutiuţei. Am respirat adânc, am luat cutiuţa şi am deschis-o încet şi, după o clipă, îmi strecuram bijuteria rece pe inelarul mâinii drepte.

— Îţi place, Eva?

M-a străbătut un fior la auzul vocii lui Gideon, mai adâncă şi mai aspră decât o auzisem vreodată. Era treaz şi mă privea. Oare de când se trezise? Să fi fost la fel de acordat la mine până şi în timpul somnului, cum păream că sunt eu la el?

— Îmi place enorm. „Te iubesc.“

Am pus cutia deoparte şi mi-am înălţat capul. El se ridicase în capul oaselor. Ochii îi străluceau într-un fel care mă excita şi mai mult, dacă asta mai era posibil, dar mă şi înfiorau de teamă. Era o privire dezlănţuită, exact ca aceea care mă pusese literalmente în fund când îl întâlnisem prima oară: arzătoare, posesivă, plină de ameninţarea tăcută a extazului. Chipu-i superb părea aspru în întuneric, cu maxilarul încordat, în timp ce-mi ducea mâna la gură, sărutând inelul pe care mi-l dăruise.

M-am întors spre el, am îngenuncheat în pat şi i-am încolăcit gâtul cu mâinile:

— Ia-mă! Poţi să-mi faci orice.

El îmi strânse fesele în mâini.

— Cum te simţi când spui asta?

— Aproape la fel de bine ca atunci când o să fiu în orgasmele pe care mi le vei provoca.

— A, o provocare!

Îmi mângâia uşor cu limba comisura buzelor, ademenindu-mă cu promisiunea unui sărut pe care îl întârzia în mod voit.

— Gideon!

— Îngeraş, lasă-te pe spate şi apucă perna cu amândouă mâinile, zâmbi el, răutăcios. Să nu-i dai drumul pentru nici un motiv, ai înţeles?

Am înghiţit cu greu şi am făcut ce mi-a zis; eram atât de excitată, încât aveam impresia c-o să-mi dau drumul numai de la spasmele în care se mi zbătea sexul disperat de dorinţă.

El dădu cuverturile la o parte.

— Desfă-ţi picioarele şi îndoaie genunchii!

Respiraţia îmi devenise şuierătoare şi sfârcurile mi se întăriseră şi mai tare, trimiţând săgeţi ascuţite de durere prin sâni. Dumnezeule, Gideon era incredibil de atrăgător aşa! Gâfâiam de atâta excitare, iar mintea mi se învârtea, gândind la ce s-ar putea întâmpla. Între picioare, carnea îmi tremura de dorinţă.

— O, Eva! gemu el, pe când îşi introducea degetul arătător în crăpătura mea alunecoasă. Uite cât eşti de lacomă de mine! Este slujbă cu normă întreagă să satisfaci păsărica asta mică şi dulce.

Degetul lui rigid se împingea în mine, despărţindu-mi cutele umede. M-am strâns în jurul lui, atât de aproape de plăcerea maximă, încât aproape că-i simţeam gustul. El se retrase însă şi-şi duse degetul la gură, lingând aroma pe care o lăsasem pe pielea lui. Şoldurile mi se arcuiau în mod incontrolabil, iar trupul năzuia spre al lui.

— E vina ta că sunt atât de disperată după tine, am icnit. Ai lipsit zile întregi de la serviciu.

— Atunci este cazul să recuperăm mai repede timpul pierdut.

Alunecând în jos, pe burtă, îmi împinse coapsele cu umerii, începând să lingă cu vârful limbii poarta trupului

meu, cu mişcări circulare, fără să-mi ia în seamă clitorisul şi fără să mi-o tragă nici măcar când am început să-l implor.

— Gideon, te rog!

— Şşş! Trebuie să te pregătesc mai întâi.

— Sunt pregătită. Eram încă de dinainte să te trezeşti.

— Atunci trebuia să mă trezeşti mai devreme. O să am mereu grijă de tine, Eva. Pentru asta trăiesc.

Scâncind disperată, mi-am împins şoldurile înspre limba lui răutăcioasă. Abia când am ajuns scăldată în propria excitare, zdrobită de dorinţa de a simţi în mine orice parte a lui s-ar fi putut, abia atunci s-a ridicat şi s-a aşezat între picioarele mele desfăcute, sprijinindu-se în antebraţe.

Ne-am privit fix. Penisul lui, arzând de-a dreptul şi tare ca piatra, stătea lipit de labiile mele. Voiam să-l am în mine mai mult decât voiam să respir.

— Acum, am gâfâit. Acum!

Cu o mişcare dibace din şolduri, el se înfipse adânc în mine, îngropându-mă în pat.

— O, Doamne, am icnit, zbătându-mă în culmea euforiei în jurul coloanei groase care pusese stăpânire pe mine.

Asta îmi dorisem încă de la discuţia din biroul lui, după asta tânjisem în timp ce mă aruncam în erecţia lui, înainte de cină, ceea ce-mi dorisem chiar în timp ce atingeam orgasmul în jurul mădularului său lung şi gros.

— Nu-ţi da drumul, îmi şopti el în ureche, prinzându-mi sânii în mâini şi răsucindu-mi sfârcurile între degete.

— Ce?

Eram de-a dreptul sigură că şi dacă respiră adânc o să ajung pe culme.

— Şi nu da drumul pernei!

Apoi începu să se mişte într-un ritm lent, de-a dreptul leneş.

— O să vrei, murmură el, dezmierdându-mi locul sensibil din spatele urechii. Îţi place la nebunie să mă iei de păr şi să-mi înfigi unghiile în spate. Şi când eşti aproape de final, îţi place să mă strângi de fund şi să mă înfigi şi mai adânc în

tine. Mi se scoală îngrozitor când o iei razna în halul ăsta, când îmi arăţi cât de mult te înnebuneşte felul cum mă simţi în tine.

— Nu-i cinstit, am gemut, ştiind că mă provoacă în mod voit. Cadenţa glasului său răguşit se potrivea perfect cu mişcarea necontenită a şoldurilor sale. Mă torturezi.

— Cine ştie să aştepte are parte de ce-i mai bun.

Limba lui îmi trasă conturul urechii, iar apoi se înfipse în ea în acelaşi timp în care mă trase de sfârcuri.

M-am împins înspre el când m-a pătruns din nou şi aproape că mi-am dat drumul. Gideon îmi cunoştea atât de bine corpul, îmi ştia toate tainele, toate zonele erogene. Îşi înfigea penisul în mine ca un maestru, frecând fără contenire ghemul dulce de nervi care fremătau de încântare. Îşi rotea şoldurile, penetrându-mă, exploatând alte puncte. Am scos un tânguit de jale, arzând în flăcări pentru el, îndrăgostită cu disperare. Aveam crampe în degete de cât de tare strângeam perna, iar capul mi se învârtea de dorinţa nebună de a atinge orgasmul. Putea să mă aducă acolo numai frecându-se înăuntrul meu; era singurul bărbat din lume destul de experimentat care să-mi ofere un orgasm vaginal intens.

— Nu-ţi da drumul, repetă el, răguşit. Mai aşteaptă!

— N-nu p-pot. Este prea bine. Doamne, Gideon! Lacrimile au început să mi se rostogolească din ochi. M-am… m-am pierdut în tine.

Plângeam încetişor, înfricoşată să nu cumva să pronunţ acele cuvinte prea repede şi să risc astfel să distrug echilibrul delicat dintre noi.

— O, Eva! îşi frecă el obrazul de faţa mea udă. Cred că am dorit atât de tare şi de des să apari, că până la urmă n-ai mai avut de ales şi te-ai incarnat pentru mine.

— Te rog, l-am rugat pierită, ia-o mai încet!

Gideon îşi înălţă capul să mă privească, dar în acelaşi moment mă ciupi de sfârcuri destul de tare încât să-mi provoace o umbră de durere. Muşchii dinăuntrul meu se

strânseră atât de mult, că următoarea izbitură îi smulse un geamăt.

— Te rog! l-am implorat din nou, tremurând toată din cauza efortului de a-mi stăvili orgasmul. O să-mi dau drumul dacă nu o iei mai încet.

Ochii lui îmi pârjoleau faţa, iar şoldurile continuau să i se mişte în ritmul măsurat în care mă scotea încet şi sigur din minţi.

— Nu vrei să-ţi dai drumul, Eva? mă întrebă, cu glasul acela ca un tors cu care putea să mă ducă şi în iad, zâmbind. Nu asta ai încercat să faci toată noaptea?

Mi-am arcuit gâtul, în timp ce îşi plimba buzele pe el.

— Numai când o să-mi spui că pot, am gemut. Numai… când îmi spui tu.

— Îngeraş…

Mă mângâie pe faţă cu o mână, dându-mi la o parte părul care mi se lipise de pielea asudată, după care mă sărută profund, plin de veneraţie, lingându-mi gura până în străfunduri.

Da…

— Dă-ţi drumul pentru mine, mă ademeni, grăbind ritmul. Dă-ţi drumul, Eva!

La comanda lui, orgasmul m-a izbit ca o explozie, şocându-mi tot sistemul nervos cu un ocean de senzaţii. Valuri după valuri de arşiţă zvâcneau prin mine, făcându-mi sexul să se contracte, să se strângă. Am ţi-pat, mai întâi un sunet nearticulat de plăcere agonizantă, începând apoi să-i strig numele, psalmodiindu-l iar şi iar, în timp ce el îşi înfigea mădularul măreţ în mine, prelungindu-mi orgasmul, înainte să mă arunce în altul.

— Atinge-mă, scrâşni, când m-am prăbuşit, sfârşită. Ia-mă în braţe!

Eliberată de comanda de a strânge perna, m-am agăţat de el cu trupul transpirat şi alunecos, încolăcindu-l cu mâinile şi picioarele. El a continuat să mă penetreze adânc

şi cu putere, îndreptându-se cu înverşunare spre propriu-i orgasm.

Şi-a dat drumul mârâind, cu capul pe spate, aruncându-şi sămânţa în mine timp de câteva minute. Nu i-am dat drumul din braţe până când corpurile ni s-au răcorit şi respiraţia ne-a revenit la normal.

Când Gideon s-a rostogolit în sfârşit de pe mine, nu s-a îndepărtat, ci m-a cuprins în îmbrăţişarea lui ca într-o pătură, şoptindu-mi:

— Acum dormi!

Nu-mi amintesc dacă am mai rămas trează atât de mult cât să-i răspund.

Capitolul 18

Dimineţile de luni puteau să fie extraordinare când începeau cu Gideon Cross. În limuzina care mă ducea la serviciu m-am sprijinit cu spatele de el, în timp ce el îmi ţinea o mână pe după umăr, astfel încât degetele să ne rămână împletite.

În vreme ce el se juca absent cu inelul pe care mi-l dăruise, am întins picioarele şi am admirat pantofii clasici pe care mi-i cumpărase, împreună cu câteva haine cu care să mă îmbrac după nopţile pe care le petreceam cu el. Pentru începutul unei noi săptămâni, hotărâsem să aleg o rochie pe corp, neagră cu dunguliţe subţiri, la care asortasem o curea îngustă şi albastră, care îmi amintea de ochii lui. Avea gusturi excelente, trebuia să recunosc.

Asta în cazul în care n-o trimitea la cumpărături pe vreuna dintre „cunoştinţele“ lui brunete… Am alungat însă gândul supărător.

Când cercetasem sertarele pe care mi le rezervase în baia lui, găsisem în ele toate cosmeticele pe care le foloseam de obicei, în toate nuanţele mele obişnuite. Nu m-am obosit să-l întreb de unde ştiuse, căci aş fi putut să mă îngrozesc, preferând să consider că asta era o dovadă a interesului pe care mi-l purta. Se gândise la toate.

Momentul cel mai plăcut al dimineţii fusese să-l ajut pe Gideon să se îmbrace cu unul dintre costumele lui sobre şi atât de sexy. Îi închisesem nasturii la cămaşă, iar el îşi aranjase cureaua. Îi trăsesem fermoarul la pantaloni, în timp ce el îşi lega cravata. Îşi pusese sacoul, iar eu îi netezisem materialul bine croit peste cămaşa la fel de fină, descoperind cu uimire că să-l îmbrac putea fi ceva la fel de erotic ca şi să-l dezbrac. Mă simţeam ca şi cum mi-aş fi împachetat propriul cadou.

Lumea avea să vadă frumuseţea ambalajului, dar numai eu cunoşteam omul de dinăuntru şi ştiam cât este de nepreţuit. Zâmbetele lui intime şi râsul profund, dulceaţa atingerilor sale şi ferocitatea pasiunii, toate îmi erau rezervate numai mie.

Bentley-ul s-a balansat uşor peste o adâncitură din asfalt, ceea ce l-a făcut pe Gideon să mă strângă mai tare.

— Care-i planul după lucru?

— Azi o să încep orele de Krav Maga.

Nu-mi puteam ascunde încântarea din voce.

— A, da, aşa e. Îmi dezmierdă tâmpla cu buzele. Ştiu că o să vin să te văd la exerciţii. Numai la gândul ăsta şi mă excit.

— N-am hotărât deja că pe tine *totul* te excită? l-am tachinat, împingându-l uşor cu cotul.

— Tot ce are legătură cu tine. Ceea ce e un mare noroc pentru noi, pentru că tu eşti o nesătulă. Dă-mi un mesaj când termini şi ne întâlnim la tine.

Am scotocit în geantă şi mi-am luat telefonul, ca să văd dacă mai ţine bateria. Atunci am văzut un mesaj de la Cary. L-am deschis, observând o înregistrare video şi un text: „*X ştie că fratele lui e un cretin? Nu te apropia de CV, fetiţo * pupici **“.

Am pornit înregistrarea, dar mi-a trebuit un minut ca să înţeleg ce văd. Iar când am priceput, am îngheţat.

— Ce e? mă întrebă Gideon, cu buzele în părul meu. Apoi l-am simţit cum se încordează în spatele meu şi mi-am dat seama că se uita peste umărul meu.

Cary filmase la petrecerea din grădină de la Vidal. Judecând după gardul viu înalt de doi metri din fundal, Cary părea că se află în labirint, iar frunzele care încadrau ecranul îmi spuneau că se ascunde. Starul spectacolului era un cuplu surprins într-o îmbrăţişare pasională. Femeia era în lacrimi şi foarte frumoasă, în timp ce bărbatul o săruta, ca să-i potolească vorbele agitate, şi o consola, mângâind-o uşor pe spate.

Cei doi vorbeau despre mine şi despre Gideon, despre cum mă foloseam de trupul meu ca să pun mâna pe milioanele lui.

— Nu-ţi face prea multe griji, îi murmura Christopher lui Magdalene, care părea extrem de supărată. Ştii că Gideon se plictiseşte repede.

— Cu ea e altceva. Cred… cred că o iubeşte.

El o sărută pe frunte.

— Nu-i genul lui.

Mi-am încleştat degetele pe care Gideon mi le ţinea strâns.

În timp ce ne uitam, am observat că postura lui Magdalene se schimbase încet. Începuse să se alinte sub mâinile lui Christopher, să-şi îmblânzească vocea şi să-l caute cu gura. Şi pentru un observator oarecare era mai mult decât evident că el îi cunoaşte foarte bine corpul, ştie unde s-o mângâie şi unde s-o frece. Iar când ea a reacţionat la seducţia lui dibace, el i-a ridicat rochia şi i-a tras-o. Era foarte clar că el profita de ea. Se vedea din privirea triumfătoare şi plină de dispreţ de pe chipul lui în timp ce o penetra, până a adus-o pe culmile plăcerii.

Nu-l recunoşteam pe acel Christopher pe care-l vedeam pe ecran. Chipul, postura, glasul lui… părea să fie cu totul altă persoană.

M-am bucurat când telefonul mi-a murit brusc şi ecranul s-a întunecat. Gideon m-a prins în braţe.

— Bleah, am şoptit, cuibărindu-mă cu grijă la pieptul lui, ca să nu-i pătez sacoul cu machiajul. Înfiorător de scârbos. Îmi pare rău pentru ea.

— Ăsta-i Christopher, oftă el cu putere.

— Ticălosul! Ce suficienţă i se citea pe faţă… îhh! M-am cutremurat.

El mă sărută pe păr, şoptindu-mi:

— Credeam că Maggie o să fie la adăpost de el. Mamele noastre se cunosc de ani de zile. Uitasem cât de mult mă urăşte.

— De ce?

M-am întrebat în treacăt dacă visele urâte ale lui Gideon aveau vreo legătură cu Christopher, după care am respins gândul. Era imposibil. Gideon era mai mare cu câţiva ani şi fusese mereu mai puternic. I-ar fi rupt spinarea lui Christopher.

— Crede că eu primeam toată atenţia când eram mici, spuse Gideon cu grijă, pentru că toţi erau îngrijoraţi în legătură cu felul în care reacţionam faţă de sinuciderea tatălui meu. Aşa că îşi doreşte ce-i al meu. Vrea tot pe ce poate pune mâna.

M-am întors spre el, vârându-mi mâinile pe sub sacoul lui, ca să-l trag cât mai aproape. În glasul lui se simţea ceva care mă făcu să-i simt durerea. Casa familiei lui era un loc despre care îmi spusese că-i bântuia visele şi era teribil de distant faţă de familia lui.

Nu fusese iubit niciodată. Era cât se poate de simplu… şi de complicat.

— Gideon?

— Hmm?

M-am dat uşor în spate ca să-l privesc şi, înălţân-du-mi mâna, i-am mângâiat uşor arcul mândru al frunţii, spunând:

— Te iubesc.

El fu străbătut de un tremur atât de violent, că mă zgudui şi pe mine.

— Nu vreau să te sperii, m-am grăbit să-l liniştesc, ferindu-mi privirea, ca să-i las puţină intimitate. Nu trebuie să faci nimic în privinţa asta. Pur şi simplu nu mai voiam să treacă nici un minut fără să ştii ce simt pentru tine. Acum poţi să uiţi de asta.

Cu una dintre mâini mă apucă de ceafă, iar cu cealaltă mă prinse de talie aşa de tare, că aproape mă durea. Rămase ţinându-mă aşa, imobilizată, lipită de el, ca şi cum aş fi putut să explodez. N-a mai scos nici un cuvânt cât a durat drumul, dar nici nu şi-a slăbit deloc strânsoarea.

Plănuiam să i-o spun din nou cândva, în viitor, însă, în ceea ce priveşte această primă dată, mă gândeam că amândoi ne descurcaserăm destul de bine.

La zece fix, am trimis un buchet imens cu treizeci şi şase de trandafiri roşii cu coadă lungă la biroul lui Gideon, cu biletul: „În cinstea rochiilor roşii şi a călătoriilor cu limuzina“.

Peste zece minute, am primit un plic de la biroul lui, cu un bilet pe care scria: „Hai s-o facem din nou. Curând“.

La ora unsprezece, i-am trimis un aranjament cu cale albe cu negru şi un bilet: „În cinstea rochiilor alb cu negru de la petrecerile în grădină şi a sexului în biblioteci…“

Peste zece minute, am primit şi răspunsul:

„Abia aştept să te am pe podea“…

La prânz, am plecat la cumpărături. După un inel. Am scotocit îndelung prin şase magazine până când am găsit unul care mi s-a părut absolut perfect. Era un inel din platină gravată şi bătută în diamante negre, care avea un aspect sobru şi mă trimitea cu gândul la putere şi la supunere. Era un inel dominator, foarte îndrăzneţ şi masculin. A trebuit să deschid un cont de credit la magazin ca să acopăr preţul piperat, dar m-am gândit că lunile în care voi plăti rate la el merită tot efortul.

Am sunat apoi la biroul lui Gideon şi am vorbit cu Scott, care m-a ajutat să găsesc o fereastră de un sfert de oră în programul încărcat al lui Gideon, ca să pot trece pe la el.

— Îţi mulţumesc foarte mult pentru ajutor, Scott.

— Cu foarte multă plăcere. M-am bucurat să-l văd când a primit florile de la tine, azi. Nu cred că l-am văzut vreodată zâmbind aşa.

Un fluviu fierbinte de iubire curgea prin mine. Voiam să-l fac fericit. După cum ar fi spus el, trăiam pentru asta.

M-am întors la lucru cu zâmbetul pe faţă. La ora două, am trimis la biroul lui Gideon un aranjament de crini

imperiali, urmat de un bilet, trimis prin curieratul intern: „Drept mulţumire pentru sexul sălbatic“.

Răspunsul lui: „Renunţă la Krav Maga. Fac eu exerciţii cu tine.“

La trei şi jumătate, cu cinci minute înaintea întâlnirii cu Gideon, m-au cuprins emoţiile. M-am ridicat de pe scaun cu picioare nesigure şi am urcat în lift, spre biroul lui. Acum, că venise timpul să-i dau cadoul, mă temeam că poate nu-i plac inelele… la urma urmelor, nu purta aşa ceva.

Nu cumva era o dovadă prea mare de impertinenţă şi posesivitate din partea mea să vreau ca el să poarte unul, numai pentru că eu purtam?

Recepţionera roşcată nu a încercat să mă oprească la intrare, iar când Scott m-a zărit, s-a ridicat de la biroul lui şi m-a salutat cu un zâmbet larg. Am intrat în biroul lui Gideon şi Scott a închis uşa după mine.

Am fost de îndată izbită de parfumul minunat al florilor şi de felul în care îi încălzeau biroul atât de modern.

Gideon m-a privit pe deasupra monitorului şi a înălţat mirat din sprâncene văzându-mă. S-a ridicat apoi imediat în picioare.

— Eva! S-a întâmplat ceva?

Am observat cum i se schimbă atitudinea, trecând de la cea profesională la una personală, iar ochii i s-au îmblânzit uitându-se la mine.

— Nu. Numai că… am tras aer în piept şi m-am îndreptat spre el. Am ceva pentru tine.

— Încă ceva? Am uitat cumva, este vreo ocazie specială?

Am pus cutiuţa pe biroul lui, după care m-am întors cu spatele, cumplit de emoţionată. Mă îndoiam foarte tare de înţelepciunea cadoului meu, pe care i-l făcusem plină de nesăbuinţă. Acum mi se părea o idee prostească. Ce-aş fi putut să-i spun ca să-l absolv de vina de a nu-l dori? De parcă nu era deja destul de rău că aruncasem bomba cu „I“ în cursul dimineţii; mai trebuise să şi plusez cu un afurisit de inel. Probabil că se simţea deja cu ghiuleaua şi lanţul de

picior, în timp ce se chinuia s-o ia la fugă. Iar laţul se tot strângea…

Am auzit cum deschide încet cutiuţa şi cum i se taie răsuflarea.

— Eva!

Glasul îi era întunecat şi primejdios. M-am întors cu grijă şi am tresărit zărindu-i chipul auster şi sobrietatea din privire. Încheieturile degetelor i se albiseră pe cutie.

— Prea mult? am întrebat cu voce răguşită.

— Da. Puse jos cutiuţa şi înconjură biroul. Mult prea mult. Nu pot sta liniştit, nu mă pot concentra. Nu pot să mi te scot din minte. Nu-mi găsesc locul şi eu niciodată nu sunt aşa când mă aflu la birou. Sunt prea ocupat. Iar tu m-ai pus sub asediu.

Ştiam al naibii de bine cât de solicitantă trebuie să fi fost munca lui, dar nu mă gândisem deloc la asta când îmi trecuse prin cap cum pot să-l surprind, iar şi iar.

— Îmi pare rău, Gideon, nu m-am gândit.

El se apropie de mine cu paşii aceia ademenitori care dădeau o idee despre cât de bine arată gol.

— Să nu-ţi pară rău. A fost cea mai frumoasă zi din viaţa mea.

— Serios? am exclamat, uitându-mă cum îşi pune inelul pe inelarul mâinii drepte. Am vrut să-ţi fac o plăcere. Se potriveşte? Am fost nevoită să ghicesc…

— E perfect. Tu eşti perfectă.

Şi Gideon îmi luă mâinile, sărutându-mi inelul, apoi m-a privit, în timp ce eu făceam la fel cu al lui.

— Eva, felul în care mă faci să mă simt… mă doare de-a dreptul.

Mi-a sărit inima din loc.

— Aşa de rău e?

— E minunat.

Apoi mi-a luat faţa în palme şi am simţit răceala inelului pe obraz. M-a sărutat plin de patimă, penetrându-mi gura cu limba-i pervers de abilă.

Aş fi vrut mai mult, însă m-am înfrânat, gândindu-mă că deja sărisem prea mult calul pentru o singură zi. În plus, el fusese mult prea surprins de apariţia mea pe neaşteptate ca să mai şi opacizeze peretele de sticlă, astfel încât să avem parte de intimitate.

— Spune-mi iar ce mi-ai spus în maşină, şopti el.

— Hmm… nu ştiu.

L-am mângâiat pe sacou cu mâna liberă. Mi-era teamă să-i spun iar că-l iubesc. Îi fusese greu să audă prima dată şi nu ştiam dacă înţelesese cu adevărat ce însemna asta pentru noi. Pentru el.

— Eşti ridicol de arătos, să ştii. De fiecare dată când te văd parcă mă loveşti în moalele capului. În orice caz… nu vreau să risc să te sperii şi să te fac s-o iei la fugă.

El se aplecă spre mine, sprijinindu-şi fruntea de a mea.

— Regreţi ce mi-ai spus, aşa-i? Şi florile, inelul…

— Chiar îţi place? l-am întrebat neliniştită, dân-du-mă înapoi ca să-i studiez chipul şi să-mi dau seama dacă nu cumva mă minte. Nu vreau să-l porţi doar de dragul meu dacă nu-ţi place.

Degetele lui se jucau cu conturul urechii mele.

— Este perfect. E exact aşa cum mă vezi tu pe mine. Sunt mândru să-l port.

Am fost încântată că înţelesese. Evident, asta se întâmplase pentru că mă înţelegea pe mine.

— Dacă încerci să îndulceşti lovitura de a retrage ceea ce mi-ai spus… continuă el, iar privirea lui trăda o anxietate surprinzătoare.

N-am putut să rezist implorării tăcute din ochii lui.

— Cred cu tărie în cel mai mic cuvinţel pe care l-am spus, Gideon.

— O să te fac eu s-o spui din nou, mă ameninţă cu acel tors seducător în glas. Şi când o să termin cu tine, o să strigi asta.

Am rânjit şi m-am îndepărtat.

— Înapoi la treabă, diavole!

— La cinci o să te conduc acasă, zise el, pe când mă îndreptam spre uşă. Vreau să ai păsărica udă şi goală când cobori la maşină. Dacă te atingi singură ca să te uzi, să nu cumva să ajungi la orgasm, altfel vei suporta consecinţele.

Consecinţe. Mă străbătu un uşor fior, dar era o teamă pe care puteam s-o suport. Aveam încredere în Gideon, care ştia până unde să întindă coarda.

— Dar tu o să fii gata excitat?

— Când nu sunt eu cu tine? zâmbi el într-un colţ al gurii. Îţi mulţumesc pentru ziua de azi, Eva. Pentru fiecare minut al ei.

I-am făcut o bezea şi am văzut cum i se tulbură privirea. Ochii lui nu mi-au mai ieşit din minte tot restul zilei.

Se făcuse ora şase când am ajuns în sfârşit la apartamentul meu, într-o neorânduială totală, după o partidă zdravănă de sex. Ştiam ce mă aşteaptă când am zărit limuzina lui Gideon parcată lângă trotuar, în locul Bentley-ului. Aproape că a sărit pe mine încă din clipa în care am urcat, după care s-a apucat să-mi facă o demonstraţie a extraordinarelor sale aptitudini orale, înainte să mă ţintuiască pe banchetă cu un entuziasm plin de vigoare.

Eram bucuroasă că eram în formă, căci altfel apetitul sexual insaţiabil al lui Gideon, combinat cu rezistenţa lui ce părea nesfârşită m-ar fi putut epuiza cu totul. Nu că m-aş fi plâns. Era doar o observaţie.

Când am intrat grăbită în holul clădirii unde locuiam, Clancy era deja acolo, aşteptându-mă. Chiar dacă a observat cât de şifonată îmi era rochia, îmbujorarea din obraji şi părul ciufulit, s-a prefăcut că nu vede absolut nimic. M-am schimbat în grabă şi ne-am îndreptat spre sala lui Parker. Speram că o s-o ia uşor cu încălzirea, pentru că îmi simţeam încă picioarele cam moi după două orgasme care mă zguduiseră până în vârful degetelor.

La sosirea în depozitul transformat din Brooklyn, eram foarte încântată şi gata să încep serios să în-văţ. Vreo doisprezece cursanţi făceau tot soiul de exer-ciţii, supravegheaţi de Parker, care îi încuraja de la marginea saltelelor. În clipa în care am apărut, s-a îndreptat spre mine şi m-a dus într-un colţ mai îndepărtat al zonei de antrenament, unde puteam să lucrăm faţă în faţă.

— Cum merge treaba? l-am întrebat, mai mult ca să scap de încordare.

El îmi zâmbi, punându-şi astfel în evidenţă trăsăturile foarte interesante şi atrăgătoare.

— Eşti agitată?

— Puţin.

— O să lucrăm la forţa şi vigoarea ta fizică, dar şi la siguranţa de sine. O să te antrenez să nici nu încremeneşti ori să eziţi în situaţii neaşteptate.

Până să începem, crezusem că aveam destulă forţă şi vigoare fizică, însă aveam să aflu că se poate şi mai bine. Primul lucru a fost o scurtă prezentare a echipamentului şi a spaţiului, după care am trecut la explicarea poziţiilor de luptă şi a celor pasive sau neutre. Parker mi-a făcut încălzirea cu câteva exerciţii de bază, după care a trecut la mişcări specifice, în timpul cărora fiecare încerca să-l apuce pe celălalt de umeri şi de genunchi, stând faţă în faţă şi blocând contraloviturile.

Normal că Parker era extraordinar, însă până la urmă mi-am dat seama şi eu ce să fac. Totuşi, cea mai mare parte a timpului mi-am petrecut-o încercând să mă adun de pe jos şi chiar m-am implicat cu încrâncenare în asta. Ştiam prea bine cum este să fii la pământ, în inferioritate.

Probabil că înverşunarea mea nu a trecut neobservată pentru Parker, însă nu a zis nimic.

Gideon a ajuns la mine acasă în cursul serii şi m-a găsit în cadă, încercând să-mi alin trupul îndurerat. Deşi se vedea că tocmai făcuse duş, după ora pe care o avusese cu

antrenorul personal, şi-a dat încet jos hainele şi s-a băgat lângă mine în cadă, înlănţuindu-mă cu mâinile şi cu picioarele. Am gemut, în timp ce el mă legăna.

— Chiar aşa de bine e? m-a tachinat el, ronţăindu-mi lobul urechii.

— De unde era să ştiu că tăvălirea pe saltea, o oră întreagă, cu un tip tare poate să fie atât de epuizantă?

Cary avusese dreptate când îmi spusese că faci vânătăi la Krav Maga; vedeam deja cum încep să-mi apară pete albăstrui pe piele şi încă n-ajunsesem la mişcările dure.

— Aş putea să fiu gelos, şopti Gideon, dacă n-aş şti că Smith e însurat şi are şi copii.

Am pufnit când mi-a oferit încă un exemplu din lucrurile pe care n-ar fi trebuit să le ştie.

— Ştii cumva şi ce număr poartă la pantofi şi la pălărie?

— Încă nu.

A început să râdă auzindu-mi geamătul de exasperare, iar eu nu mi-am putut reţine un zâmbet la auzul acestui sunet neobişnuit.

Într-o zi, cât de curând, urma să ajungem să stăm de vorbă despre obsesia lui de a strânge informaţii, dar acum nu era deloc momentul. Ne certaserăm prea mult în ultimul timp, iar sfatul lui Cary, de a face tot posibilul ca să ne distrăm tot atât de mult pe cât ne certam, era încă prezent în mintea mea.

În timp ce mă jucam cu inelul de pe degetul lui Gideon, i-am povestit despre discuţia pe care o avusesem cu tata sâmbătă şi despre cum îl pisau la cap prietenii lui poliţişti în legătură cu bârfa că mă întâlneam cu marele Gideon Cross.

— Îmi pare rău, oftă el.

M-am întors cu faţa la el.

— Nu-i vina ta că eşti subiect de ştiri. Nu te poţi abţine să fii uluitor de atrăgător.

— Într-o zi, spuse el laconic, o să-mi dau seama dacă faţa mea e un blestem sau nu.

— Păi, dacă părerea mea are vreo importanţă, eu aş zice că mai degrabă ţin la ea.

El zâmbi uşor, mângâindu-mi obrazul.

— Părerea ta e singura care contează. Şi a tatălui tău. Aş vrea să mă placă, Eva, nu să creadă că din cauza mea fiica lui nu mai are parte de intimitate.

— O să-l dai gata. El nu vrea decât să fiu în siguranţă şi fericită.

Gideon mă trase mai aproape, ceva mai relaxat.

— Şi eu te fac fericită?

— Da, am răspuns, punându-mi capul pe inima lui. Îmi place la nebunie când sunt cu tine. Iar când nu suntem împreună, nu-mi doresc decât să te văd.

— Ai spus că nu vrei să ne mai certăm, îmi şopti el în păr, şi asta mă roade. Ai obosit să mă vezi c-o dau tot timpul în bară?

— N-o dai în bară tot timpul. Şi eu am făcut greşeli. E greu să rămâi într-o relaţie, Gideon. Majoritatea cuplurilor nu au parte de un sex atât de minunat ca noi. Eu îl pun în coloana cu lucruri bune.

El luă apă în pumni şi începu să mi-o toarne pe spate, fără încetare, alinându-mă cu scurgerea ei sinuoasă.

— Eu nu mi-l amintesc cu adevărat pe tata.

— Nu?

Am încercat să nu mă încordez, ca să nu-mi trădez surprinderea, nici agitaţia şi dorinţa disperată de a afla mai multe despre el. Nu-mi vorbise niciodată până acum despre familia lui. Mi-era îngrozitor de greu să nu-l asaltez cu întrebări, însă nu voiam să împing lucrurile prea departe dacă el nu era pregătit…

El oftă, parcă din străfundurile sufletului. Era ceva în felul în care dăduse aerul afară din piept care m-a făcut să ridic capul şi să uit intenţia de a fi precaută. I-am mângâiat pectoralii puternici.

— Vrei să vorbim despre ce îţi aminteşti?

— Sunt doar… impresii. Nu prea dădea pe acasă. Muncea foarte mult. Probabil că pe el îl moştenesc.

— Poate că aveţi în comun dependenţa de muncă – aşa se spune? –, dar cred că doar atât.

— De unde ştii? replică el, în defensivă.

M-am tras mai aproape de el, dându-i la o parte părul de pe faţă.

— Îmi pare rău, Gideon, dar tatăl tău a fost un escroc care a ales calea cea mai uşoară şi mai egoistă ca să dispară. Tu nu eşti absolut deloc aşa.

— Nu, nu sunt aşa. Făcu o pauză, apoi continuă: Dar nu cred că a învăţat vreodată cum să interacţioneze cu oamenii, cum să-i pese şi de ceea ce nu ţinea de nevoile lui imediate.

L-am studiat cu atenţie.

— Crezi că asta e valabil şi pentru tine?

— Nu ştiu, răspunse el încet.

— Ei bine, eu ştiu, şi nu e deloc aşa, i-am spus, sărutându-l pe vârful nasului. Tu păstrezi ceea ce ai.

— Ar fi şi cazul. Îşi întări strânsoarea în care mă ţinea. Eva, nici nu pot să mă gândesc că ai putea fi cu alt-cineva. Numai gândul că alt bărbat ar putea să te vadă cum te văd eu, să te vadă aşa… să pună mâna pe tine… înnebunesc numai la gândul ăsta.

— N-o să se întâmple una ca asta, Gideon.

Ştiam prea bine cum se simţea. Nici eu n-aş fi putut îndura să-l ştiu în intimitate cu o altă femeie.

— Tu mi-ai schimbat cu totul viaţa. Nu pot să suport gândul că te-aş pierde.

L-am îmbrăţişat şi eu.

— Sentimentul ăsta e reciproc.

Gideon îmi dădu capul pe spate, lipindu-şi gura de a mea într-un sărut sălbatic. Şi în câteva clipe a devenit foarte clar că în curând o să inundăm toată podeaua, aşa că m-am tras înapoi.

— Trebuie să mănânc, diavole, dacă vrei s-o luăm de la capăt.

— … zise iubita mea, frecându-şi trupul ud şi gol de mine, răspunse el cu un zâmbet păcătos.

— Hai să comandăm mâncare chinezească ieftină şi s-o mâncăm cu beţişoarele direct din cutie.

— Hai să comandăm mâncare chinezească bună şi să facem asta!

Capitolul 19

Cary a venit şi el lângă noi în living şi am savurat împreună excelenta mâncare chinezească, un vin dulce de prune şi programul de luni seară de la televizor. În timp ce baleiam printre canale, râzând de numele ridicole ale unor spectacole de televiziune, am aruncat o privire spre cei doi bărbaţi foarte importanţi din viaţa mea, care se relaxau şi se simţeau bine unul în compania celuilalt. Se înţelegeau bine, luându-se peste picior şi aruncându-şi insulte în joacă, în felul specific bărbaţilor. Nu mai văzusem niciodată până acum această latură a lui Gideon, dar îmi plăcea la nebunie.

Eu acaparasem toată canapeaua, iar cei doi bărbaţi stăteau pe jos cu picioarele încrucişate şi mâncau la măsuţa de cafea. Erau amândoi în pantaloni de trening şi tricouri mulate, iar eu mă delectam cu priveliştea. Dacă nu eram norocoasă, atunci cum eram?

Cary şi-a trosnit degetele, pregătindu-se teatral să-şi desfacă prăjitura cu răvaş.

— Ia să vedem! O să fiu bogat? Celebru? O să dau peste domnul sau doamna Înalt(ă), Brunet(ă) şi Ape-tisant(ă)? O să călătoresc spre tărâmuri îndepărtate? Voi ce-aţi găsit?

— Al meu e vai de el, am spus. „În cele din urmă, totul va fi cunoscut.“ Ha! N-aveam nevoie de un răvaş ca să mă prind de asta.

Gideon şi-l deschise pe al lui şi citi:

— „Bogăţia va bate curând la uşa ta“.

Eu am pufnit. Cary mi-a aruncat o privire.

— Gata, ştiu! Cross, ai şutit prăjiturica altcuiva.

— Ar face bine să nu se apropie de prăjiturica altcuiva, am aruncat eu, laconic.

Gideon se aplecă şi-mi smulse din mână jumătate din prăjitură.

— Nu-ţi face griji, îngeraş! Numai prăjitura ta o vreau. Şi o băgă în gură, făcându-mi cu ochiul.

— Măi, oameni buni, mormăi Cary, luaţi-vă şi voi o cameră! Pe urmă îşi deschise prăjiturica zâmbind, dar imediat îi scăpă o înjurătură: Ce dracu'?

M-am aplecat spre el:

— Ce scrie?

— Confucius spune, improviză Gideon, că bărbatul cu mâna în buzunar se simte mare şi tare plin de el.

Cary aruncă cu jumătatea lui de prăjitură în Gideon, care o prinse cu îndemânare şi începu să rânjească.

— Dă-mi-l! Am smuls bileţelul din mâna lui Gideon şi l-am citit, după care m-a umflat râsul.

— Du-te dracu', Eva!

— Ei? mă îmboldi Gideon.

— „Mai ia o prăjitură!"

— Te-a făcut knockout un răvaş.

Cary aruncă jumătatea cealaltă a prăjiturii.

Mi-am amintit de alte seri asemănătoare pe care le petrecusem alături de Cary pe când eram studentă, iar asta m-a făcut să încerc să-mi închipui cum fusese Gideon în timpul facultăţii. Din articolele pe care le citisem, ştiam că fusese student la Universitatea Columbia, dar nu urmase un master, pentru că începuse să se ocupe de afacerile care luau un avânt tot mai mare.

Oare avusese legături cu ceilalţi studenţi? Fusese la petreceri ale fraternităţilor, şi-o pusese cu cine se nimerea şi/sau băuse la greu? Era un tip atât de controlat, că mi-era greu să mi-l închipui atât de lipsit de griji, dar exact aşa arăta acum, împreună cu mine şi cu Cary.

În clipa aceea mi-a aruncat o privire, fără ca zâmbetul să i se fi şters de pe faţă, şi mi s-a oprit inima în loc. Îşi arăta, în sfârşit, adevărata vârstă – părea tânăr, foarte frumos şi atât de normal. În clipa aceea, eram doar un cuplu de douăzeci şi ceva de ani, relaxându-se acasă,

împreună cu un coleg de cameră şi cu o telecomandă. Era pur şi simplu prietenul meu şi ne simţeam bine împreună.

Totul era atât de plăcut şi lipsit de complicaţii, iar iluzia era tare emoţionantă.

Pe urmă, cineva a sunat la interfon şi Cary a sărit în picioare ca să deschidă, aruncându-mi un zâmbet.

— Poate e Trey.

Am ridicat o mână, arătându-i că-i ţin pumnii. Dar peste câteva minute, când Cary a deschis uşa, cea care a intrat pe uşă era blonda cu picioare lungi din urmă cu câteva nopţi.

— Salut, a zis ea, remarcând resturile cinei pe care le aveam pe masă.

L-a apreciat pe Gideon cu o privire de cunoscător când el s-a ridicat politicos în picioare, cu acea graţie plină de forţă care-i era proprie. Mie mi-a aruncat un surâs maliţios, după care l-a învăluit pe Gideon într-un surâs strălucitor, de supermodel, şi i-a întins încet mâna.

— Tatiana Cherlin.

El i-a strâns-o.

— Prietenul Evei.

Am ridicat din sprâncene, auzind o asemenea prezentare. Oare îşi apăra identitatea? Sau spaţiul personal? În orice caz, răspunsul lui îmi plăcea. Cary s-a întors în cameră cu o sticlă de vin şi două pahare.

— Vino, i s-a adresat tipei, făcându-i semn către holul care ducea spre dormitorul lui.

Tatiana ne-a făcut cu mâna şi a luat-o înaintea lui Cary. În spatele ei, l-am întrebat pe el, doar din buze:

— Ce faci?

El mi-a făcut cu ochiul şi a şoptit:

— Trag altă prăjitură.

La puţin timp după ei, eu şi Gideon am închis totul şi ne-am dus în camera mea. În timp ce ne pregăteam să ne băgăm în pat, i-am pus întrebarea care-mi trezise curiozitatea mai devreme:

— Ai avut un cuibuşor de nebunii şi când erai în facultate?

— Poftim? zise el, în timp ce-şi trăgea rapid tricoul peste cap.

— Ştii, cum era camera de hotel. Eşti un tip senzual. Mă întrebam dacă aveai şi atunci un aranjament din ăsta.

El scutură din cap, în timp ce eu îi priveam plină de dragoste bustul divin şi şoldurile fără pic de grăsime.

— De când te-am cunoscut pe tine am făcut sex cât n-am făcut în ultimii doi ani, la un loc.

— Nu se poate!

— Muncesc din greu şi fac şi exerciţii fizice şi mai din greu, iar ambele mă epuizează în mod plăcut în majoritatea timpului. Din când în când, am mai primit câte o ofertă pe care n-am refuzat-o, însă altfel, am putut trăi foarte bine fără sex până când te-am întâlnit pe tine.

— Ce aiureală! Îmi era imposibil să cred aşa ceva.

El mă privi scurt, după care se îndreptă spre baie, ţinând în mână o gentuţă neagră cu obiecte de toaletă.

— Mai îndoieşte-te tu de mine, Eva, şi-o să vezi ce păţeşti!

— Ce? l-am urmat, delectându-mă cu priveliştea feselor lui minunate. O să-mi demonstrezi că poţi trăi foarte bine fără sex trăgându-mi-o din nou?

— Pentru asta e nevoie de doi, zise el, în timp ce scotea o periuţă de dinţi, punând-o în suportul meu de periuţe. Şi tu ai iniţiat partidele de sex între noi tot atât de mult ca şi mine. Şi tu ai la fel de mare nevoie de legătura asta.

— Ai dreptate. Doar că…

— Doar că ce?

Deschise un sertar, se încruntă, văzând că e plin şi se dădu într-o parte ca să deschidă altul.

— Cealaltă chiuvetă, am zis, zâmbind, cu gândul la presupunerea pe care o făcuse că va primi şi el sertare în baia mea şi la încruntarea lui când nu le găsise. Toate sunt ale tale.

Gideon se duse către cealaltă chiuvetă şi începu să aranjeze în sertare conţinutul gentuţei.

— Doar că ce? repetă el, în timp ce-şi punea şamponul şi gelul de duş lângă baie.

Stăteam rezemată cu un şold de chiuvetă, cu braţele încrucişate, şi-l priveam cum îşi marchează teritoriul în toată baia mea. Era mai mult decât clar că asta face după cum era la fel de clar că oricine ar fi intrat în această baie şi-ar fi dat seama că există un bărbat în viaţa mea.

Atunci mi-am dat seama, şocată, că şi eu avusesem aceeaşi pretenţie asupra spaţiului său personal. Personalul casei lui trebuia să afle că şeful lor era implicat de-acum într-o relaţie serioasă. Gândul ăsta m-a înfiorat puţin.

— M-am gândit mai devreme, în timp ce mâncam, la cum erai în timpul facultăţii, am continuat închipuindu-mi cum ar fi fost să te văd în campus. Cred că aş fi fost obsedată de tine. Aş fi făcut tot posibilul ca să te văd şi să mă delectez privindu-te. Aş fi încercat să merg la acelaşi cursuri ca şi tine, pentru ca în timpul lor să pot visa cu ochii deschişi cum să ajung în patul tău.

— Eşti o maniacă sexuală, mă sărută el pe nas când trecu pe lângă mine, ca să se spele pe dinţi. Amândoi ştim ce s-ar fi întâmplat din clipa în care te vedeam.

M-am spălat şi eu pe dinţi şi mi-am periat părul, după care m-am spălat pe faţă.

— Deci… ai avut un cuibuşor de nebunii pentru rarele ocazii în care vreo puicuţă norocoasă ajungea în patul tău?

Privirea lui îmi admira reflexia plină de săpun din oglindă.

— Mereu am folosit hotelul.

— Ăsta este unicul loc unde ai făcut sex? Înainte de mine?

— Unicul loc unde am făcut sex liber consimţit, răspunse el încetişor, înainte de tine.

— Oh! Simţeam că mi se rupe inima.

Ne-am băgat în pat şi ne-am cuprins strâns în braţe. Mi-am îngropat faţa în gâtul lui şi m-am cuibărit acolo ca să respir. Avea un trup dur, însă îl simţeam minunat de confortabil aşa, lipit de al meu. Era atât de cald şi de viguros, atât de puternic masculin. Numai gândul la el şi mă făcea să-l doresc.

Mi-am trecut piciorul peste şoldurile lui şi m-am căţărat pe el, mângâindu-i muşchii abdomenului. Era întuneric şi nu-i puteam vedea faţa, dar nici n-aveam nevoie. Oricât de mult îi iubeam chipul – cel pe care el îl detesta uneori –, ceea ce mă emoţiona cu adevărat era felul în care mă atingea şi îmi şoptea, ca şi când pentru el n-ar mai fi existat nimic pe lume, ca şi cum n-ar fi dorit nimic mai mult pe lume.

— Gideon!

N-a fost nevoie să mai spun şi altceva.

S-a ridicat în şezut, m-a cuprins în braţe şi m-a sărutat profund. După care m-a rostogolit sub el şi a făcut dragoste cu mine plin de o posesivitate tandră, care mă mişca până în străfundurile sufletului.

M-am trezit tresărind surprinsă. Ceva greu mă zdrobea şi o voce aspră îmi scuipa în ureche cuvinte urâte, oribile. Nu mai puteam să respir din cauza panicii.

Nu din nou… Nu… Te rog, nu…

Fratele meu vitreg îmi acoperise gura cu mâna şi-mi depărta picioarele. I-am simţit lucrul acela greu dintre picioare izbindu-mă orbeşte, încercând să-şi facă loc în trupul meu. Ţipetele îmi erau înăbuşite de palma lui care îmi zdrobea buzele şi eu mă zbăteam, cu inima bătându-mi să-mi sară din piept. Nathan era atât de greu! Atât de greu şi de puternic! Nu-l puteam da jos de pe mine. Nu puteam să-l împing.

Opreşte-te! Dă-te jos de pe mine! NU mă atinge! O, Doamne! Te rog, nu-mi face din nou asta… nu din nou… nu iarăşi…

Unde era mama? *Ma-ma!*

Am ţipat, dar palma lui Nathan mi-a acoperit gura. Se apăsa în mine, înfigându-mi capul în pernă. Cu cât mă zbăteam mai mult, cu atât era mai excitat. Gâfâind ca un câine, se împingea în mine, iar şi iar… încercând să se înfigă în mine…

— O să afli tu cum e.

Am îngheţat. Cunoşteam glasul ăsta. Ştiam că nu e al lui Nathan.

Nu era un vis. Dar tot un coşmar era.

Dumnezeule, nu! Clipeam înnebunită în întuneric, străduindu-mă să zăresc ceva. Sângele îmi bubuia aşa tare în urechi, că nu auzeam nimic.

Cunoşteam însă mirosul acestui trup. Cunoşteam fiecare atingere, chiar şi când era plină de cruzime. Ştiam cum simţeam trupul acesta în mine, chiar în timp ce încerca să mă invadeze.

Erecţia lui Gideon se clătina între coapsele mele.

Panicată, mi-am adunat toate puterile şi m-am ridicat, aruncându-i mâna de pe faţă. Am tras aer în piept şi am început să ţip.

Pieptul lui Gideon se ridica şi cobora spasmodic, în timp ce lătra:

— Nu mai e aşa grozav când ţi-o iei tu!

— Crossfire! am reuşit să icnesc.

O rază de lumină, venind de pe coridor, m-a orbit, urmată imediat de îndepărtarea mult dorită a greutăţii lui Gideon de pe mine. M-am rostogolit în locul meu, suspinând; cu ochii înecaţi în lacrimi, l-am zărit pe Cary cum îl aruncă pe Gideon în zidul opus al camerei, îndoind peretele de rigips.

— Eva! Ai păţit ceva?

Cary se întoarse spre pat şi începu să înjure când mă văzu, ghemuită în poziţie fetală şi scuturată de suspine violente.

Gideon s-a ridicat în picioare, însă Cary s-a dus drept spre el:

— Dacă mişti măcar un muşchi până vine poliţia, o să te fac praf!

Înghiţind cu greu nodul din gât, am reuşit să mă ridic în şezut. Privirea mi s-a încrucişat cu a lui Gideon şi am văzut cum ceaţa somnului i se ridică de pe ochi, înlocuiţi de o groază imensă.

— Vis, am reuşit să îngaim, sufocată, prinzându-l de braţ pe Cary, care se îndrepta spre telefon. Vi-visează.

Cary aruncă o privire spre Gideon, care se lăsase pe vine gol pe podea, ca un animal sălbatic, şi lăsă braţul în jos.

— Dumnezeule, şopti el. Şi eu care credeam că eu sunt distrus.

M-am tras spre marginea patului şi m-am ridicat. Îmi tremurau picioarele şi mă simţeam rău din cauza fricii de care încă nu scăpasem. Apoi mi s-au tăiat genunchii şi Cary m-a prins în braţe, îngenunchind pe podea lângă mine şi ţinându-mă în braţe în timp ce plângeam.

— Eu o să dorm pe canapea.

Cary îşi trecu o mână prin părul ciufulit, sprijinindu-se de peretele coridorului. Uşa de la dormitor era deschisă în spatele meu şi înăuntru se afla Gideon, palid la faţă, cu o privire bântuită.

— O să-i aduc şi lui câteva pături şi perne. Nu cred că ar trebui să se ducă singur acasă. E varză.

— Îţi mulţumesc, Cary.

Îmi ţineam braţele strânse în jurul corpului.

— Tatiana e încă aici?

— Nu, ce dracu’! Noi doar ne-o tragem.

— Şi cu Trey cum e? am întrebat încetişor, cu mintea înapoi la Gideon.

— Îl iubesc pe Trey. Cred că e omul cel mai bun pe care l-am întâlnit vreodată, în afară de tine, zise el, aplecându-se ca să mă sărute pe frunte. Iar ceea ce nu ştie nu-l poate

răni. Nu-ţi mai face probleme pentru mine şi ai grijă de tine!

M-am uitat la el, cu ochii în lacrimi.

— Nu ştiu ce să fac.

Cary oftă, cu o privire cât se poate de serioasă în ochii de un verde întunecat.

— Fetiţo, cred că venit vremea să te hotărăşti dacă eşti îndrăgostită de el până peste cap. Unii oameni nu pot fi reparaţi. Uită-te la mine! Am întâlnit un tip minunat, dar mi-o trag cu una pe care nu pot s-o sufăr.

— Cary… m-am apropiat de el, atingându-l pe umăr.

El m-a prins de mână şi mi-a strâns-o.

— Sunt aici dacă ai nevoie de mine.

Când m-am întors în camera mea, Gideon închidea fermoarul genţii cu obiecte de toaletă. Mi-a aruncat o privire şi spaima mi s-a strecurat în măruntaie. Nu pentru mine, ci pentru el. Niciodată nu mai văzusem pe cineva să arate aşa de disperat, atât de îngrozitor de distrus. Parcă toată viaţa îl părăsise. Era cenuşiu ca un cadavru şi toate trăsăturile chipului minunat îi erau umbrite de cearcăne adânci.

— Ce faci? am şoptit.

El se dădu înapoi, ca şi cum ar fi vrut să stea cât mai departe de mine.

— Nu pot să rămân.

Ceea ce m-a îngrijorat a fost faptul că am simţit o undă de uşurare la gândul că voi rămâne singură.

— Am fost de acord să nu mai fugim.

— Asta a fost înainte să te atac, exclamă el, dând primul semn că se întoarce la viaţă, după o oră.

— Nu erai conştient.

— Eva, tu n-o să mai fii niciodată victima cuiva. Doamne… ce era să-ţi fac…

Se întoarse cu spatele la mine, cu umerii căzuţi într-un fel care mă speria tot atât de mult ca şi atacul de mai devreme.

— Dacă pleci, o să ne pierdem unul pe altul şi trecutul o să învingă.

Am văzut că vorbele mele l-au lovit ca un pumn. În cameră, toate luminile erau aprinse, ca şi cum numai electricitatea ar fi putut să alunge umbrele pe care le purtam în suflete.

— Dacă pleci acum, mi-e teamă că va fi mai uşor pentru tine să te îndepărtezi şi pentru mine să te las s-o faci. O să se termine, Gideon.

— Cum pot să rămân? De ce ai vrea s-o fac? Se întoarse spre mine, privindu-mă cu atâta dor, că mi-au dat lacrimile. Mai bine mă omor înainte să-ţi fac rău.

Asta era una dintre temerile mele. Îmi fusese greu să cred că Gideon, cel pe care-l cunoşteam eu – un bărbat dominator, o adevărată forţă a naturii –, ar putea să-şi ia viaţa, dar Gideon, cel care stătea acum în faţa mea, era o cu totul altă persoană. Şi era fiul unui părinte sinucigaş.

Trăgeam spasmodic cu degetele de marginea tricoului de pe mine.

— N-o să-mi faci niciodată rău.

— Ţi-e frică de mine, spuse el, cu voce răguşită. Se vede pe faţa ta. Şi mie mi-e frică de mine. Mi-e frică să dorm cu tine, să nu fac ceva care ne va distruge pe amândoi.

Avea dreptate. Eram înfricoşată. Mă simţeam îngheţată de groază.

De-acum cunoşteam violenţa explozivă care zăcea în el. Furia băltind ca puroiul. Şi eram atât de plini de pasiune unul pentru celălalt! Iar eu îl pălmuisem la petrecere, plină de violenţă fizică, eu, care nu făcusem niciodată aşa ceva.

Era în natura relaţiei noastre să fie plină de patimă şi de emoţii, cât se poate de pământească, de primitivă. Încrederea care ne ţinea împreună ne şi deschisese unul pentru celălalt în feluri care ne făceau pe amândoi vulnerabili şi periculoşi. Şi avea să fie şi mai rău, înainte să ne fie mai bine.

El îşi trecu o mână prin păr.

— Eva, eu…

— Te iubesc, Gideon.

— Dumnezeule!

Îmi aruncă o privire plină de ceva ce semăna a dezgust, însă nu ştiam dacă e îndreptat spre mine ori spre el.

— Cum poţi să spui una ca asta?

— Pentru că e purul adevăr.

— Tu vezi doar asta, făcu el un gest, arătându-se pe sine. Nu vezi dezastrul total dinăuntru.

Am tras cu putere aer în piept.

— Tu poţi să-mi spui asta? Ştiind că şi eu sunt distrusă?

— Poate că ţi-e dat să te legi de unul care să-ţi facă numai rău, replică el pe un ton amar.

— Opreşte-te! Ştiu că vrei să mă răneşti, dar dacă mă loveşti pe mine, nu vei face decât să dai şi mai rău în tine.

Am aruncat în treacăt o privire către ceas. Se făcuse patru dimineaţa. M-am îndreptat spre el, simţind nevoia să-mi înfrâng teama de a-l atinge şi de a fi atinsă de el.

El ridică o mână, ca pentru a mă opri.

— Mă duc acasă, Eva.

— Rămâi să dormi aici pe canapea! Nu mă contrazice, Gideon! Te rog! O să mă îmbolnăvesc de îngrijorare dacă pleci.

— O să fii şi mai îngrijorată dacă rămân.

Se uita la mine, părând pierdut, furios şi plin de un dor îngrozitor. Ochii lui îmi implorau iertarea, dar n-ar fi primit-o dacă aş fi încercat să i-o dau.

M-am dus către el şi l-am luat de mână, străduindu-mă să resping valul de teamă care m-a cuprins când l-am atins. Aveam încă nervii întinşi, gâtlejul şi gura încă mă dureau, iar amintirea felului în care încercase să mă penetreze – atât de asemănător cu cel al lui Nathan – era încă foarte vie.

— O să trecem peste asta, i-am promis, supărată că-mi tremura vocea. O să vorbeşti azi cu doctorul Petersen şi o să pornim de aici.

El îşi ridică mâna, ca şi cum ar fi vrut să-mi atingă cu delicateţe faţa.

— Dacă n-ar fi fost Cary aici…

— Dar a fost, şi o să fiu bine. Te iubesc. O să trecem peste asta.

M-am apropiat şi mai mult de el şi l-am îmbrăţişat, băgându-mi mâinile pe sub tricou, ca să-i ating pielea.

— N-o să lăsăm trecutul să se pună în calea a ceea ce avem.

Nu eram sigură însă pe cine încercam să conving.

— Eva! Îmi răspunse cu putere la îmbrăţişare, cât pe ce să mă lase fără aer. Îmi pare rău. Cele întâmplate mă omoară. Te rog… iartă-mă… nu pot să te pierd.

— N-o să mă pierzi.

Am închis ochii, încercând să mă concentrez la felul în care îl simţeam. La felul cum mirosea. Amintindu-mi că odată nu-mi fusese teamă de nimic când eram cu el.

— Îmi pare atât de rău…

Mâinile lui mi se plimbau pe spate.

— O să fac orice…

— Şşşt! Te iubesc. O să fie bine.

El îşi întoarse capul, sărutându-mă uşor.

— Iartă-mă, Eva! Am nevoie de tine. Mi-e groază de ce-o să se întâmple cu mine dacă te pierd…

— Nu plec nicăieri, am zis, simţind cum mă trec fiori sub mişcarea neastâmpărată a mâinilor lui pe spatele meu. Sunt aici. Nu mai fug.

El se opri, pârjolindu-mi buzele cu suflarea lui arzătoare. Pe urmă îşi lăsă capul în jos şi-mi pecetlui gura cu a lui, iar trupul meu răspunse chemării dulci a sărutului său. M-am arcuit spre el fără voie, trăgându-l mai aproape de mine.

El a început să-mi frământe sânii în mâini, mângâindu-mi sfârcurile cu mişcări circulare ale degetelor mari, până când s-au întărit, devenind dureroşi. Atunci am gemut, într-

un amestec de teamă şi de dorinţă, iar la auzul acestui sunet pe el l-a străbătut un tremur.

— Eva?

— Eu… nu pot.

Amintirea felului în care mă trezisem era încă prea proaspătă în mintea mea. Mă durea îngrozitor să-l resping, căci ştiam că are nevoie de acelaşi lucru de la mine cum avusesem şi eu când îi vorbisem despre Nathan – de dovada că dorinţa nu-şi luase zborul, că, indiferent cât de urâte ar fi fost cicatricile trecutului nostru, ele nu aveau cum să distrugă ceea ce deveniserăm unul pentru celălalt.

Eu însă nu puteam să-i ofer asta. Nu încă. Mă simţeam prea rănită, prea vulnerabilă.

— Ţine-mă doar în braţe, Gideon, te rog!

El dădu din cap, cuprinzându-mă cu braţele.

L-am făcut să se aşeze pe jos împreună cu mine, sperând că-l pot ajuta să adoarmă. M-am cuibărit în el, cu un picior peste al lui şi cu un braţ cuprinzându-i abdomenul puternic. El mă strângea uşor, apăsându-mi fruntea cu buzele, şoptindu-mi neîncetat cât de rău îi pare.

— Nu mă părăsi, am murmurat. Rămâi!

Gideon n-a scos un sunet, nu mi-a promis nimic, însă nici nu mi-a dat drumul.

M-am trezit ceva mai târziu, auzind bătăile ritmice ale inimii lui Gideon lângă ureche. Toate luminile rămăseseră aprinse, iar covorul de pe jos era aspru şi neconfortabil.

Gideon era lungit pe spate; chipul lui frumos părea foarte tânăr în somn, iar tricoul i se ridicase numai cât să lase la vedere buricul şi muşchii puternici ai abdomenului.

Acesta era bărbatul pe care îl iubeam. Acesta era bărbatul al cărui corp îmi oferea atâta plăcere, a cărui delicateţe mă mişca fără încetare. Şi era tot aici. Iar după încruntarea care-i lăsase o cută între sprâncene, era tot îndurerat.

Mi-am strecurat mâna în pantalonii lui. Pentru prima dată de când eram împreună, penisul nu-i era tare ca oţelul în mâinile mele, dar s-a umezit repede şi a început să se îngroaşe, în timp ce eu îl frecam fără oprire, de la cap până la rădăcină. Teama stătea la pândă în spatele excitaţiei, dar eram mult mai înspăimântată să nu-l pierd decât să trăiesc cu demonii care-l bântuiau.

El a început să se agite, strângându-mă de mijloc.

— Eva…?

De data aceasta i-am răspuns aşa cum nu putusem s-o fac înainte.

— Hai să uităm, i-am şoptit, cu buzele lipite de gura lui. Ajută-ne să uităm!

— Eva!

El s-a răsucit spre mine, scoţându-mi tricoul cu mişcări pline de precauţie. Eu eram la fel de atentă să-l dezbrac. Ne apropiam unul de altul ca şi cum am fi putut să ne spargem. Legătura dintre noi era atât de fragilă acum şi amândurora ne era teamă de viitor şi de rănile pe care ni le-am fi putut face cu muchiile tăioase pe care le aveam.

Buzele lui mi-au cuprins sfârcul şi a început să sugă uşor, seducător, dar înfrânându-se. Mişcarea plină de tandreţe era atât de minunată, că am icnit, arcuindu-mă în braţele lui. El mă dezmierda, de la sâni până pe coapse şi înapoi, iar şi iar, liniştindu-mă, în timp ce inima îmi bătea nebuneşte.

Mi-a sărutat apoi sânii, trecând la celălalt sfârc, murmurându-mi vorbe de iertare şi de dorinţă, cu un glas în care se citeau regretul şi nefericirea. Limba lui îmi freca uşor punctul întărit, făcându-l să tânjească, după care îl luă în stăpânire, sugându-l cu buze arzătoare.

— Gideon!

Suptul lui delicat mă ademenea cu dibăcie, inundându-mi de dorinţă mintea speriată. Trupul mi se pierduse deja în al lui, căutând lacom plăcerea şi frumuseţea corpului său.

— Nu-ţi fie frică de mine, şoptea el. Nu te retrage!

Îmi sărută buricul, apoi o luă tot mai jos, dezmierdându-mi cu părul pielea de pe stomac în timp ce-şi găsea locul între picioarele mele. Mă deschise cu mâini tremurânde şi îmi mângâie uşor clitorisul. Limba lui îmi lingea uşor, înnebunitor, crăpătura, iar penetrările uşoare în sexul meu care zvâcnea mă duceau pe marginea nebuniei.

Mi-am arcuit uşor spatele, implorându-l printre gemete răguşite. Tensiunea mi se răspândise în tot corpul, făcându-mă să zvâcnesc, până când am simţit că aş putea să explodez de atâta presiune. Iar apoi m-a condus către orgasm cu o atingere incredibil de uşoară a limbii.

Am scos un strigăt, în timp ce corpul mi se relaxa în valul de căldură care mă zgâlţâia.

— Nu pot să te las să mă părăseşti, Eva, spuse Gideon, venind deasupra mea, în timp ce vibram de plăcere. Nu pot.

I-am şters dârele de lacrimi de pe faţă, cu privirea pierdută în ochi-i înroşiţi. Era un adevărat chin pentru mine să-l văd cum suferă, îmi sfâşia inima.

— Nu te-aş lăsa nici dacă ai vrea.

El îşi luă penisul în mână şi îl vârî încet şi cu grijă în mine. Capul mi se apăsa tot mai puternic în podea, în timp ce el intra tot mai mult, luându-mi trupul în stăpânire cu fiecare centimetru al mădularului său gros.

După ce a intrat tot, a început să se mişte ritmic, deliberat. Am închis ochii, concentrându-mă pe legătura dintre noi. Apoi el se opri, lipindu-se de mine, iar pulsul meu a luat-o razna, cuprins de panică. Înfricoşată, am şovăit.

— Uită-te la mine, Eva! Avea glasul atât de răguşit, încât abia i l-am recunoscut.

Am făcut ce-mi cerea şi am văzut spaima din ochii lui.

— Fă dragoste cu mine! mă imploră, într-o şoaptă aproape neauzită. Iubeşte-mă tu! Atinge-mă, îngeraş! Pune-ţi mâinile pe mine!

— Da…

I-am atins spatele cu palmele, după care, peste muşchii care-i zvâcneau, mi-am croit drum spre fesele lui şi,

strângând carnea lor tare în mână, l-am îndemnat să se mişte mai repede, să intre mai adânc în mine.

Loviturile ritmice ale penisului său puternic în adâncurile fremătătoare ale sexului meu mă inundau cu valuri fierbinţi după valuri de extaz. Era atât de bun! Mi-am încolăcit picioarele în jurul şoldurilor sale, cu respiraţia tot mai accelerată, pe măsură ce nodul rece din stomac începea să se topească. Ne sorbeam unul pe altul din ochi.

Lacrimile mi se scurgeau pe tâmple.

— Te iubesc, Gideon.

— Te rog…, gemu el, închizându-şi strâns ochii.

— Te iubesc.

Apoi el mă duse iar spre orgasm rotindu-şi îndemânatic şoldurile, agitându-şi mădularul în mine. Sexul meu se strângea puternic, încercând să-l ţină, să-l păstreze, pierdut adânc în mine.

— Dă-ţi drumul, Eva, icni el, lângă urechea mea.

Mă străduiam s-o fac, să depăşesc anxietatea care nu mă părăsise de tot, ştiindu-l deasupra mea. Acea anxietate amestecată cu dorinţă, care mă ţinea ţintuită pe muchia plăcerii. El scoase un geamăt răguşit, plin de durere şi regrete:

— Am nevoie să-ţi dai drumul, Eva… am nevoie să te simt… te rog…

Îmi luase fesele în mâini, ridicându-mi şoldurile, şi izbea fără contenire în locul acela sensibil din mine. Era neobosit, insistent. M-a penetrat îndelung şi adânc, până când mintea a fost nevoită să-mi elibereze corpul şi mi-am dat drumul cu violenţă. L-am muşcat de umăr ca să-mi înăbuş ţipetele în timp ce mă zguduiam sub el, iar muşchii delicaţi din mine tremurau în culmea extazului. El a gemut din adâncul pieptului, scoţând un sunet plin de o plăcere chinuită.

— Mai mult, mi-a ordonat apoi, izbindu-mă şi mai adânc, pentru a-mi oferi acea muşcătură delicioasă de durere. Iar faptul că a avut din nou încredere în amândoi ca să provoace acea mică durere mi-a alungat şi ultima reţinere.

Indiferent cât de multă încredere aveam unul în celălalt, trebuia să învăţăm să avem încredere şi în instinctele noastre.

Şi orgasmul m-a zguduit iar, cu ferocitate, făcând să mi se încordeze degetele de la picioare până când mi s-au pus cârcei. Am simţit cum aceeaşi tensiune cunoscută pune stăpânire pe Gideon şi mi-am strâns mai puternic coapsele în jurul lui, îmboldindu-l, dorind cu disperare să-l simt cum mă umple de sămânţa lui.

— Nu!

El se rostogoli de pe mine, aruncându-se pe spate, acoperindu-şi ochii cu mâna. Se pedepsea singur, interzicându-i corpului său delectarea şi plăcerea corpului meu.

Pieptul i se zguduia, strălucind de sudoare, iar mădularul îi zăcea greoi pe burtă, capul roşu şi mare, cu frânghiile groase ale venelor dându-i un aspect animalic.

L-am apucat cu mâinile şi cu gura, fără să iau în seamă înjurătura lui. L-am ţintuit de podea, sprijinindu-mă cu un braţ de el, iar cu cealaltă mână, făcută pumn, am început să-l frec şi să-i sug flămândă capul sensibil. Coapsele îi tremurau şi dădea din picioare fără oprire.

— La dracu’, Eva! Fir-ar să fie! Înţepenise şi icnea, cu mâinile înfipte în părul meu şi dând din şolduri. O, la dracu’! Suge-o tare… Dumnezeule!

A explodat într-un puhoi puternic care aproape că m-a făcut să mă înec, dându-şi drumul cu forţă şi inundându-mi gura. Am primit totul, în timp ce pumnul meu îl mulgea, frecându-l pe toată lungimea penisului care zvâcnea, înghiţind iar şi iar, până când a început să tremure, copleşit de ce simţea, şi m-a implorat să mă opresc.

M-am ridicat în şezut, iar Gideon a făcut acelaşi lucru şi m-a cuprins în braţe. Apoi m-a tras iar în jos pe podea, unde şi-a îngropat faţa la pieptul meu şi a plâns până în zori.

Pentru ziua de marţi, mi-am pus o bluză de mătase neagră, cu mâneci lungi, şi pantaloni, căci simţeam nevoia să pun o barieră între mine şi lume. În bucătărie, Gideon mi-a luat faţa în mâini şi şi-a frecat uşor buzele de ale mele, cu o tandreţe sfâşietoare. Privirea îi rămânea bântuită.

— Prânzul? l-am întrebat. Simţeam că avem nevoie să întărim conexiunea dintre noi.

— Am un prânz de afaceri, îşi trecu el degetele prin părul meu desfăcut. Vrei să vii? O să am grijă să te ducă Angus înapoi la timp.

— Mi-ar plăcea foarte mult să vin.

M-am gândit la programul evenimentelor de seară şi al întâlnirilor pe care mi-l trimisese pe telefon.

— Şi mâine-seară avem un dineu caritabil la Waldorf-Astoria?

Auzindu-mă, privirea i se mai îmblânzi. Aşa cum era îmbrăcat pentru serviciu, părea serios, dar liniştit. Ştiam însă că nu era nici pe departe aşa.

— Spune-mi, tu chiar n-o să mă laşi, nu-i aşa? mă întrebă încetişor.

Mi-am ridicat mâna dreaptă şi i-am arătat inelul.

— Nu mai scapi tu de mine, Cross. Obişnuieşte-te cu gândul ăsta!

Pe drumul spre serviciu, m-a ţinut în braţe şi a făcut la fel şi când ne-am îndreptat spre prânzul de la Jean Georges. Cât a durat masa, n-am scos mai mult de o duzină de cuvinte; Gideon a comandat pentru mine şi mâncarea mi-a plăcut enorm.

Am stat tăcută lângă el, odihnindu-mi mâna stângă pe coapsa-i tare pe sub masă, într-o afirmare fără cuvinte a dăruirii pentru el. Pentru noi. Iar el şi-a ţinut o mână caldă şi puternică peste a mea, în timp ce discuta despre o nouă proprietate care se dezvolta pe St. Croix. Am menţinut această legătură cât timp a durat prânzul, alegând amândoi să mâncăm mai degrabă cu o singură mână decât să ne despărţim.

Cu fiecare oră care se scurgea, simţeam cum se şterge din noi groaza nopţii trecute. Avea să fie încă o cicatrice printre ale lui, încă o amintire amară pe care o va purta veşnic cu el, o amintire pe care o împărtăşeam şi de care mă temeam împreună cu el, însă n-avea să pună stăpânire pe noi. N-aveam s-o lăsăm.

La sfârşitul zilei, Angus m-a aşteptat ca să mă ducă acasă. Gideon lucra până mai târziu, după care urma să plece de la Crossfire direct la cabinetul doctorului Petersen. Am profitat de cât a durat drumul ca să mă întăresc în aşteptarea unei noi şedinţe de antrenament cu Parker. Îmi cam venea s-o sar, dar în cele din urmă m-am convins că e important să mă ţin de program. În clipa aceea, în viaţa mea existau mult prea multe lucruri incontrolabile, iar a mă ţine de un program era printre puţinele care stăteau cu totul în puterea mea.

După o oră şi jumătate de exerciţii cu Parker, Clancy m-a lăsat acasă, iar eu m-am simţit uşurată şi mândră de mine că făcusem sport, deşi era ultimul lucru din lume pe care mi-l doream.

Când am intrat în holul clădirii, l-am găsit pe Trey, care vorbea cu cei de la recepţie.

— Bună! l-am salutat. Urci?

El s-a întors spre mine, cu un zâmbet cald în ochii-i căprui. Trey avea în el o amabilitate, un fel de naivitate onestă care era diferită de toate celelalte relaţii pe care le avusese Cary până atunci. Sau poate că ar trebui să spun că Trey era „normal“, cum erau atât de puţini oameni din viaţa mea şi a lui Cary.

— Cary nu-i acasă, m-a informat el. Tocmai l-au sunat.

— Atunci poţi să urci cu mine şi să-l aştepţi. Eu nu mai ies în seara asta.

— Dacă nu te deranjează… I-am adus ceva.

Şi veni spre mine, în timp ce-i salutam pe cei de la recepţie. Ne-am îndreptat către lifturi.

— Nu mă deranjează deloc, l-am asigurat, întorcându-i zâmbetul.

El se uită la pantalonii mei de yoga şi la tricou.

— Ai fost la sală?

— Da. Deşi e una dintre zilele alea în care aş fi făcut orice altceva.

El începu să râdă în timp ce intram în lift.

— Cunosc senzaţia asta.

Cât am urcat, s-a lăsat tăcerea. Era clar că avea ceva pe suflet.

— Totul e-n ordine? l-am întrebat.

— Păi… îşi aranjă el cureaua rucsacului. Cary a părut cam distant în ultimele zile.

— Da? am exclamat, muşcându-mi buza. Cum adică?

— Nu ştiu. Mi-e greu să-ţi explic. Simt doar că e ceva cu el şi nu-mi dau seama ce.

Mie mi-a zburat gândul la blondă şi am tresărit fără să vreau.

— Poate că e stresat cu jobul pentru Grey Isles şi nu vrea să te bată pe tine la cap cu ea. Ştie că eşti foarte ocupat cu serviciul şi cu şcoala.

Încordarea din umerii lui se mai domoli puţin.

— Poate că asta era. Pare destul de logic. În regulă, îţi mulţumesc.

L-am poftit în apartament şi i-am spus să se simtă ca acasă, aşa că Trey s-a îndreptat către camera lui Cary să-şi lase lucrurile, iar eu m-am îndreptat spre telefon, ca să verific mesageria vocală.

Un strigăt care venea de pe coridor m-a făcut însă să mă îndrept spre telefon din alt motiv, căci inima îmi bubuia la gândul unor intruşi şi al unui pericol iminent. Au urmat şi alte ţipete, iar una dintre voci era fără îndoială a lui Cary.

Am răsuflat uşurată, după care, cu telefonul în mână, m-am aventurat să văd ce se petrece. Dar era să mă ciocnesc cu Tatiana, care luase colţul pe coridor, încheindu-şi nasturii de la bluză.

— Ups! a exclamat ea, rânjind fără să se scuze. Ne mai vedem!

Nici n-am auzit-o când a închis uşa, din cauza strigătelor lui Trey:

— Du-te dracului, Cary! Am vorbit despre asta! Mi-ai promis!

— Faci din ţânţar armăsar! zbiera Cary. Nu este ce crezi tu.

Trey a ieşit din camera lui Cary în asemenea viteză, că m-am lipit de perete, ca să-i fac loc. În urma lui venea Cary, cu un cearşaf în jurul mijlocului. În timp ce trecea pe lângă mine, i-am aruncat o privire urâtă, care l-a făcut să-mi arate degetul mijlociu.

I-am lăsat singuri pe cei doi şi m-am băgat la duş, supărată pe Cary că distrugea iarăşi ceva bun din viaţa lui. Era un tipar la care tot mai speram să renunţe, dar el nu părea să reuşească.

Peste o jumătate de oră, când am ieşit ca să mă duc în bucătărie, apartamentul era cufundat într-o tăcere absolută. M-am concentrat pe prepararea cinei, hotărând să gătesc friptură de porc cu garnitură de cartofi noi şi sparanghel, una dintre mâncărurile preferate ale lui Cary, în caz că se întorcea la cină şi avea nevoie de ceva care să-l înveselească.

Vederea lui Trey ieşind pe hol, în timp ce puneam friptura în cuptor, m-a luat prin surprindere, apoi însă m-a întristat. Nu mi-a plăcut deloc să-l văd plecând aşa, îmbujorat, cu hainele în dezordine şi plângând. Mila mea s-a transformat într-o imensă dezamăgire când Cary a intrat în bucătărie mirosind a sudoare bărbătească şi a sex. Mi-a aruncat o privire urâtă când a trecut spre mine, în drum spre frigiderul pentru vin.

I-am tăiat calea, cu braţele încrucişate.

— Dacă i-o tragi unui iubit căruia i-ai frânt inima, îmbrăcat în aceleaşi haine în care te-a prins că-l înşeli, n-o să faci lucrurile să meargă mai bine.

— Mai taci, Eva!

— Probabil că acum se urăşte pe sine pentru că a cedat.

— Am zis să taci dracului!

— Bine.

I-am întors spatele, ocupându-mă să condimentez cartofii ca să-i bag în cuptor, lângă friptură. Cary scoase nişte pahare din dulap.

— Simt că mă judeci. Opreşte-te! N-ar fi fost nici pe jumătate la fel de supărat dacă mă prindea cu un bărbat.

— Deci e vina lui, nu?

— Ultimele ştiri: nici viaţa ta amoroasă nu-i perfectă.

— Slab, Cary. N-am de gând să fiu sacul tău de box în cazul ăsta. Ai făcut-o de oaie şi acum distrugi şi mai mult totul. E în tine.

— Ia nu te mai da aşa de mare! Tu te culci cu un bărbat care poate să te violeze în orice clipă.

— Nu-i deloc aşa!

El pufni, rezemându-se de blat; în ochii verzi i se citeau durerea şi furia.

— Dacă ai de gând să-i găseşti scuze pentru că doarme atunci când te atacă, atunci găseşte aceleaşi scuze şi pentru beţivi şi drogaţi. Nici ei nu ştiu ce fac.

Adevărul spuselor lui m-a lovit în moalele capului, ca şi faptul că încerca din răsputeri să mă rănească.

— Poţi să renunţi la sticlă, dar nu poţi să nu dormi.

Cary deschise sticla pe care o luase din frigider şi turnă în două pahare, împingând unul spre mine.

— Dacă ştie cineva pe lume cum e să stai cu oameni care te rănesc, ăla-s eu. Tu îl iubeşti. Vrei să-l salvezi. Dar pe tine cine o să te salveze, Eva? Eu n-o să fiu mereu în preajma ta când eşti cu el, iar omul ăsta este o bombă cu ceas.

— Vrei să vorbeşti despre cum e să fii într-o relaţie care doare, Cary? am ripostat, îndepărtându-l de la adevărurile care mă chinuiau. I-ai tras clapa lui Trey ca să te aperi pe

tine? Ţi-ai închipuit că o să-l arunci la gunoi înainte să aibă el şansa să te dezamăgească?

Gura i se strâmbă cu amărăciune. Ciocni paharul de al meu, pe care încă nu-l luasem de pe blat.

— În sănătatea noastră, a celor duşi rău cu pluta. Măcar ne avem unul pe altul.

Pe urmă a ieşit ţanţoş din cameră, iar eu m-am dezumflat. Ştiusem că aşa avea să se întâmple: destrămarea unei combinaţii de împrejurări prea frumoase ca să fie adevărate. Mulţumirea şi fericirea nu existau în lumea mea decât câteva momente şi erau, fără doar şi poate, numai iluzii.

Întotdeauna exista ceva ascuns, care stătea la pândă, aşteptând să ţâşnească la suprafaţă şi să distrugă totul.

Capitolul 20

Gideon a ajuns chiar când scoteam mâncarea din cuptor. Într-o mână ţinea o geantă de haine şi în cealaltă una de laptop. Fusesem îngrijorată că va dori să meargă singur acasă după şedinţa cu doctorul Petersen, dar mă liniştise când sunase ca să mă anunţe că e pe drum. Cu toate acestea, când am deschis uşa şi l-am văzut în prag, un fior de nelinişte m-a străbătut.

— Hei, exclamă el încetişor, în timp ce mă urma în bucătărie. Aici miroase delicios.

— Sper că ţi-e foame. Avem multă mâncare şi aş fi foarte uimită dacă ar apărea şi Cary să ne ajute.

Gideon îşi lăsă lucrurile pe masa pentru micul dejun şi se apropie de mine cu grijă, privindu-mă cercetător.

— Mi-am adus câteva lucruri ca să rămân peste noapte, dar dacă vrei, plec. Oricând. Numai să-mi spui.

Am expirat cu putere, hotărâtă să nu las ca frica să-mi comande acţiunile.

— Vreau să stai aici.

— Şi eu vreau să stau aici, zise el şi se opri lângă mine. Pot să te iau în braţe?

M-am băgat în el şi l-am strâns cu putere.

— Te rog!

El îşi lipi obrazul de al meu, luându-mă strâns. Nu era o îmbrăţişare firească şi lipsită de griji, aşa cum eram obişnuiţi. Între noi apăruse o reţinere care nu semăna cu nimic din ce simţiserăm înainte.

— Ce faci? murmură el.

— Mai bine, acum că ai venit.

— Dar tot agitată eşti, zise, sărutându-mi fruntea. Şi eu sunt la fel. Nu ştiu cum o să mai putem dormi din nou unul lângă altul.

M-am dat puţin în spate ca să mă uit la el. Asta era şi teama mea, iar discuţia avută cu Cary nu îmbunătăţise lucrurile. „E o bombă cu ceas…“

— O să găsim noi o cale, i-am spus.

El rămase tăcut un timp îndelungat.

— Nathan te-a căutat vreodată?

— Nu.

Deşi aveam teama înrădăcinată că s-ar putea ca într-o bună zi să-l văd din nou, fie din întâmplare, fie în mod voit. El era undeva pe lume, respirând acelaşi aer…

— De ce?

— M-am gândit la asta azi.

M-am dat înapoi ca să-l privesc şi mi s-a pus un nod în gât văzând cât arăta de chinuit.

— De ce?

— Pentru că sunt multe lucruri rele între noi.

— Ţi se pare prea mult?

— Nu pot gândi aşa, scutură Gideon din cap.

Nu ştiam ce să spun, ce să fac. Ce asigurări puteam să-i dau, când nici eu nu ştiam dacă iubirea mea şi dorinţa lui aveau să fie de ajuns ca să facă relaţia noastră să meargă?

— Ce-ţi trece prin minte? se interesă el.

— Mă gândesc la mâncare. Mor de foame. Poţi să te duci tu să vezi dacă vrea şi Cary să mănânce? Pe urmă ne putem aşeza la masă.

Gideon îl găsise pe Cary dormind, aşa că am avut amândoi parte de o cină la lumina lumânărilor. Masa era oarecum oficială, în timp ce noi eram îmbrăcaţi în nişte tricouri largi şi pantaloni de pijama, pe care ni-i pusesem fiecare după duş. Eu eram îngrijorată pentru Cary, dar timpul petrecut în liniştе singură cu Gideon părea să fie exact ce aveam nevoie.

— Ieri am luat prânzul cu Magdalene în biroul meu, îmi spuse el, după ce am început să mâncăm.

— Da?

Adică în timp ce eu plecasem să cumpăr inelul, Magdalene se bucura de timpul petrecut în intimitate cu iubitul meu?

— Nu lua tonul ăsta, mă certă el. Ea şi-a luat prânzul într-un birou plin de florile tale, cu tine făcând bezele de pe birou. Tu erai tot atât de mult acolo ca şi ea.

— Scuze! A fost o reacţie automată.

El îmi duse mâna la gură şi o sărută apăsat.

— Mă bucur că încă mai poţi să fii geloasă în privinţa mea.

Am oftat. Toată ziua, sentimentele mele fuseseră într-un haos total; nu reuşisem să hotărăsc ce simţeam în legătură cu orice.

— I-ai spus ceva despre Christopher?

— Ăsta a fost adevăratul scop al prânzului. I-am arătat filmuleţul.

— Ce? am încruntat eu sprâncenele, nedumerită, amintindu-mi că telefonul meu murise în maşină. Cum ai făcut?

— Ţi-am luat telefonul la birou şi am scos înregistrarea prin USB. N-ai observat că aseară ţi-am adus telefonul încărcat?

— Nu.

Am lăsat jos furculiţa şi cuţitul. Oricât ar fi fost Gideon de dominant, trebuia să discutăm serios în privinţa graniţelor a căror încălcare mă făcea să-mi pierd cumpătul.

— Gideon, nu poţi să-mi scotoceşti aşa prin telefon.

— N-am scotocit nimic. Tu nu ţi-ai pus încă parolă.

— Nu asta-i problema! E o încălcare serioasă a afurisitei mele de intimităţi. Dumnezeule!

La dracu’! De ce nimeni din viaţa mea nu înţelegea că am şi eu limite?

— Ţie ţi-ar plăcea să-ţi cotrobăiesc prin lucruri?

— Eu n-am nimic de ascuns, declară el şi îşi scoase telefonul dintr-un buzunar al pijamalei, ca să mi-l dea. Şi nici tu n-o să ai.

Nu voiam să stârnesc o ceartă tocmai acum, căci lucrurile erau oricum pe muchie de cuţit, însă lăsasem prea mult lucrurile să meargă în felul ăsta.

— Nu contează dacă am sau nu ceva de ascuns faţă de tine. Am dreptul să am propriul spaţiu şi propria intimitate, iar tu trebuie să mă întrebi înainte să te serveşti singur cu informaţii despre mine şi cu lucrurile mele. Trebuie să te stăpâneşti să pui mâna pe orice vrei fără permisiunea mea.

— Ce era aşa de privat acolo? îşi încreţi el sprâncenele. Doar tu mi-ai arătat filmarea aia.

— Nu fi ca mama, Gideon! m-am răstit. Nu pot să accept o nebunie ca asta.

El tresări şi dădu înapoi, evident luat prin surprindere de supărarea mea.

— Bine. Îmi pare rău.

Am luat o gură de vin, încercând să-mi ţin în frâu nervii şi neliniştea.

— Îţi pare rău că m-am înfuriat? Sau că ai făcut-o?

După câteva clipe, Gideon răspunse:

— Îmi pare rău că te-ai înfuriat.

Pur şi simplu nu pricepea.

— De ce nu-ţi dai seama cât e de ciudat?

— Eva, oftă el, trecându-şi o mână prin păr. Petrec zilnic câte un sfert din zi *în* tine. Iar dacă tu îmi pui *limite în afara ta*, nu pot să le consider decât arbitrare.

— Ei bine, nu sunt. Pentru mine, sunt importante. Dacă vrei să afli ceva, trebuie să mă întrebi.

— Bine.

— Nu mai face asta, Gideon, l-am avertizat. Nu glumesc deloc.

— Bine, să ştii că am înţeles, răspunse el cu maxilarul încordat.

Pe urmă am trecut mai departe, pentru că nu voiam deloc să mă cert.

— Şi ce-a zis când a văzut filmuleţul?

El se relaxă vizibil.

— Evident că nu i-a fost uşor. Şi i-a picat şi mai greu să ştie că şi eu l-am văzut.

— Ea ne-a văzut pe noi în bibliotecă.

— N-am vorbit direct despre asta, dar ce-ar fi fost de zis? Doar n-o să mă scuz pentru că am făcut dragoste cu iubita mea într-o cameră cu uşa închisă, replică el, lăsându-se pe spate, cu un oftat puternic. Ceea ce a îndurerat-o cu adevărat a fost să vadă faţa lui Christopher în înregistrare, să vadă ce părere are el cu adevărat despre ea. E greu să vezi că eşti folosit într-un asemenea hal. Şi, mai ales, de cineva pe care crezi că-l cunoşti, cineva care ar trebui să-ţi poarte de grijă.

Mi-am făcut de lucru, umplând paharele, ca să-mi ascund reacţia. Gideon vorbise ca din propria experienţă. Oare lui ce i s-o fi întâmplat? Am băut repede un pic de vin şi am întrebat:

— Tu cum te simţi în privinţa asta?

— Ce să fac? De-a lungul anilor, am încercat în fel şi chip să stau de vorbă cu Christopher. Am încercat dându-i bani. Am încercat cu ameninţările. El însă n-a arătat niciodată vreo dorinţă să se schimbe. Cu mult timp în urmă, mi-am dat seama că nu pot decât să controlez pagubele. Şi să te ţin pe tine cât mai departe cu putinţă de el.

— Acum, că ştiu, o să te ajut şi eu cu asta.

— Bine.

Bău şi el din vin, aruncându-mi o privire rapidă peste pahar.

— Nu m-ai întrebat cum a fost la doctorul Petersen.

— Pentru că nu e treaba mea. Dar dacă vrei, poţi să-mi spui.

Privirile ni s-au încrucişat. Tare aş fi vrut s-o facă.

— Îţi stau la dispoziţie oricând vei dori să-mi vorbeşti, dar n-o să te sâcâi. Când o să fii tu pregătit să-mi spui, o s-o faci. Acestea fiind zise, aş dori foarte mult să ştiu dacă ţi-a plăcut de el.

— Da, deocamdată, zâmbi el. Mă ia pe departe. Nu pot mulţi să facă asta.

— Da, îţi oferă altă perspectivă şi te face să revii asupra problemei dintr-un unghi diferit, care te face să-ţi spui: „Eu de ce n-am văzut lucrurile aşa?“

Degetele lui Gideon alunecau în sus şi-n jos pe piciorul paharului.

— Mi-a prescris să iau ceva noaptea, înainte să mă culc. L-am cumpărat înainte să vin.

— Ce părere ai despre faptul că iei medicamente?

El îmi aruncă o privire cu ochi întunecaţi, parcă bântuiţi.

— Simt că e necesar. Trebuie să fiu cu tine şi trebuie să nu-ţi fac rău în felul ăsta, oricât m-ar costa. Doctorul Petersen spune că medicamentele combinate cu terapia au avut succes în cazul altor „parasomniaci sexuali atipici“. Trebuie să-l cred.

M-am întins spre el şi i-am strâns mâna. Faptul că lua medicamente era un pas imens, mai ales pentru cineva care evitase atât de mult timp să se confrunte cu problemele sale.

— Îţi mulţumesc.

Gideon mă strânse mai tare.

— Se pare că s-au făcut studii pe destul de mulţi oameni care sufereau de problema asta. El mi-a povestit despre un caz în care un bărbat şi-a atacat sexual soţia în somn timp de doisprezece ani, până când au hotărât să ceară ajutor.

— Doisprezece ani? Dumnezeule!

— Se pare că au aşteptat atât de mulţi ani şi pentru că bărbatul acela era mai bun la pat în somn, adăugă el laconic. Iar dacă asta nu-i o lovitură mortală pentru propriul ego, atunci nu ştiu ce-ar putea să fie.

Am rămas cu gura căscată.

— Da. Rahat!

— Ştiu, nu-i aşa? Apoi zâmbetul i se şterse de pe faţă. Dar nu vreau să te simţi obligată să dormi cu mine, Eva. Nu există pastile magice. Pot să dorm pe canapea ori să mă duc

la mine, deşi prefer canapeaua. Când mă pregătesc să plec la lucru împreună cu tine, toată ziua mi-e bine.

— Şi mie.

Gideon se apropie şi mai mult, îmi luă mâna şi o duse la buze.

— Nu mi-am închipuit vreodată că o să ajung la asta… Să existe cineva în viaţa mea care să ştie ce să-mi facă. Să existe cineva cu care să vorbesc înainte de cină despre halul în care o dau în bară, pentru că mă acceptă aşa cum sunt… Îţi sunt recunoscător, Eva.

Mi-a tresărit inima, plină de o dulce durere. Doar el era în stare să spună asemenea lucruri frumoase, perfecte.

— Şi eu am aceeaşi senzaţie în ceea ce te priveşte, asule.

Poate chiar mai profundă, pentru că îl iubeam. Dar n-am spus-o cu glas tare. Poate şi el avea să ajungă aici într-o bună zi. N-aveam să renunţ până când va fi absolut şi irevocabil al meu.

Cu picioarele goale sprijinite pe măsuţa de cafea şi cu laptopul în braţe, Gideon părea să se simtă atât de confortabil, atât de relaxat, că nu mă puteam concentra la programul de la televizor.

„Cum am ajuns aici?“, mă tot întrebam în sinea mea. „Bărbatul ăsta atrăgător şi extravagant, împreună cu mine?“

— Te uiţi la mine, murmură el, cu privirea în ecranul computerului.

Am scos limba la el.

— Domnişoară Tramell, asta e cumva o sugestie cu substrat sexual?

— Cum poţi să mă vezi, când eşti cu ochii la ce lucrezi acolo?

El îşi ridică privirea şi se uită direct la mine. Ochii lui albaştri ardeau de forţă şi de căldură.

— Te-am văzut în permanenţă, îngeraş. Din clipa în care m-ai găsit, nu te mai văd decât pe tine.

Ziua de miercuri a început cu penisul lui Gideon împingându-se în mine de la spate, în noul meu mod preferat de a mă trezi.

— Ei bine, am zis cu voce răguşită, alungând urmele somnului de pe ochi, în timp ce braţul lui, încolăcit în jurul mijlocului meu, mă trăgea mai aproape de pieptul lui cald şi puternic, eşti cam neastâmpărat în dimineaţa asta.

— Tu eşti minunată şi sexy în fiecare dimineaţă, răspunse el, cuibărindu-se pe umărul meu. Îmi place la nebunie să mă trezesc lângă tine.

Şi am sărbătorit, cu câteva orgasme, o noapte de somn neîntrerupt.

Mult mai târziu, în timpul zilei, am mers să iau prânzul cu Mark şi cu partenerul lui, Steven, într-un încântător restaurant mexican, aflat într-un demisol. După ce am coborât câteva trepte de ciment, am intrat într-un restaurant surprinzător de spaţios, cu chelneri îmbrăcaţi în costume negre şi foarte bine luminat.

— Va trebui să-ţi aduci omul aici şi să-l pui să-ţi ia o margarita cu rodii.

— E bună? m-am interesat.

— O, da!

Chelneriţa care a venit să ia comanda a început să flirteze fără ruşine cu Mark, bătând din genele supărător de lungi. Mark i-a răspuns şi el la flirt. Iar pe măsură ce masa continua, roşcata exuberantă – care s-a prezentat ca Shawna – devenea tot mai îndrăzneaţă, punând mâna pe umărul lui Mark şi pe gâtul lui de fiecare dată când trecea pe lângă noi. Ca reacţie, glumele lui Mark au devenit tot mai sugestive, până când am observat că Steven se enervase, că faţa i se făcea tot mai roşie şi privirea i se posomora cu fiecare clipă ce trecea. Am început să mă

foiesc neliniştită, numărând minutele până când avea să se termine această masă tensionată.

— Hai să ne întâlnim în seara asta, îi propuse Shawna lui Mark când ne aduse nota. Dacă petreci o noapte cu mine, o să te vindec.

Am rămas cu gura căscată. Chiar aşa?

— Îţi convine la şapte? zise Mark învăluitor. O să te distrug, Shawna. Ştii ce se întâmplă dacă te bagi în noroi…

Am înghiţit greşit apa şi m-am înecat. Steven sări în picioare şi înconjură masa, ca să mă bată pe spate.

— La dracu', Eva, zise el, râzând, să ştii că ţi-am făcut doar o farsă. Nu da colţul din cauza asta!

— Ce? am horcăit, cu ochii în lacrimi.

El rânji şi se îndreptă spre chelneriţă, luând-o pe după umeri.

— Eva, fă cunoştinţă cu sora mea, Shawna. Shawna, Eva este cea care îi face viaţa mai uşoară lui Mark.

— Asta-i foarte bine, zise Shawna, din moment ce te are pe tine ca să i-o complici.

Steven îmi făcu mie cu ochiul.

— De-aia mă ţine pe mine pe lângă el.

Privindu-i pe cei doi fraţi unul lângă altul, am observat şi eu, în sfârşit, asemănarea care îmi scăpase până atunci. M-am lăsat pe spate în scaun, uitându-mă urât la Mark.

— Ai fost îngrozitor. Credeam că Steven o să facă o criză de furie.

Mark ridică mâinile, în semn că se predă.

— A fost ideea lui. El e ăla leşinat după telenovele, îţi aminteşti?

Steven se răsuci pe călcâie, zâmbind cu gura până la urechi.

— Ei, hai, Eva! Doar ştii că Mark este omul cu idei în relaţia asta.

Shawna scoase din buzunar o carte de vizită şi mi-o înmână.

— Ai numărul meu de telefon pe partea cealaltă. Sună-mă, că am eu ac de cojocul ăstora doi. Poţi să le-o coci de să n-o poată duce.

— Trădătoareo! o huidui Steven.

— Ce vrei, ridică Shawna din umeri, noi, fetele, trebuie să ţinem una cu alta.

După program, am mers împreună cu Gideon la sala lui de sport. Angus ne-a dus acolo şi am intrat. Era plin de lume şi vestiarele erau aglomerate. M-am schimbat şi mi-am pus lucrurile într-un dulap, după care m-am întâlnit cu Gideon în hol.

I-am făcut cu mâna lui Daniel, antrenorul care vorbise cu mine prima dată când fusesem la CrossTrainer, şi m-am ales cu o palmă la fund pentru asta.

— Hei, am protestat, tresărind sub lovitura de pedeapsă a lui Gideon. Încetează!

El m-a prins de coadă şi mi-a tras capul uşor spre el, ridicându-mi gura ca să-şi poată marca teritoriul cu un sărut profund şi pătimaş. Felul în care mă trăgea de păr îmi trimitea fiori electrici prin piele.

— Dacă asta e ideea ta despre o lecţie, i-am şoptit, atunci trebuie să mărturisesc că este mai degrabă un stimulent.

— Sunt doritor să merg un pic mai departe, răspunse el, prinzându-mi uşor buza de jos cu dinţii. Dar nu ţi-aş sugera să-mi pui aşa la încercare limitele, Eva.

— Nu-ţi face griji! Am eu alte moduri s-o fac.

Gideon s-a dus întâi la banda de alergare, făcân-du-mi plăcerea de a-i vedea trupul strălucind de sudoare… în public. Indiferent cât de des îl văzusem astfel în intimitate, tot mă excita enorm să-l văd aşa.

Şi, Dumnezeule, cât îmi plăcea cum arăta cu părul strâns la spate! Şi cum îi jucau muşchii pe sub pielea uşor bronzată! Şi mişcările lui puternice şi pline de graţie!

Vederea unui bărbat atât de elegant fără costum, expunându-şi latura animalică, mă înnebunea de dorinţă.

Nu puteam să-mi iau privirea de la el şi eram încântată că nici nu trebuie. La urma urmelor, era al meu, iar faptul acesta făcea să mă inunde un val cald de plăcere. În plus, toate femeile din sală se uitau la el. În timp ce trecea de la un aparat la altul, era urmărit de zeci de priviri admirative.

Când a observat că mă uit la el, i-am aruncat o privire sugestivă şi mi-am trecut limba peste buza de jos. Sprânceana ridicată şi zâmbetul lui plin de părere de rău m-au făcut să zâmbesc. Nu mai ştiam când fusesem ultima oare atât de motivată în timp ce-mi făceam exerciţiile. O oră şi jumătate a zburat ca o clipă.

Când ne-am urcat în Bentley, îndreptându-ne spre apartamentul lui, am început să mă foiesc pe banchetă, aruncându-i repetat priviri, într-o invitaţie mută. El îşi împleti degetele cu ale mele.

— O să aştepţi pentru asta.

Afirmaţia lui m-a făcut să tresar.

— Poftim?

— Ai auzit bine.

Îmi sărută degetele şi mai avu şi tupeul să-mi zâmbească răutăcios.

— Amânarea plăcerii, îngeraş.

— De ce să facem asta?

— Gândeşte-te cât o să fim de înnebuniţi unul după altul la sfârşitul dineului.

M-am dat mai aproape de el, pentru ca Angus să nu mă audă, deşi ştiam că el e destul de profesionist ca să ne ignore.

— E doar o presupunere, indiferent dacă aşteptăm sau nu. Eu zic să nu.

El însă a rămas neclintit. În schimb, ne-a supus la chinuri pe amândoi. Ne-am dezbrăcat amândoi ca să mai facem un duş, mângâindu-ne şi dezmierdându-ne unul altuia fiecare curbă, fiecare părticică a corpului; după care

ne-am îmbrăcat pentru dineu. Şi-a pus un costum negru, dar fără cravată. Cămaşa de un alb imaculat avea nasturele desfăcut la guler, lăsând la vedere o bucăţică de piele. Rochia de cocktail pe care o alesese pentru mine era o creaţie Vera Wang din mătase de culoare champagne, cu partea de sus fără umeri, spatele dezgolit şi cu o fustă cu volane care se termina la câţiva centimetri peste genunchi.

Am zâmbit la vederea ei, dându-mi seama c-o să înnebunească să mă vadă toată seara îmbrăcată în ea. Era minunată şi-mi plăcea foarte mult, dar era croită mai degrabă pentru tipe înalte şi zvelte, nu pentru femei scunde şi cu forme. Într-o încercare nereuşită de a păstra decenţa, mi-am lăsat părul liber, ca să-mi acopere sânii, însă, dacă expresia de pe faţa lui Gideon putea să fie un semn, mişcarea asta nu mi-era de mare ajutor.

— Doamne, Eva! se foi el, încercând să-şi aranjeze pantalonii. Mi-am schimbat părerea despre rochia asta. N-ar trebui s-o porţi în public.

— N-avem timp să-ţi schimbi părerea.

— Credeam că are ceva mai mult material în ea.

— Ce pot să zic? Am dat din umeri, rânjind. Tu mi-ai cumpărat-o.

— M-am răzgândit. Cât timp îţi ia s-o scoţi?

Mi-am trecut limba peste buza de jos, invitându-l.

— Nu ştiu. Ce-ar fi să afli tu?

El mă privi cu ochi tulburi:

— N-o să mai ieşim niciodată de aici.

— Eu n-o să mă plâng.

Arăta atât de bine şi îl doream – ca de obicei – îngrozitor de tare.

— N-ai un sacou sau ceva de genul ăsta, ca să te mai acoperi? O geacă? Sau un pardesiu?

Mi-am scos râzând plicul din dulap şi i-am înlănţuit braţul cu al meu.

— Nu-ţi face griji! Toţi o să fie atât de ocupaţi să se uite după tine, că pe mine nici n-o să mă observe.

El se uită urât la mine, în timp ce-l trăgeam afară din dormitor:

— Nu, serios! Nu cumva ţi-au mai crescut ţâţele? Se revarsă din corsajul chestiei ăleia.

— Gideon, am douăzeci şi patru de ani, am replicat sec. Am încetat să mai cresc încă de acum câţiva ani. Ceea ce vezi e tot ce primeşti.

— Da, dar eu sunt singurul care ar trebui să te vadă, din moment ce sunt tot singurul care are dreptul să primească.

Ne-am îndreptat către living. În scurtul timp care ne-a luat ca să străbatem holul, am admirat frumuseţea tăcută a casei lui Gideon. Îmi plăcea foarte mult cât era de caldă şi de atrăgătoare. Decorul fermecător de european emana o eleganţă deosebită, dar în acelaşi timp era şi remarcabil de confortabil. Iar priveliştea uluitoare pe care o ofereau ferestrele boltite completa interiorul, însă nu distrăgea atenţia de la el.

Combinaţia de lemn întunecat, piatră, culori calde şi accente puternice şi aurii era evident foarte scumpă, ca şi obiectele de artă de pe pereţi, însă era o etalare de bogăţie plină de bun-gust. Nu-mi închipuiam că cineva s-ar putea simţi încurcat în privinţa locului unde să se aşeze ori a obiectelor pe care să le atingă. Pur şi simplu nu era genul ăla de spaţiu.

Am luat liftul personal şi, imediat ce uşile s-au închis, Gideon s-a întors cu faţa la mine şi a încercat să-mi ridice mai sus corsajul rochiei.

— Dacă nu eşti atent, l-am avertizat, o să-mi laşi la vedere păsărica.

— Fir-ar să fie!

— Putem să ne distrăm de minune cu asta. Aş putea să joc rolul unei păpuşe blonde prostuţe care se ţine după mădularul şi milioanele tale, iar tu poţi să-ţi joci rolul tău, de playboy miliardar, cu ultima lui jucărioară. Trebuie doar să pari plictisit şi indulgent, în timp ce eu mă frec de tine şi ciripesc despre cât eşti de deştept.

— Asta nu-i amuzant. Pe urmă i se lumină faţa: Ce zici de-o eşarfă?

Când am ajuns la dineul de gală în beneficiul unui nou adăpost pentru femei şi copii, am fost îndrumaţi spre zona presei, ceea ce mi-a stârnit frica de expunere publică. M-am concentrat deci asupra lui Gideon, pentru că nimic nu-mi putea acapara gândurile mai deplin decât el. Şi, deoarece eram atât de atentă la el, am putut să văd, chiar sub ochii mei, cum face trecerea de la om la persoană publică.

Şi-a pus cu uşurinţă masca pe faţă. Irişii i-au îngheţat într-un albastru tăios, iar gura-i senzuală şi-a pierdut orice arcuire. Aproape că puteam simţi cum forţa voinţei lui ne izolează pe amândoi. Între noi şi restul lumii se înălţase un scut numai pentru că aşa voia el să fie. Stând lângă el, mi-am dat seama că nimeni nu urma să se apropie de mine ori să-mi adreseze vreun cuvânt până în clipa în care el avea să dea vreun semn că se poate face aşa ceva.

Cu toate acestea, vibraţia care interzicea atingerile nu putea interzice şi privirile. În timp ce ne îndreptam spre sala de bal, capetele se întorceau după Gideon şi o mulţime de ochi ne urmăreau. Pe mine pusese stăpânire un spasm nervos din cauza atenţiei pe care o atrăgea, el însă părea că nu vede nimic şi era cum nu se poate mai liniştit.

Dacă aş fi avut de gând să mă lipesc de el şi să-i ciripesc prosteşte, ar fi trebuit să stau la coadă. În clipa în care s-a oprit, a fost de îndată înconjurat de mulţime. M-am dat la o parte ca să le fac loc celor care se înghesuiau ca să-i atragă atenţia şi am făcut câţiva paşi, sperând să găsesc nişte şampanie. Firma la care lucram făcuse gratuit reclama pentru această gală şi am văzut câţiva oameni pe care îi cunoşteam.

Reuşisem să iau un pahar de pe tava unui chelner, când am auzit că mă strigă cineva pe nume. M-am întors şi l-am zărit pe nepotul lui Stanton, care se apropia de mine cu un zâmbet larg. Avea părul negru şi ochii albaştri şi era cam de

aceeaşi vârstă cu mine. Îl cunoşteam de pe vremea când o vizitam pe mama în vacanţe şi m-am bucurat să-l văd.

— Martin! l-am întâmpinat cu braţele deschise şi ne-am îmbrăţişat scurt. Ce mai faci? Arăţi extraordinar!

— Şi eu voiam să zic acelaşi lucru despre tine, zise el, admirându-mi rochia. Am auzit că te-ai mutat la New York şi chiar voiam să te întâlnesc. De cât timp eşti în oraş?

— Nu de mult. Doar de câteva săptămâni.

— Bea-ţi şampania, mă îndemnă el, şi hai să dansăm!

Alcoolul îmi răspândea o căldură plăcută prin vene când ne-am îndreptat spre ringul de dans, pe acordurile lui *Summertime*, cântat de Billie Holliday.

— Ia zi, începu el, lucrezi undeva?

În timp ce dansam, i-am povestit despre slujba mea şi l-am întrebat ce face. N-am fost deloc uimită să aflu că lucra pentru firma de investiţii a lui Stanton şi că-i mergea bine.

— Mi-ar plăcea foarte mult să ieşim în oraş şi să luăm prânzul împreună într-o zi, mi-a propus.

— Ar fi excelent.

Când muzica s-a sfârşit, m-am dat un pas înapoi şi am intrat în cineva aflat în spatele meu. Două mâini m-au apucat de talie ca să mă susţină şi, când m-am uitat peste umăr, l-am descoperit pe Gideon.

— Salut, a făcut el, pe un ton senzual, fără să-şi ia privirea de gheaţă de la Martin. Ne faci cunoştinţă?

— Gideon, ţi-l prezint pe Martin Stanton. Ne cunoaştem de câţiva ani. Este nepotul tatălui meu vitreg. Am tras aer în piept şi am continuat: Martin, ţi-l prezint pe bărbatul de bază din viaţa mea, Gideon Cross.

— Cross! zâmbi Martin şi-i strânse mâna. Evident că ştiu cine eşti. Mă bucur mult să te cunosc. Dacă lucrurile merg bine, poate o să ne întâlnim pe la vreo reuniune de familie.

Gideon îşi puse braţele pe umerii mei.

— Contează pe asta!

Între timp, Martin fusese strigat de un cunoscut, aşa că se aplecă să mă sărute pe obraz.

— O să te sun pentru prânzul ăla. Poate săptămâna viitoare?

— Excelent.

Eram cât se poate de conştientă de vibraţia plină de energie în care mă învăluia Gideon, aflat lângă mine, deşi, când mi-am furişat privirea spre el, chipul îi era calm şi impasibil.

El m-a luat la dans, pe *What a Wonderful World* al lui Louis Armstrong.

— Nu ştiu dacă-mi place de el, mormăi el.

— Martin e un tip foarte drăguţ.

— Cu condiţia să ştie că eşti a mea.

Îşi rezemă obrazul de tâmpla mea şi-şi puse mâna pe spatele meu, în despicătura rochiei, direct pe piele. Ţinându-mă în felul ăsta în braţe, nimeni n-avea cum să creadă că n-aş fi a lui. Eram încântată că aveam ocazia să stau lipită în public de trupul lui apetisant. I-am adulmecat aroma şi m-am relaxat în braţele lui îndemânatice.

— Îmi place.

— Asta era şi ideea, şopti el, frecându-şi încet nasul de mine.

Fericire. A durat atâta timp cât a ţinut şi dansul.

Tocmai părăseam ringul când am zărit-o pe Magdalene într-o parte. N-am recunoscut-o pe dată, pentru că se tunsese, făcându-şi o coafură bob. Arăta zveltă şi elegantă într-o rochie simplă de cocktail, dar era de departe eclipsată de bruneta frapantă cu care vorbea.

Gideon a şovăit o clipă, încetinind infim de puţin pasul, după care şi-a reluat ritmul. M-am uitat în jos, crezând că evitase ceva de pe podea, când el mi-a spus încet:

— Vreau să-ţi fac cunoştinţă cu cineva.

Mi-am întors privirea, ca să văd unde mergem. Femeia care era împreună cu Magdalene îl zărise pe Gideon şi se întorsese spre el. Am simţit cum braţul lui se încordează în clipa în care privirile lor s-au întâlnit.

Şi mi-am dat seama şi de ce.

Femeia, oricine ar fi fost, era îndrăgostită până peste cap de Gideon. Se citea asta pe chipul ei, în ochii de un albastru îngeresc. Era de o frumuseţe uluitoare, atât de minunată, încât nu părea reală. Părul negru ca pana corbului îi cădea într-un val des şi drept până aproape de talie. Avea rochia de aceeaşi nuanţă ca şi ochii, pielea bronzată şi trupul zvelt cu curbe perfecte.

— Corinne, o salută el, iar răguşeala obişnuită din vocea lui se accentuă puţin; îmi dădu drumul şi o prinse de mâini. Nu mi-ai spus că te-ai întors.

— Am lăsat câteva mesaje pe telefonul tău de acasă, răspunse ea, cu o voce frumoasă şi blândă.

— A, n-am prea stat pe acasă în ultimul timp. Şi, cum asta părea că-i amintise că mă aflu lângă el, îi dădu drumul şi mă trase lângă el. Corinne, ţi-o prezint pe Eva Tramell. Eva, Corinne Giroux, o veche prietenă.

I-am întins mâna şi ea mi-a strâns-o.

— Orice prietenă a lui Gideon e prietenă şi cu mine, îmi spuse ea, zâmbindu-mi cu căldură.

— Sper că asta e valabil şi pentru iubite.

Privirea ei plină de subînţelesuri s-a încrucişat cu a mea.

— Mai ales pentru iubite. Acum, dacă poţi să mi-l împrumuţi pentru o clipă, aş dori să-i prezint un asociat de-al meu.

— Evident.

Vocea mea era calmă, dar eu nu eram nici pe departe aşa.

Gideon m-a sărutat grăbit pe tâmplă, după care s-a dus spre Corinne, oferindu-i braţul şi lăsând-o pe Magdalene stânjenită în picioare, în faţa mea.

Îmi părea de-a dreptul rău pentru ea, căci părea foarte deprimată.

— Îţi stă excelent cu noua tunsoare, Magdalene.

Ea îmi aruncă o privire cu buzele strânse, după care se îmblânzi, cu un oftat ce părea plin de resemnare.

— Mulţumesc. Venise timpul pentru o schimbare. De fapt, cred că pentru multe schimbări. Şi nici nu era cazul s-o imit pe cea care plecase, acum, că s-a întors.

M-am încruntat, fără să pricep.

— Cu asta m-ai pierdut.

— Vorbesc despre Corinne, zise ea, fără să mă scape din ochi. Ea şi Gideon au fost logodiţi timp de un an. Ea a rupt logodna, s-a măritat cu un francez bogat şi a plecat în Europa. Numai că mariajul n-a mers. Acum a divorţat şi s-a întors la New York.

Logodit! Simţeam cum îmi piere tot sângele de pe chip, în timp ce privirea mi se întorsese către locul unde bărbatul pe care îl iubeam se afla împreună cu femeia pe care probabil o iubise cândva, sprijinindu-i spatele cu mâna în timp ce ea se apleca spre el râzând.

Mi se strânsese stomacul de gelozie şi de teamă, când mi-am dat seama, şocată, că el nu avusese niciodată o relaţie serioasă înainte de mine. Ce prostie! La cât era de atrăgător, ar fi trebuit să-mi dau seama. Magdalene mi-a pus mâna pe umăr.

— Eva, ar trebui să stai jos. Ai pălit.

— Ai dreptate.

Ştiam că respir prea repede şi că pulsul îmi crescuse primejdios de mult.

M-am dus spre primul scaun pe care l-am văzut şi m-am aşezat. Magdalene a luat şi ea loc lângă mine.

— Îl iubeşti, mi-a zis ea. Eu nu mi-am dat seama. Îmi pare rău. Şi îmi pare rău şi pentru ceea ce ţi-am spus prima dată când ne-am întâlnit.

— Şi tu îl iubeşti, am replicat cu răceală, fără să mă uit nicăieri. Iar în momentul acela, eu nu-l iubeam. Nu încă.

— Dar asta nu-i o scuză pentru mine, nu-i aşa?

Am acceptat recunoscătoare încă un pahar de şampanie pe care mi-l oferea un chelner şi am luat unul şi pentru Magdalene. Am ciocnit amândouă, într-o demonstraţie jalnică de solidaritate a unor femei abandonate. Voiam să

plec. Voiam să mă ridic şi să ies. Voiam ca Gideon să-şi dea seama că am plecat, să fie obligat să vină după mine. Voiam ca şi el să simtă o părticică din durerea pe care o simţeam eu. Erau închipuiri stupide, imature şi răutăcioase, care mă făceau să mă simt meschină.

Mă simţeam consolată de faptul că Magdalene stătea tăcută lângă mine, plină de compasiune. Ştia cum e să-l iubeşti pe Gideon şi să-l doreşti cu disperare. Iar faptul că eu îi simţisem nefericirea îmi confirma ce ameninţare putea fi Corinne.

Oare el tânjise după ea în tot acest timp? Ea să fi fost cauza pentru care se ţinuse departe de alte femei?

— Aici erai!

M-am uitat în sus la Gideon, care mă găsise. Evident, Corinne era încă agăţată de braţul lui, iar eu am primit drept în faţă efectul pe care-l făceau ei ca un cuplu. Erau pur şi simplu imposibil de minu-naţi împreună.

Corinne se aşează lângă mine, iar Gideon mă mângâie uşor pe obraz.

— Trebuie să vorbesc cu cineva, zise el. Vrei să-ţi aduc ceva?

— Vodcă Stolichnaya cu coacăze. Dublă.

Aveam o nevoie disperată de ceva care să mă readucă în simţiri.

— Bine.

Dar se încruntase, auzindu-mi cererea, înainte să se îndepărteze.

— Mă bucur mult să te cunosc, Eva, mi se adresă Corinne. Gideon mi-a vorbit foarte mult despre tine.

— N-avea cum să spună cine ştie cât, doar n-aţi lipsit aşa de mult.

— Vorbim aproape în fiecare zi, zâmbi ea, iar în surâsul acela nu era nimic fals sau răutăcios. Suntem prieteni de mult.

— Mai mult decât prieteni, preciză Magdalene, cu subînţeles.

Corinne se încruntă spre Magdalene şi mi-am dat seama că eu n-ar fi trebuit să aflu. Oare ea sau Gideon, ori poate amândoi, hotărâseră că lucrul cel mai bun este să nu-mi spună? De ce trebuiau să acopere ceva dacă nu era nimic de ascuns?

— Da, aşa e, recunoscu ea, cu o neplăcere vizibilă. Dar au trecut ceva ani de-atunci.

Mi-am întors scaunul spre ea, ca s-o privesc în faţă.

— Încă îl mai iubeşti.

— Nu poţi să mă condamni pentru asta. Orice femeie care stă pe lângă el se îndrăgosteşte de el. Este frumos şi de neatins, iar combinaţia asta este irezistibilă. Zâmbetul i se mai îmblânzi. Mi-a spus că tu l-ai inspirat să înceapă să se deschidă. Îţi sunt recunoscătoare pentru asta.

„N-am făcut-o pentru tine“, era cât pe-aci să-i răspund, dar, după aceea, o bănuială insidioasă a început să-şi facă loc în mintea mea, făcând să se strângă un punct vulnerabil din mine. Nu cumva, fără să ştiu, chiar o făceam pentru ea?

Răsuceam fără încetare pe masă paharul meu de şampanie.

— A fost cât pe-aci să se însoare cu tine.

— Şi faptul că am plecat a fost cea mai mare greşeală a vieţii mele.

Îşi duse mâna la gât, frământându-şi necontenit degetele, ca şi cum s-ar fi jucat cu un colier pe care îl purta de obicei.

— Eram tânără şi, într-un fel, mă înfricoşa. Era atât de posesiv! Abia după ce m-am măritat mi-am dat seama că posesivitatea e mult mai bună decât indiferenţa. Cel puţin, pentru mine.

Am privit în altă parte, străduindu-mă să scap de greaţa care-mi urca în gât.

— Eşti înspăimântător de tăcută, zise ea.

— Ce-ar putea să spună? sări Magdalene.

Toate trei îl iubeam şi eram disponibile pentru el. În cele din urmă, el avea s-o aleagă pe una dintre noi.

— Ar trebui să ştii, Eva, începu Corinne, fixân-du-mă cu ochii ei de un albastru acvamarin. Mi-a spus cât de mult însemni pentru el. Mi-a luat ceva vreme ca să-mi adun curajul să mă întorc şi să vă pot vedea pe amândoi împreună. Chiar am anulat un zbor pe care îl rezervasem acum vreo două săptămâni. L-am întrerupt la un eveniment caritabil la care tocmai ţinea un speech, bietul, ca să-l anunţ că vin şi să-i cer ajutorul ca să mă instalez.

Am îngheţat, simţindu-mă casantă ca o sticlă crăpată. Probabil vorbea despre dineul de binefacere din seara când eu şi Gideon făcuserăm sex pentru prima oară. Noaptea în care-i botezaserăm limuzina şi el se retrăsese de îndată în cochilie, după care mă părăsise brusc.

— Când m-a sunat înapoi, continuă ea, mi-a spus că a întâlnit pe cineva şi că voia ca noi două să ne întâlnim când ajung în oraş. În clipa aceea m-am speriat rău. Până atunci, niciodată nu-mi mai ceruse să fac cunoştinţă cu vreo femeie din viaţa lui.

O, Doamne! Am aruncat o privire spre Magdalene. Gideon mă părăsise în grabă în noaptea aceea pen-tru *ea*. Pentru Corinne.

Capitolul 21

— Scuză-mă!

M-am ridicat de la masă şi am plecat în căutarea lui Gideon; l-am văzut la bar şi m-am dus drept spre el.

Tocmai pleca de lângă barman, cu două pahare în mână, când ne-am întâlnit. Mi-am luat paharul şi am băut cu lăcomie, lovindu-mă la dinţi când cuburile de gheaţă s-au ciocnit de ei.

— Eva! În glasul lui se citea un uşor reproş.

— Plec, l-am anunţat pe un ton neutru, trecând pe lângă el ca să las paharul gol pe bar. Nu consider că asta este o fugă, deoarece îţi spun dinainte şi îţi las opţiunea să vii cu mine.

El pufni cu putere şi mi-am dat seama că înţelege în ce stare sunt. Ştia că aflasem.

— Eu nu pot să plec.

M-am răsucit pe călcâie, dar el m-a prins de cot.

— Ştii prea bine că nu pot să rămân dacă pleci. Eva, te-ai supărat din nimic.

— Din nimic? Am rămas cu privirea aţintită asupra locului unde mă apucase mâna lui. Te-am avertizat că mă supăr şi că sunt geloasă. Iar acum mi-ai oferit un motiv foarte bun.

— Faptul că m-ai avertizat ar trebui să-ţi ofere o scuză atunci când devii ridicolă în privinţa asta? Chipul îi era liniştit, iar vocea, joasă şi calmă. De la distanţă, nimeni nu şi-ar fi dat seama de încordarea dintre noi, dar se vedea în ochii lui, care ardeau de dorinţă şi de o furie îngheţată. Se pricepea ca nimeni altul la combinaţia asta.

— Cine e ridicol? Cum rămâne cu Daniel, antrenorul personal? Sau cu Martin, un membru al familiei tatălui meu vitreg? M-am apropiat de el şi i-am şoptit: Nu mi-am tras-o cu nici unul dintre ei, ca să nu mai vorbesc de vreo

propunere de căsătorie! Şi poţi să fii al dracului de sigur că nu vorbesc cu ei în fiecare zi!

El mă prinse brusc de mijloc şi mă trase spre el.

— Trebuie să ţi-o trag acum, şuieră în urechea mea, ronţăindu-mi lobul urechii. N-ar fi trebuit să aşteptăm atât.

— Poate că-ţi făcuseşi planuri, am ripostat. Te ţineai la păstrare, în caz că se întoarce în viaţa ta fosta iubită, cea cu care ai prefera să ţi-o pui în locul meu.

Gideon îşi puse băutura pe o masă, după care mă prinse cu un braţ de oţel şi mă duse prin mulţime spre uşă, scoţându-şi celularul din buzunar şi cerând să vină limuzina. În clipa în care am ajuns în stradă, maşina lungă şi strălucitoare se afla deja acolo. Gideon mă împinse în maşină, în timp ce Angus ţinea portiera, şi-i spuse:

— Condu de jur împrejur până îţi când cer eu să te opreşti!

După care intră în maşină imediat după mine, atât de aproape, încât îi simţeam suflarea pe spatele meu gol. M-am aruncat în partea cealaltă, hotărâtă să fug de el…

— Opreşte-te! se răsti el.

M-am prăbuşit în genunchi pe mocheta de pe jos, respirând agitată. Puteam să fug până la capătul pământului, că tot n-aveam să fiu în stare să scap de faptul că acea Corinne Giroux era mai bună decât mine pentru Gideon. Era calmă şi elegantă, o prezenţă liniştitoare până şi pentru mine, care o luasem razna numai pentru că aflasem vestea neplăcută a existenţei ei. Era cel mai rău coşmar al meu.

El îmi băgă mâinile în păr, ca să mă reţină. Mă înlănţuise cu picioarele şi mă ţinea strâns, astfel încât capul să-mi ajungă pe umărul lui.

— Eva, o să-ţi dau ceea ce avem amândoi nevoie. O să ne-o tragem atâta timp cât va trebui ca să tocim asperităţile şi să putem rezista în timpul dineului. Şi n-o să-ţi faci griji din cauza lui Corinne, pentru că, în timp ce ea rămâne în sala de bal, eu voi fi cufundat adânc în tine.

— Da, am şoptit, lingându-mi buzele uscate.

— Ai uitat cine se supune, Eva, continuă el cu asprime. Am renunţat la controlul asupra ta. M-am plecat şi m-am adaptat la tine. O să fac orice ca să te păstrez şi să te fac fericită. Dar nu pot să fiu îmblânzit sau condus. Nu confunda plăcerea cu slăbiciunea!

Am înghiţit cu greu, cu sângele în flăcări după el.

— Gideon…

— Ridică mâinile şi ţine-te de mânerul de deasupra geamului. Să nu-i dai drumul până nu-ţi spun eu, ai înţeles?

Am făcut ce mi-a cerut, trecându-mi mâinile prin inelul de piele. În timp ce făceam asta, trupul meu s-a trezit la viaţă, făcându-mă să-mi dau seama câtă dreptate avusese în privinţa a ceea ce-mi trebuia. Iubitul meu mă cunoştea atât de bine…

Gideon şi-a înfipt mâinile în corsajul meu, strângându-mi sânii plini, care mă dureau. În clipa în care a început să-mi învârtă sfârcurile şi să tragă de ele, capul mi-a căzut spre el, iar tensiunea mi-a părăsit rapid trupul.

— Dumnezeule, îmi mângâie el tâmpla cu buzele. E atât de perfect când te laşi aşa în seama mea… este o uşurare imensă.

— Trage-mi-o! l-am implorat, simţind nevoia legăturii dintre noi. Te rog!

El mi-a băgat mâna sub rochie şi mi-a tras chiloţeii în jos. Sacoul lui a zburat pe lângă mine şi a aterizat pe scaun, după care mâinile i s-au înfipt între picioa-rele mele, din faţă, şi a gemut când a văzut că eram udă şi dilatată.

— Eva, tu ai fost făcută pentru mine. Nu poţi să rezişti mult fără să mă simţi în tine.

Cu toate acestea, tot a început să mă pregătească, trecându-şi degetele agile peste crăpătura mea, umezindu-mi clitorisul şi labiile. Apoi şi-a înfipt două degete în mine, mişcându-le ca pe o foarfecă, pregătindu-mă pentru izbiturile mădularului său lung şi gros.

— Mă vrei, Gideon? am întrebat cu glas răguşit, simţind nevoia să mă arunc în degetele cu care mă penetra, dar fiind împiedicată de cât de mult ar fi trebuit să mă întind ca să i le apuc.

— Mai mult decât vreau să respir, şopti el; buzele îi alunecau peste gâtul şi umerii mei, iar catifeaua caldă a limbii lui se strecura seducătoare peste pielea mea. Nici eu nu pot să rezist fără tine, Eva. Creezi dependenţă… eşti obsesia mea…

Îşi înfipse uşor dinţii în carnea mea, comunicându-mi nevoia lui animalică printru-un geamăt aspru de dorinţă. În timp ce mă penetra cu degetele, cu cealaltă mână îmi masa clitorisul, făcându-mă să-mi dau drumul iar şi iar datorită stimulării simultane.

— Gideon! am icnit, când degetele mele transpirate au început să alunece de pe mânerul de piele.

Mâinile lui s-au îndepărtat de mine şi am auzit sunetul atât de erotic al fermoarului care se deschidea.

— Dă drumul şi întinde-te pe spate, cu picioarele desfăcute!

Am trecut pe banchetă şi m-am întins, oferindu-i trupul ce tremura de nerăbdare. Privirile ni s-au încrucişat, în timp ce chipul îi era luminat pentru o clipă de farurile unei maşini care trece.

— Nu-ţi fie frică!

Şi-a venit peste mine, lăsându-şi greutatea peste a mea cu o grijă înduioşătoare.

— Sunt prea excitată ca să-mi fie frică. Te vreau!

L-am prins şi mi-am împins trupul în el, ca să-i simt bărbăţia.

Capul penisului său îmi împingea labiile. Zvâcnind din şolduri, se împinse în mine, fără să-şi reţină un şuierat, la fel ca şi mine, simţind conexiunea pârjolitoare. Eu m-am lăsat moale pe banchetă, abia ţinându-mă cu degetele de mijlocul lui zvelt.

— Te iubesc, am şoptit, privindu-i chipul în timp ce începea să se mişte. Fiecare centimetru de piele mă ardea de parcă ar fi fost în bătaia soarelui, iar pieptul îmi era atât de plin de dor şi de emoţie, că abia mai puteam respira. Şi am nevoie de tine, Gideon.

— Mă ai, zise el, continuând mişcarea de du-te-vino. Nu pot fi al tău mai mult decât atât.

Am început să tremur şi m-am încordat, iar şoldurile mele au început să răspundă izbiturilor sale măsurate. Am atins orgasmul cu un strigăt care mi-a smuls aerul din piept, scuturându-mă în timp ce extazul îmi inunda sexul, strângându-l şi pe el, până când a început să geamă şi să se înfigă cu putere în mine.

— Eva!

Mă zguduiam sub izbiturile-i puternice, îmboldindu-l. El se agăţase de mine, penetrându-mă cu forţă şi foarte repede. Capul mi se legăna dintr-o parte în alta şi gemeam fără ruşine, înnebunită de felul cum îl simţeam, de plăcerea perversă de a mă simţi posedată şi umplută fără milă de plăcere.

Eram înnebuniţi unul de altul, trăgându-ne-o ca nişte animale sălbatice, iar eu eram atât de excitată de dorinţa primitivă, încât mi-a trecut prin minte că orgasmul care clocotea în mine avea să mă omoare.

— Eşti atât de bun, Gideon… atât de bun…

El m-a apucat de fese şi m-a smucit în sus în timp ce mă izbea încă o dată, până în străfundurile mele, smulgându-mi un icnet de plăcere sau durere. Atunci mi-am dat drumul din nou, agăţându-mă disperată de el.

— O, Dumnezeule! Eva!

Cu un geamăt ascuţit, a explodat violent, potopindu-mă cu fierbinţeala lui, şi, ţintuindu-mi coapsele, s-a prăbuşit peste mine, golindu-se în mine cât de adânc putea.

După ce a terminat, a tras cu putere aer în piept şi mi-a prins părul în mână, sărutându-mă pe gâtul leoarcă de sudoare.

— Aş vrea să ştii ce-mi faci. Aş vrea să pot să-ţi spun.

Eu m-am agăţat strâns de el.

— Nu pot să mă opresc să fiu atât de disperată după tine. Pur şi simplu e prea mult, Gideon. E…

— … incontrolabil.

Şi începu să se mişte din nou, izbindu-mă ritmic. Pe îndelete. Ca şi cum am fi avut tot timpul din lume la dispoziţie. Devenind tot mai lung şi mai gros cu fiecare lovire şi retragere.

— Şi ai nevoie de control, am adăugat, cu răsuflarea tăiată, după o izbitură uluitor de minunată.

— Am nevoie de tine, Eva. Mă privea cu sălbăticie, în timp ce se mişca în mine. Am nevoie de tine.

Tot restul serii, Gideon nu s-a mai dezlipit de mine şi nici nu m-a mai lăsat să plec de lângă el. În timpul mesei, m-a ţinut de mâna stângă, preferând din nou să mănânce cu o singură mână decât să-mi dea drumul.

Corinne, care stătea de partea cealaltă a lui la masa noastră, l-a privit curioasă.

— Din câte îmi aminteam, erai dreptaci.

— Şi aşa am şi rămas, răspunse el, ridicând încet de sub masă mâinile noastre înlănţuite şi sărutându-mi degetele.

M-am simţit prost şi nesigură când a făcut asta şi foarte conştientă de privirile Corinnei. Din nefericire, acest gest plin de romantism nu l-a împiedicat să vorbească în timpul mesei cu Corinne, nu cu mine, fapt care m-a făcut să mă simt nervoasă şi nefericită, căci îi vedeam mai mult spatele decât faţa.

— Bine măcar că nu e pui.

Am întors capul către bărbatul care stătea lângă mine. Fusesem atât de ocupată să trag cu urechea la conversaţia pe care o purta Gideon, că nu aruncasem nici o privire spre comeseni.

— Îmi place puiul, am răspuns. Şi îmi plăcuse atât de mult şi peştele tilapia servit la cină, că nu lăsasem nimic în

farfurie.

— Dar cu siguranţă nu când e de cauciuc.

Omul zâmbi, arătând deodată mult mai tânăr decât ai fi putut crede uitându-te la părul lui în întregime alb.

— Ia te uită, un zâmbet, spuse el cu voce joasă. Şi încă unul frumos.

I-am mulţumit şi m-am prezentat.

— Doctor Terrence Lucas, se recomandă el. Dar prefer Terry.

— Doctore Terry, sun încântată să te cunosc.

— Doar Terry, Eva, zâmbi el din nou.

Am continuat să vorbim câteva minute, în cursul cărora am ajuns la concluza că doctorul Lucas nu era cu mult mai în vârstă decât mine, dar albise prematur. În ciuda acestui fapt, avea o faţă frumoasă şi fără riduri, iar în ochii verzi i se citeau inteligenţa şi bunătatea. Mi-am schimbat, aşadar, părerea despre vârsta lui, bănuind că are între treizeci şi cinci şi patruzeci de ani.

— Pari tot atât de plictisită pe cât mă simt şi eu, spuse el. Evenimentele de genul ăsta aduc foarte mulţi bani pentru adăpost, dar pot fi foarte plictisitoare. Ce zici, ai vrea să mergi cu mine la bar? Îţi fac cinste cu ceva.

Am încercat să văd, pe sub masă, cât de strâns mă ţine Gideon, încercând să îndoi degetele. El îşi strânse mâna.

— Ce faci? îmi şopti.

M-am uitat peste umăr şi am văzut că mă privea. După care am văzut că-şi schimbă direcţia privirii către doctorul Lucas, care stătea în picioare lângă mine; la vederea lui, ochii i-au devenit de gheaţă.

— Vrea să-şi aline plictiseala de a fi ignorată, Cross, zise Terry, punându-şi mâinile pe spătarul scaunului meu, petrecând ceva timp cu cineva care e foarte încântat să se ocupe de o femeie atât de frumoasă.

M-am simţit imediat foarte stânjenită, dându-mi seama de animozitatea care domnea între cei doi bărbaţi. Am

încercat să mă trag din strânsoarea lui, însă Gideon nu-mi dădea drumul.

— Pleacă, Terry, îl avertiză Gideon.

— Erai atât de prins cu doamna Giroux, încât nici n-ai observat că m-am aşezat la masa ta, zâmbi strâmb Terry. Mergem, Eva?

— Eva, nu te mişca!

M-a trecut un fior la auzul răcelii de gheaţă din glasul lui Gideon, însă mă simţeam destul de jignită, aşa că am răspuns:

— Nu e vina lui că are ceva de zis.

— Nu acum.

Gideon mă strângea atât de tare de mână, că mă durea. Privirea lui Terry se îndreptă spre mine.

— Nu trebuie să-l tolerezi când vorbeşte aşa cu tine. Toţi banii din lume nu-i dau nimănui dreptul să-ţi comande.

Înfuriată şi îngrozitor de stânjenită, m-am adresat lui Gideon:

— Crossfire.

Nu ştiam dacă pot să folosesc cuvântul de siguranţă şi în afara dormitorului, dar el mi-a dat drumul de parcă l-aş fi ars. Mi-am dat scaunul în spate şi am aruncat şervetul pe masă, spunând:

— Vă rog să mă scuzaţi! Amândoi.

Cu poşeta în mână, am plecat de la masă cu paşi uşori şi liniştiţi. M-am dus drept spre toalete, căci voiam să-mi aranjez machiajul şi să-mi revin, dar apoi am văzut ieşirea de siguranţă şi m-am lăsat purtată de nevoia de a ieşi de acolo.

Când am ieşit pe trotuar, mi-am luat telefonul şi i-am trimis un SMS lui Gideon: „Nu fug. Doar plec.“

Am reuşit să chem un taxi şi m-am dus acasă ca să-mi potolesc furia.

Am ajuns acasă tânjind după o baie fierbinte şi o sticlă de vin. Am vârât cheia în broască, am învârtit mânerul şi am

pătruns drept într-un film porno.

În cele câteva secunde de care creierul meu a avut nevoie ca să înregistreze ce vedea, am rămas blocată în prag, în timp ce pe hol se revărsau urletele unei muzici techno-pop. Erau atâtea membre acolo, încât abia după ce am închis grăbită uşa după mine am reuşit să le pun laolaltă. O femeie stătea cu picioarele desfăcute pe podea, iar alta era cu faţa vârâtă în crăpătura ei. Cary i-o trăgea acesteia de zor, în timp ce alt bărbat i-o punea lui pe la spate.

Mi-am tras capul înapoi şi am ţipat disperată, sătulă de toţi cei din viaţa mea. Şi, cum eram la concurenţă cu boxele, mi-am smuls din picioare un pantof şi l-am aruncat în direcţia lor. CD-ul s-a oprit, ceea ce a făcut ca acel *ménage à quatre* care se producea pe podeaua livingului meu să devină conştient de prezenţa mea. M-am dus cu mers şchiopătat să închid sonorul, după care m-am întors cu faţa la ei.

— Ieşiţi dracului din casa mea, am zbierat. Acum!

— Cine mai e şi asta? se interesă roşcata de la fundul grămezii. Nevastă-ta?

Pe chipul lui Cary a trecut scurt un val de stânjeneală şi de vină, după care mi-a zâmbit obraznic.

— Este colega mea de cameră. Este loc pentru mai mulţi, fetiţo!

— Cary Taylor, nu mă provoca, l-am avertizat. Asta nu-i nici pe departe o seară prea bună.

Bărbatul cu păr negru se desprinse de Cary şi rămase în picioare, apoi veni spre mine cu paşi lenţi. În timp ce se apropia, am observat că ochii îi erau ciudat de dilataţi, iar o venă de pe gât i se zbătea sălbatic.

— Pot să ţi-o fac eu mai bună, propuse el rânjind.

— Dă-te dracu’ de-aici! Mi-am aranjat postura, pregătindu-mă să-l pun şi la pământ dacă era nevoie.

— Las-o imediat în pace, Ian, se răsti Cary, sărind în picioare.

— Vino-ncoace, fetiţo, mă ademeni Ian, umplân-du-mă de silă pentru că folosise numele cu care mă alinta Cary. Ai nevoie de distracţie. Hai să te ajut eu!

În clipa în care ajunsese la câţiva centimetri de mine, l-am văzut cum zboară pe canapea cu un ţipăt. Gideon stătea între mine şi ceilalţi, vibrând de furie.

— Du-i în camera ta, Cary, strigă el, sau în orice altă parte.

Ian se văita cu glas ascuţit pe sofaua mea, iar din nas îi ţâşnea sângele, deşi îşi acoperise faţa cu ambele mâini. Cary îşi aduna blugii de pe podea.

— Eva, află că tu nu eşti maică-mea!

Eu l-am ocolit pe Gideon.

— N-a fost o lecţie destul de bună, idiotule, că ai dat-o în bară cu Trey?

— Aici nu e vorba de Trey!

— Cine este Trey? se băgă în vorbă blonda, în timp ce se ridica în picioare. Îi aruncă o privire lui Gideon şi se îndreptă brusc, lăsând la vedere un trup foarte frumos.

Eforturile pe care le făcea au primit drept răsplată o privire atât de plină de dispreţ şi de neimpresionată, că în cele din urmă a avut bunul-simţ să se înroşească şi să-şi tragă pe ea o rochie de lame aurie pe care a înhăţat-o de pe covor. Şi, cum eram plină de nervi, am zis şi eu:

— N-o lua personal! El preferă brunetele.

Gideon mi-a aruncat o privire ucigătoare. Nu-l văzusem niciodată atât de palid. Vibra, literalmente, de violenţă înăbuşită.

Înspăimântată de privirea lui, am făcut, fără să vreau, un pas înapoi. El a scos o înjurătură urâtă şi şi-a înfipt ambele mâini în păr.

M-am simţit deodată epuizată şi îngrozitor de dezamăgită de bărbaţii din viaţa mea. Le-am întors spatele, aruncând:

— Cary, scoate mizeria asta afară din casa mea!

Apoi am plecat pe hol, aruncându-mi celălalt pantof din picior. Mi-am scos rochia încă înainte de a ajunge în baie şi, după mai puţin de un minut, eram la duş. Am stat un pic lângă el, până s-a încălzit apa, apoi am păşit direct sub jet. Eram însă prea obosită ca să pot rămâne în picioare, aşa că m-am prăbuşit pe podea şi am rămas scăldată de apă, cu ochii închişi şi mâinile cuprinzându-mi genunchii.

— Eva!

La auzul vocii lui Gideon, am tresărit şi m-am strâns şi mai tare în mine.

— Fir-ar a dracului de treabă! s-a răstit el. Reuşeşti să mă scoţi din sărite mai rău decât oricine altcineva.

I-am aruncat o privire prin perdeaua părului ud. Se plimba cu paşi mari prin baie; îşi aruncase sa-coul cine ştie pe unde, iar cămaşa îi era scoasă din pantaloni.

— Du-te acasă, Gideon!

El s-a oprit şi mi-a aruncat o privire de parcă nu-i venea să creadă.

— Doar nu crezi c-o să te las aici! Cary şi-a pierdut minţile! Drogatul ăla nenorocit mai avea o secundă şi punea mâna pe tine când am ajuns eu.

— Cary nu l-ar fi lăsat. Dar, în orice caz, nu pot să vorbesc şi cu tine, şi cu el în acelaşi timp.

De fapt, nu voiam să vorbesc cu nici unul dintre ei. Nu mai voiam decât să rămân singură.

— Atunci o să vorbeşti doar cu mine.

Mi-am dat la o parte părul de pe faţă, cu o mişcare plină de nerăbdare.

— A, da? Ar trebui ca tu să fii prioritar?

El se dădu înapoi, ca şi cum l-aş fi lovit.

— Aveam impresia că amândoi suntem prioritari unul pentru altul.

— Da, şi eu am crezut la fel. Până în seara asta.

— Dumnezeule! Mi-o arunci deja pe Corinne în cap? făcu el, desfăcându-şi larg braţele. Sunt aici cu tine, nu-i

aşa? Abia dacă mi-am luat la revedere de la ea, pentru că alergam după tine. Din nou.

— Du-te dracului! Nu-mi face mie favoruri!

Gideon se repezi în duş aşa cum era, îmbrăcat, mă ridică în picioare şi mă sărută. Cu putere. Gura lui o devora pe a mea, iar mâinile mă strângeau cu putere de braţe, ca să nu cad.

Însă de data asta nu m-am mai înmuiat. N-am mai capitulat. Nici măcar când a încercat să mă ademenească lingându-mă sugestiv, plin de dorinţă.

— De ce? m-a întrebat, pe când buzele îi alunecau de-a lungul gâtului meu. De ce mă faci să înnebunesc?

— Habar n-am ce-ai tu de împărţit cu doctorul Lucas şi, sincer, nu mă interesează nici cât negru sub unghie. Dar avea dreptate. În seara asta, Corinne a primit mult mai multă atenţie din partea ta. Tu m-ai ignorat foarte frumos în timpul cinei.

— Mi-e imposibil să te ignor, Eva, zise el, cu chipul dur şi încordat. Dacă te afli în aceeaşi încăpere cu mine, nu mai văd pe nimeni altcineva.

— Ce ciudat! De fiecare dată când m-am uitat la tine, tu erai cu ochii la ea.

— Asta-i o prostie! Îmi dădu drumul şi-şi înlătură părul ud de pe faţă. Ştii ce simt pentru tine.

— Chiar aşa? Mă doreşti. Ai nevoie de mine. Dar o iubeşti pe Corinne?

— O, la dracu’! Nu!

Închise apa şi mă lipi de sticlă, ţinându-mă cu ambe-le mâini.

— Vrei să-ţi spun că te iubesc, Eva? Despre asta este vorba?

Stomacul mi se strânse de parcă mi-ar fi dat un pumn cu toată puterea. Niciodată nu simţisem o asemenea durere, nici măcar nu ştiusem că există. Mă usturau ochii şi m-am strecurat pe sub braţul lui înainte să mă fac singură de râs şi să încep să plâng.

— Du-te acasă, Gideon! Te rog!

— Sunt acasă, replică el şi mă prinse din spate, îngropându-şi faţa în părul meu ud. Sunt cu tine.

M-am zbătut ca să mă eliberez, însă eram mult prea terminată, şi fizic, şi emoţional. Lacrimile au început să-mi curgă şiroaie, fără să mă mai pot abţine. Şi nu suportam să plâng în faţa cuiva.

— Pleacă, te rog!

— Te iubesc, Eva. Bineînţeles că te iubesc.

— O, Doamne! Am început să-l lovesc cu pumnii, numai să scap de omul care devenise pentru mine o uriaşă sursă de chin şi de nefericire. N-am nevoie de mila ta! Singurul lucru pe care-l vreau e să pleci!

— Nu pot. Şi ştii şi tu că nu pot. Eva, nu te mai zbate! Ascultă-mă!

— Tot ce spui mă doare, Gideon.

— Ăsta nu-i cuvântul corect, continuă el, încăpăţânat, cu buzele lângă urechea mea. De asta nu ţi l-am spus. Cuvântul ăsta nu descrie corect ce eşti tu şi ce simt pentru tine.

— Taci din gură! Dacă ţii măcar un pic la mine, taci din gură şi pleacă!

— Am fost iubit şi înainte – de Corinne, de alte femei… Dar ce dracu’ ştiu ele despre mine? Pe cine dracu’ iubesc ele când habar n-au cât sunt de distrus? Dacă asta-i dragoste, n-are nici o legătură cu ceea ce simt pentru tine.

Am rămas nemişcată, tremurând, cu privirea pierdută în reflexia din oglindă a chipului meu, mânjit de rimel şi cu şuviţele ude şi încurcate, lângă chipul frumos şi răvăşit al lui Gideon. Trăsăturile îi erau devastate de emoţiile explozive, în timp ce mă strângea în braţe cu putere. Păream atât de nepotriviţi unul cu altul!

Totuşi, am înţeles sentimentul alienant de a te afla printre oameni care pur şi simplu nu pot să te vadă cu adevărat sau nu vor s-o facă. Şi eu cunoscusem sila de sine care venea din faptul că eşti un impostor, că le arăţi

celorlalţi imaginea a ceea ce vrei să fii, dar nu eşti. Trăisem cu spaima că oamenii pe care îi iubeam mi-ar fi putut întoarce spatele dacă ar fi ajuns vreodată să afle cine sunt cu adevărat.

— Gideon…

Buzele lui îmi dezmierdau tâmpla.

— Cred că m-am îndrăgostit de tine din clipa în care te-am văzut pentru prima dată. După aceea am făcut dragoste în limuzină şi totul s-a schimbat. S-a transformat în mult mai mult.

— Da, sigur! În seara aceea mi-ai dat papucii şi ai plecat ca să te ocupi de Corinne. Cum ai putut, Gideon?

El îmi dădu drumul, dar numai ca să mă ridice în braţe şi să mă ducă spre uşă, pe care era agăţat halatul meu de baie. Mă înfăşură în el, după care mă puse să stau pe marginea căzii, iar el se duse la chiuvetă ca să scoată şerveţelele demachiante din sertar. Apoi se lăsă pe vine în faţa mea şi începu să-mi şteargă machiajul de pe faţă.

— La dineul acela, când a sunat Corinne, era cel mai bun moment din lume ca să fac o tâmpenie. Se uita la chipul meu umflat de plâns cu o privire blândă şi caldă. Tu şi cu mine abia făcuserăm dragoste şi nu eram în stare să gândesc clar. I-am spus că sunt ocupat, că sunt cu cineva, dar când am auzit durerea din glasul ei, mi-am dat seama că trebuie să rezolv totul cu ea ca să pot să continui cu tine.

— Nu pricep. M-ai lăsat acolo singură pentru ea. Cum putea asta să te ducă mai departe cu mine?

— Eva, eu am dat-o în bară cu Corinne, zise el, în timp ce-mi dădea capul pe spate, ca să-mi şteargă ochii, care arătau ca ai unui raton. Am cunoscut-o când eram în primul an la Universitatea Columbia. Evident că am remarcat-o. Este frumoasă şi blândă şi nu a spus niciodată ceva rău despre nimeni. Când a început să se uite după mine, m-am lăsat prins şi am avut cu ea prima experienţă sexuală liber consimţită.

— O urăsc.

Gura lui se arcui uşor.

— Nu glumesc, Gideon. În clipa asta sunt bolnavă de gelozie.

— Cu ea făceam doar sex, îngeraş. Noi doi facem dragoste, indiferent cât de tare ne-o tragem. De fiecare dată, încă din primul moment. Tu eşti unica fiinţă din lume care m-a făcut să mă simt aşa.

— În regulă. Mă simt vag mai bine, am oftat eu din greu.

El mă sărută.

— Cred că se poate spune că eram prieteni. Relaţia noastră era exclusiv sexuală şi de multe ori mergeam în diferite locuri ca un cuplu. Cu toate acestea, când mi-a spus că mă iubeşte, am fost surprins. Şi flatat. Ţineam la ea. Îmi plăcea să-mi petrec timpul cu ea.

— Şi se pare că încă îţi mai place, am mormăit.

— Ascultă-mă în continuare! mă admonestă el, lovindu-mă uşor cu degetul pe vârful nasului. M-am gândit că poate şi eu o iubesc, în felul meu… în unicul fel pe care îl cunoşteam. Nu voiam ca ea să fie cu altcineva. Aşa că, atunci când mi-a cerut să ne căsătorim, am spus da.

Am tresărit şi m-am dat puţin în spate ca să-l văd mai bine.

— Ea ţi-a cerut să vă căsătoriţi?

— Nu mai fi aşa de şocată, răspunse el laconic. Îmi răneşti orgoliul.

Eu eram inundat de un val de uşurare care mă ameţea. M-am aruncat în braţele lui, strângându-l cât de tare puteam, iar el mi-a răspuns cu aceeaşi sălbăticie.

— Te simţi bine acum?

— Da. Da, îmi revin.

M-am dat înapoi şi i-am luat faţa în palme.

— Continuă!

— Am acceptat dintr-o mulţime de motive greşite. În cei doi ani cât am fost cu ea, noi nu am dormit nici măcar o noapte împreună. Nu am vorbit despre nici unul dintre lucrurile despre care vorbesc cu tine. Ea nu mă cunoştea cu

adevărat, dar, cu toate astea, m-am autoconvins că faptul că sunt iubit e ceva de care merită să mă agăţ. Cine altcineva avea s-o facă aşa cum trebuia, dacă nu ea?

Îşi mutase atenţia acum spre celălalt ochi al meu, curăţând dârele negre.

— Cred că ea spera că faptul că suntem logodiţi ne va duce către un alt nivel. Că poate o să mă deschid mai mult. Că poate o să rămânem noaptea la hotel – apropo, ei i se părea romantic –, în loc să plecăm devreme, din cauză că avem ore de dimineaţă. Nu ştiu.

Din tot ceea ce-mi spunea, părea îngrozitor de singur. Bietul meu Gideon! Fusese singur atâta vreme! Poate chiar toată viaţa.

— Şi poate că, după un an, când s-a despărţit de mine, continuă el, ea spera că în felul acesta o să dea un brânci relaţiei, pentru un nou început. Că o să mă străduiesc mai mult s-o păstrez. Eu, în schimb, m-am simţit uşurat, pentru că începusem să-mi dau seama că mi-e imposibil să întemeiez un cămin cu ea. Ce pretexte aveam să găsesc ca să dormim în camere separate şi să aibă fiecare spaţiul lui?

— Nu te-ai gândit niciodată să-i spui?

— Nu, dădu el din umeri. Până la tine nu am considerat că trecutul meu e o problemă. Ce-i drept, îmi afecta comportamentul în unele privinţe, dar totul era la locul lui şi nu eram nefericit. De fapt, chiar credeam că duc o viaţă confortabilă şi fără complicaţii.

— O, Doamne! am strâmbat eu în glumă din nas. Salut, Domnule Confortabil. Eu sunt Domnişoara Complicată.

— Nici o clipă de plictiseală cu noi, zâmbi el strălucitor.

Capitolul 22

Gideon a aruncat şerveţelele demachiante la gunoi, după care se apucă să şteargă cu un prosop balta pe care o lăsase pe podea şi-şi scoase pantofii. Iar spre marea mea încântare, începu apoi să-şi scoată hainele ude de pe el. În timp ce-l priveam fascinată, i-am zis:

— Te simţi vinovat pentru că ea încă te mai iubeşte.

— Da, aşa este. L-am cunoscut pe soţul ei. E un tip de treabă şi era nebun după ea, până când şi-a dat seama că ea nu simte acelaşi lucru, iar atunci s-a sfârşit totul.

Îmi aruncă o privire, în timp ce-şi scotea cămaşa.

— Nu puteam să pricep de ce a lăsat-o să plece. Era însurat cu fata pe care o dorea, trăiau în altă ţară, departe de mine, prin urmare, ce probleme aveau? Abia acum înţeleg. Eva, dacă tu ai iubi pe cineva, asta m-ar sfâşia în fiecare zi. M-ar distruge, chiar dacă ai fi cu mine, nu cu el. Dar, spre deosebire de Giroux, eu nu te-aş lăsa să pleci. Poate că n-o să mai fii toată a mea, dar tot mi-ai aparţine şi aş lua şi eu ce-aş putea.

Degetele mi se încleştaseră în poală.

— Asta mă sperie, Gideon. Tu nu-ţi dai seama cât valorezi.

— Ba ştiu. Douăsprezece mil…

— Taci! Am clătinat din cap, apăsându-mi degetele pe ochi. N-ar trebui să fie un aşa mare mister pentru tine faptul că femeile se îndrăgostesc de tine şi nu le mai trece. Ştii că Magdalene şi-a lăsat părul lung sperând să-ţi amintească de Corinne?

El îşi dădu părul din ochi şi se încruntă, nedumerit.

— De ce?

Am oftat, văzând că nu se prinde deloc.

— Pentru că ea crede că tu o vrei pe Corinne.

— Asta înseamnă că nu-i atentă.

— Aşa să fie? Corinne mi-a spus că vorbeşte cu tine aproape în fiecare zi.

— Nu chiar. De multe ori nu pot. Ştii şi tu cât sunt de ocupat.

În privirea lui începuse să ardă flacăra pe care o cunoşteam atât de bine. Ştiam că se gândeşte la momentele în care era ocupat cu mine.

— Asta-i o nebunie, Gideon, faptul că te sună în fiecare zi. E de-a dreptul hărţuire.

Şi, pe când spuneam asta, mi-am amintit de afirmaţia lui Corinne că el fusese la fel de posesiv cu ea pe cât era şi cu mine, ceea ce mă zguduise îngrozitor.

— Unde vrei să ajungi? întrebă el, iar în glas i se ghicea amuzamentul.

— Tot nu pricepi? Le dai pe spate femei, pentru că eşti marele premiu. Dacă o femeie nu poate să te aibă pe tine, atunci ele ştiu că trebuie să se mulţumească, de fapt, cu ceea ce nu-i cel mai bun. Aşa nu pot să nu se gândească la posibilitatea de a pune mâna pe tine, ci inventează tot soiul de mijloace nebuneşti ca să încerce să te cucerească.

— Cu excepţia celei pe care o vreau eu, replică el laconic, care îşi petrece o mare parte din timp fugind de mine.

Îl priveam fără pic de ruşine, sorbindu-l din ochi aşa cum stătea, gol, în faţa mea.

— Răspunde-mi la o întrebare, Gideon. De ce mă vrei pe mine, când poţi avea parte de perfecţiunea întruchipată? Şi să ştii că nu aştept complimente sau vorbe care să mă liniştească. Îţi pun o întrebare cinstită.

El m-a luat în braţe şi m-a purtat spre dormitor.

— Eva, dacă nu încetezi să te gândeşti la noi doi doar ca la un cuplu temporar, să ştii că te pun pe genunchi să te bat la fund, şi-o să am grijă să-ţi şi placă.

Apoi m-a lăsat pe un scaun şi-a început să scotocească prin dulapurile mele.

L-am văzut că scoate de acolo nişte lenjerie de corp, pantaloni de trening şi un top.

— Ai uitat că dorm goală cu tine?

— Nu rămânem aici, zise el, întorcându-se spre mine. N-am încredere în Cary că nu va mai aduce cine ştie ce idioţi drogaţi în casă, iar când o să ne culcăm, eu o să fiu sub efectul medicamentului pe care mi l-a prescris doctorul Petersen şi poate că n-o să fiu în stare să te apăr. Aşa că mergem la mine.

Rămăsesem cu privirea spre mâinile pe care mi le frângeam, gândindu-mă că şi de el trebuia să fiu apărată.

— Gideon, am mai trecut prin asta cu Cary. Nu pot să mă refugiez la tine acasă sperând c-o să iasă singur din asta. El are nevoie să-i fiu prin preajmă mai mult decât am fost până acum.

— Eva! Gideon îmi dădu hainele şi se ghemui în faţa mea. Ştiu că trebuie să-l sprijini pe Cary. O să vedem mâine cum facem.

I-am luat obrajii în palme.

— Îţi mulţumesc.

— Şi eu am nevoie de tine, zise el încetişor.

— Amândoi avem nevoie unul de altul.

El s-a ridicat în picioare şi s-a dus înapoi la dulap, alegând nişte haine şi pentru el. M-am ridicat şi eu şi am început să mă îmbrac.

— Ascultă…

— Da? răspunse el, în timp ce-şi trăgea nişte blugi cu talie joasă.

— Mă simt de mii de ori mai bine acum, că ştiu cum stau lucrurile, însă Corinne tot o să fie o problemă pentru mine. M-am oprit, cu tricoul în mână. Va trebui să-i înăbuşi speranţele din faşă, şi încă foarte repede. Lasă-ţi sentimentul de vinovăţie deoparte, Gideon, şi rupe-o de tine!

El se aşezase pe marginea patului ca să-şi pună şosetele.

— E prietenă cu mine, Eva, şi trece printr-un moment greu. Nu este deloc un moment bun ca s-o tai cu ea.

— Gândeşte-te cu atenţie, Gideon! Şi eu avut câţiva iubiţi. Tu stabileşti acum un precedent, ca să ştiu cum să mă port cu ei. O să împrumut replicile tale.

— Mă ameninţi, se ridică el în picioare, încruntat.

— Aş prefera să văd totul mai degrabă ca pe o constrângere. Relaţiile funcţionează în ambele sensuri. Tu nu eşti singurul ei prieten. Poate să-şi găsească pe cineva mult mai potrivit pe care să se sprijine în perioadele de criză.

Ne-am luat lucrurile de care aveam nevoie şi ne-am întors în living. La vederea harababurii lăsate – un sutien turcoaz lângă o masă şi pete de sânge pe canapeaua mea – mi-am dorit să nu fi plecat Cary, ca să-i bag minţile-n cap.

— O să mă lămuresc mâine cu el, am scrâşnit din dinţi, furioasă şi îngrijorată. Fir-ar să fie, ar fi trebuit să-l iau la palme când am avut ocazia. Trebuia să-l fi bătut bine şi pe urmă să-l încui în camera lui până când avea să-i vină iar mintea la cap.

Gideon mă mângâia uşor pe spate, liniştindu-mă.

— O să fie mai bine să faci asta mâine, când e singur şi mahmur. O să aibă mai mult efect.

Când am coborât, l-am găsit pe Angus aşteptân-du-ne. Tocmai mă pregăteam să mă urc în spate, când Gideon a scos o exclamaţie de supărare şi m-a oprit.

— Ce e? l-am întrebat.

— Am uitat ceva.

— Stai să-mi iau cheile, am zis, întinzându-mă după sacoşa cu lucruri de noapte din mâna lui Gideon, în care se afla şi geanta mea.

— Nu-i nevoie, am şi eu un set. Mi-a zâmbit fără să se scuze, văzând că ridic o sprânceană. Mi-am făcut o copie înainte să ţi le dau înapoi.

— Serios?

— Dacă ai fi fost puţin atentă, m-a sărutat el pe creştet, ai fi observat că, atunci când ţi-am înapoiat cheile, aveai pe inel şi cheia de la apartamentul meu.

Am scos un suspin, în timp ce el trecea de portar, intrând înapoi în clădire. Mi-am amintit chinul celor patru zile când crezusem că ne-am despărţit şi de durerea înfiorătoare pe care o simţisem când cheile acelea căzuseră din plic în palma mea.

Avusesem mereu cheia pentru a fi cu el.

Am scuturat capul şi am aruncat o privire spre oraşul meu de adopţie, totalmente încântată de el şi plină de recunoştinţă pentru izvorul nebunesc de fericire pe care îl găsisem acolo.

Eu şi Gideon aveam încă foarte mult de muncă. Oricât de mare ne era iubirea, încă nu era sigur că aveam să putem trece peste rănile noastre. Însă comunicam, eram cinstiţi unul cu altul şi Dumnezeu ştie că eram prea încăpăţânaţi ca să renunţăm fără luptă.

Gideon s-a întors exact în clipa în care doi pudeli mari şi foarte frumos tunşi treceau împreună cu stăpâna lor, la fel de creaţă ca şi ei.

M-am urcat în limuzină. În timp ce maşina pornea, Gideon m-a luat în poală şi m-am cuibărit la piep-tul lui.

— Am avut o seară grea, dar am reuşit să trecem prin ea.

— Da, aşa este. Mi-am dat capul pe spate, oferindu-i gura ca să mă sărute, iar el s-a conformat, delectân-du-mă cu un sărut lent şi dulce, o simplă reafirmare a legăturii dintre noi, nepreţuită, complicată, înnebunitoare şi atât de necesară.

L-am cuprins pe după ceafă, trecându-mi degetele prin părul lui mătăsos.

— Abia aştept să te bag iar în pat.

El a gemut foarte sexy şi s-a năpustit asupra gâtului meu, cu muşcături şi săruturi care mă gâdilau, alungând strigoii şi umbrele lor din noi.

Cel puţin pentru un timp…